

ועדת שימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 3/2024

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ה באייר תשפ"ד (02.06.2024)

מזכירת הוועדה בדיון : ?

שעת תחילת הוועדה : 09:00

שעות סיום הוועדה : 00:00

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת ג ו R M ים

יוחנן ויצמן:

בוקר טוב לכולם. אני מתנצל על האיחור שלי. חברים.

ציפי רון:

סליחה, תעברו איתו על השמות. יש פה אדם חדש בוועדה.

יוחנן ויצמן:

עוד רגע אז אנחנו שמות. בוקר טוב לכולם. אני מתנצל על האיחור שלי. תאריך כ"ה אייר תשפ"ד. אנחנו פותחים וועדת שימור מס' 3. נוכחים: סגן ראש העיר הרב חיים כהן, מנהלת המח-

חיים כהן:

בלי הרב.

יוחנן ויצמן:

בלי הרב. הוא לא הצליח במבחן, גם אני לא. מנהלת המחלקה, הממונה כן, על המחלקה, האדריכלית שרון דינור.

דני ליבמן:

אני נכנס.

יוחנן ויצמן:

יועץ משפטי דני ליבמן. נוכחים מאיתנו: יקירת ירושלים הגב' ציפי רון, מנהלת המחלקה לשימור אתרים צפי שלף. שמות שלכם תגידו אתם.

שרון אבני:

שרון אבני, אני מהמועצה לשימור.

יוחנן ויצמן:

שרון אבני, את מהמועצה לשימור.

שרון אבני:

המועצה.

יוחנן ויצמן:

ואדוני?

ראובן:

ראובן (לא ברור) מחלקת שימור.

יוחנן ויצמן:

אדם חדש?

שרון דינור:

הצגתי אותו, המשמר החדש.

יוחנן ויצמן:

הו, יופי.

שרון דינור:

הוא קיבל את התפקיד היום.

יוחנן ויצמן:

מאה אחוז.

ראובן:

היא הסבירה שזה שירות חדש שהעירייה נותנת לתושב. שמי שירצה לקבל את היעוץ ולא דרך המחלקה.

יוחנן ויצמן:

כאילו כזה דסק. פתיחה.

שרון דינור:

לא. הוא רק שטח.

ראובן:

רק שטח.

יוחנן ויצמן:

אה, רק שטח.

שרון דינור:

כן. האמת היא שרציתי לשאול אותך ויצמן, בקשר להסדרה של המעמד של ה, יש איזה-

יוחנן ויצמן:

זה לא, היה ישיבת מועצה בשבוע שעבר וזה לא היה בסדר יום. עכשיו, היות ויש, אני אומר את דעתי
אז אין לי בעיה גם לתמליל. היות וראיתי שכמה רוצים את התפקיד, אני החלטתי שאני לא מתערב.

שרון דינור:

מי זה כמה?

חיים כהן:

לא. זה ראש העיר לא רוצה-

יוחנן ויצמן:

האדריכלית-

שרון דינור:

אז אמרנו שהם מילוי מקום, לא?

יוחנן ויצמן:

אני משכתי את העמדה שלי. אני לא, אני ניטרלי.

חיים כהן:

ראש העיר אמר-

שרון דינור:

ש?

חיים כהן:

באופן אישי שהוא רוצה לקבל החלטה בנושא הזה אז לכן הוא ביקש מאיתנו שלא להתערב.

שרון דינור:

אה, אוקי.

יוחנן ויצמן:

אני לא, הבנתי שגם ציפי רון רוצה, גם צפי שלף רוצה וגם-

שרון דינור:

איציק?

יוחנן ויצמן:

איציק רוצה. עכשיו, לטעמי אני אומר את זה באמת לפרוטוקול, אין הבדל. היות ואין אצבע, זה רק דעה מייעצת אז אין הבדל מי החבר ממלא מקום, אני לא יודע. זה רק, זה באמת רק משחק כבוד ולא אמת. זה לא עלינו, זה לא הוטו.

חיים כהן:

אבל הם החליטו.

יוחנן ויצמן:

בסדר. אני לא מתערב. לי בהסכם עם ראש העיר כתוב שיהיה לי דעה ומשכתי את ההסכם הזה.

שרון דינור:

לא לא. בסדר גמור. אני רק רציתי לדעת, לא הבנתי למה זה לא אושר. חשבתי ש-

יוחנן ויצמן:

לא אושר שום מינויים. גם מה שהיה על סדר היום נמשך. זה לא היה אפילו על סדר היום.

שרון דינור:

יש לנו היום וועדה ארוכה ויש בה הרבה הרבה דברים. אז בואו נתחיל. הדבר הראשון, אנחנו מתחילים מהקל. הוא לא הגיע אפילו מרוב שזה קל, המגיש. כי יש הסכמה לגבי הבקשה. זה למעשה היתר בניה שרוב העניין שלו הוא הנגשה ברחוב הצבי 4. ובעצם מבוקש פה גם מעלון. אגב, תסתכלו על המבנה, שמתי אותו פה ב-

ראובן:

הבנתי.

חיים כהן:

מצוין.

לורה וורטון:

סליחה, שלום. כמו שאמרתי-

יוחנן ויצמן:

הצטרפה אלינו חברת המועצה הגב' לורה ורטון.

שרון דינור:

התחלנו עם התיק הכי קל, התיק שבו יש הסכמה ואין כרגע אפילו, על החוות דעת של המחלקה. בעצם אנחנו מדברים פה על מונומנט ברשימת המונומנטים עם עניין מאוד מיוחד משנת 1924. אתם רואים אותו כאן בחזית ובעצם הסיפור שלו זה להנגיש אותו. הנגשה על ידי מעלון. פעם אחת נגיד במקום המכוניות שנמצאות פה הכי קרוב לקיר, ופעם שניה החלפה של חלון ודלת, כשבמקור היה שם דלת. זה משהו שהוא לא דורש היתר. יש לנו הסכמה של היועץ המשפטי.

חיים כהן:

מה יש היום שמה?

יוחנן ויצמן:

למה הוא לא דורש היתר?

שרון דינור:

כי אתה מחזיר עטרה ליושנה למעשה.

יוחנן ויצמן:

על פי התיק תיעוד זה היה פעם.

שרון דינור:

היה כן, דלת במקור. ולכן אנחנו מחזירים את זה.

יוחנן ויצמן:

והשינוי היה בלי היתר?

שרון דינור:

השינוי, עכשיו הוא בלי, עכשיו-

יוחנן ויצמן:

לא. השינוי הקודם.

שרון אבני:

שנסגר הדלת, החלון?

יוחנן ויצמן:

כן.

שרון דינור:

לא לא. הוא היה בלי היתר. לא בנו בהיתר. אבל עכשיו במקום לשלוח אותם לתב"ע לפתיחת חלון, אנחנו מאשרים את זה בשלב ההיתר.

חיים כהן:

מה יש היום שמה?

שרון דינור:

יש שם איזשהו מוסד, נכון? איזה-

יוחנן ויצמן:

זה מונומנט. כל המדינה שיגעה אותנו מה לעשות ומה יתנו פה. אני אמרתי, מישהו זכה במכרזים. אני לא יודע. לא עקבתי-

שרון דינור:

אני רואה שהבעלים-

יוחנן ויצמן:

לפני המכרז, מה? לא, היה מכרז. יכול להיות שהם עדיין-

שרון דינור:

לא יודעת. בנסח טאבו פה כתוב שזה עדיין-

יוחנן ויצמן:

בסדר. היה מכרז לפני שנה והדברים לא-

שרון דינור:

כן. אז זהו. אז אנחנו אישרנו ורק הוספנו את ההוראות הרגילות לגבי איך לתקן את ה, איך לטפל בבניין אז ברשותכם נעבור לתיק הבא.

יוחנן ויצמן:

את רוצה להראות לנו את המקום של החלון רק?

שרון דינור :

אם כבר הראיתי, פה אתם רואים, בואו ננסה, כאן. זה היה. אתם רוצים להראות בהיתר, אין בעיה.

יוחנן ויצמן :

לא לא.

שרון דינור :

להראות שפה נחסם על ידי, בתקופה מאוד מוקדמת. זה לא משהו שקרה לאחרונה.

יוחנן ויצמן :

רואים את זה בעיניים, זאת אומרת.

שרון דינור :

כן. את רוצה מה להראות?

שרון אבני :

יש בתיקייה תמונת...

יוחנן ויצמן :

מאה אחוז. התיק הבא או שאנחנו?

שרון דינור :

מה רצית להראות? זה? הנה.

יוחנן ויצמן :

יש עוד תיקים שלא הגיעו היום?

שרון דינור :

הנה, זה הדלת. אתם רואים? זה ה-

יוחנן ויצמן :

כן. רואים שזה סתם נחסם.

שרון דינור :

תראו איזה יפה הבניין, איך הוא היום.

יוחנן ויצמן:

בניין מאד מאד יפה.

שרון דינור:

תראו אפילו את התקרה אגב אם אתם, סליחה.

יוחנן ויצמן:

דרך אגב, אם סיימנו את הדיון הזה, זה דווקא טוב שאנחנו פה, אז יש לי שאלה אליך שלא היתה צריכה להיות בזה, אבל אפשר לכבות את ההקלטה. ישראל, אתה יכול לכבות לנו?

(הפסקה בהקלטה)

שרון דינור:

תשאל את אורית מה עם (לא ברור), כי היא אומרת לי משהו לא הגיע. מה לא הגיע?

שרון אבני:

היא אומרת שהיא תלך לקלדיס. כנראה קלדיס עוד לא הגיע.

יוחנן ויצמן:

מקצועי יותר. ... המקצועי.

שרון דינור:

אפשר כמה מילים על הפרויקט הזה?

יוחנן ויצמן:

כן.

שרון דינור:

אנחנו מדברים פה על פרויקט שעבר פה דרך, גם יש לו תב"ע מאושרת בין רחוב חירם לרחוב ירמיהו, שיש פה בניין לשימור שהוא מאד יפה, תכף אני אראה לכם אותו. ובעצם עכשיו התב"ע הזאתי רק מתקנת כמה נושאים קלים יחסית. קווי בניין, הנגשה, שטחים תת קרקעיים ותוספת שימוש לבית כנסת. אנחנו בדקנו את הנושא של השימור שהוא לא עובר איזשהו שינוי. אישרנו להם אגב גם בהליך של ההיתר לפרק חלק מהחזית ולהרכיב אותה מחדש. חלק-

יוחנן ויצמן:

מה שיכלנו בתב"ע.

שרון דינור:

זה לא, אני אומרת אחרי התב"ע, בהיתר עוד אישרנו להם. זה הבניין עם המדרגות. כאן עכשיו אני אפתח לכם את ההיתר שתוכלו להסתכל עליו. אה, או שהם יציגו את זה בעצם. עולים בזום? למה זה לא חוזר לי לזה?

יוחנן ויצמן:

אני מעדכן את הוועדה, הם פנו אליי ביום חמישי ואמרו שהם רוצים לבקש פירוק והרכבה לקיר לשימור. דני, גם כן תהיה איתנו. אז אמרתי להם שזה לא, תב"ע מק"י זה לא בסמכותנו. זאת אומרת, הם רוצים, שיעבירו את זה לסמכות מחוזית ואפשר, מה שהם מספרים, אני לא יודע מה זה, שאין להם ביטוח. הם לא מצליחים, הם הוציאו היתר ואין להם ביטוח בגלל הקיר לשימור הזה.

שרון אבני:

זה ההיתר כנראה, התב"ע הקיימת.

שרון דינור:

אה, זה תב"ע חדשה?

שרון אבני:

עכשיו, כן.

יוחנן ויצמן:

בהיתר ההיסטורי יש להם 8 קומות, כעת הם רוצים 10?

שרון אבני:

לא לא. אותו דבר.

שרון דינור:

נשאר אותו דבר.

יוחנן ויצמן:

אז מה הם מבקשים?

שרון דינור:

אתה רואה את התוספת פה?

דני ליבמן:

אבל כתוב שזה מוצע כעת.

שרון דינור:

כאן. יש פה את התוספת הזאתי שמעל רחוב ירמיהו של מרפסות.

יוחנן ויצמן:

לא. של הצד. בגלל זה גם אתם מבקשים את החזית הראשית.

שרון דינור:

שינוי-

דני ליבמן:

אה, חזיתות הצד.

שרון דינור:

תסתכלו רגע על החתך.

דני ליבמן:

הבנתי.

יוחנן ויצמן:

כן.

שרון דינור:

אתם רואים אותו פה. זה מה שמסומן באדום מעל רחוב ירמיהו זה מרפסות. שינוי בקווי בניין. ובחלק ה-

שרון אבני:

גם בית כנסת אמור להיות שמה.

שרון דינור:

אחורי. רגע, הנה. פה יש לנו את החזית לשימור. זה החלק התחתון של חירם שהוא חלק יותר נמוך מירמיהו, הכניסה נשאר אותו דבר. פירוק והרכבה בצדדים כי הם ביקשו מאיתנו ומה שיכולנו לאשר, אישרנו. וכאן יש להם את הפיתוח שטח. עדיין עם המדרגות שראיתם שיש מדרגות כאלה שעולות.

יוחנן ויצמן:

מה הם רוצים מהתב"ע הזאתי שלא היה להם בקודמת?

שרון דינור:

אז אמרתי, המרפסות האלה.

יוחנן ויצמן:

המרפסות.

שרון דינור:

תוספת שימוש לבית כנסת ותוספת שטחים. איך אתה (לא ברור) בתת הקרקע-

יוחנן ויצמן:

זה דברים שהם לא יכלו לעשות את זה כרגיל?

שרון דינור:

אני לא שואלת את השאלה הזאתי. זה כנראה שהם לא יכלו כי הם היו איתנו מול ההיתר הרבה מאד. הנה, את הפינה הזאתי שהיא גם ככה מעל זה מוסיפים בה שטח. ואיזה שינויי קווי בניין לדעתי בהתאמה למה שהם ביקשו. הנה, אתם רואים את ה-

יוחנן ויצמן:

בקומה-

שרון דינור:

את הפינה הזאתי? שהיא בקומה גבוהה שהיא לא קשורה כרגע. היא קומה, בוא נראה את זה כתוב פה. קומה חדשה מעל קומת הקרקע שהיא מבקשת את ההשלמה של הפינה פה שכאן היתה נסיגה בצד-

יוחנן ויצמן:

תקשקשי שוב.

שרון דינור:

רגע, אני אחפש, אה, איפה יש לי את הזה? הם לא בזום, נכון?

שרון אבני:

עוד לא התחברו.

שרון דינור:

לא. אני אומרת, אני לא יכולה לסמן. אתם רואים את הסמן שלי פה? לא רואים אותו פה.

דובר לא מזוהה: ים

כן, רואים.

שרון דינור:

אה, אוקי. אוקי. אז משלימים את הפינה הזאתי ואיזושהו מרפסת מעליה או קירוי כזה מעליה וזה נראה, אם רואים את זה.

שרון אבני:

זה אלה.

שרון דינור:

נכון. תסתכלו בהדמיה. משלימים בעצם מעל ה, למה אתה יורד? אני לא נוגעת בך. רגע, תחזור חזרה. הנה, הבניין לשימור זה מבט מרחוב חירם. אתם רואים את ההשלמה של הפרגולות האלה עם המרפסות פה? אני חייבת להגיד שהבניין יפה בעיניי. שימו לב, זו החזית הקיימת שלנו. יש פה איזושהו הפרדה עם הזכוכית שיש פה קומות ציבוריות מאחוריה. אתם רואים, מה שחום הוא קומה-

יוחנן ויצמן:

הקומות הציבוריות הם במפלס חניה?

שרון דינור:

הקומה לשימור, לא, הם גם במפלס חירם. יש קומה ציבורית בקומה מסחרית. מסחר וציבורי, חירם זה-

יוחנן ויצמן:

מסחר על חירם? לא על ירמיהו?

שרון דינור:

מסחר על, מעל הקומה הציבורית שמעל. יש לנו שתי, מירמיהו יש מסחר, ציבורי מחירם. בדיוק איפה שאתם רואים אחד מעל השני.

ציפי רון:

בגלל הפרשי גובה.

יוחנן ויצמן:

ברור.

שרון דינור:

ומעל זה אתם רואים, יש את ה, תסתכלו רגע בצד השמאלי, בהדמיה. המרפסות תופסות.

יוחנן ויצמן:

לא, מה פתאום. זה בניין צמוד לגני גאולה.

לורה וורטון:

כן. קרוב לגני גאולה.

חיים כהן:

אה, בפנים יותר.

שרון דינור:

גני גאולה הוא-

חיים כהן:

לא בפינה ששם.

שרון דינור:

גאולה זה הקצה של הרחוב. הקצה של הרחוב.

יוחנן ויצמן:

צמוד של זה.

ציפי רון:

יש לי בעיה עם החזית לשימור כאן.

שרון דינור:

השאלה אם זו בעיה חדשה או ישנה.

ציפי רון:

היא הולכת לאיבוד. היא הולכת לגמרי לאיבוד.

שרון דינור:

יש להם פה תב"ע, יש פה תב"ע מאושרת. השינוי שהם עושים פה הוא לא לגבי השימור ולכן אין לי פה הערה.

ציפי רון:

לא היה מעל הקשת הזאת, איפה שמסומנת הקומה הזאת שהיא כולה מזכוכית, לא היה כאן איזשהו קו מפריד אחר בין הבניין לשימור לבין הבניה החדשה?

יוחנן

ויצמן:

תראי, א' אין בעיה לעשות את זה. אבל הזכוכית עצמה זה פס הפרדה מספיקה.

ציפי רון:

אני מרגישה שצריך להיות משהו שנותן קצת מרחב לחזית השימורית.

שרון דינור:

אני דווקא מרגישה שהיא ממש לא אבודה.

ציפי רון:

לדעתי כן. אין לה את המ, זאת אומרת-

יוחנן ויצמן:

למה? הרעיון הזה של קומת זכוכית מעל השימור ואחרי זה לעבור לבניה.

ציפי רון:

הזכוכית ממש על הקמרון של הכניסה. איפה השורה העליונה של? הם לא השאירו. תראי רגע את הבניין שקיים שם.

שרון דינור:

מה את צריכה?

ציפי רון:

את הבית שקיים שם היום. מה שהיה קיים כאילו ה, הנה, אז מעל הקמרון יש שורה או שתי שורות
אבן?

שרון דינור:

מעל, שתיים.

ציפי רון:

שתיים. ומעל יש את ה-

שרון דינור:

גג.

ציפי רון:

גג, עם המשקוף של הגג כאילו. ומה שהם עושים עכשיו זה כלום.

שרון דינור:

למה? הם נשארים על אותו מספר-

יוחנן ויצמן:

מה את מציעה?

שרון דינור:

בוא נסתכל-

יוחנן ויצמן:

מה את מציעה שאת חושבת שהזכוכית לא נותנת לך תשובה?

שרון דינור:

רגע.

ציפי רון:

תקרבי קצת.

שרון דינור:

רגע, אני רוצה לעבור לתב"ע המאושרת כדי לראות מה היה שם. בוא נראה עוד, הופס, נספח, רגע.

דני ליבמן:

מתי הוציאו את התב"ע הזאת?

שרון דינור:

אוקי. זה התב"ע שאושרה. נסתכל, את רואה הדמיה אותו דבר. בואו נסתכל על החזית מבחינת השורות אבן.

ציפי רון:

אז היתה קצת נסיגה בזכוכית שם?

שרון דינור:

תראו, א' מבחינת השורות אבן, בול אותו דבר לדעתי. החזית לשימור-

שרון אבני:

לא משתנה.

שרון דינור:

לא משתנה.

ציפי רון:

היתה נסיגה, היתה נסיגה כלשהי של קיר הזכוכית מהקומה, מקו אפס של הבניין.

שרון דינור:

רגע, אני מסתכלת. לא. ממש לא. את רואה? הקו זכוכית הוא בול מעל.

יוחנן ויצמן:

אפשר לבקש את זה. השאלה אם כדאי, אם צריך. אני גם חושב שלא.

לורה וורטון:

זה הרצוי. אני לא יודעת מה אפשר לעשות.

ציפי רון:

קשה לי להגיד.

יוחנן ויצמן:

הזכוכית נותנת את ה.

דוברת לא מזוהה:

בדיוק.

יוחנן ויצמן:

סתם להוציא איזה (לא ברור) קטן, 40 מה יצא לנו מזה?

דוברת לא מזוהה:

בואו נמשיך. בואו נתקדם.

שרון דינור:

אתם רוצים להתקדם?

דוברת לא מזוהה:

הם גם לא עונים בטלפון וגם-

ציפי רון:

אני רוצה קצת הפרדה.

יוחנן ויצמן:

אז נדבר על זה בפנימי אחרי זה.

ציפי רון:

אני מרגישה שאני צריכה, שאני הייתי רוצה לראות משהו, את הזכוכית שלא נמצאת ממש בקו ישר על כל החזית הזאת. משהו שירגיש את החזית לשימור.

יוחנן ויצמן:

בנושא של טעם, אני לא מאה אחוז שאת צודקת.

ציפי רון:

זה נראה מאולץ מאד.

שרון דינור:

אנחנו בדרך כלל לא מחזירים אחורה בתב"ע בסמכות מחוזית בשלב הזה.

ציפי רון:

יכול להיות. אני לא יודעת. אני לא יודעת. זאת אומרת שבשלב הזה-

שרון דינור:

לא. לא שווה את ה-

ציפי רון:

זה לא נראה לי כל כך טוב. אבל עוד פעם, אני לא, אני מעלה את השאלה.

שרון דינור:

אז יו"ר הוועדה, איך אתה רוצה להתקדם? אתה רוצה לחכות להם?

יוחנן ויצמן:

הם לא עולים?

דוברת לא מזוהה:

לא עולים וגם לא עונים בטלפון. אני לא יודעת.

שרון דינור:

בוא נעבור הלאה. נו.

יוחנן ויצמן:

שוב, אז בואו נלך על הרשימת שימור.

חיים כהן:

אם השעה 9:40 והם לא עונים לטלפון, אנחנו נקיים דיון. אנחנו לא חייבים להיות כפופים אליהם.

שרון דינור:

איך שאתם רוצים.

חיים כהן:

נקיים דיון.

יוחנן ויצמן:

אנשים לא-

חיים כהן:

אנשים לא אנשים, יש פה חברים. או שמכבדים את הוועדה או שלא מכבדים את הוועדה.

שרון דינור:

תכלס, אישרנו להם-

צפי שלף:

ההצעה לאשר.

שרון דינור:

אין פה קונפליקט.

חיים כהן:

אני מבקש מהיו"ר, תנהל את הוועדה במיוחד שאין פה וויכוח מי יודע מה.

שרון דינור:

אין פה בכלל.

חיים כהן:

הדברים הם ברורים.

יוחנן ויצמן:

לא. אני רוצה-

חיים כהן:

מה הסיפור?

יוחנן ויצמן:

בואו ניתן להם עוד 5 דקות.

חיים כהן:

מה תעשה חמש דקות?

יוחנן ויצמן:

בוא נעבור על רשימת שימור. מה קרה?

חיים כהן:

יוחנן, יש כאן וועדה, יש כאן סדר.

יוחנן ויצמן:

בסדר.

חיים כהן:

מה זה בסדר? אפילו בזום הם לא זמינים.

יוחנן ויצמן:

מוזר.

חיים כהן:

מה זה מוזר? אז זה פשוט הנה-

יוחנן ויצמן:

עכשיו זה עוד חמש דקות, הם כבר יכלו להצטרף, תגיד להם לא?

חיים כהן:

מי מעוניין? מי צריך בלילה לישון רגוע או לא רגוע, זה אני או הוא?

יוחנן ויצמן:

ברור.

חיים כהן:

נו, אז אם ככה מה זה הזלזול הזה?

יוחנן ויצמן:

לא בטוח שהם מזלזלים. חכי עוד חמש, בואו נתחיל לעבור על רשימת שימור.

חיים כהן:

אני חושב, אני לא רוצה, בוא תקדים. או שאתה מכניס את האנשים שפה.

דני ליבמן:

חיים, הם כרגע באיחור של 7-8 דקות.

חיים כהן:

אז מה אתה מציע?

דני ליבמן:

נחכה לפחות רבע שעה.

חיים כהן:

אוקי, רבע שעה. בסדר, מקובל. בסדר.

שרון דינור:

כמו בקופת חולים.

חיים כהן:

אבל שזה יהיה במדיניות. לא, דני, דני, שזה יהיה במדיניות.

דני ליבמן:

רק אמרתי שהזימון שלהם הוא לתשע וחצי ועוד לא עבר הרבה זמן. מדיניות תחליטו אתם.

חיים כהן:

בסדר. אני חושב.

יוחנן ויצמן:

למה באת?

דובר לא מזוהה:

שלום. אני ל... בשעה 10:00.

חיים כהן:

עשר.

יוחנן ויצמן:

אתה רוצה כבר להיכנס?

דובר לא מזוהה:

בטח.

יוחנן ויצמן:

אז 2-3 דקות אני אגיד לך.

דובר לא מזוהה:

אין בעיה.

יוחנן ויצמן:

אז בואו נגמור את התיק הזה. למעשה את רוצה, סיכמנו שנחכה ל, לא הצלחת למצוא אותם בשום צורה?

דוברת לא מזוהה:

הם לא עונים ו-

לורה וורטון:

אז בואו ניתן להם עוד 5 דקות.

יוחנן ויצמן:

ניתן עוד חמש דקות ובואו ניכנס ל, בואו נתחיל לעבוד על הרשימת שימור או את רוצה, את יודעת מה? בואי נהפוך את התיקים. בואי נכניס אותו.

שרון דינור:

אין בעיה.

יוחנן ויצמן:

בואי נכניס את עשר.

שרון דינור:

אז רגע, אז בואו נספר לכם קצת על עשר.

דני ליבמן:

הם הגיעו.

יוחנן ויצמן:

השאלה אם הוא רוצה.

דני ליבמן:

כל הצוות שלו הגיע.

יוחנן ויצמן:

4622 קובעת מבנה לשימור?

דוברת לא מזוהה:

סליחה?

שרון דינור:

רק איזה-

יוחנן ויצמן:

התב"ע של האוניברסיטה קובעת מבנים לשימור?

שרון דינור:

כן, יש בתב"ע, איזה? התב"ע החדשה?

יוחנן ויצמן:

4622.

שרון דינור:

יש שמה כמה מבנים לשימור אבל לא הרבה.

ציפי רון:

יש כאן מבנה של בודפסט.

שרון דינור:

ועכשיו רגע, אני אספר לכם שאנחנו עושים עכשיו עם האוניברסיטה תכנית אב מדהימה, לא קשורה רק לשימור. שהשימור הוא רק חלק אחד שלה. האוניברסיטה היום הולכת לכזה ציפוף משמעותי גם של המוסדות לימוד שלה וגם של שימושים אחרים.

יוחנן ויצמן:

ברור. לכן אני מפחד שהשימור לא יפריע להם.

שרון דינור:

השימור לא, אבל הכל נעשה איתם ב, ביחד. זה הם זה. אבל הבניין הזה, יש להם כאילו איך אני אקרא לזה? כמו תמנון דו ראשי כאן וה, יש להם שתי מחלקות שעוסקות בבינוי ופיתוח. ואלה שמגישים תכנית האב זה לא אלה שהגישו עכשיו את ההריסה של זה. אבל הם לא עשו, סליחה, לא הריסה, סליחה, את הבינוי כאן שהוא בינוי שהוא סך הכל מאד משמר וגם מסיבי.

יוחנן ויצמן:

זה שקובי פעם היה מגיע לאוניברסיטה.

שרון דינור:

הוא עדיין.

יוחנן ויצמן:

הוא עדיין שמה?

שרון דינור:

כן כן. הוא מנהל את העסק לדעתי בצד שלהם. הוא לא לבד. כאילו הוא ורותם לא זוכרת את השם משפחה שלו.

יוחנן ויצמן:

כן כן.

שרון דינור:

יש להם את האנשים שלהם. אבל מה שרציתי להגיד, הפרויקט הזה הוא מאד, מאד מאד יפה. והוא גם זכה בתחרות הפנימית שלהם למדעי ה, מה זה כאן? מדעי המחשב. הקמת מבנה רביעי לבית ספר להנדסה ומדעי המחשב בין היתר בגלל שהוא הציע הצעה שהיא יחסית שימורית ורק ניסינו לחדד אותה קצת. באמת בניין מאד מאד מיוחד שהוא הופר כבר בצורה קשה. עכשיו הם יציגו, חבל שאני יעשה את זה במקום העורך. הוא-

יוחנן ויצמן:

יש לו הסכמות?

שרון דינור:

יש פה כמה דברים. אני לא יודעת אם הוא מסכים להכל, אבל בואו נראה. לא ביקשנו איזה משהו לא סטנדרטי. תיק תיעוד.

יוחנן ויצמן:

הבמה שלך.

שרון דינור:

רגע. רגע רגע רגע. בואו נראה אם יש לי פה, הם שלחו לנו את זה.

יוחנן ויצמן:

תנסה.

דוברת לא מזוהה:

כל אלה שלך.

יעקב מולכו:

יש לנו מצגת.

שרון דינור:

ואם זה לא יפתח, אז זה יפתח. ווי, מה זה?

יעקב מולכו:

זה זה.

שרון דינור:

רגע, אז אולי ניתן את זה לחברים פה.

יעקב מולכו:

כן. אם תרצו לחסוך להביט לקיר אז אוכל, אוקי. אני מציג כרגע פרויקט חדש שאנחנו מתכננים בגבעת רם באוניברסיטה העברית. זה המשך של בית הספר למדעי המחשב והנדסה. היום במקום, הבניין הזה הוא בניין רביעי מתוך ארבעה בניינים, שלושה קיימים. כן, כי את יודעת-

לורה וורטון:

השלושה...

יעקב מולכו:

ואני אמשיך ואגיד שבמקום הזה, אולי נדפדף קצת. אני לא אכנס לכל האגדה הזו שיש פה, אני אלך ישר לעניין. אתם יכולים לראות כאן את הציור אוויר של קרית רם. עושים כאן בצד שמאל לשלושת

הבניינים הקיימים ובמקום הזה עומד לו בניין בניצב שהוא בניין מעבדות היסטורי ישן. והאתר שעליו אנחנו בונים הוא המשך של השישייה הזאת על גבי הבניין הקיים שנמצא במקום הזה. אפשר לראות את זה ממרחק קצת. בכל אופן, זה בחלק המזרחי- צפוני של גבעת רם. מימינו זה מרכז הספורט, אתם רואים, האיטודיון, הבריכה וכולי. אולם הספורט. ואנחנו נמשיך הלאה. כאן אנחנו רואים את שלושת הבניינים הקיימים ואת המקום שבו מיועד להיבנות הבניין הנוסף. כאשר אתם רואים כאן את המבנה הקיים שהוא חודר ופוגש את הבניין החדש. תכף נדבר על זה כי זה דבר מעניין לפי דעתי. אנחנו רואים כאן אותו דבר רק שבתרשים יד חופשית, או תרשים מחשב כזה פשוט, המקום שבו מיועד להיבנות הבניין הרביעי הוא על קווי הבניין הבניין הזה שרואים אותו כאן. זה מצב הבניה בגבעה לפני שנעשתה הבניה המאסיבית שקיימת היום. אנחנו רואים את בנייני המעבדות האלה, האדומים, שהבניין החמישי הזה שבו הסמן שלי עומד, הוא האחרון שנותר, כשכל האחרים כבר נהרסו ובמקומם נבנו בניינים אחרים. אז שלושה מהם זה בניינים של אותה פקולטה. דרומה זה בניין הנו, ואנחנו מדברים על הבניין הרביעי שיעמוד לו כאן. עכשיו, אני לרגע אחד רוצה לספר קצת מההיבט האישי שלי. גבעת רם זה המקום שבו בעצם אנחנו בילינו את ילדותנו. אמנם התחילו לבנות את גבעת רם כשהייתי ילד, אבל כל הסביבה הזאת והאוניברסיטה שהיתה שם, היתה המקום שבו אנחנו הסתובבנו הרבה מאד. אני למדתי בבית הספר ליד האוניברסיטה שנמצא כאן. והיינו נעזרים גם במרכז הספורט וגם בניינים אחרים שקיימים היום ויש לי, נגיד ככה, זיכרון טוב ונוסטלגיה לבניינים האלה של המעבדות שבעיניי היו בניינים ראויים. ומסיבה זו או אחרת הם כבר לא קיימים, רובם. נשארו כמה מהם. בגלל הדבר הזה, אני מצאתי שהנכון יהיה לא לפרק את הבניין הנוסף הזה שיש לנו תב"ע שמאפשרת את זה. אבל אנחנו נשאיר אותו ונשלב אותו בבניין החדש שאנחנו רוצים.

חיים כהן:

הצטרף מישוהו בזום?

דוברת לא מזוהה:

כרגע לא.

יוחנן ויצמן:

יש מישוהו שרוצה להיכנס לזום?

דובר לא מזוהה:

לא יודע. זה אמרו לי אסנת מי שצריכים.

דוברת לא מזוהה:

רגע, אתה יכול להסתכל שניה?

דובר לא מזוהה:

צריך לחבר?

דוברת לא מזוהה:

הוא חיבר.

שרון דינור:

מישהו מהצוות שממתין להיכנס?

דובר לא מזוהה:

כן. אסנת לוי.

שרון דינור:

אבל אסנת עכשיו פה.

יוחנן ויצמן:

הוא מחפש את התיק הקודם. מי שיקרא את התמליל עוד עשרים שנה, שידע שעברנו נושא.

יעקב מולכו:

טוב. אז הרעיון הזה הוא בעצם היה אחד הרעיונות החשובים שלנו בפרויקט הזה. אתם יכולים לראות כאן את הרעיון כשהוא אחד בתוך השני. שני עולמות שונים שנפגשים במקום הזה והפרויקט שלנו נותן לזה נגיד מחווה. מחווה היסטורית לגבעת רם הישנה. אני לא אכנס למהלך, בכל אופן מה שמדובר זה בעצם יצירה של בניין רביעי אבל כל הארבעה האלה הם המחלקה ללימודי הנדסה ולימודי המחשב, כאשר הבניין הזה מצטרף לשלושת הבניינים האחרים. יש חשיבות להבין שהבניינים הקיימים, לכל אחד יש כניסה נפרדת. נכנסים בתפר הזה שביניהם. אבל הם מחוברים בשתי הקומות התחתונות, או בשלוש הקומות התחתונות במסדרון אחד. אנחנו מצרפים את הבניין הרביעי ומחברים גם אותו. אבל אנחנו מוסיפים עוד דבר אחד וזאת הכניסה הראשית. כרגע אין כניסה אחת לכל, לבית הספר ללימודי המחשב הקיים, ולכן היה מן הראוי לחבר גם, לייצר כניסה שמשותפת גם לשדרה העליונה שזה שדרות מגנס וגם לרחוב התחתון שאני לא זוכר בדיוק ברגע זה את שמו. הנוף שנשקף מהגג של המבנה מעבדות הזה שאנחנו משאירים, הוא נוף יפהפה. גם הנוף שנשקף מתוך התפרים שבין הגושים האלה הוא נוף יפה. עכשיו בעיקר נבנתה הספרייה הלאומית בגבעה שממול והיא נשקפת יפה מאד מתוך בניין הכניסה שתכף אני אראה אותו. אוקי, אני לא רוצה להתעכב בחלוקה פנימית, פונקציות שונות. קצת על האדריכלות שאנחנו מציעים, אנחנו בונים מעין מטריצה כזאת שמבוססת על מודולים חוזרים ומכפלות שלהם במידות משתנות, כאשר מפעם לפעם אנחנו פורצים פרצה רחבה. למשל במקום שנכנס המבנה הקיים, אנחנו מבטלים את האבן ונותנים לבניין הזה לחדור, למשל בפרצה מהסוג הזה. וכן הלאה. יש לנו משחק של פתחים משתנים וכך נראית החזית כשמביטים עליה מצד מערב. אנחנו יכולים לראות אפשרויות של המשחק של הקירות האלה. במבט ממערב זה, סליחה, ממזרח, זה נראה

קצת יותר גבוה. בסך הכל אנחנו בונים בניין של 7 קומות כאשר הבניינים הקיימים הם בני 5 קומות כל אחד. ואפשר כאן לראות את הגג של אותו מבנה שדיברנו עליו קודם.

יוחנן ויצמן:

תגיד לי, אדריכל מולכו, יש באוניברסיטה מישהו שחושב על תכנית של 2070, עוד 50 שנה כאילו, תכנית בינוי שתיראה-

יעקב מולכו:

וודאי וודאי. יש תכנית אב לאוניברסיטה שהכין משרד-

שרון דינור:

רזניקוב. ההיסטורי? עכשיו יש אחד, משה צור.

יעקב מולכו:

משה צור. משה צור עושה את התכנית החדשה של כל גבעת רם. ואנחנו העברנו את הדבר הזה לבקרה שלהם. זאת אומרת, אנחנו מתואמים עם תכנית האב החדשה וגם קיבלנו את האישור שלהם. זאת אומרת, מה שאתם רואים כאן זה לא-

יוחנן ויצמן:

התכנית אב החדשה גם תתבסס על מבנים של 7 קומות ולא 50 קומות?

שרון דינור:

כן. אנחנו בדקנו את זה, לראות שזה-

יוחנן ויצמן:

לא. למה באמת אני שואל, למה לא לצופף שם טיפה יותר?

שרון דינור:

תשאל את זה בדיונים על תכנית האב.

יוחנן ויצמן:

לא. אני אומר, אני לא יושב בתכנית האב, אני לא בצוות שמה.

שרון דינור:

אני אסביר.

יוחנן ויצמן:

ואני לא הולך להיות בצוות שם כנראה.

שרון דינור:

אני אסביר לך. אני אנסה להיכנס ל, זה עוד לא בשלב שאנחנו מציגים את זה לוועדות, זה עדיין בעבודה. והסיבה העיקרית: א' הם יודעים את הצרכים שלהם הכי טוב. מעבר לאתם יודעים, בוועדה הזאתי-

יוחנן ויצמן:

ברור.

שרון דינור:

מעבר לכמה איקס קומות, יש צרכים כאלה, נגישות, מעלית. כל מיני. חוץ מזה, אנחנו נמצאים בבקעה נורא חשובה. מול מוזיאון ישראל, הגן הבוטני למטה ומעל זה המבנים האלה. ויש הנצפות, והכנסת כמובן וכולי. הנצפות היא מאד מאד משמעותית פה. הם עשו את הבדיקות שלהם ואמרו: אנחנו רוצים לעשות את העוצמות הגדולות לדופן שפונה לכביש בגין שמה, ושמה גם עוברת הרכבת הקלה וכו', ואיפה שמעונות האלף שמיועדים להריסה ושמה יהיה היגוי מאד מאד אינטנסיבי. המקומות האלה של פנים האוניברסיטה, שאני לא יודעת כמה הוועדה מכירה, כלומר, מתחם-

יוחנן ויצמן:

שהם יותר מ...

שרון דינור:

פנומנאלי כאילו מבחינה אדריכלית. גם הציר הירוק שיש להם וזה, עם המבנים, גם מבנים עקרוניים כמו ספרייה לאומית וכו' שיש חוק לגביהם, לא רק רשימת שימור או תב"ע. אז הם כאילו פרוסים לאורך הציר הזה וזה מה שהחליטו כאילו שיהיה חלופת ה-

יוחנן ויצמן:

...

שרון דינור:

שהיא יותר, כן. הם לא צריכים יותר מזה. זה, הם הרי עושים פה מגדלים. הם עושים פה דברים באמת ציפוף מטרופ. אגב, לא רק לצרכי אקדמיה הם עושים שמה. הם עושים שם, מבקשים שימושים נוספים. תעסוקה, מגורים.

יוחנן ויצמן:

למטה יותר.

שרון דינור:

כן.

ציפי רון:

כן. אבל זה בחלק של שיכוני ... שזה מגורים.

שרון דינור:

נכון נכון. ופה זה פיור לאקדמיה כאילו ולכן הבדיקה שאנחנו עשינו פה באמת היתה לראות שהבקשה הזאתי לא סותרת או לא עולה על מה שהתכנית אב מציעה. והיא לא, זה מה שהתכנית אב-

יעקב מולכו:

אתם רואים פה בצילום התחתון את המבטים על המעבדות ההיסטוריות שנמצאות כאן שברובן אינן, ואנחנו מנסים-

ציפי רון:

כבר אינן.

יעקב מולכו:

כבר אינן. ואנחנו בכל זאת מתוך אהבה, באמת אהבה לגבעת רם, ירושלים של פעם, אנחנו מנסים לשמר. אגב, אני במאמר מוסגר אספר שהפרויקט הזה אנחנו קיבלנו כתחרות של האוניברסיטה, והם אמרו לי כשקיבלנו את הפרויקט שהסיבה שאנחנו קיבלנו זה השימור של הבניין הנוסף. אתם רואים כאן, אנחנו מראים כאן צילומים של המבני מעבדות האלה בעבר, המסדרון המיוחד הזה, הלמלות שמלוות את כל הקיר הזה מכיוון מערב לכיוון מזרח. אנחנו מנסים להחזיר עטרה ליושנה בנקודה מסוימת בתוך הפרויקט שלנו. אגב, בניית האבן, מי שתכנן את זה זה דוד ברוצקוס שהוא אחד מהאדריכלים הכי חשובים שעבדו בירושלים ואנחנו מברכים את העובדה שעוד אפשר לשמר חלק מזה. עבודת האבן היא מיוחדת מאד. זה אבני טובזה מאד גדולות שמשתלבות יפה. אני אחפש אולי איזה תמונה שמראה, בכל אופן אתם יכולים לראות כאן את הרישום מתוך הספר שקרויאנקר כתב על גבעת רם, רישומים של המבנים ההיסטוריים של המעבדות כפי שהם נראים ככה. עכשיו, המבנה שלנו, המבנה הנוסף שלנו, תשימו לב שהוא, יש פה איזה בקשה להיתר היסטורית שמוסיפה לו איזה דופן בצד המזרחי. המבנה הנוסף הזה נבנה כנראה בכורח המציאות היו חסרים שטחים ולכן הם הרחיבו את הבניין לכיוון מזרח ובדרך הזאת הם חיסלו חלק גדול מהארכיטקטורה המיוחדת הזאת של האלמנטים להצללה, הלמלות האלו שאני קורא להם, והם בעצם הוסיפו את האגף הזה. אתם

רואים, כאן למטה. התכנית שלנו מחזירה את התמונה המלבנית המקורית. אנחנו מבטלים את התוספת הזאת וחוזרים למסדרון המיוחד הזה, תכף תראו אותו כאן. זאת אומרת, אלה צילומים של מצב קיים עם רמזים ממה שנשאר. וכאן רואים את מה שאנחנו מבקשים לפרק ולהחזיר. אתם רואים, בשתי הפינות כאן יש רמז ממה שהלך לכל האורך פה. מה שראינו קודם בתרשימים האלה.

לורה וורטון:

רגע, לא הבנתי. שם לפרק את הקומות, את הזה של הורוד?

יעקב מולכו:

לא לא. הצהוב זה לפירוק. הצהוב זה לפירוק. ואנחנו מחזירים את החלקים הורודים האלה לכל האורך. בסופו של דבר נקבל תמונה כזאת בתוך הבניין. ההצללות הם-

שרון דינור:

כמו התמונה המקורית שהראית לנו שה-

יעקב מולכו:

כאן אנחנו יכולים לראות שהמבנה הזה בעצם משמש מרפסת נוף יפה. האורנים האלה שאתם רואים בהדמיה הם באמת ככה. הגבעה היא מאד מאד מיוחדת. אני בטוח שכולכם מכירים. כאן רואים את המבנה הזה כשהוא משוחזר, נגיד ככה. הוא לא בדיוק משוחזר, הוא קיים באגף הזה, הוא רק מטופל כמו שצריך. ועכשיו תראו, זה המבנה החדש שאנחנו מוסיפים, כאשר לידו ובינו לבין המבנה, אנחנו בניין D ולידו בניין C, ובתפר שביניהם אנחנו מוסיפים את מבנה הכניסה החדש. זאת אומרת, אדם שמגיע משדרות מגנס, החלק הגבוה של הגבעה-

שרון דינור:

אני רק אגיד שמי שפחות מתמצא, המבנה המקורי הזה שאנחנו מדברים עליו זה המלבן הזה.

יעקב מולכו:

נכון. הוא חודר כאן, תכף נראה את זה גם בהדמיות. המבנה הזה שאתם רואים כאן, המלבן האפור זה מבנה חדש שאנחנו מציעים אותו כמבנה כניסה ראשי לכל הפקולטה. לא רק לבניין החדש. אנחנו בתוך המבנה הזה מייצרים טרסות, תכף תראה את זה במפורט. אבל מייצרים טרסות, יורדים קומה אחת ומגיעים לרחוב הראשי שמחבר את כל ארבעת הבניינים לכל, מדרום לצפון, ומסתיים במבנה המקורי, המבנה הקיים שאנחנו מנסים לאמץ אותו, לשחזר אותו, לטפל בו, להחזיר אותו לקדמותו. אני עובר קומות, האמת שזה לא כל כך חשוב.

יוחנן ויצמן:

אני ראיתי מה שכן חשוב לך זה להדגיש את הנושא של הבניין המרכזי בגלל שאני מבין שהמחלקה ביקשה לצמצם אותו טיפה.

יעקב מולכו :

לא לא. אולי לא הבנו.

יוחנן ויצמן :

או שאני לא הבנתי מה שכתבתם. שרון דינור.

שרון דינור :

כן.

יעקב מולכו :

לצמצם?

שרון דינור :

מה שאנחנו כתבנו, רגע אחד.

יוחנן ויצמן :

אתה מכיר את ה, אדריכל מולכו?

שרון דינור :

"יש לצמצם את החלק המרובע של מבנה הכניסה ולשמור על מרווח פתוח בין הבניינים". רצינו טיפה-

יעקב מולכו :

אה, להרחיק אותו מהדופן הזאת.

שרון דינור :

שיהיה כאילו-

יעקב מולכו :

להצר אותו? להצר אותו?

שרון דינור :

כן.

יעקב מולכו :

אני מצטער שלא קראתי. אני באמת-

יוחנן ויצמן :

אז בוא תהיה איתנו שתי דקות כעת.

יעקב מולכו :

בעוונותיי. בסדר, אנחנו נקבל, נשקול.

שרון דינור :

רגע, אני אגיד, רגע שניה, זה שתשימו, זה מתחיל בדף שלפני זה, "יש לתכנן ציר מדרגות"-

דוברת לא מזוהה :

עמוד 9.

שרון דינור :

"צר יותר ומפותל, בדומה להצעה למעברים רגליים טופוגרפיים המוצעים המסגרת תכנית האב". יש, לתכנית האב יש הצעה נורא יפה. מאד אהבנו אותה, של המעברים שעוברים כאילו, מאד דומה למה שאתם עושים. פשוט תוואי יותר-

יעקב מולכו :

צר.

שרון דינור :

קצת יותר צר ש, מה זה מפותל? שבינו, כאילו ב, יש בין המעברים את ה-

יעקב מולכו :

אה, אני רואה את זה.

שרון דינור :

רחבות כאלה ירוקות כזה, מאד מאד יפה.

יעקב מולכו :

אנחנו עושים, אני רוצה-

שרון דינור:

ואז כתוצאה מזה לצמצם את השטח לחלק המקורה של המבנה הכניסה, לשמור על מרווח פתוח בין המבנים.

יעקב מולכו:

רגע. אני רוצה רגע להגיד משהו.

שרון דינור:

ולא קבענו איפה כדי שאתם תקבעו איפה.

יעקב מולכו:

אני רוצה רגע להגיד משהו. המעבר בין המפלס הגבוה של מגנס למפלס התחתון, בעינינו זה מעבר של טרסות. הטרסות הולכות מבניין קיים לבניין קיים, חולפות דרך המבנה החדש. ואנחנו רואים את הטרסות האלה בעצם מתערבבות פנים וחוץ, משחק בערבוביה. ולאורך הדבר הזה יש לנו מהלכי מדרגות פנימיים. הרעיון הוא שבתוך הבניין הטרסות האלה זה מן אזורי ישיבה. מקום ל, איך נקרא לזה? שהייה של הסטודנטים. מן המפלס הזה-

שרון דינור:

כמו לאונץ' כזה, נכון?

יעקב מולכו:

כמו שלקחנו מ-MIT. אז אני, עכשיו אתם רואים כאן את הזנב של המבנה ההיסטורי. אני קורא לו "מבנה ההיסטורי" שהוא חודר לתוך המבנה החדש שהוא מבנה זכוכית. תכף אנחנו נראה קצת הדמיות ונתרשם מזה. ועכשיו, חשוב לראות שמתחת לפני הקרקע, באזור הגבוה יותר של הגבעה אנחנו כבר תת קרקעיים באגף השמאלי ולכן אנחנו מתרחבים ונכנסים לשם מהאודיטוריום ופונקציות גדולות יותר שיש לנו שהם חורגות מהמלבן שראינו קודם שהוא בחלק הצפוני. וגם כאן אפשר לראות את זה. אפשר להתרשם טוב מהחתך. רואים כאן בצד ימין את המבנה הקיים. אפשר לראות את המבנה החדש ואת החלק התת קרקעי שלו. ואפשר לראות את מבנה הכניסה החדש שהוא מבנה זכוכית.

חיים כהן:

תביא לי את ה, מה שהבאת עכשיו את האודיטוריום וכל זה, זה גם מתחת לקרקע?

יעקב מולכו:

הכל מתחת לקרקע. האגף הזה, מכיוון שהגבעה מטפסת, אז המקום הזה-

חיים כהן:

מה עם הצד השני?

יעקב מולכו:

הוא פתוח.

יוחנן ויצמן:

לכאן החלונות יוצאים.

יעקב מולכו:

לא. זה?

חיים כהן:

כן. מה זה החלק הזה שמה ב?

יעקב מולכו:

הדבר הזה.

חיים כהן:

לא. למעלה יותר.

יעקב מולכו:

זה.

חיים כהן:

כן. מה זה?

יעקב מולכו:

זה כיתות לימוד. יש כיתות בגדלים שונים. הפרוגרמה היתה מאד מדויקת ואנחנו עקבנו אחריה.

לורה וורטון:

אפשר בבקשה לדבר על נגישות? איך? מה? חוץ מה, אה, כן? מגיע?

יעקב מולכו:

אבל אני רק אגמור את הזה-

לורה וורטון:

מאה אחוז.

יעקב מולכו:

ואני אשמח מאד לעשות.

לורה וורטון:

לא. רק הראית את המדרגות שאכן יפות.

יעקב מולכו:

כן. אנחנו פה הראינו את החלק הגבוה של האודיטוריום, את החניון שנמצא מתחת לזה. כאן אתם יכולים לראות את ההדמיה של המבט מלמטה, מבנה הכניסה החדש. המבנה החדש שאנחנו בונים פה. לא רואים כאן את הזנב של המבנה ההיסטורי מכיוון שהוא בתוך המבנה זכוכית. אבל אנחנו תכף נראה אותו בהדמיות אחרות. זאת הכניסה מהמפלס הגבוה יותר. גם זו, כניסה מלמעלה. וכאן אנחנו בתוך הבניין. אנחנו נכנסנו מלמעלה. יש פה טרסות שיורדות ומאפשרות את אותה ישיבה שדיברתי ואנחנו עוברים כאן, אתם רואים כאן את המבנה אבן, זה הזנב של המבנה ההיסטורי ואנחנו במקום הזה פוגשים את הרחוב הראשי שמחבר את כל חלקי הפקולטה. באופן אנחנו רואים את מבנה הספרייה הלאומית ובאמת כך רואים את זה דרך הבניין הקיים. כאן אפשר לראות שוב את הזנב הזה של הבניין ההיסטורי והלמלות שדיברתי עליהם קודם, התריסולים האלה שאנחנו רואים בצד ימין, הם הולכים פנימה עכשיו לכל האורך.

צפי שלף:

חוץ מהפירוק של הדופן הצהובה שסימנת, יש עוד פגיעה או שינוי ביחס למבנה ההיסטורי המקורי?

יעקב מולכו:

את רואה בזה פגיעה? אני לא קורא לזה פגיעה, אבל אין.

צפי שלף:

שואלת.

לורה וורטון:

שינוי.

יעקב מולכו:

יש להפך. יש השלמה, יש שחזור של דברים שהיו פעם. מי שפגעה בזה זה קודמנו. זהו. אלה הדברים שרציתי להראות לכם.

צפי שלף:

ממש יפה.

יעקב מולכו:

רצית לשאול משהו על נגישות.

לורה וורטון:

כן כן. רק רציתי לדעת איך ניגשים.

יעקב מולכו:

דבר ראשון אני אגיד שיש לנו יועצים מכל המינים בפרויקט הזה. כל היועצים. ביניהם גם יועצי נגישות. אנחנו יכולים לעבור ממפלס למפלס דרך מהלכי מדרגות ומעליות שתופרות את הבניין כולו. גם בבניינים הקיימים שיש לנו סמוכים מאד, רגע, אני אראה תכנית.

שרון אבני:

איזה שינויים מוצעים מהבפנים ביחס למקור?

יעקב מולכו:

מפרקים הכל חוץ מאשר המעטפת. במבנה הזה-

ראובן:

זה דופק את הציר.

יעקב מולכו:

אני רוצה שתביאו בחשבון שהמבנה הזה נועד להריסה היום.

לורה וורטון:

לא. זה יפה ש-

יוחנן ויצמן:

גברת רון רצית משהו?

ציפי רון:

כן. אני רציתי לשאול או להעיר וכן הלאה. אני מאד שמחה שאתם, מברכת על זה שאתם משמרים את המעטפת של אחד המגדלים וכן הלאה. אבל יש לי בקשה כמי שלמדה הרבה שנים בגבעת רם-

יעקב מולכו:

בכימיה?

ציפי רון:

לא בכימיה, אצל השכנים. אבל זה הנוף איך אומרים, של ילדותי. אז ונעוריי וכולי וכולי. יש לי בקשה מאד חשובה. נהרסה פה בעצם גבעה שלימה של מבנים שהיו חלק מהאוניברסיטה אם בראשיתה בשנות החמישים, שהעמידה הרבה בוגרים והעמידה חברה בישראל. מה שאני מבקשת שתבדקו את האפשרות, קודם כל להציג, למצוא דרך להציג את מה שהיה גם. כי זה הרוח של השנות החמישים של הקמת האוניברסיטה.

יעקב מולכו:

יש ספר שלם שקרויאנקר עשה.

ציפי רון:

אני לא מדברת על הספר שסטודנטים, שמישהו פתאום יחליט ללכת לספר. אני אומרת, במקום עצמו, בכניסה. יש לכם שם את רחבת הכניסה שהיא הגג. למצוא מקום ולהציג את מה שהיה במקום הזה. זה הרציונל, זה הצניעות, זה המעבדות, זה הטעם של פעם, זה התכנון של ברוצקוס שאגב הוא נאמן ירושלים. לא הספקנו לתת לו את יקיר ירושלים, הוא קיבל נאמן ירושלים ביוזמת רוניק חתן פרס ישראל, נחום מלצר ואנוכי. אנחנו פנינו אז והחמצנו את היקירים וידענו שהוא חולה מאד אז הוא קיבל, עשו לו טקס מיוחד במועצת העיר. מה שאני מבקשת כאן זה להראות את מה שהיה, עוד פעם, להציג את זה בצורה מובנת.

חיים כהן:

שמים איזושהו מסך יפה גדול.

ציפי רון:

ועוד דבר, הוא יציע, האדריכל יציע. ועוד נקודה אחת שחסרה לי, אולי אתם נותנים לה פתרון. נכרתים פה המון עצים שבני 70 שנה וכן הלאה. לעבות את הנטיעות, לעשות משהו.

שרון דינור:

רגע, אני ברשותך אמשיך בדיוק מה שאמרת. סיימת?

יעקב מולכו:

כן.

שרון דינור:

רציתי להגיד בגלל שלא קראת, החוות דעת שלנו היא ארוכה אבל היא מאד קצרה, מאד פשוטה. פשוט מאד אהבנו את הפרויקט שלך, באמת אמרתי לך את זה. יש כמה דברים: אחד, לסמן את המבנה לשימור באופן ברור במסמכי התכנית.

יעקב מולכו:

אבל אני לא קורא לו "מבנה לשימור".

שרון דינור:

לא חשוב. המבנה המקורי, רצינו לסמן אותו מה נשאר איתנו וממשיך איתנו הלאה, מה לא. זה לא מסומן מספיק ברור. עניין של קריאה. תיק תיעוד, אנחנו צריכים איזשהו תיעוד למבנה ההיסטורי שקיים שם והוא אחרון מתוך הקומפלקס ולמה שסיפרת לנו. אני חושבת שיש לך יותר חומר. ואני מתחברת למה שציפי אמרה עכשיו מבחינת השמירה על העצים. יש פה גם כאלה שהם מחוץ לתחום התכנון. כאילו לתת עוד איזשהו מאמץ ולראות מה שלא נכנס לקווי הבינוי, לתוך הבינוי עצמו אם אפשר לשימור עליו. דברים שהם בשוליים. או שאפשר לעשות איזשהו הגנה על עצים באמת בגלל שזה מאד מיוחד. זה מה שאנחנו, הבקשה העיקרית שלנו. והחלק המקורה של מבנה הכניסה שביקשנו אותו לראות אם אפשר לצמצם אותו. זהו, זיהינו את זה, באמת 4 הערות שכולן נראה לי לא דרמטיות. זה-

שרון אבני:

זה... להציל עצים? יש שם עצים? אפשר לראות את המפה?

שרון דינור:

כאילו זה, אני יכולה לפתוח את המסמכים של ה, רגע.

יעקב מולכו:

רגע, אבל אני רוצה משהו להגיד. סליחה.

שרון דינור:

כן.

יעקב מולכו:

שניה. לגבי היכולת שלנו להצר את הבניין, אנחנו הרי רוצים מאד שהזנב הזה של הקיר ההיסטורי יבצבץ שייכנס לתוך מבנה הכניסה.

שרון דינור:

אני אראה לכם. הוא אומר, זה חלק מהבניין ההיסטורי.

לורה וורטון:

לא רואים את הסמן כאן.

שרון דינור:

וחשוב לו שהחלק ההיסטורי יהיה בתוך הלובי ולא בחוץ.

יעקב מולכו:

נכון.

שרון אבני:

וכשאת דיברת על צמצום שרון, איפה לצמצם?

שרון דינור:

האמת היא שאני חשבתי שהצמצום צריך להיות בכלל לא ב-

יוחנן ויצמן:

לכוף את זה.

שרון דינור:

אלא בכלל פה, כדי שזה יחבק.

שרון אבני:

אוקי. ואז אני גם ראיתי ש-

שרון דינור:

אני חשבתי ש-

יעקב מולכו:

סליחה שרון, אני יודע מצוין. האוניברסיטה כשהיא ראתה את המבנה זכוכית הזה של 37 מטר על 15 מטר אמרה לי "תביא את הכסף לדבר הזה". אין להם תקציב. ואנחנו כנראה נקצץ שליש מהאורך של המבנה. את השליש התחתון ואת הטרסות האלה שנמצאות בפנים נשאיר אותם כטרסות חיצוניות.

זאת אומרת, יש לנו אזורי ישיבה פנימיים ואזורי ישיבה חיצוניים. ויש כנראה יסוד להניח שאנחנו נאלץ לעשות את זה גם בלי הבקשה שלכם.

שרון אבני:

יפה. בקשות, אבל זה על אותו מקום שאת רצית או לא?

שרון דינור:

מה זה?

שרון אבני:

את רצית לכוף אם אני מבינה ככה, והכיוון שאתה מדבר הוא כיוון-

יוחנן ויצמן:

להצר מה-15.

שרון דינור:

השארנו את זה פתוח לדיון. אבל כעיקרון הכיוון שאני רציתי הוא כזה שבאמת, זה מוצפן? מזרח מערב, כאילו זה הכוונה שלי.

שרון אבני:

וזה גם מה שאתה התכוונת?

יעקב מולכו:

לא. אני התכוונתי לקצץ, את רואה את הסמן?

שרון אבני:

לא.

יעקב מולכו:

אז אני אנסה להזיז אותו קצת.

שרון אבני:

בצד ימין. עכשיו רואים אותו חלש. כן.

יעקב מולכו:

את ה, עד קו המידות הזה, כשהמבנה, הבליטה של המבנה לשימור, סליחה, המבנה ההיסטורי, בולטת לתוך הקביעת זכוכית. אז עד הקו הזה אנחנו בהחלט יכולים להוריד.

שרון דינור:

הוא אומר אותו דבר. בסדר.

יוחנן ויצמן:

בסדר.

שרון דינור:

בסדר גמור. אני חושבת שבעיקרון לא אמורות להיות, אני לא רוצה לדבר בשמך אבל אם אתה רוצה לקחת דקה, לא נשמע שיש לך הערות להערות שלנו.

יעקב מולכו:

כן.

שרון דינור:

ואז אפשר להיפרד כידידים.

לורה וורטון:

רק סליחה, לגבי הנגישות רציתי להבין.

יעקב מולכו:

כן. אני רוצה להסביר.

לורה וורטון:

איד יש גישה מה-

יעקב מולכו:

אני רוצה להסביר.

לורה וורטון:

כן.

יעקב מולכו:

יש לנו בעצם גישה משני רחובות.

לורה וורטון:

כן.

יעקב מולכו:

הרחוב התחתון שממנו אנחנו מגיעים גם למפריצי החניון שיש לנו מתחת לקונטקסט כולו. וכאן אנחנו מגיעים למה שנקרא בניין C. אנחנו הולכים במפלס הרחוב ונכנסים לבניין C, שם יש מעליות. ועכשיו אנחנו ניכנס גם לבניין D ונלך במפלס הזה ונגיע לגרעיני המעליות שלנו. אתם רואים כאן את גרעיני המעליות, מדרגות. זאת אומרת שאדם שנוזקק, שיש לו מוגבלות, יש לו גישה ישירה לתוך הבניין. מלבד זה, אתם רואים כאן מעלית קטנה בצד העליון, זה נועד לאנשים שמגיעים משדרות מגנס, נכנסים לתוך המבנה זכוכית ושם יש טרסות ומדרגות אבל אם הם זקוקים, אז יש להם מעלית יעודית לדבר הזה.

לורה וורטון:

שהוא באותו מפלס של ה-

יעקב מולכו:

מפלס הכניסה העליון. אנחנו במובן של נגישות מסודרים ואפילו מעבר.

דוברת לא מזוהה:

סיימנו. בבקשה. בהפסקה.

שרון דינור:

אוקי. עוד משהו?

יעקב מולכו:

לא.

שרון דינור:

יו"ר? חברי וועדה?

דוברת לא מזוהה:

תודה.

יעקב מולכו:

זהו?

שרון דינור:

כן.

חיים כהן:

אני חושב שזה תכנון מאד ייחודי.

שרון דינור:

אני גם חושבת.

צפי שלף:

מסכימה.

יעקב מולכו:

אני משאיר לכם את החברות האלה.

צפי שלף:

תודה רבה.

דוברת לא מזוהה:

אתה יכול לקחת את זה.

יעקב מולכו:

יש משהו שהכנסתי לתוך החברת.

צפי שלף:

יעקב מולכו.

לורה וורטון:

כן. יש כאן משהו שהיה בפנים.

יעקב מולכו:

כן. זה ניירות שלי שהשתרבבו שם.

ציפי רון:

אז היא שמה לך את זה בפנים שתוכל לקחת את זה.

יעקב מולכו:

את לא צריכה את זה?

לורה וורטון:

תודה רבה.

יוחנן ויצמן:

טוב, חברים. אני מבין שלא מצאת את פייגין.

דוברת לא מזוהה:

לא. הוא לא עונה. גם לא התחבר.

יוחנן ויצמן:

אם הוא לא עונה אז אנחנו נקבל את ההצעה של חיים.

חיים כהן:

תודה. תאמין לי, אני מכיר את ה... שמהתחלה ככה זה זז.

לורה וורטון:

אבל לפעמים יש...

חיים כהן:

את צודקת. זה לא שלא חיפשו אותם. חיפשו אותם בטלפון הם לא עונים.

לורה וורטון:

כן כן כן.

חיים כהן:

חיפשו אותם בזה, הם לא עונים.

לורה וורטון:

בסדר.

חיים כהן:

זה אומר שאם יש פה מישהו ש-

שרון דינור:

אין פה דרמה לדעתי.

חיים כהן:

זה מה שאני אומר.

יוחנן ויצמן:

שני התיקים הם-

שרון דינור:

אז שלושת התיקים הראשונים בסדר?

יוחנן ויצמן:

בסדר. אני אומר רק את דעתי על התיק האחרון של האוניברסיטה. בא אדריכל, דבר ראשון אני בדיעבד אני, ממה שהוא קיבל את דעתכם זה מראה שאני לא צודק במה שאני הולך לומר. אבל בא אדריכל שהוא טוב, לוקח בניין שהוא להריסה ומבקש לשמר אותו, לשלב אותו. אני חושב עד כמה שאנחנו באמת צריכים לרדת לו לפרטי פרטים.

שרון דינור:

אבל לא ירדנו לו לפרטי פרטים.

יוחנן ויצמן:

אפילו הדרישה לתיק תיעוד. אין פה בחינה באופן מעמיק יותר.

שרון דינור:

בגלל-

יוחנן ויצמן:

דווקא את ההצעה על העצים אני שמח שהוא קיבל.

שרון דינור:

שניה.

יוחנן ויצמן:

משיקולים כלכליים אבל-

שרון דינור:

הוא יקבל את זה. אין סיבה שלא. זה אדריכל חשוב. ברוצקוס הוא אחד מהאדריכלים הכי גדולים של התקופה. אדריכל ישראלי. לא עכשיו, כאילו שלנו, משלנו. מכוחותינו. אין סיבה שלא כאילו לעשות את זה. אנחנו עושים את זה בכל אוניברסיטה. כל פרויקט שלהם, של האוניברסיטה עכשיו שיגיע אלינו ויהיה עם איכויות שהם מצהירים עליהם בעצמם שהם איכויות. צריך לעשות את התיעוד הזה. עכשיו אנחנו נדבר איתו על כמה התיעוד הזה צריך להיות, אנחנו לא נקרצץ עליו. סליחה על ה-

חיים כהן:

אני רוצה גם להוסיף עוד נקודה.

שרון דינור:

הוא באמת עשה עבודה מאד מאד יפה. וגם עוד פעם, ההצעה שלו זכתה בגלל האופי, בגלל-

יוחנן ויצמן:

בגלל שהוא אמר את זה.

שרון דינור:

מצוין.

חיים כהן:

אני רוצה להעיר איזושהי נקודה שחשוב לי מאד שלצוות המקצועי יהיה ... ראינו כאן כמו שאמרתי, פרויקט מאד מאד יפה. מאד מאד שימורי עם הרבה מאד זכויות ואנחנו רואים שהזכויות לא מקלקלת את השימור. אני מבקש לקחת גם את זה כאיזושהי ראייה-

שרון דינור:

אנחנו אין לנו משהו נגד זכויות.

חיים כהן:

לא אמרתי שיש. אמרתי שלפעמים יש פרויקטים אחרים. עכשיו היתה... ישר אומרים "לא. הזכויות פוגע בשימור". אם אנחנו רואים-

שרון דינור:

אם אתה רוצה, א'-

יוחנן ויצמן:

תלוי איך עושים את זה.

שרון דינור:

רגע, א' אם אתם רוצים, אני רוצה להגיד לכם משהו. בתכל'ס, חיים.

חיים כהן:

זה מה שאני אומר, צריך ללמוד מזה.

שרון דינור:

חיים.

חיים כהן:

שהזכוכית לא פוגעת בשימור.

לורה וורטון:

לאו דווקא.

שרון דינור:

חיים, כמו כל דבר בחיים, צריך-

חיים כהן:

מינון נכון.

שרון דינור:

מינון, טעם וזה.

חיים כהן:

נו.

שרון דינור:

עכשיו אני אגיד לכם, אם כבר התפרצת לדלת פתוחה מבחינתי כי א'-

חיים כהן:

הנה.

שרון דינור:

זה-

חיים כהן:

זה פרויקט יפה.

שרון דינור:

רגע. הפרויקט הזה בכלל, אין לי מילים. באמת גם אדריכל וגם תקציב וגם לא בניין הוטמן שמוסיפים. כאילו יש פה כמה דברים. הוא מאד מאד משתלב הזכוכית פה. אני רוצה להגיד לך משהו על מרכז העיר באמת שאני, לי יש מילה אחת שנכנסה לחיים שלנו בשנה האחרונה ב-full power, בחיים שלי לא חוויתי אותה כל כך הרבה ואני רואה אותה בהמון מקומות וזה מטריף אותי. מה שהוא קרא לו למלה פה. עכשיו יש משהו שנקרא "לוברים". לוברים זה אותם, הרי יש את ההנחיות של בניה באבן בעיר ומצאו דרך להתחכם ואז הם עושים מן רפפות כאלה-

ציפי רון:

אנכיות. אנכיות.

שרון דינור:

אנכיים. פסים כאלה, מאוהבים בהם. עכשיו אני אומרת, עיר כמו מנהטן למשל, שאולי גם ירושלים לדעתי לא רחוקה ממנה באנרגיות האלה, יכולה שיהיו בה כמה דברים משוגעים כאילו וזה. אבל לקחו רון, חבצלת, מתחם התחנה, עושים אותם, את כולם, כשהתוספות הן כולן נראות אותו דבר. ה-too much הזה הוא יותר מידי. עכשיו, אדריכל העיר שלא הכל חונה אצלי. אני חושבת למשל אם אתם זוכרים שבועדה הקודמת ישבנו וראינו את אלכס אוסטרובסקי והתווכחנו רק על החיפוי של הדק אם הוא יהיה החיפוי שהוא, אתם זוכרים?

חיים כהן:

אני חשבתי ש-

שרון דינור:

היה לו פרויקט לדעתי יפה. מאד יפה. אני לא סתם אומרת את זה, נו, הוא לא פה. היה יפה. אני חושבת שזה פרויקט שהוא עשה, הוא מאד מתאים למרכז העיר. ולעשות כל כך הרבה עם החציצות האלה זה משוגע. זה משנה כאילו את הנראות של העיר.

יוחנן ויצמן:

למה? ... לחציצות.

שרון דינור:

אז רגע, אז רציתי לספר לכם שאדריכל העיר עכשיו עושה, עשה בהקשר של מגדלים עבודה ושכבר יצאה לציבור של האדריכלים ומתחילים להשתמש בה. של איך עושים בניה באבן במגדלים. והוא אמר: אני לא רוצה לאבד גם במגדלים את האופי הזה. למרות שלדעתי כשמסתכלים על זה ממרחק, נגיד שלא, איך חווים מגדלים? או בקומת המסד או כשאתה מסתכל טיפה מרחוק. אז כשמסתכלים מרחוק, כשעושים, אף אחד כבר לא יודע אם זה אבן. אם הולכים על אלמנטים שהם כאילו, לדעתי. אבל הוא קיבל הרבה ביקורת על זה והוא, אדריכל מולכו, היינו באיזה יום עיון. והוא פשוט התפוצץ עליו לרסיסים. "איך אתם אומרים לנו איך לעשות מה? ואתם לא תגידו לנו וזה" היה דרמה שלימה. בקיצור, שתבינו שהנושא הזה הוא גם סוער, גם מסעיר, גם נמצא בלב הדיון של איך כי העיר שלנו היא עכשיו מכפילה, מרבעת, מחמשת את הזכויות שלה. וכולם מדברים על זה, איך הכי נכון לעשות את זה. ואין תשובה אחת נכונה כי הרבה פעמים כמו שחיים אמר, זה עניין של מינונים. הרבה פעמים עניין של טעם. אין פה נוסחה. זה באמת, באמת קשה, קשוח. שאלות טובות.

ציפי רון:

אני חושבת שאני העליתי את זה גם בישיבה, בישיבות האחרונות כמה וכמה פעמים. ואני חושבת שעם כל הכבוד, אדריכל העיר כשהוא עושה תכניות, הוא בא לפני שנתיים משהו- שלוש.

יוחנן ויצמן:

הוא הציג לנו כן איך ממשיכים עם אבן, נכון את צודקת.

שרון דינור:

נכון. זה מה שאמרתי, הוא שם תדריך בניה באבן.

ציפי רון:

אני חושבת, רגע שרון, אני חושבת שיתכבד עופר מנור ויבוא ויציג לנו עוד פעם את התכנית שלו. את מה שהוא מציע. כי מה שאני רואה כאן זה פשוט סחף רציני מאד בתהליך ובאקסיומה של הבניה באבן בירושלים. אז יכול להיות שהיה צריך להתקדם בחיים ונגמר, ויש פחות אבן וגם בניה לגובה. כל מה שתגידו נכון. אבל עדיין, אם עושים תכנית כזאת, צריך לבוא ולהציג אותה גם בוועדת השימור העירונית וצריך לקיים על זה דיון פתוח. זה לא יכול להיות שזה נסגר בכל מיני, אני לא יודעת. יש לי עם זה בעיה קשה מאד כי אני רואה מול העיניים שהעיר מאבדת את אופיה. תסתכלו על המגדלים שמה, האזור של שערי צדק הישן, וכל הצוותים שם של הרכבת הקלה ואגד וכן הלאה, בונים שם מגדלים. אין לזה קשר לירושלים.

שרון דינור:

אני לא יודעת כי אף פעם לא בנו מגדלים כאלה.

ציפי רון:

אני לא יודעת.

שרון דינור:

מגדל דוד היה האחרון.

ציפי רון:

ועכשיו מה שהולך להיות בשוק הכרמל, אנחנו מאבדים את הייחודיות של העיר. זה הכל. ואני חושבת שהאחריות שלנו כמי שיושבים במחלקה הרלוונטית בעיר-

שרון דינור:

אולי וועדת שימור... שיציג את העבודה.

ציפי רון:

במדרגות וועדת שימור... ושל המבנים הציבוריים, זה לדאוג שזה לא יקרה ככה, שזה לא יחמוק בלי דיון ובלי בדיקה רציניים.

שרון דינור:

ויצמן וחיים, אם אתם רוצים, אפשר להזמין את אדריכל העיר, אם אתם רוצים להציג את הסבר הזה.

יוחנן ויצמן:

אני רוצה את זה, כן. אני רוצה את זה.

ציפי רון:

זה חשוב מאוד. ואם אפשר, ואם אפשר, ויצמן.

יוחנן ויצמן:

יצא קריטריון של נקודתית עם תכניות שסיכמנו שירדו, צריך לטפל בזה.

שרון דינור:

אבל איך-

יוחנן ויצמן:

מתחם מוסאיוף, מלכי ישראל.

שרון דינור:

אז איך אני אטפל בזה?

ציפי רון:

רק שניה.

יוחנן ויצמן:

דקה.

ציפי רון:

בעניין הזה של-

יוחנן ויצמן:

בסדר. אני בעניין אחר כבר.

שרון דינור:

מוסאיוף, מה עוד?

יוחנן ויצמן:

מוסאיוף נמצא שמה, מלכי ישראל 59-61 נמצא שמה. זה מה שאני רואה.

שרון דינור:

בטוחה ש-

יוחנן ויצמן:

זה מה שאני רואה מריצה מהירה.

שרון דינור:

לא יאהבו את זה אצלנו.

יוחנן ויצמן:

רש"י 113 היה בוועדה מקומית אפילו ש, מה עשית עם רש"י 113? חיים כהן, רש"י 113 מה החליטה
הוועדה המקומית? אתה יודע?

חיים כהן:

כן. דחו את זה מסדר יום.

יוחנן ויצמן:

להוריד מסדר יום. אז אנחנו הורדנו מסדר יום כי היות וזה לא עבר וועדת שימור.

חיים כהן:

וגם מוסאיוף סיכמנו פה החלטה מאד ברורה, מה פתאום-

שרון דינור:

רגע, השאלה אם זה בטעות או לא בטעות. אני שואלת ואני בודקת.

יוחנן ויצמן:

בסדר. מאה אחוז.

שרון דינור:

מה רציתם?

ציפי רון:

הבקשה שלי, הבקשה שלי שאם עופר מנור יבוא להציג פה את התכנית. יש לו חומר כתוב, שיעביר לנו לפני זה, שאנחנו נוכל לעבור עליו, לקרוא אותו.

שרון דינור:

יש לו מצגת.

ציפי רון:

לבוא מוכנים. וזה הכל. שנדע מה לשאול או איך להגיב וכן הלאה. אז בבקשה שרון, שזה ייכתב בפרוטוקול שזאת הבקשה וזאת ה-

שרון דינור:

אני אשאל אותו אם אני יכולה להעביר לכם את זה.

ציפי רון:

אני אומרת בכנות, אני מאד מודאגת ממה שקורה פה. גם קיבלתי-

יוחנן ויצמן:

אני גם חושב. אנחנו באיזה מקום מאבדים את ירושלים.

ציפי רון:

קיבלתי הודעות, קיבלתי וואצאפים מכל מיני אנשים ומאדריכלים ומאנשי שימור. קיבלתי כל מיני פניות והודעות בעניין הזה, איך זה קורה.

צפי שלף:

אנחנו חוזרים לירמיהו או ש?

יוחנן ויצמן:

את ירמיהו אנחנו מאשרים כמו המלצות המחלקה.

צפי שלף:

אנחנו עוברים לאפודי?

שרון דינור:

רגע אני רק, עופר מנור שניה. רגע.

ציפי רון:

מה קורה, אגב שרון, עם המגדל בדוידקה? עם התחנה הראשית של הרכבת הקלה והרכבת הכבדה. אנחנו לא ראינו עיצוב שלו כמו שצריך.

שרון דינור:

איזה, סליחה?

ציפי רון:

בדוידקה, המגדל שבין רחוב הנביאים לרחוב יפו שמה עם על התחנת רכבת.

שרון דינור:

עדיין לא הסתיימה עבודה. העבודה על זה לא הסתיימה לדעתי.

ציפי רון:

לא משנה. לא ראינו עיצוב שלו.

שרון דינור:

אף אחד לא ראה לדעתי. הוא עדיין ב, אצלי לפחות הוא נחת באיזה-

ציפי רון:

הבנתי שהוא כבר בבקשה, שהוא כבר רץ קדימה.

שרון דינור:

אולי רק הנפח שלו. לא יודעת.

ציפי רון:

אז, אבל איך שהוא יראה והכל זה בא ביחד. זה עסקת חבילה. אם מאשרים את הנפח אז תלכי אחר כך לחפש את העיצוב?

שרון דינור:

כן. ככה זה בדרך כלל קורה אצלנו.

ציפי רון:

עדיף אחרת.

יוחנן ויצמן:

אני רואה גם שאורנשטיין מגיע ל...

ציפי רון:

זה נקודה כל כך קריטית.

שרון דינור:

מה זה אורנשטיין?

יוחנן ויצמן:

התחנת רכבת קלה ב, זה היה אצלכם, במחנה יהודה.

ציפי רון:

בדוידקה.

יוחנן ויצמן:

של מחנה יהודה, לא דוידקה. זה בית אורנשטיין גם. זה לא בתי אורנשטיין למטה מה שאתה מתכוון.

ציפי רון:

לא, זה לא בתי אורנשטיין.

יוחנן ויצמן:

אולי רוטנר, סליחה.

שרון דינור:

איך?

יוחנן ויצמן:

רוטנר אולי קוראים לזה? על יפו, על הרכבת הקלה. על התחנה.

ציפי רון:

על יפו? בין יפו והנביאים?

שרון דינור:

אבל הוא היה אצלנו בוועדה כבר.

יוחנן ויצמן:

הוא לא היה אצלנו. אני מספר.

שרון דינור:

הורדנו הורדנו.

יוחנן ויצמן:

כל אלה הורדנו.

ציפי רון:

ולא היה אף פעם עיצוב. זה הולך להיות אחת הנקודות הכי חשובות בעיר ולא ראינו אף פעם איך זה נראה כמו שצריך.

יוחנן ויצמן:

בסדר זה-

צפי שלף:

כן כן.

יוחנן ויצמן:

מה עושים כעת?

צפי שלף:

אפודי.

שרון דינור:

אוקי. אפודי, גם העברנו פה משהו. אני אספר לכם איזה סיפור מעניין דווקא. רגע.

יוחנן ויצמן:

זה הבניין עם כל הצעצועים?

שרון דינור:

ליד. ליד ליד ליד. זה בניין באמת-

יוחנן ויצמן:

כי הצעצועים צריכים להיות לשימור.

שרון דינור:

אתה הלכת לשם? כי הצעצועים.

יוחנן ויצמן:

אני הולך שמה הרבה בשבתות.

שרון דינור:

א' תסתכלו על הבניין. על הרחוב, סליחה.

יוחנן ויצמן:

רחוב מדהים.

ציפי רון:

זאת סמטה קטנה.

שרון דינור:

רחוב מדהים מדהים מדהים. אם אתם הולכים שם, הצילום פה הוא לא חדש. את כל זה אתם רואים-

יוחנן ויצמן:

הנה.

שרון דינור:

פשוט, זה לא הבניין שלנו שם. משהו עצום ומטורף. אגב, גם רואים אותו מצדדים אחרים. מאד יפה. הבניין שאנחנו מדברים עליו זה הבניין הזה, שהוא בניין שהוא היסטורי לפי ההגדרה שלו. יש לו חלקים ממנו שנבנו לפני 48. הוא לא בניין שהוא מסומן לשימור. מאד מאד חמוד ויש לו את החזית הבאמת יפה הזאתי עם הברושים שמלווים אותו. יש פה הסכמות שהגענו אליהם עם עורך בקשה. החליפו אדריכל באמצע והסכמנו שממ"ד אחד יהיה בחזית קדימה. אני יכולה להראות לכם רגע את הזה. רגע. חומר לוועדת שימור. קארין. הרמוניקה, רגע. מה האחרון פה? הנה, יכולים להראות לכם את ה-

ציפי רון:

זה בית אופייני, בית אופייני כל כך.

שרון דינור:

נכון. הוא בית אופייני ויפה. מה שאנחנו רצינו זה פשוט ש, בגלל שהחלוקה הפנימית שלו היא כזאתי שלא אפשרה בחזית הקדמית, כדי לאפשר לו את התוספת ממ"ד היינו חייבים להתפשר פה על משהו ויהיה פה את התוספת ממ"ד וביקשנו שיהיה שחזור של אותה אבן באבן חדשה בחזית הקדמית וכל השאר הוא משמר ועושה חיזוק פנימי. אתם רואים פה את החיזוק הפנימי? בחלק האחורי יכלנו להקל יותר. יש שם שתי דירות שמקבלות יותר. אתם רואים כאילו את הזה, וגם הקלנו איתו גם בקומות העליונות שבהם אמרנו שחיזוק פנימי בעיר ההיסטורית אפשר לקבל גם שתי קומות. אז זה בעצם מה שרצינו להראות שאנחנו ממליצים לאשר את הבקשה. מבקשים שיהיה פטור מחניה. אני מקווה שכולכם מבינים שזה פשוט הכרחי.

יוחנן ויצמן:

כן.

שרון דינור:

ברחוב כזה. אי אפשר אחרת.

יוחנן ויצמן:

שיבנו פה כופר ב-9988.

שרון דינור:

לא. כופר אחרי 10 שנים הוא לא, סתם. אבל, זה חצר למעט הממ"ד היא נשמרת כאילו למעט החריגה הזאת האחת שזה אבל כל השאר זה. עוד משהו שאנחנו מבקשים להציג. עכשיו אתם תראו את זה שזה חוזר כחוט השני בכל הבקשות מהיום ועד עולם. אנחנו מיישרים קו פשוט עם אדריכל עיר ותכנון

עיר שהסיפור הזה של חדרי טרפו שהוא בדרך כלל לא מוצג בוועדת שימור, הוא צומח אחרי זה והוא עושה לנו את המוות באמת. אנחנו רוצים אותו שהוא, הם יודעים כבר בפתיחת התיק שחייבים להתייחס לזה. אז או שחברת חשמל נותנת להם פטור, מציגים לנו את הפטור. או שאם אין פטור מכזה דבר, אין בעיה, אתם צריכים לראות עכשיו, כאן ועכשיו איפה זה, כי אחרת זה הורס עצים, הורס חצרות, מסתיר חלקות לשימור. אנחנו לא רוצים את זה. אז כאן אמרנו בסעיף האחרון "יש להציג את הפטור" או אם זה לא, תנאי למעבר לרישוי זה שהם ישלימו לנו את זה. אנחנו לא רוצים לקבל את זה ברגע האחרון. בואו נשמע אותם, נראה אם יש-

ציפי רון:

רק שניה, יש לי עוד הערה אחת לפני שהם נכנסים. אני לא יודעת אם זה אפשרי כאן או לא. זה אחד הבניינים הצנועים והיפהפיים של הרחוב הקטן והחמוד הזה. בכלל באזור הזה של רחביה. האם יש אפשרות לעשות איזשהו קו מפריד בין הבניה הקיימת לבניה החדשה?

שרון דינור:

כן כן.

ציפי רון:

שיראו "עד כאן היה, ומכאן זה ההמשך".

שרון דינור:

יש לנו היסטורי היסטורי.

ציפי רון:

ואפשר להיות עם אבן-

שרון דינור:

את יודעת מה? אולי נשאל אותם כי אני לא זוכרת אם הורסים את הקומה החדשה שהיא לא היסטורית אבל כבר קיימת או לא.

ציפי רון:

לא. אז אני אומרת שזה יכול להיות בפס. זה יכול להיות באבן אחרת. אני לא יודעת, אבל איכשהו שיראו שזה מאוחר. לא לבלבל את הציבור. הסמטה הזאתי פנטסטית.

שרון דינור:

טוב יופי, תודה רבה.

דוברת לא מזוהה:

ברכה? בואי.

ברכה כהן:

הי, בוקר טוב.

שרון דינור:

קצת הצגתי כבר את הבקשה עד שזה אבל-

ברכה כהן:

אוקי.

שרון דינור:

תעשי קצר ולעניין.

ברכה כהן:

טוב.

יוחנן ויצמן:

שם לתמליל.

ברכה כהן:

ברכה כהן. בוקר טוב. אז מדובר בבניין שדנו בו הרבה.

שרון דינור:

כן.

ברכה כהן:

גם לגבי התוספות האחוריות וגם לגבי התוספות הקדמיות. בעצם יש לו שלוש קומות קיימות פלוס חצי קומה. שניה, אני מעדיפה להראות על ה, טוב. לא משנה. זה פלוס קומה, פלוס חצי קומה קיימת שהורסים ובונים מחדש. בעצם בקומת הקרקע אנחנו מציעים ממ"ד קדמי. זה הפתרון היחיד שהיה לנו לממ"ד. אנחנו ניסינו כמה אופציות אבל בסופו של יום זה הפתרון שנקבע בגלל אילוצים תכנוניים. ותוספות אחוריות. גם התוספות האלה זה בתיאום עם הבוחנת לשימור. בגדול, כל החוות דעת מקובלת עלינו. לגבי הנטיעות החדשות, אני רואה שכאילו כבר מוצגות נטיעות חדשות בתכנית, אז לא הבנתי למה צריך עוד נטיעות חדשות.

שרון דינור:

לא. היא רצתה לדעתי לדבר על זה שהם יהיו אופייניות לשכונה. זאת אומרת, לא איזה משהו ש-

ציפי רון:

רגע, העצים באדום-

שרון דינור:

זה עצים קיימים לשימור.

ברכה כהן:

קיימים, כן.

ציפי רון:

אדום זה שימור, צהוב זה כריתה.

ברכה כהן:

נכון.

שרון דינור:

את יכולה לכוון אותי לאיפה, רגע לעזור לי לאיפה ההערה הזאת על ה-

ברכה כהן:

כן בטח. אני חושבת שזה הערה מספר 3.

שרון דינור:

3.

ברכה כהן:

כן.

שרון דינור:

"יש לעדכן מיקום כניסה ... בהתאם ל..."

ברכה כהן:

לא. "יש להוסיף בתכנית הפיתוח נטיעות חדשות, עצים בוגרים מינים מקומיים."

שרון דינור:

איפה את רואה את זה?

ציפי רון:

עמוד 13.

שרון דינור:

אה, אולי אני לא על ה? עברתי, אני במקום הלא נכון, סליחה. "יש להוסיף בתכנית הפיתוח נטיעות של עצים בוגרים מינים מקומיים" זה הדגש פה היה שאיזה-

ברכה כהן:

איזה להוסיף כאילו.

שרון דינור:

כן. זה הכוונה היתה.

ברכה כהן:

אוקי. עוד משהו אחד, לגבי מהנדס שימור. כלומר, בגלל שבעצם הורדנו את התוספות החיצוניות, את החיזוקים החיצוניים פרט לקיר שיש בו טייח ואנחנו בעצם מחפים אותו אבן. אז כמובן שנעבור נוהל בקרה הנדסית והכל, זה בטיפול.

שרון דינור:

תנאי לפתיחת תיק רישוי, את מדברת על סעיף 5 "תנאי לפתיחת תיק רישוי חוות דעת הנדסית לתכנית..." זה או משהו אחר? תשלחי אותי לסעיף רגע.

ברכה כהן:

אני חושבת שזה 5 כן.

שרון דינור:

מהנדס מטעם העירייה זה רגיל. "תנאי לפתיחת תיק יהיה חוות דעת הנדסית שימורית". את יכולה, מבחינתי אפשר לוותר על זה.

ברכה כהן:

כן?

שרון דינור:

כן.

ברכה כהן:

יופי.

שרון דינור:

אני אגיד גם, אני אסביר גם למה. אני יעשה את זה-

יוחנן ויצמן:

לי יש מה לומר על זה. יש פסק דין בבית משפט בחיפה ש... מבקש להוריד את התנאי הזה.

ציפי רון:

איזה תנאי?

יוחנן ויצמן:

תנאי לפתיחת תיק הינו החוות דעת הנדסית שימורית.

ציפי רון:

אה.

יוחנן ויצמן:

הוא מדבר שם על בניין משנת 1702 והוא אומר שאת זה עושים בשלב ההיתר.

דני ליבמן:

בסדר. אבל עכשיו אנחנו פה בשלב ההיתר.

יוחנן ויצמן:

כן. אבל זה לא תנאי לפתיחת תיק רישוי. זה אחרי וועדה רואים מה אישרו. זה מה שאמר גם השופט. מה שהוועדה המקומית מאשרת ואז הם צריכים לראות להגיש, הפוך ממה שעיריית ירושלים אמרה עד היום.

ראובן:

גם אם הבניין לא לשימור?

דני ליבמן:

הוועדה מדברת-

יוחנן ויצמן:

הפוך. אנחנו מדברים על בניין לשימור.

ראובן:

לא לשימור. בניין היסטורי לא לשימור.

שרון דינור:

לכן תיקנתי. אני אמרתי את ה, אני אסביר גם את מהות התיקון. אני באמת משתדלת, לפעמים זה מתפלג לי, אבל כן להפעיל שיקול דעת מאד משמעותי כדי להוריד את החוות דעת ההנדסיות ולהשאיר אותם רק במקומות שמאד צריכים אותם. בהקשר שלכם אני חושבת שמהנדס רגיל מטעמכם שמתחשב בנושא השימור-

יוחנן ויצמן:

יספיק.

שרון דינור:

יכול להיכנס פה ולהספיק. כי הטכנולוגית בניה פה היא לא טכנולוגיה שמצדיקה שימור ייחודי.

יוחנן ויצמן:

זה לא איזה משהו עותומאני.

שרון דינור:

זה לא משהו שהוא מורכב הנדסית ברמה כזאת. כאילו משהו ש, אותם טכנולוגיות תכלס שמשמשים בהם היום. אז זה הסיבה. אז כתבתי "מתחשב" הוא כן צריך לא לשים פס על השימור ולא-

ברכה כהן:

לא לא. וודאי. וגם כמובן להסכמות.

שרון דינור:

בסדר. אז רק שהכוונה של מה שאני כתבתי "חוות דעת הנדסית המתחשבת בשימור" זאת אומרת שמציעה את השימור ולא פירוק אלא שימור.

ברכה כהן:

כן.

שרון דינור:

שזה ... של התכנית.

ברכה כהן:

מעולה. זהו. כל השאר מקובל עלינו.

שרון דינור:

מעולה. אז זה היה קצר. תודה רבה.

ברכה כהן:

תודה רבה.

ציפי רון:

רגע, הכניסה, יש חניון?

ברכה כהן:

לא.

דובר לא מזוהה:

לא לא.

שרון דינור:

רגע רגע, ציפי רצתה לשאול. אין חניון, ביקשנו פטור. ציפי רצתה לשאול אם זה בסדר לבקש פרט הפרדה בין הקומה ההיסטורית לקומה-

ציפי רון:

לחדש.

דובר לא מזוהה:

איזה פרט?

ציפי רון:

פרט אבן או משהו להפרדה.

דובר לא מזוהה:

... עושה... ואז תראו, אני שמתי אותו.

ברכה כהן:

בסדר. את יכולה להוסיף.

דובר לא מזוהה:

אני גם בלי זה שם. כי אני לא יכול להגיע עם סוגים של האבנים. זה מה שאני משחק איתו תמיד. אני שם על כל המעטפת מסביב.

ציפי רון:

זהו, אז זה מה שביקשתי. איזשהו פרט-

שרון דינור:

פרט עיצובי ל-

דובר לא מזוהה:

40 סנטימטר, נותן הפרדה וניטור בין הקומות.

ציפי רון:

מאה אחוז. עכשיו, עוד דבר אחד, לגבי העצים. העצים כאן הברושים וכן הלאה הם מאוד חשובים.

דובר לא מזוהה:

אנחנו שמרנו. לקחנו את כל התכניות שלנו עם שימור כדי לשמר את העצים האלה. בגלל זה הורדנו את כל ההרחבה שהיתה בכיוון אפודי כדי לשמר את העצים. ויותר מזה, גם השימור נלחמו בנו שלא נעשה חניה כדי-

ברכה כהן:

שיהיה אפשר לשמור את העצים.

דובר לא מזוהה:

שנשמור שם את העצים.

ציפי רון:

זה מקום ייחודי.

שרון דינור:

תודה רבה.

ברכה כהן:

יאללה, תודה רבה לכם.

שרון דינור:

תודה רבה רבה.

צפי שלף:

ביי ביי. יאללה, תיק הבא.

שרון דינור:

התיק הבא לדעתי הוא מוזמן לעוד חצי שעה, לא? אפשר לעשות-

צפי שלף:

יש לי-

שרון דינור:

רשימת שימור אולי?

יוחנן ויצמן:

למה לא לעשות רשימת שימור?

שרון דינור:

רשימת שימור?

צפי שלף:

כן. הקדמנו בחצי שעה.

שרון דינור:

דקה, אני רק סוגרת את מה שלא רלוונטי.

יוחנן ויצמן:

אני מציע ... לפעמים הצוות המקצועי... שיש לה מקצוע אחד.

ציפי רון:

אוקי.

יוחנן ויצמן:

...

שרון דינור:

טוב. אנחנו עשינו, שמנו לב שכיסינו את הרשימת שימור של מרכז העיר, יש אזור שהוזנח. אני עכשיו אראה לכם אותו רגע. אגב, אני אם אתם תרצו לשמוע אני אספר לכם שיש לי איזה רעיון נורא נחמד איך לחגוג את היום הולדת של המלך, של רחוב קינג ג'ורג' כי עכשיו אני רואה שאתם... השנה הוא ימלאו לו 100 שנים בדצמבר.

דני ליבמן:

נכון.

שרון דינור:

רחוב המלך ג'ורג'. אני רוצה לעשות איזה משהו. איזה אירוע, איזה מסיבת, לא יודעת.

יוחנן ויצמן:

תדברי עם ראש העיר, הוא יאהב את זה.

לורה וורטון:

כן. כן.

שרון דינור:

אז זהו שחשבתי, אני אגיד לכם אחר כך.

ציפי רון:

אל תשכחו לכתוב בהזמנה "רחוב המלך קינג ג'ורג'".

שרון דינור:

נכון. זה הכי מצחיק.

ציפי רון:

ככה זה בירושלמית. רחוב המלך קינג ג'ורג'.

שרון דינור:

טוב. אז שימו לב שמה שאנחנו שמנו לב שנשמט בעצם והיה-

יוחנן ויצמן:

תגידי תודה ש(לחששים לא מעניין הוועדה).

לורה וורטון:

בינתיים שרון זה רעיון מצוין אז אם את רוצה, אני לא יודעת איך נעשה את זה.

ציפי רון:

תלבושת.

לורה וורטון:

אבל תדברו איתי כי.

ציפי רון:

תלבושת ערב חובה.

שרון דינור:

אני רוצה אם תוכלו לעזור לי לחשוב, בגלל שזה דצמבר ואני רוצה לעשות מסיבת תה, אבל איפה נעשה אותה? איזה מקום שיהיה בית מארח טוב לנושא הזה. זאת אומרת, אני יכולה לעשות את זה אצלי או אצלנו וכו' אבל אני רוצה משהו שיהיה בקינג ג'ורג'.

לורה וורטון:

כן.

שרון דינור:

איזשהו מוסד או משהו שאפשר יהיה להשתמש בשירותיו עבור הדבר הזה. עבור לפעמים זה... כאילו. אז אם יש לכם רעיונות, ציפי.

לורה וורטון:

מה המצב של מוזיאון הכנסת? מתי הוא אמור להיפתח?

שרון דינור:

הוא בבניה. לא נראה לי שתוך חצי שנה הם יסיימו.

ציפי רון:

יש לך שם את הגן שם, את הגינה ליד גן העצמאות. מול המלון כאילו-

שרון דינור:

האמת היא שה-

ציפי רון:

איפה שהרונדו.

שרון דינור:

איפה שהרונדו זה גינה מנדטורית כאילו כל מה שלאורך קינג ג'ורג', אבל אני חוששת שיהיה קר ב-

ציפי רון:

אפשר להקים סוכה. כמו שעושים את מסיבות התה, כמו שעושים את מסיבות התה אצל מלך אנגליה בחצר ומקימים גם אוהל כזה לפעמים.

לורה וורטון:

לא יודעת. יש רוחות וזה, זה מסוכן.

דוברת לא מזוהה:

בית אביחי.

לורה וורטון:

אולי בית אביחי. זה רעיון.

ציפי רון:

לא. אביחי זה חדש מידי. הוא גם יורד עם החומה-

שרון דינור:

יש אם הייתם במנהטן יש את ה-government island שנמצא ליד. בימי ראשון בבוקר הם עושים שמה מסיבות כזה שכולם מגיעים בלבוש של שנות העשרים כזה. זה משוגע לגמרי. עכשיו צהריים, צהריים יש שם מסיבה ענקית על הדשא, שאנשים מגיעים לבושים פשוט, נראים כאילו הם יצאו כזה מ, עם כל הפוסטרים האלה של ארט נובו וכאלה, אנשים עם נוצה כזה ו-

לורה וורטון:

שמשיות.

ציפי רון:

עכשיו לרגל מלאות-

שרון דינור:

זה מסיבה כזאת של-

ציפי רון:

לרגל שמלאות 400 שנה לנו יורק, עכשיו מכינים שמה מסיבות מטרופות.

לורה וורטון:

אני חושבת שהרעיון של המוסדות הלאומיים זה רעיון.

ציפי רון:

המוסדות הלאומיים.

שרון דינור:

בואו נדבר על זה כי אני לא, בואו נדבר על זה אחרי זה. אתם רוצים שנתחיל בזמנכם החופשי?

יוחנן ויצמן:

כן כן. בואו נתחיל.

שרון דינור:

אוקי. מה שהתחלתי לספר לכם, שאנחנו עשינו רשימת שימור בקדנציה הקודמת של מרכז העיר ויש אזור אחד שאנחנו לא השלמנו וזה, אולי יש יותר מאחד, כן? אבל אתם רואים את הנקודות האדומות פה? זה ברשימת שימור שטרם אושרה כשברור לכולם שמדובר בבניינים מנדטוריים מאד מאד יפים.

ציפי רון:

ה... house של ירושלים.

שרון דינור:

זה כולל את בית המעלות שהוא בניין שבו הותקנה המעלית הראשונה ויש פה גם את המעלית שניה. ממש המעליות הראשונות שהתחילו לצוץ בירושלים. וזה בתים שהם גם באיכות אדריכלית מאד, תכף

תראו את המצגת, מאד מאד יפים. עכשיו יש לנו את הפרויקט הזה של נחום שהוא מנסה להתניע אותו של פיניו בינוי בכל המרחב הזה. וגם הוא והאדריכלים שלו הסכימו שהמבנים האלה שנמצאים פה, התאום של בית פרומין פה בצד המזרחי של קינג ג'ורג' הוא בניין יוצא דופן מבחינת האיכויות שלו. אף אחד לא חושב להרוס אותו. עכשיו עושים שם פרויקט של דיור להשכרה מאד יפה.

ציפי רון:

על מה את מדברת?

יוחנן ויצמן:

הבניין הפינתי.

שרון דינור:

מול בית פרומין, הבניין הזה.

ציפי רון:

אה.

שרון דינור:

הבניין הזה-

ציפי רון:

אה אה, כן.

שרון דינור:

בהתחלה התחלנו את הפרויקט עם מול האדריכלים של נחום כשהוא מוצע להריסה. הם השתכנעו שהאיכויות האדריכליות שלו נורא נורא מיוחדות. יש לו גם מרפסת גדולה כזו שמי שעומד במרפסת פה צופה את כל הירידה פה לעיר העתיקה. את רואה איך הבניין הזה? כאן יש כמה בניינים גם עם המעלית השניה אחרי ה, שיש פה, שיש שם אם אתם זוכרים. איך אפשר לעבור על זה? הבניין הזה בתכנית המאושרת הוא מסומן להריסה, אבל רק הכניסה שלו מסומנת לשימור. זאת אומרת רק הדלת. עכשיו בתכנית החדשה אם היא תוגש ואם היא תאושר אנחנו כבר נבקש לשמור את החזית פה. יש לנו הסכמה על זה. וזה בניין שאין לגביו הסכמה. אני רוצה לוודא שלא הכנסנו אותו לרשימת שימור. זה בניין של אוטו הופמן שכנראה נצטרך להיפרד ממנו למרות שאני חושבת שהוא מאד-

שרון אבני:

יש שם מסעדה.

ציפי רון:

לאיפה את מתכוונת? לפזגז?

שרון דינור:

מה זה?

ציפי רון:

פזגז?

צפי שלף:

לא. פזגז-

יוחנן ויצמן:

מהתכנית הגדולה, כן.

שרון דינור:

התכנית של פזגז אושרה. אנחנו עכשיו בפזגז שתיים. כאילו באמת.

יוחנן ויצמן:

פזגז רבתי.

שרון דינור:

אז חוץ מהמתחם הזה שהוא מתחם-

יוחנן ויצמן:

לא. זה הוועדה המקומית אישרה בשבוע שעבר שהוועדה המקומית תצטרף עם חסבון עם כל ה-

שרון דינור:

כן. זה אני לא יודעת אם הציגו לכם כבר את התכנון שם בוועדה?

יוחנן ויצמן:

לא.

צפי שלף:

מה זה-

יוחנן ויצמן:

המטרה היא לבלבל כמה שיותר את הוועדה המקומית.

שרון דינור:

מה זה מה?

לורה וורטון:

המתחם הזה. לא הבנתי מה אמרת.

שרון דינור:

תראו, המתחם הזה-

לורה וורטון:

אני מכירה את זה קצת.

שרון דינור:

אני אספר לכם קצת. זה לא נושא הדיון אבל אני אספר לכם שיש פה את המגדל, זה מגדל איך קוראים לו?

שרון אבני:

זהב. משהו עם זהב.

שרון דינור:

משהו עם זהב. אז הוא בניין שהוא כבר בנוי לחלוטין. אולי יש להם פינישים על המרחב הציבורי אבל זה בניין שיש פה מגדל אחד. פה אושר להרוס את המגדל הזה איפה שיש את הבניין של פזגז, על שמו. ויש פה מבנה מתומן כזה שאושר.

לורה וורטון:

כן.

שרון דינור:

בעצם אנחנו, הבניין הזה הוא, היתרון שלו שהוא כמו סיידוף ברמה הזו שהוא השאיר את הבלוק המנדטורי ולוקח צעד אחורה- פנימה ועושה מדיניות לפי ציר רק"ל. בעצם עכשיו הוא לקח, היזם לקח, שקנה את זה, הוא לקח את כל הבעלי דירות פה, הוא רוצה לעשות איתם פינוי בינוי ולהציע

בעצם שאת כל המרחב הזה שהוא צמוד לבניינים האלה שהם בניינים יוצאי דופן בכל קנה מידה. כאילו, מה שיש בבניינים האלה, יש רחוב קטן כזה-

ציפי רון:

זה חצר חסבון.

יוחנן ויצמן:

כן. גם חסבון שם. כן.

ציפי רון:

זה חצר חסבון. אנחנו נלחמים, נלחמנו שנים על השימור שלו.

שרון דינור:

אני רוצה להגיד לך שבמצב המאושר שלהם אפשר עכשיו לעשות מהם (לא ברור) כמו שעשו בדברים האלה. ואף אחד, אף אחד מירושלים לא יהנה מהדבר הזה. עכשיו זה יחזור להיות ציבורי. אף אחד לא חשב להרוס. השאלה היתה מה יהיה הכי נכון-

יוחנן ויצמן:

בתב"ע לשימור.

שרון דינור:

מה יהיה הכי נכון עירונית.

ציפי רון:

בהתחלה הוא נועדו להריסה.

שרון דינור:

בתב"ע החדשה כשהיא תוגש, ואנחנו מקווים שהיא תוגש בקרוב, הם יהיו בשימוש-

ציפי רון:

ציבורי.

שרון דינור:

ציבורי פרטי. לא חושבת שיהיה פה גן ילדים. אבל יהיה פה מסחר, מסעדות.

ציפי רון:

בתי קפה, דברים כאלה.

שרון דינור:

גלריות. דברים, לא יודעת. מרכז-

יוחנן ויצמן:

הוא לא עושה לנו שום טובה בזה.

שרון דינור:

אני ממש מסכימה איתך. אבל-

יוחנן ויצמן:

כי שטח מסחרי שמה עולה יותר מדירה שמה. בואי נראה אותך. כי עמי בא ניסה להציג לנו, הוא עושה-

שרון דינור:

אני לא שמאית. אני רק יכולה להגיד שזה פי אלף יותר טוב מהאפשרות שיהיה פה-

יוחנן ויצמן:

וילה.

ציפי רון:

וילה פרטית.

שרון דינור:

לא שיש לנו משהו נגד וילות. אבל פשוט בלב מרכז העיר זה כאילו-

לורה וורטון:

זה יכול להיות מקום יפהפה.

שרון דינור:

רגע. לא שמעתם את ה-

לורה וורטון:

פרויקט.

שרון דינור:

בעצם כל דבר בא עם איזשהו, אף אחד לא מתנגד לדברים האלה. הבניין שפה בעצם, המגדל הוא בעצם מוותר עליו, יהיה פה מרחב ציבורי. אבל הוא הורס את הבניין הזה כדי ל, ואת הרחוב פה הוא מיישר כדי לעשות פה מגדל.

ציפי רון:

מה, זה הבית ספר? זה הבית ספר?

יוחנן ויצמן:

לא לא לא לא לא.

שרון אבני:

... מסעדה.

שרון דינור:

זה עוד יבוא בפני וועדת שימור. אני מקדימה את המאוחר. אני עושה לכם ספוילר. אני מבטיחה שלא תשתעממו כשהוא יבוא להציג.

יוחנן ויצמן:

יש חילופי שטחים. את הבית קפה בגן ה...

שרון דינור:

הוא לקח את אחד המשרדי אדריכלים הכי טובים בעולם. את (לא ברור) הוא לקח פה. שעבדנו איתם כאילו ביחד כל השנה. הוא הורס את הבניין הזה, זה המחיר כאילו שאתם, הוא לא שיא היופי אבל הוא בהחלט בניין שהוא אופייני נורא לירושלים. הורס אותו, שם פה מגדל אחד. עוד מגדל אחד הוא עושה פה באזור הזה.

שרון אבני:

מגדל של כמה?

יוחנן ויצמן:

שלושים.

שרון דינור:

לא לא. 45 לדעתי לפחות.

שרון אבני:

איך אפשר?

שרון דינור:

ואני לא, אני לא רוצה להתחייב כי הוא עוד לא הגיש את התכניות.

יוחנן ויצמן:

זה התכנית. זה הכוונה.

שרון דינור:

עוד מגדל אחד יעבור לפה, במקום הרון דולנד, כאן, אוקי?

יוחנן ויצמן:

אני הצבעתי נגד.

ציפי רון:

זה איום ונורא.

יוחנן ויצמן:

הייתי במיעוט בוועדה המקומית.

ציפי רון:

זה שטח ציבורי.

שרון דינור:

אני לא עושה את הדיון על זה עכשיו. יהיה לכם זה ואני מאד אשמח לשמוע אתכם על הכל. אני מספרת לכם מה היה פה.

ציפי רון:

זה בסדר. מה קורה עם בית ספר לדוגמה?

יוחנן ויצמן:

הוא לא בתוך הקו הכחול שלהם.

ציפי רון:

הוא צמוד. מה קורה איתו?

שרון דינור:

מה זה בית ספר לדוגמה?

ציפי רון:

הבית ספר.

יוחנן ויצמן:

היא מדברת על הניסוי.

שרון דינור:

הניסוי?

ציפי רון:

לא, לא הניסוי. הבית ספר ההיסטורי.

שרון אבני:

ההיסטורי שם רבי עקיבא?

ציפי רון:

כן.

שרון אבני:

מול ארומה?

ציפי רון:

כן.

שרון אבני:

זה היה משכנה של תזמורת הנוער שאני ניגנתי בה בחלילון. שמה היו החזרות.

ציפי רון:

אני מתכוונת לבית ספר הדתי.

שרון אבני:

כן.

יוחנן ויצמן:

אני אומר, לדעתי עובדים עלינו בחילופי שטחים. תושבי העיר יפסידו.

ציפי רון:

זה שימור מלא. אי אפשר לתת-

יוחנן ויצמן:

הולכים, עובדים על אנשים.

ציפי רון:

אי אפשר.

יוחנן ויצמן:

הוא מראה לנו שצ"פ, הוא אומר לי "אני אמשוך את גן העצמאות".

ציפי רון:

לא לא לא. זה גם בית קברות מוסלמי. זה גן העצמאות שם.

יוחנן ויצמן:

נביא את גן העצמאות הנה, על המלך ג'ורג' נשים גן, וגן העצמאות יעבור לפה.

ציפי רון:

אי אפשר, אי אפשר.

שרון דינור:

חבר'ה, אני לא יכולה. הדיון עכשיו הוא לא על-

יוחנן ויצמן:

עושים לנו ווינקר שתיים.

שרון דינור:

אז תקשיבו רגע. הדיון עכשיו-

ציפי רון:

גן העצמאות הוא בית קברות מוסלמי. בגלל זה זה גן העצמאות.

יוחנן ויצמן:

אני יודע שזה לא יעזור לי כי היזמים יותר חזקים ממני. אבל אתם שואלים אותי אם זה דבר טוב או לא, התשובה היא לא.

ציפי רון:

זה לא בגלל שמישהו רוצה כזאת גינה גדולה. הם לא יוכלו.

יוחנן ויצמן:

כן. הבעיה שמביאים את זה לוועדות בשלב שזה נורא נורא מבושל.

ציפי רון:

אי אפשר. אי אפשר לקחת את החלק מהגן הזה וזאת גם תצפית.

יוחנן ויצמן:

את יודעת מה? בואי נתחיל לצעוק על זה כבר מחר.

ציפי רון:

מה?

יוחנן ויצמן:

תתחילי לעבוד על זה כבר היום, עוד לפני שהתכניות, לפעמים מגיעים פה לוועדה שנראה לך שלהזיז אותם, להזיז את החרמון יהיה יותר קל.

שרון דינור:

בואו אני אציג לכם רגע את הרשימת שימור. בסדר?

יוחנן ויצמן:

כן.

שרון דינור:

אז יש לנו את בית המעלות קודם כל, אתם רואים את הבניין הזה. כתבנו לכם פירוט על כל אחד מהמבנים. בית המעלות הוא חלק מקומפלקס של אתם רואים, עוד מספר של מבנים.

ציפי רון:

אני רק רוצה להגיד לכם שהיתה בניה לא חוקית. סגרו את אחת המרפסות ודאגנו לפני כמה שנים שזה יפורק.

שרון דינור:

המרפסות, תשימו לב למרפסות שהן סופר-

דני ליבמן:

מי פנה לדני? פפה. מי פנה לפפה? ציפי.

לורה וורטון:

ככה זה עובר. כל הכבוד לשניכם.

דני ליבמן:

פפה היה בהלם.

שרון דינור:

אני רוצה לציין חוץ מאת ה"ברור מאליו" שתראו אפילו את המרפסות פה שהן מאד ייחודיות. עם ה, תסתכלו רגע בנקודה הזאת של איך הן מתרחבות. הן לא-

ציפי רון:

כמו גלי ים.

שרון דינור:

מאד מאד יפה. אוקי. אחר כך יש לנו את הלל, זה הבניין הזה שסיפרתי לכם עליו עם המרפסות העגולות האלה. אפילו אם אתם עוברים שם במקרה ברחוב, תיכנסו לחדר מדרגות, התיבות דואר המנדטוריות מעץ, יש לי איזה סטייה עם תיבות דואר, מודה. מקסימות. כאילו פשוט מושלמות. הבניין שמול בית פרומין שנבנה כתיאום שלו, בניין שהיום יש עליו עכשיו תכנית לדיור מוגן. אז זה, אגב, גם אותו אדריכל של בית פרומין, כן? זה הוא בנה אותם ביחד עם אותה כותרת הזאת המיוחדת מעל הקומת גלריה. אתם רואים, המסולסלת הזאת. אז גם שימור. אחר כך יש לנו את הבניין הזה של המלך ג'ורג' 29 שזה גם בניין שהוא תוכנן על ידי צ'ייטין. צ'ייטין הוא עשה את בניין העירייה בחיפה, את חברת, בניינים של חברות חשמל. הוא עשה המון בניינים. הוא אחד מהאדריכלים הכי חשובים של תקופת המנדט. וגם פה יש את המעלית הזאת המיוחדת שסיפרתי לכם. ש"ץ 4 זה בניין שהוא במדרחוב הקטן הזה. המדרחוב הוא אחד הדברים הכי מעולים, אני מפרגנת למי שיום, הפיק, עשה את זה. ומה שמתפתח שם במדרחוב מבחינת מסחר, הליכתיות, קומות חמודים של הסטודנטים, זה הכי יפה. וחלק מהאופי שלו זאת הבניה המנדטורית, פשוטה ויפה ונקיה.

ציפי רון:

נקיה נקיה.

שרון דינור:

אז ש"ץ 6, ש"ץ 8, ש"ץ 10. כאן יש לנו כבר תכנית. האמת היא שאני לא-

יוחנן ויצמן:

כן. פה הוא בניין גבוה יותר.

שרון דינור:

נכון נכון. אין בעיה עם גבוה. העניין פה הוא לא הגובה. כל אחד מהבניינים האלה לפי מדיניות מרכז העיר-

יוחנן ויצמן:

כן.

שרון דינור:

יכול להוסיף קומות. כן! אבל העניין הוא לא להרוס אותם, בעצם זה מה שאנחנו רוצים. שמואל הנגיד 3. המלך ג'ורג' 42. רגע בואו נראה רגע שאני, אה, זה הפנימי שמאחורי הבניין של הלינק. בית ה, אתם זוכרים איפה שהיה שם את הפרויקט-

ציפי רון:

המסעדה.

לורה וורטון:

גם בניין צוותא.

שרון דינור:

זה האחד שלצידו. מה שמביאים כאן אגב המשרד של לירון קופרשופ, הייתי אצלו גם כן בבניין. בניין משגע. מסוג הבניינים שאתם לא מאמינים שיש באמצע מרכז עיר. הבניין של מכללת ליפשיץ גם כן יש עליו כל מיני תכניות. הוא בניין עם סיפור היסטורי מאד מעניין ומאד חשוב. וקולנוע אוריון שאמנם כאן הוא בתמונות לא מחמיאות שלו אבל היום יש שם כמה עסקים שהשכילו להשתמש בחללים שלו. אחד זה מלון סינמה?

לורה וורטון:

כן.

שרון דינור:

והשני זה הדבלין.

לורה וורטון:

זה יפהפה.

שרון דינור:

אז בקיצור זה שימושים בחלל שהם מעניינים. הסיפור של הבתי קולנוע בירושלים אפילו אני חושבת שהוא התחיל מ, אולי אפילו מסוף התקופה העותומאנית. כאילו הבתי קולנוע הראשונים שרק-

לורה וורטון:

הראשונים בעולם.

שרון דינור:

הראשונים.

לורה וורטון:

סוף מאה 19.

שרון דינור:

ואפילו החרדים, אז קראתי במחקר שלי שחרדים היו מגיעים לקולנוע, במיוחד לסיפורים תנכיים ורק אחר כך בגלל שהתכנים לא היו תחת בקרה אז נמנעו מללכת. אבל זה משהו שהיה, פשוט כולם היו הולכים לזה פעם. והיו מלא בתי קולנוע. כל מרכז העיר היה-

לורה וורטון:

היו שבעה. אני הייתי בסיום מיוחד בנושא הזה.

שרון דינור:

אז זה בעצם רשימת השימור שלנו. זה הכל. הערות? שאלות? לא?

ראובן:

...

לורה וורטון:

לא שומעים אותך.

יוחנן ויצמן:

למה אנחנו עוברים כעת? ל? בן מימון?

שרון אבני:

רגע.

ציפי רון:

אני רוצה רק להעיר פה. שניה אחת, אני רוצה שרון, אני רוצה להעיר הערה אם אפשר, תקשיבי שרון.

שרון דינור:

כן.

לורה וורטון:

שרון.

שרון דינור:

כן. מה?

ציפי רון:

אני רוצה להעיר פה הערה שנראית לי חשובה. בזמנו

ציפי רון:

אני רוצה רק להעיר פה, שניה אחת, אני רוצה, שרון, אני רוצה להעיר הערה, אם אפשר, תקשיבי, שרון.

לורה וורטון:

כן, כן.

ציפי רון:

תקשיבי, שרון,

שרון דינור:

רגע, מה?

ציפי רון:

אני רוצה להעיר פה הערה שנראית לי חשובה. בזמנו,

שרון דינור:

כן?

ציפי רון:

בזמנו שהקמנו את איקומוס ישראל ורצנו למשרד הפנים אינספור פעמים, למשרד החוץ, לבקש שיחתמו על אמנת וונציה שישראל תצטרף לאמנה, ובסוף ב-99' ברק שהיה שר החוץ לכמה ימים הצטרף לאמנה, ישראל חתמה על האמנה. אחרי זה הייתה אפשרות להגיש אתרים למורשת עולם, לשימור, לאונסק"ו. אז הוגשה עכו הראשונה ואחר כך העיר הלבנה. ואני כל השנים הצערתי, הצטערתי ואני עדיין מצטערתי, שלא הגשנו לאונסק"ו לרישום את הבאوهاוס באבן במרכז העיר ירושלים. אז אני קוראת כאן, מאחר שיש פה רשימה כזאת, להרים את העניין הזה ולהכין רשימה ולהגיש לאונסק"ו באוהאוס באבן. אין עוד דבר כזה בעולם במקבץ הזה בצירוף הזה.

שרון דינור:

יש גם בחיפה.

ציפי רון:

מה?

שרון דינור:

גם בחיפה.

ציפי רון:

גם בחיפה, נכון.

שרון דינור:

ברחוב ירושלים.

ציפי רון:

בהדר, בהדר וכן הלאה. אבל פה בירושלים, האזור הזה של רחוב בן יהודה, הרחובות האלה, האזור הזה, זה דבר יחיד במינו. בית המעלות וכל הבתים האלה. ואז יכולנו להגיש אבל לא היה לי בראש בזמן הנכון. אני חושבת שכדאי להרים את הכפפה ולנסות לעשות מהלך כזה ולרשום את זה כאתר מורשת עולם, כי זה דבר יחיד במינו, זה הכל. אין באוהאוס באבן באף מקום אחר בעולם בצורה הזאת

ובאופן הזה. אני גם רוצה להגיד שהאבן שהשתמשו בה היא אבן יוצאת מן הכלל. הרבה מאוד, הרבה מהבתים זה מאבן מיזי אחמר והרבה מהם זה גם בסיתות של תלטיש וכן הלאה שזה, זאת עבודה מוקפדת ביותר וזה דבר מאוד ייחודי, אז אני מציעה להרים את הכפפה. שמעת, שרון? תקבלי על זה צל"ש.

שרון דינור:

אני לא אקבל על זה צל"ש.

ציפי רון:

לא, לא אמרתי, רציתי להגיד צל"ש מטכ"ל אבל אני לא אומרת.

שרון דינור:

אתם רוצים להפסיק את ההקלטה?

אסנת יעקובוב:

הוא פה בחוץ.

שרון דינור:

אבל יש לנו עוד כמה דקות, אפשר להפסיק רגע?

אסנת יעקובוב:

אה, בסדר. רפאל, אתה יכול להפסיק את ההקלטה בבקשה?

ציפי רון:

תרימי את הכפפה, תרימי את הכפפה.

(הפסקת ההקלטה)

אסנת יעקובוב:

רפאל, אפשר להקליט בבקשה?

יוחנן וייצמן:

עוברים לרשב"א?

אסנת יעקובוב:

תודה.

שרון דינור:

רשב"א זה פרויקט של תמ"א 38. מי,

יוחנן וייצמן:

אה, הם כבר נכנסו, אז בסדר.

שרון דינור:

יש לכם מצגת?

אנדרס רוזנבלט:

אנדרס.

שרון דינור:

אנדרס,

ציפי רון:

על מה אנחנו, על 5? על רשב"א?

צפי שלף:

רשב"א.

ציפי רון:

רשב"א?

שרון דינור:

זה זה. רשב"א זה בניין שהוא נמצא בתחום של העיר ההיסטורית ברחביה, זה לא בניין שמסומן לשימור, הוא עושה תמ"א 31, 38, סליחה, לא, זה בגלל הכתובת. א קיצור, עושה תמ"א 38/1 של תוספות. סך הכל עשינו עבודה משותפת לדעתי מאד יפה ואתם רוצים לפתוח, שנדבר על ההרמוניקה או, ייקח לזה שניה לעלות.

צפי שלף:

את רוצה להגיד משהו?

אנדרס רוזנבלט:

לא, כאילו, אנחנו עבדנו עם קארין ועם שרון. אני חושב שהגענו לפתרון טוב.

שרון דינור:

יש אולי,

אנדרס רוזנבלט:

יש לנו כמה נקודות שצריך,

שרון דינור:

זהו, אולי יש עוד שתי נקודות ש-

דין אביטל:

יש שתי נקודות, הנושא של המחסן והנושא של הממ"ד.

שרון דינור:

של הממ"ד.

אנדרס רוזנבלט:

של הממ"ד.

שרון דינור:

אז רגע, אז בוא נחכה שההיתר יעלה ואז נדבר על זה. לוקח לזה הרבה זמן.

יוחנן וייצמן:

מה התיק תיעוד אומר, ממתי המחסן?

אנדרס רוזנבלט:

קיים בהיתר, אין תיק תיעוד.

דין אביטל:

הוא מופיע בהיתר והוא מופיע גם בתשריט בית משותף.

שרון דינור:

הוא מופיע כרקע, לא ביקשו אותו, את הבנייה שלו. זאת אומרת, יש לנו,

אנדרס רוזנבלט:

מופיע כקיים.

דין אביטל:

כן, הוא מופיע כקיים.

שרון דינור:

לא שמישהו ביקש, קיבל היתר למחסן. מופיע בתור זה. תראו, לא, אבל אני חושבת, לא יודעת, דיברתי עם דין שבוע שעבר, יש לנו פתרון להציע מחסן במקום אחר, אם זה מקובל עליכם. אין סיבה כאילו שפרויקט מגיע להתחדשות ומשאירים מחסן שהוא, זאת אומרת, אני מבחינת וועדת שימור לא רואה איך אפשר להשאיר אותו. זה זה, נכון?

דין אביטל:

כן.

אנדרס רוזנבלט:

כן.

שרון דינור:

תראו, תסתכלו שניה.

שרון אבני:

מה זה זה?

שרון דינור:

וועדה, תסתכלו איתי בבקשה רגע. רחוב רשב"א, רחוב רשב"א זה הרחוב הזה שהוא, בצד מזרח פה, שהוא מוקף בעצים. הפרויקט הוא די פשוט, זה בניין של טיח, כמו שאתם רואים, הוצאת זה. איפה שתי הנקודות האחרונות שנשאר לנו לדבר עליהם? אחד, יש פה מחסן שהיום הוא בכלל בנוי אחרת אז בונים אותו מחדש, כבר בונים אותו זה. זה לא משהו ש-

דין אביטל:

לא, אנחנו לא בונים אותו מחדש,

אנדרס רוזנבלט:

צריכים להפוך,

שרון דינור:

אז מה זה? אתם הופכים אותו, לא.

דין אביטל:

אין לנו גם בעיה להשאיר אותו,

שרון דינור:

לא, לא, אנחנו, אנחנו פשוט אומרים, יש פה, יש פה המון מקום לסמן, לעשות את המחסן הזה, אני אראה לכם. הנה, תראו, קומות התת קרקע שלו. אופס, רגע. זה התת קרקע שלכם?

דין אביטל:

כן, זה.

שרון דינור:

תראו כמה מקום יש פה, כאילו, אין פה, אין פה גבול,

אנדרס רוזנבלט:

זה חלק,

שרון דינור:

יש פה קומת מחסנים, אפשר לעשות פה, אפשר לעשות מתחת לממ"ד, אפשר לעשות מיליון פתרונות אחרים שאפשר לעשות,

דין אביטל:

אנחנו לא יכולים לחפור עכשיו מתחת לדירות.

שרון דינור:

אתם יכולים אבל,

דין אביטל:

בסדר,

שרון דינור:

אתה עושה פה ממ"ד, אתה כבר חופר,

דין אביטל:

לא, לא, אני אומר,

שרון דינור:

תעשה מתחת לממ"ד.

דן אביטל:

מתחת לממ"ד אין לי בעיה אם אתם תאשרו שהחזוק יהיה מבחוץ.

שרון דינור:

אנחנו נאשר שהחזוק ...

דובר:

זה לא ...

שרון דינור:

למה לא אבל?

דן אביטל:

אין בעיה,

שרון דינור:

יש הנחיה שאומרת שאסור לעשות כניסה זה?

אנדרס רוזנבלט:

... רק כניסה אחת.

שרון דינור:

אז במקרה הזה יש לכם את העניין ההנדסי פה. אם אתה שואל אותי מה עדיף, עדיף את זה מאשר לקחת שטחים של בינוי ...

לורה ורטון:

לא, לא הבנתי,

שרון דינור:

עבור מחסן.

לורה ורטון:

לא, רגע, לא הבנתי, מבחינתך מה עדיף?

שרון דינור:

התכנית של רחביה,

צפי שלף:

לפנות אותו מרחביה.

שרון דינור:

סליחה, תכנית 10038 אומרת, אין בעיה לקחת את השטחים שמתחת לממ"דים שכבר ככה בחפירה, להשתמש בהם עבור מחסן,

דין אביטל:

השאלה אם זה מתחת הכניסה.

שרון דינור:

הוא אומר, היזם, אני לא יכול, אם עכשיו בתכנון עיר יגידו לי, או היתר בנייה, אני לא יודעת, ברישוי, יגידו לי שאני צריך לעשות מפה חפירה מתחת לכל הבניין בשביל להגיע לזה אני בבעיה, הנדסית מסובך לי. תאשרו לי מפה. לי אין בעיה לאשר לו מפה. כאילו, באמת לא הגיוני לחפור פה,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם הרישוי יאשר את זה.

דין אביטל:

בדיוק, לי אין בעיה שנשים, אם מאשרים, בוא נעשה ככה. אם לא מאשרים אני משאיר את המחסן איך שהוא.

שרון דינור:

אני,

דין אביטל:

ואין לי בעיה, ואין לי,

שרון דינור:

בתור וועדת שימור לא יכולה לאשר לך את זה. תסתדר מול רישוי, מה אני אגיד לך?

דין אביטל:

אין לי בעיה.

שרון דינור:

כאילו,

דין אביטל:

אני בטוח פה, אין לי,

שרון דינור:

כן, אני,

אנדרס רוזנבלט:

לא, אבל לא צריך להיות כתוב בהחלטה שאנחנו הורסים את המחסן, כי,

שרון דינור:

שהורסים את המחסן?

אנדרס רוזנבלט:

כן, אנחנו לא הורסים את המחסן. כאילו, אנחנו לא יכולים להרוס אותו גם אם לא יהיה לנו פתרון.

שרון דינור:

אני בוועדת שימור כותבת שאנחנו לא תומכים בלאשר את המחסן הזה. זה מחסן שהוא לא חוקי,

דין אביטל:

אבל אם אנחנו לא נוגעים פה?

שרון דינור:

אנחנו,

דין אביטל:

יש לו ...

שרון דינור:

אתה לא יכול לא לגעת, אתה עושה אקסטרים make over לכל המגרש. אתה חייב לטפל בו, או לאשר אותו או לא לאשר אותו. אני לא יודעת, לא מכירה דרך לאשר אותו וגם אין סיבה תכנונית. יש לך מולם עניינים,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל תמ"א 1 זה לא,

שרון דינור:

זה לא מחסן היסטורי,

דין אביטל:

אבל זה לא,

שרון דינור:

זה סתם,

דין אביטל:

אבל הוא מופיע, אבל שרון, הוא מופיע גם בהיתר,

שרון דינור:

אז,

דין אביטל:

והוא מופיע גם בתשריט.

שרון דינור:

בתור רקע, יש לנו החלטות של וועדות ערר רבות שאומרות שזה שמשו מופיע בתור רקע כשמישהו ביקש מרפסת במקום אחר זה לא מספיק טוב בשביל לאשר אותו. אני לא יכולה להתעלם מזה. אז אני אדישה לזה, אדישה לזה. אני פשוט לא יכולה לבוא כוועדת שימור ולהגיד, בטח, נשמור את המחסן. אני צריכה להתייחס אליו. אני אומרת,

דין אביטל:

בסדר, אין בעיה.

שרון דינור:

מבחינתי,

דין אביטל:

תכתבו איזה המלצה למחלקת רישוי ותכנון,

שרון דינור:

אנחנו נכתוב המלצה שאנחנו ממליצים לאשר אותו. הדבר השני תשימו לב שזה,

לורה ורטון:

כאילו לאשר מתחת לממ"ד.

דין אביטל:

אבל,

שרון דינור:

הבעיה השנייה,

דין אביטל:

אבל שרון, שיהיה רשום שהכניסה לממ"ד תהיה מבחוץ ולא מבפנים.

שרון דינור:

אני אכתוב.

דין אביטל:

למחסן, ... למחסן.

שרון דינור:

אני אכתוב את זה שאנחנו תומכים בזה.

יוחנן וייצמן:

האמת היא, יש בזה גם טיפה היגיון בבקשה שלו כי עד היום גם היה לו קיר חיצוני.

שרון דינור:

כי מה?

יוחנן וייצמן:

הכניסה למחסן שכרגע היא גם כן לא,

שרון דינור:

בסדר, אני אומרת, אין, אני גם רואה את ההיגיון שאי אפשר לחפור מתחת לקומה שלמה, זה גם בסדר. למרות שאני מבחינתי, אם הייתם הנדסית פותרים את זה שזה יהיה פה כאילו, באזור הזה שהוא כבר, אין בעיה, כאילו, מבחינתי.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אנחנו לא יכולים, אנחנו יכולים לאשר לו, אה, הממ"ד הוא בקווי התמ"א?

אנדרס רוזנבלט:

כן.

יוחנן וייצמן:

כן. לא בחריגה מקווי התמ"א.

דובר:

לא, לא, לא,

דן אביטל:

... זה בקווים.

שרון דינור:

אוקי, רגע, הרי מה,

יוחנן וייצמן:

... מחסן,

שרון דינור:

הסיבה שלא רוצים כניסה נפרדת זה כי לא רוצים שאנשים יעשו שם דירה נפרדת. זה הרי בתת הקרקע,

יוחנן וייצמן:

מתחת לממ"ד, אם הממ"ד חורג מקו בניין,

שרון דינור:

טוב,

יוחנן וייצמן:

אז אי אפשר.

דובר:

לא, מותר, מותר לעשות ...

שרון דינור:

הנושא השני,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל הוא בתוך קווי התמ"א, זה בסדר.

שרון דינור:

הנושא השני שלא הצלחנו להגיע איתו לפתרון זה נושא הממ"ד. פה הוא התרחק 85 ס"מ כדי לאפשר מעבר, אבל בקומות שמעל הוא כבר מגיע כמעט עד לקו אפס. זאת אומרת, מקודם ראינו ש-,

יוחנן וייצמן:

אבל איך הוא עושה בכלל ממ"ד?

שרון דינור:

לא, הממ"ד פה הוא תקני.

יוחנן וייצמן:

הממ"ד לא בטור?

דין אביטל:

לא, הם עושים רק נסיגה,

אנדרס רוזנבלט:

לקומה הראשונה,

דין אביטל:

לקומת קרקע בשביל שיהיה מעבר, ועשינו את זה כבר בכמה פרויקטים.

יוחנן וייצמן:

אבל איך זה,

(מדברים ביחד)

דין אביטל:

הממ"ד צריך 60%, ויש פה יותר מ-60%, יש פה כמעט 80%.

אנדרס רוזנבלט:

70%.

דין אביטל:

למה, ... רק את זה קטן בנסיגה.

אנדרס רוזנבלט:

נכון, אז יש פה 70. זה אפשרי, וגם הנסיגה היא אחורית אז לא רואים אותה מהרחוב.

שרון דינור:

אז,

אנדרס רוזנבלט:

מהחזית לא רואים את הנסיגה.

דין אביטל:

ועשינו את זה בשני פרויקטים, גם ברחביה, גם ברחוב מטודלה וגם ברחוב ...

שרון דינור:

הנה, כאילו, לא, הנה, אתם רואים פה את זה, אולי בנקודה הזאתי.

אנדרס רוזנבלט:

כן, זה זה.

שרון דינור:

אתם רואים שיש פה,

דובר:

קונזול.

שרון דינור:

כאילו מין קונזול קטן כזה ש-, אני, האמת היא שאני נוטה להגיד שאין פתרון אחר שהוא, איד, כמה השטח של הממ"ד שלכם פה היה?

דובר:

פחות מ-12.

דין אביטל:

שמה הוא,

שרון דינור:

פחות מ-12.

דין אביטל:

כן. שמה הוא 12.

צפי שלף:

למה העץ הזה בצהוב באמת? למה זה למשל?

שרון דינור:

יכול להיות שהוא פשוט לא, אלנטוס או משהו כזה.

דין אביטל:

יכול להיות שכאילו הוא מזיק או משהו כזה.

שרון דינור:

אנחנו בודקים את זה, אם זה עץ בוגר אבל רקוב או פולש אנחנו עוקרים אותו.

לורה ורטון:

גם בצד ימין.

שרון דינור:

זה הכניסה לחניה.

שרון אבני:

אה, כן.

דובר:

גם למטה, גם למטה.

ציפי רון:

והעץ בצד, והעץ בצהוב פה, בצד הזה?

לורה ורטון:

בצד שמאל.

ציפי רון:

בצד שמאל למטה.

שרון דינור:

זה?

ציפי רון:

כן.

לורה ורטון:

לא, אה.

שרון דינור:

אפשר לפתוח את הסקר עצים,

ציפי רון:

למה הוא צהוב?

שרון דינור:

איזה?

אנדרס רוזנבלט:

מספר 14.

שרון אבני:

כן, 14, 14 ו-20.

שרון דינור:

14 ו-20, בוא נפתח את הסקר עצים.

לורה ורטון:

יש לקבל התייחסות על כל,

שרון דינור:

14, זה בניין עם ערך שימורי, אני לא יודעת אם נמוך או בינוני, כן? כי פה 11 זה, הר אציל.

ציפי רון:

יש תמונה שלו?

שרון דינור:

הר אציל הוא יותר,

ציפי רון:

הר אציל במקום כזה יכול להגיע לגובה של שלוש קומות.

שרון אבני:

רגע, רגע, תראה את ... עוד פעם.

שרון דינור:

אני מחפשת לראות אם אני, הנה, 14, זה הר אציל.

שרון אבני:

נראה יפה מאד,

צפי שלף:

נראה מעולה.

שרון אבני:

נראה יפה מאד, למה לא?

צפי שלף:

נראה מעולה.

ציפי רון:

הוא עץ ענק וריחני,

לורה ורטון:

יש חרוב, 31,

שרון דינור:

אפשר לשמור אותו, יש לכם זה? הוא מאחורה.

דין אביטל:

אין לנו בעיה.

ציפי רון:

... אז פשוט סימנתם את זה.

דין אביטל:

אבל שישמרו גם את המחסן.

שרון אבני:

בין עץ למחסן, אתה יודע.

דין אביטל:

סתם, סתם, אני צוחק, אני צוחק.

שרון דינור:

טוב,

שרון אבני:

רגע, והשני?

שרון דינור:

השני מה היה?

לורה ורטון:

22, עץ תות,

ציפי רון:

עכשיו, מה עם 20?

לורה ורטון:

20 זה עץ תות.

שרון דינור:

רגע, 20, פה. תות לבן, גזע מפוצל, תפוסה ... ריקבונות. זה אומר אגרונום. בוא נראה רגע, 20, אם יש לי תמונה יפה שלו. זה זה, פה.

ציפי רון:

ממש לא.

שרון אבני:

איזה ריקבונות?

צפי שלף:

נראה מעולה.

ציפי רון:

הוא נראה עץ נפלא.

שרון דינור:

אני בודקת לבדוק את שני הדברים האלו, בסדר? כי הם מחוץ לבינוי.

לורה ורטון:

כתוב...

ציפי רון:

עצי התות בשכונה ברחביה הם עצים עתיקים, עצים בני עשרות שנים, ולכולם יש רקבונות ואני ממש כואבת את העובדה ש-,

יוחנן וייצמן:

הם ...

ציפי רון:

... מהנוף. נכון.

שרון דינור:

אין להם בעיה פה לשמור,

דן אביטל:

אני אין לי בעיה, אתם חוסכים לי כסף. בסדר.

לורה ורטון:

אוקי.

ציפי רון:

יפה. למה בכלל מגישים את זה לכריתה, למה? מה, למה,

שרון דינור:

יש אגרונום,

ציפי רון:

למה היד כל כך קלה על העניין?

דן אביטל:

יש אגרונום, הוא עושה,

ציפי רון:

אגרונום, אגרונום,

לורה ורטון:

אגרונום ...

ציפי רון:

אז בואו תזמינו פעם את האגרונומים לשיבה משותפת.

לורה ורטון:

רגע, כתוב פה,

ציפי רון:

איזה דבר.

לורה ורטון:

יש התייחסות גם לעץ חרוב,

ציפי רון:

אגרונומים להכרית ולהשמיד.

לורה ורטון:

עץ חרוב, חרוב, 31. אפשר גם לראות?

יוחנן וייצמן:

תגיד לי, אם, זה שאלה, תענה לה, אחרי זה.

שרון דינור:

כן.

לורה ורטון:

יש גם עץ חרוב, 31, שכתוב שלקבל התייחסות.

שרון דינור:

רגע, שניה, בוא נראה. עשינו איזה משהו? היה איזה משהו?

אסנת יעקובוב:

רגע.

לורה ורטון:

דיברנו על 14 ו-20,

שרון דינור:

רגע, שניה, שניה,

לורה ורטון:

... גם 20, 31 שזה גם,

שרון דינור:

מה היה שמה? פרט, פרט, פרט הפרדה.

ציפי רון:

הר אציל אמרנו לא לכריתה.

שרון דינור:

רגע, שניה, אנחנו בודקים,

ציפי רון:

החרוב, החרוב, לא שמענו עליו.

שרון דינור:

כן, רגע, אז אוקי, אז רגע, אני כותבת את ה-,

ציפי רון:

זה 31.

לורה ורטון:

זה בחלק האחרון של סעיף 6.

שרון דינור:

מה?

לורה ורטון:

ודובדבן,

דין אביטל:

לא, היא רוצה לראות את העץ חרוב פשוט.

ציפי רון:

עץ חרוב,

לורה ורטון:

כן, דיברנו על התות,

ציפי רון:

עץ תות 31, יש עוד שני עצים, 27, 28, שזה סמוך למכפיל החניה. בוא נראה רגע מה זה.

דין אביטל:

,27

שרון דינור:

רגע. 31 זה פה, עץ לשימור.

ציפי רון:

31 עץ לשימור?

לורה ורטון:

אה, אז יש פה,

שרון אבני:

אז למה כתוב עץ, אה, עץ לכריתה זה 32.

לורה ורטון:

אז יש פה טעות ב-,

ציפי רון:

אז,

שרון אבני:

לא, לא, לא, יש חץ, עץ לכריתה, על 32.

ציפי רון:

,31

לורה ורטון:

אז יש טעות בהערות שלכם, כי כתבתם 31.

ציפי רון:

איפה זה 31? תראי את זה עוד פעם, שרון.

שרון דינור:

31 אדום, 32 צהוב.

ציפי רון:

למה?

דין אביטל:

כי 32 הוא ממש,

שרון דינור:

32 הוא בתחום של,

דין אביטל:

הוא חוסם את הבינוי.

ציפי רון:

איזה, איזה 32?

דין אביטל:

זה איפה שהרחבה שם.

שרון דינור:

הנה, זה 32.

ציפי רון:

איזה עץ זה?

שרון דינור:

32 זה,

שרון אבני:

הר אציל.

שרון דינור:

איפה את רואה? אה, כן, כן,

לורה ורטון:

עץ אציל.

דין אביטל:

יש כבר אחד כזה, בסדר.

לורה ורטון:

הר אציל.

שרון דינור:

אבל איך כתוב פה 13 וכתוב נמוך ליד זה לא ברור, כי 14 זה כבר גבוה, כאילו, מסומן, אבל כתוב,

שרון אבני:

קיצור, הטבלאות האלה,

ציפי רון:

כי היא כותבת מה ש... עכשיו, מה זה 27-28? מה זה 28 27?

שרון דינור:

אזדרכת מצויה והר אציל.

ציפי רון:

אה, הר אציל, 28 זה הר אציל. אני מבקשת לבדוק,

דין אביטל:

לא, הם לשימור, הם לשימור.

שרון דינור:

שניהם שימור.

ציפי רון:

כי כתוב סמוך למכפיל החניה. מיועדים לשימור,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל הם ... לשמר אותנו.

דין אביטל:

כן, לשימור.

שרון דינור:

בסדר, אנחנו ביקשנו לבחון את זה שהם אכן יישמרו.

ציפי רון:

אוקי, להבטיח את זה שהם יישמרו.

לורה ורטון:

בקיצור, בודקים שוב את העניין של התות.

שרון דינור:

זה העץ שהוא, לא, רגע, תגידו לי רגע.

דין אביטל:

התות, התות.

שרון דינור:

3 זה, לא, לא, לא, 3. אני לא יודעת איך אומרים את השם הזה. כתוב שהערכיות שלו גבוהה והוא לשימור, אבל הוא, פה הוא מסומן להריסה. אז איך זה?

אנדרס רוזנבלט:

לא, זה הכניסה לחניון.

שרון דינור:

אבל למה אצלכם בסקר עצים הוא מסומן לשימור?

ציפי רון:

רגע, למה, למה, שניה אחת,

אנדרס רוזנבלט:

בגלל הכניסה.

ציפי רון:

למה הוא מסכן את הכניסה? אפשר להזיז,

שרון דינור:

זה,

ציפי רון:

את הכניסה לחניון.

שרון דינור:

זה זה, זה זה.

דין אביטל:

יש לך שני עצים שם, ...

ציפי רון:

לא, למה לכרות אותו? אני רואה שהיום יש שם כניסה לחניון,

שרון דינור:

אבל הם עושים,

דין אביטל:

אבל לא ...

שרון דינור:

מכפילי חניה.

דין אביטל:

מה שפעם היה,

שרון דינור:

וגם אם הם יווצו הצידה הם יצטרכו להוריד את 27 ו-28.

אנדרס רוזנבלט:

אם אנחנו מזיזים את זה ככה, נצרך להוריד את שני אלה.

לורה ורטון:

את שני אלה, כן.

שרון דינור:

בעיניי זה גם לא נורא, במיוחד אם אפשר לקבל פיצוי על זה. ונראו כמה עצים הם שומרים פה, זה משהו, באמת הרוב נשמר. ועכשיו אמרנו שאנחנו גם שומרים עוד שניים נוספים, בודקים אותם. טוב, אז זה הכל.

אנדרס רוזנבלט:

רק הממ"ד,

דין אביטל:

מה סיכמנו על ה-,

שרון דינור:

אני, הוועדה תתכנס,

יוחנן וייצמן:

תגיד לי, על הממ"ד, בהנחה שנוכל לאשר לך, לא יהיה לך התנגדויות שכנים שאתה מתקרב אליהם?

דין אביטל:

עד היום מה שהגשתי בנית.

שרון אבני:

אוקי.

דין אביטל:

תמיד יש התנגדות, גם יכול להיות התנגדות על המכפיל. תהיה התנגדות.

יוחנן וייצמן:

על המכפיל, אתה מתקרב לשכנים?

דין אביטל:

אין מקום אחר.

אנדרס רוזנבלט:

... הממ"ד, די רחוק מהשכן. זה השכן.

יוחנן וייצמן:

זה רחוק מהשכן?

אנדרס רוזנבלט:

כן, זה השכן.

דין אביטל:

אבל תמיד שכנים יתנגדו. טוב, תודה רבה.

אסנת יעקובוב:

תודה רבה.

לורה ורטון:

תודה לכם.

יוחנן וייצמן:

תמיד שכנים יתנגדו, מצד שני אם אתה בולט במטר מגבול מגרש אז הוועדה המקומית מתייחסת להתנגדות קצת אחרת.

אנדרס רוזנבלט:

ברור.

דין אביטל:

אבל אנחנו לא מגיעים לקו אפס, גם עם הממ"ד.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אם אתה בולט במטר אז הוועדה המקומית יותר,

ציפי רון:

אנחנו מאחלים לכם שכנים נחמדים, בייחוד אם העצים יישמרו שמה, זה יעשה קצת חיץ.

דין אביטל:

לא, את התות נשמור.

לורה ורטון:

יופי.

אנדרס רוזנבלט:

תודה, תודה.

שרון דינור:

טוב, אז אמרנו ככה,

יוחנן וייצמן:

אני חושב ככה, אני אומר את דעתי. לדעתי אם הוא מוריד לנו את המחסן אז אנחנו יכולים להיות איתו עם ה-,

דובר:

עם מה?

יוחנן וייצמן:

מה? יכולים להיות איתו בממ"ד. ואם יהיה התנגדות שכנים אני לא רואה אותו עובר וועדה מקומית, אני אומר את האמת, אבל,
דני:
אולי אני אגיד משהו על המחסן כי שאלו אותי.

יוחנן וייצמן:

כן, אני ראיתי שיש לך,

דני:

התכניות מנדטוריות, הן הרשו מה שנקרא out building, זה בעצם לרחוב מבנה בולט מ-, בעצם לחניה, גראז'. איפה שהחניה פה הייתה מסומנת. אז מישו אומר לי, תשמע, יש לי את זה עשרות שנים אז אפשר להניח שזה חוקי.

יוחנן וייצמן:

יש לנו, היה לנו כעת בעמק רפאים, בית משפט, עברנו איזה סיפור עכשיו.

דני:

כן, אני זוכר את זה,

יוחנן וייצמן:

היית מעורב בתיק הזה,

דני:

מה, כן, לא, אבל זה,

יוחנן וייצמן:

מה החליטו שם?

דני:

אני זוכר את הטקסטים של התכניות ... הראו לי את זה פעם באיזה, כן, נניח בבקעה. אבל פה זה, עכשיו, ה-out buildings האלו הפכו ברבות השנים באמת לכל מיני דברים שסגרו אותם, מחסנים וכל מיני,

ציפי רון:

חדר להשכיר,

יוחנן וייצמן:

חנויות.

דני:

כל מיני דברים, אני לא מדבר. אבל פה זה בצד השני של המגרש, וזה לא חניה, אז לכן אני אמרתי לשימור שבייחוד בתמ"א שמבקשים משהו מעבר, הם יכולים, לא חייבים, כן? הם יכולים, זה לא משהו שאפשר להגיד, אבל זה היה חוקי, זה שזה מופיע בהיתרים ו... זה יפה מאד אבל זה לא משהו שאני חושב שהיה לו איזשהו היתר אי פעם.

יוחנן וייצמן:

תקריאי רק את מה שסיכמנו לתמליל.

שרון דינור:

רגע, שניה, אני רק אגמור לכתוב את זה.

יוחנן וייצמן:

הוא יצור אופטימי, דרך אגב.

שרון דינור:

מי?

יוחנן וייצמן:

זה שהיה פה קודם.

שרון דינור:

דין: רק שתדעו לכם שאני, אני ממש מחבבת אותו. יש לו להט אמיתי לעשות דברים חיוביים, וגם הוא באמת בא לקראתנו פה המון.

לורה ורטון:

זה שישב פה?

שרון דינור:

זה יזם, הבחור הצעיר הזה שישב לידך הוא עשה המון מבנים פה בירושלים, תמיד יש איתו שיח טוב. טוב, ניתן לשקול,

יוחנן וייצמן:

בואי תקריאי, תקריאי. שיצא לתמליל וכך הכל בסדר.

שרון דינור:

יוצע ליד יתר המחסנים. לא עשיתי עדיין את הסעיף של, מה שעל העצים רצינו לחדד. אוקי. לגבי עמודת הממ"דים כתבתי, עמודת ממ"דים מבוקשת בקרבה לקו אפס דרומי אך מאושרת לאור העובדה כי מדובר במיקום מיטבי אשר מספק מיגון הולם. לגבי המחסן, ניתן להציע, השארתי את הסעיף והוספתי, ניתן להציע מחסן תחת ממ"ד אחורי. במקרה זה נמליץ על כניסה נפרדת ... הנמכה במרחק כאשר נדרש לחפור תחת הבניין בחדר מדרגות. ניתן לשקול לחילופין חפירת מחסן לצד יתר המחסנים בצמוד לחדר המדרגות. אוקי, יש לו לפחות שני פתרונות, שייקח אחד מהם. עכשיו לגבי העצים,

שרון אבני:

6, תוסיפי 6, שרון.

שרון דינור:

רגע.

שרון אבני:

ביקשנו,

שרון דינור:

אז אמרנו ככה,

לורה ורטון:

כן, אז לגבי התות,

שרון דינור:

עץ 14, יש לקבל התייחסות לגבי עץ 20, 14, והיא אמרה גם 31.

שרון אבני:

דיברנו על 14, 20,

לורה ורטון:

20, אמרנו את עץ התות להשאיר.

שרון דינור:

במהלך הדיון הביע מגיש הבקשה, הביע היזם, היזם, אישור עקרוני לשימור עצים שאינם בתחום הבינוי.

אסנת יעקובוב:

... שגם צריך לתקן את הנספח עצים, שהוא לא עדכני.

חיים כהן:

שרון,

שרון אבני:

שרון, אבל למה את לא כותבת לגבי עץ ספציפי?

חיים כהן:

... התשובה לגבי,

לורה ורטון:

לכתוב עצי, עצים 14,

שרון דינור:

אמי, רגע, אמי שאל למתי הם משובצים.

יוחנן וייצמן:

ליום ראשון.

חיים כהן:

ליום ראשון.

שרון דינור:

ראשון.

יוחנן וייצמן:

תשיעי.

חיים כהן:

שמדובר שמוסיוף סוכס פה, התחייבו בהחלטת וועדה ש...

שרון דינור:

כן, 9.6.

לורה ורטון:

רגע, לגבי ה-6, למה לא לציין,

שרון אבני:

שרון, אולי תציני את המספר?

שרון דינור:

איזה, מה?

לורה ורטון:

כן, עץ 20,

שרון אבני:

לא הערה כללית, על מה הסתכלנו בעצים.

שרון דינור:

אבל אישור עקרוני,

לורה ורטון:

עצים 20 ו-14.

שרון דינור:

לשימור עצים, 14,

לורה ורטון:

וזה היה 14? לא זוכרת.

שרון דינור:

14,

לורה ורטון:

כן?

שרון דינור:

שאינם בתחום הבינוי.

שרון אבני:

אולי תראי לנו שוב ונראה שלא התבלבלנו או שכחנו משהו.

שרון דינור:

הנה, 14 ו-20,

שרון אבני:

דיברנו על 14, 20,

שרון דינור:

26 הולך,

שרון אבני:

ורצינו לבדוק,

שרון דינור:

ו ... היא כתבה עליו, תראו, היא כתבה עליו פה, כאן. יש לעדכן מיקום כניסה למתקן חניה בהתאם למצב קיים, ללא הסטה של פתח כניסה בגדר וללא כריתה של עץ 3 בעל ערכיות גבוהה, נטוע בתחום ... וסומן לשימור בסקר עצים.

דני:

שרון, אחרי הרשימת עצים תכתבי, המסומנים בבקשה לכריתה. לא כאן, לא,

שרון דינור:

למה?

דני:

במשפט הקודם.

שרון דינור:

למה?

דני:

אה, פה, גם בסדר.

שרון דינור:

טוב, זהו, בסדר?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אוקי, אז עברנו, אנחנו כבר בדיון הבא?

לורה ורטון:

שזה ב-,

שרון דינור:

אוקי,

לורה ורטון:

בן מימון 16.

שרון דינור:

רגע, רגע, חכי, אל תכניסי אותו עדיין.

אסנת יעקובוב:

אני עוד לא יודעת אם הוא הגיע, אני רק אבדוק שהוא כאן.

דוד:

להתראות, תודה.

יוחנן וייצמן:

שמתם לב, שבוע הבא, עוד שבועיים וועדת שימור בחמישי, קודם, כן?

שרון דינור:

משהו אז, כן, ראיתי שמהו,

יוחנן וייצמן:

אז כי הוועדה המקומית תפסו לנו את זה, פשוט שלומיאליות שלי.

שרון דינור:

תגיד, אתה תפסת את שאר השנה?

אסנת יעקובוב:

כן, כן, כן.

יוחנן וייצמן:

תפסתי ל-, תפסתי עד החופש, עד ספטמבר.

אסנת יעקובוב:

עד ... כן.

שרון דינור:

טוב, הפרויקט הבא שלנו, אני ארצה להראות לכם,

אסנת יעקובוב:

תקשיבו, הוא לא נמצא פה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, יש לו עוד 12 דקות.

אסנת יעקובוב:

כן ...

שרון דינור:

בסדר, אני יכולה להציג את זה.

אסנת יעקובוב:

יש מישהו שיכול להגיע בזום.

שרון דינור:

מי?

אסנת יעקובוב:

... סוקולוב 6.

שרון דינור:

אתם רוצים שאני אתחיל עם סוקולוב 6? זה פרויקט שהוא יחסית, זה זה שאמרתי לכם בבוקר עם הכניסה.

דוד:

הם לא באים בכלל?

אסנת יעקובוב:

הוא מגיע בזום, סוקולוב.

שרון דינור:

את רוצה לנסות לראות?

אסנת יעקובוב:

הנה, אני שלחתי לו הודעה.

שרון דינור:

אוקי, סוקולוב 6,

אסנת יעקובוב:

משהו דחוף? אני לא יכולה. מה קרה? מה קרה?

שרון דינור:

אפשר להראות לכם או שעוד לא?

יוחנן וייצמן:

כן, עברנו לסוקולוב?

שרון דינור:

עברתי לסוקולוב, כן. סוקולוב זה אזור, הוא לא מעוגן תחת תכנית האב ותכנית מתאר או משהו כזה, זאת אומרת, אין לו איזה הנחיות ספציפיות,

לורה ורטון:

רגע, איזה מספר זה?

שרון דינור:

עברתי,

יוחנן וייצמן:

8 בסדר היום.

דובר:

למה קפצתם ל-8?

שרון דינור:

עברתי לסוקולוב,

יוחנן וייצמן:

כי יש לנו רבע שעה זמן.

שרון דינור:

כי הוא יכול להיכנס פשוט ויש לנו וועדה עמוסה אז.

לורה ורטון:

אוקי.

שרון דינור:

סוקולוב 6 זה בניין שהוא לא היסטורי אבל הוא נמצא בתחום העיר ההיסטורית, בשכונת ... למעשה התכנית שחלה עליו, תכנית מתאר 62, הוא לא נכלל לא בתכנית האב של המושבות, טלביה, אבל לא בתכנית מתאר. הבניין עצמו זה הבניין הזה, הוא בניין של טיח, לא טיח, סליחה, אבן. רגע, אני אראה לכם פה.

דובר:

... איך שזה נראה.

שרון דינור:

הנה. לא, לא, לא, אני טעיתי, זה לא, זה לא, הנה, מסתכלים עליו. זה אבן, אבל הוא בניין משנות ה-50, 60,

יוחנן וייצמן:

כן, 50.

שרון דינור:

51' כתוב.

אסנת יעקובוב:

סליחה, שרון,

שרון דינור:

זה לא, אין פה איזה משהו מיוחד, אבל,

אסנת יעקובוב:

הוא לא, הוא אומר שהוא לא יכול,

שרון דינור:

הוא לא יכול?

אסנת יעקובוב:

שהוא צריך עוד מישהי בזום, את אדריכלית השימור.

שרון דינור:

טוב. נמשיך להציג לכם את זה?

לורה ורטון:

כן, אם כבר התחלת אז,

שרון דינור:

אם כבר התחלתי. תראו, אתם רואים, מה שנחמד, אגב, פה אתם רואים, זה האזור של מתחם הנשיא שמשהו בנה על זה, בסופו של דבר יהיה פה מגרש עם בינוי משמעותי, כשפה זה בניינים עדיין שהם

יותר נמוכים. הדבר, הוא עושה תמ"א 38 הריסה ובניה מחדש, כשיש פה את גדר האבן הזאתי עם גינן מעליה שזה מאד מאד נחמד ומתאים לרחוב. ההערות המשמעותיות, העיקריות שלנו היו באמת לגבי המפגש עם המרחב הציבורי. למה? כי הוא, רגע, אני אחפש את זה בהדמיה. רגע. גם החומרים הם, הנה, אתם רואים? בגלל שהוא עושה הריסה ובניה מחדש הוא היה יכול לעשות, לייצר את כל הפינה הזאתי שהיא תהיה בגובה של הרחוב. עכשיו ברגע שהוא לא עושה את זה בגובה של הרחוב אז הוא צריך לייצר מדרגות ואז אין לו נגישות ואז הוא צריך לייצר רמפה, וכל הפינה הזאתי נראית פחות מוצלחת, וגם הבניין עצמו, חומות האבן שלו נהיות יותר גבוהות, אז אני,

לורה ורטון:

רגע, אבל הוא מוריד את החומה הזאת?

שרון דינור:

הוא מוריד את החומה.

לורה ורטון:

את הקיר.

שרון דינור:

החומה היא לא לשימור, כן? זה בסדר, אבל פשוט,

ציפי רון:

הגדר, הגדר?

לורה ורטון:

הגדר.

שרון דינור:

פשוט בצד, בגלל שהוא מגביה את הבניין, הקרקע גם יכולה לעלות, הרצפה יותר גבוהה ואז הגדרות כלפי הרחוב הם גם יותר גבוהות. כאילו הטיפול, היה לנו הרגשה שהטיפול הוא לא מיטבי.

לורה ורטון:

אוקי.

שרון אבני:

אני מחליפה אותה.

לורה ורטון:

אוקי.

שרון דינור:

טוב, לוקח לזה זמן. עכשיו בינתיים אני אציג לכם את הפרויקט השני, בבן מיימון 16. זה גם פרויקט באזור שהוא מאד שימורי, רגע. למה פה, מה הסיפור? גם בתמ"א 38. בניין צר וארוך, אגב, מי שמכיר, כאן זה וילה לאה, כאן זה הפרויקט של יומא אדריכלים עם הבניין העגול הזה שתופס את הצומת בין שדרות בן מיימון לעזה, מאד מפורסם.

שרון אבני:

זה הבניין של קפה מומנט.

שרון דינור:

כן, ... של קפה מומנט.

לורה ורטון:

אוקי, ומה,

שרון דינור:

זה,

לורה ורטון:

מה רוצים לעשות?

שרון דינור:

זה הבניין שלנו, שאנחנו מדברים עליו. הוא לא בניין לשימור. הוא בניין, רגע, אני מגיעה אליו. אוקי, זה 38/1, 38 שהוא לא מבנה היסטורי אבל הוא ממוקם כמובן באזור של רחביה ולכן הוא, יש לו עניין שימורי. בוא נראה. מה שהם מציעים פה, אפשר לראות פה, יש פה הרחבה שלו לחזיתות, אתם רואים, גם בדירוג כזה. כל, אנחנו, בעצם פה אתם מסתכלים על קומת קרקע. בעצם כל הדברים האלה, עם הפסים, עם ... של הפסים, זה הצמדות לקומת הקרקע שיש, שמוקפים באיזושהי חומה. זאת אומרת, זה גינות.

שרון אבני:

זה גינות?

שרון דינור :

גינות פרטיות, אבל מאד מייצרות משהו שהוא,

שרון אבני :

סגור.

שרון דינור :

פחות חיובי מבחינתנו. בעצם ההמלצה שלנו הייתה שהחצר הקדמית תישאר משותפת כדי שהיא תהיה, כל כך אופייני לרחביה, מלאת חן וכו', עם כל השטח הירוק. אנחנו כן השארנו הצמדה אבל בגודל של המרפסות שיש מעליה, שזה יישאר כאילו בפרופורציה יחסית. להטמיע את ההמלצות של סקר עצים, לשמור שטח גינה היקפית משותפת לנטיעות, כאילו, לצורך שמירה על מרווחים בין בניינים.

יוחנן וייצמן :

ההצעה אבל הזאתי לא תאפשר סוכות.

שרון דינור :

למה לא?

יוחנן וייצמן :

אם אנחנו נותנים לבן אדם חצר רק בגודל של מרפסת,

שרון דינור :

הוא יכול, חצר הוא יכול לעשות אותה מצידו בהסטה לאיפה שהוא רוצה, כאילו, לא חייב, באותו שטח אבל היא יכולה להיות,

יוחנן וייצמן :

אבל אם יש מעליו מרפסת הוא סגור.

שרון אבני :

היא לא אומרת שזה יהיה רוכב בהכרח.

שרון דינור :

אני אומרת, זה יכול להיות, בקומת קרקע אין בעיה, שיעשה איפה שהוא רוצה. הוא יכול לקבל את ההצמדה הזאת איפה שהוא רוצה בקומת קרקע, כאילו, אין בעיה לעשות את זה. הבעיה שלי עם ההצמדות אמרתי לכם, זה שהם מייצרים.

יוחנן וייצמן:

9988 נתנה הוראה להצמדות? אנחנו כל הזמן רואים את זה,

שרון דינור:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

גם הוועדה המקומית,

שרון דינור:

כן, כן, היא נתנה הוראה, אתה בטוח אלוף יותר ממני, אבל אתה יכול להסתכל ב – 9988, שיש שמה הצמדות, לא לעשות הצמדות, לא לגינה המשותפת, ולא גם לעוד איזה,

יוחנן וייצמן:

זה לא לחזית ראשית גם?

שרון דינור:

לא, ויש שם עוד איזה משהו, תיכף אני יכולה לנסות רגע,

ציפי רון:

יש שם בעיה, עם ההצמדות האלה, שמעלים גדר, שחוסמת את המבט מהכביש, ואם היא לא,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מדברים על החצרות הפנימיות, צודקת.

ציפי רון:

אז (לא ברור) סביב צמחייה שהופכת את ההליכה ברחוב, להליכה מתנכרת.

עו"ד דני ליבמן:

הנה.

שרון דינור:

יש לך, אז אולי תסתכל רגע, (לא ברור) בינתיים את קארין, כדי לקצר לי, אבל אולי אתה,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני למדתי לקח ואני יחיד כל התוכנית פה.

יוחנן וייצמן:

מה עם 9988, מה עם 10038?

שרון דינור:

לא, זה לא,

ציפי רון:

מה יימצא יותר מהר במחשב או ב - ?

יוחנן וייצמן:

לא, גם אני (לא ברור) לפני.

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו וועדת רחביה ונוספים.

יוחנן וייצמן:

תראי, אם 9988 מחייבת אותם מה לעשות.

ציפי רון:

מע"ר מזרח, אל תגיד את זה.

שרון דינור:

זה לא, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, השאלה אנחנו מדברים על הצמדת חצר, האם ההמלצה. האם התב"ע מתייחסת ללא לעשות את זה. אם מצמידים, את החצר הזאתי לא, את החצר הזאתי לא, את החצר הזאתי לא, (לא ברור) המחלקה, אל תצמידו את החצרות. כי נוצרים שמה כל מיני דברים,

שרון דינור:

איפה? איפה הסעיף ב - 9988, על ההצמדות שראינו לא מזמן? תנאים למתן היתר,

חיים כהן:

מה הבעיה בלהצמיד את החצר?

יוחנן וייצמן:

בתנאים למתן היתר, אני רואה את,

שרון דינור:

יש שתי בעיות, א', איפה שזה פונה למרחב ציבורי, זה ממש יש הנחיה לדעתי שלא לעשות את זה, כי,

יוחנן וייצמן:

זה בהוראות בינוי בתנאים,

שרון דינור:

היא אמרה שהיא שולחת לי, ואיפה שיש הצמדות, אז אנשים מקיפים את זה בחומה, וזה מייצר חציצות לא טובות, זאת אומרת אין לי בעיה שיהיה הצמדה יותר קטנה בגודל להצמיד את הכול, זה מייצר משהו שהוא לא טוב, מבחינת (לא ברור).

חיים כהן:

כשהם הגישו את התוכנית, איך הם הגישו את זה? עם ההצמדות, מה הם עשו מסביב?

שרון דינור:

מה זה?

חיים כהן:

כשהם הגישו את התוכנית, אז מה הם עשו?

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה את זה ב – ט"ו, אם כן, אז אני,

שרון דינור:

היא תיכף תשלח לנו.

חיים כהן:

כשהם הגישו את התוכנית, הם הגישו את זה עם (לא ברור) הצמודות?

שרון דינור:

הנה פה. כל אחד כזה מוקף בחומה, אתה רואה? כל כזה אחד, הוא מוקף.

לורה ורטון:

מה? איפה הם?

שרון דינור:

זה, אתם רואים את הקו הכפול?

לורה ורטון:

אה כן,

חיים כהן:

בהדמיה את יכולה גם לראות?

שרון דינור:

ההדמיה לא מראה דברים מכוערים, זה לא,

יוחנן וייצמן:

יש, לא יותר ריצוף אם זה יפגע ב - ,

שרון דינור:

הנה כל זה, אתה רואה פה? עכשיו אנשים לא משאירים את זה ככה, הם חוסמים את זה,

ציפי רון:

זה משנה את האופי של הרחוב בכלל.

יוחנן וייצמן:

הם ישנה את האופי של הרחוב, אז זה,

ציפי רון:

הקטע המסוים הזה של הרחוב הוא קטע מאוד קטן, והם הגינה בקטע הזה כבר אין גינה. זה הקטע שמתחבר,

יוחנן וייצמן:

יש את (לא ברור) את 16, השאלה אם, ב – 411 כמובן,

שרון דינור:

אוקי, בוא נראה מה היא עשתה, היא ט"ו, כתבה לי על סעיף 2, בתחום החלקות ייווצרו, בשטח המהווה, 20% מהשטח החלקה ממוקם חזית לרחוב (לא ברור), ייקבע זיקת הנאה, שתאפשר את מעבר דיירי הבניין בשטח הזה תינתן לשמירת הצמחייה הקיימת. אז זה ה - ,

יוחנן וייצמן:

הסעיף הזה,

שרון דינור:

נכון, זה הסעיף שהיא התכוונה.

יוחנן וייצמן:

זה החזית זה, את הסעיף הזה זכרתי.

שרון דינור:

20% משטח החלקה,

יוחנן וייצמן:

צריך להישאר, זה גינון, זה לא קשור.

שרון דינור:

הזיקת הנאה לא רק שזה, כאילו שכולם יכולים כאילו,

ציפי רון:

זה צריך להישאר פתוח,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל זה חזית לרחוב, צמוד לכניסה הקובעת.

שרון דינור:

כן, כדי שיהיה מעבר,

יוחנן וייצמן:

לא הרחוב לחצרות הצד,

שרון דינור:

זה הכי חשוב, נכון,

יוחנן וייצמן:

הכוונה החזית הראשית, זה זכרתי, לא זכרתי איך זה כתוב, אבל חזית ראשית, אני יודע שאסור להצמיד ברחביה, אבל לא צד.

שרון דינור:

בסדר, אתם רואים את ה - , איפה זה היה? זה לא זה,

יוחנן וייצמן:

זה יעזור לנו, לא ניתן היתר, יעשו את זה גם בלי זה,

ציפי רון:

זה פשוט, זה פשוט פוגע באיכות של הרחוב, הקטע המסוים הזה של הרחוב הוא מאוד קצר, יש פה איזה ארבעה, חמישה בתים מכל צד, לא יותר, צד אחד אפילו שלושה בתים, וכשהולכים, אז פתאום מין יש מבצר כזה,

שרון דינור:

שיש שהם היום,

ציפי רון:

מבצר, שרון רגע, שרון יש כאן מין מבצר כזה שהוא מנוכר לרחוב לגמרי,

שרון דינור:

תראו הבינוי נראה בסדר מבחינתי, אני רוצה שמשוהו מהגינות יישאר כאילו, עיר גנים כאילו בכל זאת,

יוחנן וייצמן:

כן, זה רחביה.

שרון דינור:

וזהו.

ציפי רון:

לא נשאר כלום, זה עומס עצום על הרחוב הזה, רחוב צריך, זה עומס עצום.

שרון דינור:

המצב הקיים או שיש מטר,

ציפי רון:

אי-אפשר, זה פשוט הוא הורס את הכול.

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

אין את הגדר הזאת יותר, אין את הצמחייה אין כלום.

לורה ורטון:

אין את העצים,

יוחנן וייצמן:

את העצים בחזית הם גם מורידים?

ציפי רון:

ברור,

יוחנן וייצמן:

למה?

ציפי רון:

הם מצמידים חצרות.

יוחנן וייצמן:

לא, בחצר קדמית אי-אפשר להצמיד חצרות.

לורה ורטון:

הבקשה היא,

ציפי רון:

זאת התוכנית שהוגשה,

לורה ורטון:

רק, הבקשה לכריתת שישה עצים,

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

והעתקה של השניים.

ציפי רון:

הרחוב, הרחוב משנה את פניו לחלוטין, זה לא מתאים לרחוב. זה לא מתאים לשכונה. נורא איטי פה.

עו"ד דני ליבמן:

תנאים למתן היתר.

שרון דינור:

אני חושבת שכל פעם בהתחלה אני עושה.

חיים כהן:

מה? מה איתם? אפשר לצרף אותם או שעוד לא? הם פה? מי אמור להיכנס? רחוב מימון.

ציפי רון:

הסעיף הזה,

יוחנן וייצמן:

מה? איזה סעיף?

ציפי רון:

תראה,

עו"ד דני ליבמן:

20%.

ציפי רון:

ברחביה. את הרחוב הזה של התוכנית הזאת, פשוט, משנה את האופי של הרחוב לגמרי, היא הופכת אותו לרחוב אחר.

יוחנן וייצמן:

ממשיך בחזית.

עו"ד דני ליבמן:

כן, מה שלא עשו.

יוחנן וייצמן:

אנחנו ברשב"א כעת?

אמרי פרבר:

לא, בן מימון.

עו"ד דני ליבמן:

זהו, בן מימון.

יוחנן וייצמן:

לפרוטוקול, אז בוא, אני אביא לך כיסא. לפרוטוקול הצטרף אלינו חבר וועדה (לא ברור).

שרון דינור:

הם לא מסומנים פשוט,

דוברת לא מזוהה:

מה?

שרון דינור:

הם מסומנים פשוט, הם מסומנים במדידה, ולא מסומנים פה לעקירה.

לורה ורטון:

רק תזכיר לי מה (לא ברור).

שרון דינור:

הם לא, הם מסומנים פה ככה, אתה מבין? זה לא, זה לא תקין.

ציפי רון:

לא סימנו אותם בצבעים?

יוחנן וייצמן:

אבל הם רחוקים מהבינוי.

ציפי רון:

צבע להצמיד.

שרון אבני:

שהערה שלך,

ציפי רון:

שרון, שרון, זה לא תקין, זה לא לפי כללים, אז למה מביאים את זה לדיון?

שרון דינור:

מתי שהוא צריך להביא את זה, התייחסנו לזה, כתבנו, סקר, ציפי, אם הוועדה תחליט שלא, אני לא אביא את זה.

לורה ורטון:

אני הייתי שם בסיור באמת, יש הרבה תרעומת על זה שזה פגיעה (לא ברור). איך?

אמרי פרבר:

אמיר.

לורה ורטון:

אמיר?

אמרי פרבר:

אמיר, אמיר.

לורה ורטון:

סליחה אמיר?

אמרי פרבר:

אמיר (לא ברור).

שרון דינור:

פתחנו את הזה.

אמרי פרבר:

אהלן, שלום לוועדה הנכבדה. פרבר. כבוד היושב ראש,

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו איתך.

אמרי פרבר:

בן מימון 16 תמ"א/38/1 בניין של 3 קומות 8 יחידות דיור,

חיים כהן:

אולי תציג את האנשים שאיתך?

יוחנן וייצמן:

את הצוות תציג.

אמרי פרבר:

חיים בידרמן,

זאב וקסברגר:

זאב וקסברגר, כן, אני היזם מחברת (לא ברור). היי.

אמרי פרבר:

אנחנו מדברים על תמ"א/38/1 בניין של 3 קומות מוסיף עליו קומה וחצי, כל התנאים של אם זה גובה הקומות וכל מה שקשור בכך. יש בבניין 8 יחידות דיור, כאשר בקומת קרקע 3 יחידות דיור, בקומה אחת 3 יחידות דיור, ובקומה למעלה שתי יחידות דיור, כל התוכנית מוסיפה בסך הכול 3 יחידות דיור. עכשיו (לא ברור) קראתי את כל ההמלצה של מחלקת שימור, בגדול אני עם הרבה דברים אני מסכים, אני חושב שהתוצאה הסופית שלנו היא תוצאה מאוד מאוד יפה, אדריכלית, אז סעיף מספר 1 מקובל, סעיף 2 מקובל 3 על חצר בהתאם לתכנון שלי.

שרון דינור:

נעבור הלאה?

אמרי פרבר:

הבעיה מתחילה מפה,

זאב וקסברגר:

רגע, רואים רואים את החצר.

אמרי פרבר:

מחלקת השימור,

שרון דינור:

הוא מסכים לכל הנושא של הגינה של,

אמרי פרבר:

כן, כן, מה שיש,

חיים בידרמן:

בהדמיה,

אמרי פרבר:

נכון. הרי הבעיה מתחילה שמחלקת שימור, שרון, אתם מבקשים, אתם שוכחים שאני בתמ"א/1, ואתם מתעלמים מזה שצריכים להוסיף לכל יחידת דיור 25 מטר, ואתם מבקשים זאתי החזית המדוברת, את הממ"ד להכניס כחדר מחוץ, ולעשות משהו למטה, הג"ה לא מאשרים דבר כזה,

שרון דינור:

רגע, צריך להסביר רגע, החלוקה הפנימית של הבניין, באמת תמ"א/38 אני מסכים עם אמיר, היא סיטואציה מורכבת. עכשיו פה במקרה הזה רק בקומת הקרקע יש לי 3 דירות,

אמרי פרבר:

נכון,

חיים בידרמן:

שתי קומות, שתי קומות,

אמרי פרבר:

שתי קומות יש, אמרתי כאילו מהתחלה שתי קומות,

חיים בידרמן:

מקבלים 25, מקבלים רק ממ"ד.

אמרי פרבר :

מקבלים רק, רק ממ"ד. הלכתי פה על המינימום של המינימום.

שרון דינור :

לא, לא הבנתי, הקומות (לא ברור),

אמרי פרבר :

שתי קומות הראשונות,

שרון דינור :

שתי קומות הראשונות,

אמרי פרבר :

3 יחידות דיר, וקומה של שניים. הלכתי פה על המינימום של במינימום תוכנית יפה, עדינה, לא, אם אתם, אתם הבנתם.

שרון דינור :

אני רק רוצה להגיד לך שזה לא מוצג בתוכניות שלך, אני מצטערת,

אמרי פרבר :

אז,

שרון דינור :

אז זה לא תקין מבחינתך, זה האמת היא שזה מבאס.

אמרי פרבר :

מה? מה לא מוצג?

שרון דינור :

אם יש לך פה דירה אחת, שתיים, שלוש, ופה יש לך 4, 5,

אמרי פרבר :

איזה קומה? שנייה,

שרון דינור :

קומה א', אתה יש פה רק שתי דירות 4 ו-5,

אמרי פרבר:

למה 4 ו-5? 4, 5, 6, למה, למה להגיד?

שרון דינור:

לא יודעת, אני לא יודעת, אני לא רואה את הדלת שלהם,

אמרי פרבר:

בסדר, אבל מוצע, כתוב לך מפורש, דירה. זאת אומרת אם אתם, על פרויקט מקודם שאישרתם בתיק הקודם היה את הממ"ד בכלל כאילו מה? מה?

שרון דינור:

תשמע אם שתי קומות אני מבטלת את זה, אני חשבת שזה רק אחד.

אמרי פרבר:

תודה, וגם לכו, לכו שנייה אחת,

חיים בידרמן:

רק ממ"ד, כן?

אמרי פרבר:

כן, הדמיה יפה, רק ממ"ד הוספנו, זה הכול לא, לא מעבר.

שרון דינור:

זה היה לא ברור של הטעות אגב, תראו, כתוב פה 4, 5,

אמרי פרבר:

ו-6, כן,

שרון דינור:

כן, אבל אני אומרת, אנחנו לא ראינו את הכניסה, אתה רואה שאין פה כניסה,

חיים כהן:

בסדר, היה טעות טכנית, היה טעות טכנית.

שרון דינור:

אז אני רוצה להבין אם אני,

יוחנן וייצמן:

הלאה, הכול בסדר.

חיים כהן:

הלאה,

שרון דינור:

אם אני הולכת לשמה שיש שמה 3, 3 זה.

אמרי פרבר:

בוודאי תלכי לשמה,

עו"ד דני ליבמן:

לכל דירה מותר רק ממ"ד אחד.

אמרי פרבר:

זה מה שאני מוסיף,

עו"ד דני ליבמן:

נכון?

אמרי פרבר:

נכון, אני מוסיף להם רק ממ"ד, לא יותר מזה,

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל לכל דירה מותר רק ממ"ד אחד,

אמרי פרבר:

אמת.

עו"ד דני ליבמן:

אז אם יש שלושה ממ"דים, צריך לחפש 3 דירות.

אמרי פרבר :

אבל רגע, שנייה אחת,

שרון דינור :

בסדר, בשביל דירה אחת לא רצינו לעשות את הבלגאן הזה,

אמרי פרבר :

תחזרי למצגת, חזית יפה שקטה, לא התפרעתי בו, תראו זה כל הסיפור.

שרון דינור :

הם פה את הבניינים השכנים חברים, אנחנו לא באי – בודד.

אמרי פרבר :

לא, לא, הכול טוב.

שרון דינור :

חזית יפה, אני גם אמרתי לפני שנכנסת, אמרתי שהתכנון לא,

אמרי פרבר :

יופי, עכשיו בואו.

שרון דינור :

חוץ מהנושא של הגינות שלא קיים,

אמרי פרבר :

אז,

חיים בידרמן :

למה? יש גינות.

זאב וקסברגר :

חשוב, חשוב להגיד הערה קטנה, בהתחלה באמת זה יותר דובר להרחיב לצדדים, וכל זה, ואז קיבלנו את ההערה הראשונית שלך, כדי באמת לעשות יותר קדימה ואחורה, וכמה שפחות לצדדים,

אמרי פרבר :

יפה.

זאב וקסברגר:

כדי באמת לשמור על האופי של השכונה,

אמרי פרבר:

בוא נלך,

זאב וקסברגר:

ועל כל ה - ,

אמרי פרבר:

זה המרפסות שפחות,

שרון דינור:

איזה הערה?

אמרי פרבר:

בהערה מספר 6, אוקי, 6, אני אתן לכם, לתת לכם פה מלא בניינים, זה השפה כאילו, לא,

שרון דינור:

רגע, בוא נראה על מה מדובר, בוא תציג.

אמרי פרבר:

על המרפסת שהולכת, זה השפה, תראו,

שרון דינור:

איזה מרפסת, אתה יכול להראות לנו?

אמרי פרבר:

לכו, לכו ל - ,

יוחנן וייצמן:

צפונית אחורית.

שרון דינור:

לא, פשוט.

אמרי פרבר :

חזית צפונית אחורית, לכי לשם.

חיים בידרמן :

אחד מאחורה.

שרון דינור :

אוקי, צפונית אחורית המרפסת,

אמרי פרבר :

כן, זאתי.

יוחנן וייצמן :

היא בתוך קווי התמ"א?

אמרי פרבר :

בוודאי.

שרון דינור :

6, מר בחזית צפונית אחורית,

אמרי פרבר :

נכון,

שרון דינור :

זה זאתי רצוי שלא לחרוג מעבר לקונטור הבניין המזרחי, כי אנחנו בדרך כלל,

אמרי פרבר :

(לא ברור),

שרון דינור :

מה עושים בזיז, כאילו זה ה - , במיוחד לא ברחביה.

אמרי פרבר :

אני יכול לעשות את זה, זה אחורי, ויש לי כאן מלא דוגמאות, לא, אין פה איזה משהו, את יודעת לפעמים אנחנו חושבים לעצמי,

שרון דינור:

לא הבנתי, מה יש לך פה בהדמיה?

אמרי פרבר:

שימי לב כמה, כאילו זה השפה פה. לפעמים אני חושב כשאין מה להעיר, שרון, כאילו אז מחפשים כל מיני דברים להעיר שמה,

שרון דינור:

ממש לא, ממש לא, היא תוכנית טובה, ואנחנו מנסים לשפר אותה, זה הכול.

אמרי פרבר:

אני חושב ש - ,

שרון דינור:

לעשות ברחביה, בבינוי שהוא חדש, לא בבינוי שאתה מצביע פה, שהוא כל מיני,

אמרי פרבר:

חזית אחורית,

שרון דינור:

דברים ש - , נכון, אז מה? גם חזית אחורית יש מישהו שפונה אליה.

יוחנן וייצמן:

ה - 9988 נותנת מרפסות זיז בעיקרון.

שרון דינור:

בטח שהיא לא נותנת אותם בקווי הבניין כאלה, אז עכשיו אתה מקבל את הקווי בניין המקלים, אז אנחנו מבקשים לעשות אותם מסודרים, אגב אני בכלל לא חושבת, אני לא בטוחה שאתה צודק, ש - 9988 נותנת בזיז מעבר לזיז, זיז שהיא נתנה, זאת אומרת הבעיה פה היא לא עם הזיז, אין בעיה עם מרפסת,

אמרי פרבר:

הבעיה היא עם (לא ברור),

שרון דינור:

הבעיה שהבניין, שהמרפסת שמעליו היא כבר מגדילה אותו במקום שהבניין יהיה בעל נפח אחיד, שזה הסיפור של רחביה.

אמרי פרבר:

אז עדיין אני חושב שזה, זה בפרופורציות הנכונות, זה בניין יפה, תכנון עדין,

יוחנן וייצמן:

יש לך הדמיה של החזית האחורית? שאני יכול להסתכל עליה?

אמרי פרבר:

עם הדמיה אין פה, אבל, אבל

יוחנן וייצמן:

מהצד,

אמרי פרבר:

אבל בוא נחכה אל ההדמיה, בואו, בואו תראו מה,

יוחנן וייצמן:

תראה לי אותה, תראה לי אותה מהצד,

שרון דינור:

אני מנסה, אני פשוט מנסה למצוא מקום שרואים את זה כמו שצריך אבל זה,

אמרי פרבר:

לא, לא, אין פה, זה. לשלוח על זה, אבל שוב פעם זה הכול בפרופורציות,

שרון דינור:

תסתכלו רגע, הדבר הזה, הדבר הזה אוקי, אנחנו כבר בתמ"א/38 שהיא מאפשרת הקלה, שמחים בשבילנו, הגעת להקלה, אבל לקחת את אותה מרפסת, והגיע להגיע לרמה של מטר בגלל זה כבר מוגזם ביחס שבין אנשים, בין שכנים, בין בניינים, זאת אומרת זה הכוונה.

חיים כהן:

מה המרחק בין זה לבנייה?

יוחנן וייצמן:

המרפסת מגיעה למטר גדול?

שרון דינור:

הנה מטר,

יוחנן וייצמן:

איד? אי-אפשר.

אמרי פרבר:

4 מטר לפחות 5.

חיים כהן:

היא אומרת מטר.

אמרי פרבר:

מטר מגבול מגרש, יש הבדל בין הגבול מגרש לבין, אתם שאלתם,

חיים כהן:

שאלתי מה המרחק,

שרון דינור:

מטר.

חיים כהן:

מפה לבניין השני?

שרון דינור:

מטר.

אמרי פרבר:

לפחות 5 מטרים אם לא 6.

שרון דינור:

אבל המטר, הנה,

אמרי פרבר:

אני לא חושב הבניין לבניין,

יוחנן וייצמן:

לבניין שהוא אתה מתרחק מקו המגרש שלך, אמיר,

עו"ד דני ליבמן:

גבול החלקה, אמיר, גבול החלקה.

יוחנן וייצמן:

גבול החלקה, כן,

עו"ד דני ליבמן:

גבול החלקה.

אמרי פרבר:

אני מסביר לך, בסביבות ה- 5 מטר או 6 מטר, לא פחות.

שרון אבני:

כי מה? כי השני בינתיים מאחורה, ואם הוא ירצה להיות מטר, אז הוא יהיה במרחק 2 מטר? מה זה אם? אז למה לך מגיע להתקרב?

אמרי פרבר:

מה?

יוחנן וייצמן:

הוא אומר שהוא לא מתקרב הוא אומר שהוא רחוק 5 מטר מכל מגרש, אני, אני,

שרון דינור:

לא, מטר,

ציפי רון:

הוא מגיע למטר.

שרון אבני:

הוא לבד מטר, שהשני יתרחק, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

זה בתוך קווי התמ"א?

אמרי פרבר:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה בתוך התמ"א מטר? איך יכול להיות?

שרון דינור:

לא, לא,

אמרי פרבר:

מרפסת מותר לי להגיע עד 40% מהמרווח, אני גם פרסמתי על זה הקלה. אין לי בעיה להגיע.

שרון דינור:

תראו, זה משהו קטן, זה באמת משהו קטן.

יוחנן וייצמן:

למה? חזית אחורית מותר 10% מהמרווח, לא?

אמרי פרבר:

סבבה. אני עשיתי, זאתי תוכנית, שהלכה אחד לאחד עם (לא ברור), ואני הרגשתי שכאילו שמרוב אין מה להגיד, אז מחפשים את כל הדברים הקטנים, למה?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בסדר. מה מותר לך? תגיד קודם מה מותר לך.

אמרי פרבר:

מה שעשיתי כאן.

שרון דינור:

אני אגיד לך מה מותר לך, אם אתה הולך פה, ואומר לוועדה למחלקה לשימור, שאנחנו מחפשים, זה לא משהו שמייצר תקשורת חיובית בינינו וחבל. מי מחפש? זה עושים את העבודה, אז לא, זה לא מקובל עלי.

זאב וקסברגר:

אמיר, אמיר, שנייה,

אמרי פרבר:

בעיה לוקה (לא ברור).

שרון דינור:

לדיונים האלה אף פעם, די באמת.

אמרי פרבר:

בסדר.

זאב וקסברגר:

אמיר, אני ברוך השם עם שרון, בתקשורת טובה, ואני חושב שבמקום היא באה, היא באה לקראת, והיא מנסה לראות, ומסכים אותה בנושא של אופי של השכונה והסכמנו ואנחנו פה בזה. כרגע יש לנו באמת בניין שחשוב להבין שבסך הכול ביקשנו קומה וחצי, אנחנו במינימום של המינימום, הדירות האמצעיות מקבלות רק ממ"ד, כאילו אילו הדברים הקטנים שמייצרים את הערך לבניין,

שרון דינור:

מחלקת השימור, חוץ, אז אנחנו מדברים רק על,

זאב וקסברגר:

וגם אני לא מסכים עם מה שאמיר אמר.

שרון דינור:

אז כל הדיון נשאר על מרפסת זה הכול. זה הכול.

חיים כהן:

זה הכול.

יוחנן וייצמן:

זה הדיון, על זה אנחנו מדברים כעת.

שרון דינור:

בסדר, לא, אני יודעת הוא אומר שאנחנו מחפשים וזה,

זאב וקסברגר:

לא, לא, חס וחלילה.

שרון דינור:

אף אחד לא מצא חן בעיניו, זה הכול.

ציפי רון:

החזית הקדמית,

שרון דינור:

הוא הסכים אבל.

יוחנן וייצמן:

הוא קיבל, הוא קיבל את מה שביקשנו.

זאב וקסברגר:

כן,

חיים בידרמן:

יש עוד נקודה מאוד חשובה, זה שההצמדות של החצרות בצדדים, לא בחזית, בצדדים, שגרים בקומת קרקע צריכים,

שרון דינור:

אתם אמרתם שקיבלתם,

חיים בידרמן:

לא, מחזית כן, החזית אני מסכים שצריך לעשות גינה, אבל מהצדדים יש פה,

שרון דינור:

אז בוא, אני מציעה לך משהו, אוקי, כאילו באמת, לפני שנכנסתם אנחנו דיברנו פה, ואמרנו מה כתוב ברחביה, ומה לא כתוב, ולא כתוב שאין הצמדות, באמת (לא ברור). מה שאתם יצרתם פה, ורואים את זה יפה בהדמיה, וגם בתוכניות שלכם, שלא מתייחסות אפילו לעץ אחד, זה מין יצור שכולו בינוי

שאפשר להתווכח אם הוא יפה או לא יפה, הוא כן לטעמי, לא מייצר אפילו עץ אחד. עכשיו זה שיש, אם אתה עושה הצמדות האלה, שכולן בריצוף, אתם לא, תעשה משהו יותר,

יוחנן וייצמן:

לרצף בוודאי יעשו,

חיים בידרמן:

אפשר לשים, אפשר לשים אדניות בצד,

שרון דינור:

תעשה גינה, לא, לא ביקשתי אדניות.

חיים בידרמן:

לא אדניות, לא אדניות.

אמרי פרבר:

נעשה גינן.

שרון דינור:

תעשה גינן, תעשה שטחים,

אמרי פרבר:

נעשה.

שרון דינור:

תקטין תהיה (לא ברור) אנחנו אמרנו תעשה את זה כמו,

חיים בידרמן:

הכול בסדר.

שרון דינור:

כמו התוואי של מי שמעליך. ושהיתר יהיה גינן. אם, אם אתה אומר וואלה, זה אין, השתגענו, אליהם מגיע מרפסת, אבל היא בקומת הקרקע מגיע יותר מזה, עכשיו אני לא רואה שום סיבה למישהו שאין לו הצמדה היום אגב לעשות, את זה, כאילו סיבה פיזית,

זאב וקסברגר:

לא, אחת הסיבות שיש להם רק ממ"ד, אבל כי אין להם 25 מטר.

שרון דינור:

אוקי, אבל הדבר, אבל אני אומרת אז תעשה משהו שהוא מתקרב לזה, כאילו הדבר הזה שהכול בטון,

אמרי פרבר:

אין בעיה, בהתאם לתכנון אנחנו נעשה כל מה שאפשר שיש,

יוחנן וייצמן:

בוא נכין נצמיד אותו בריצוף להוראות רחביה, שדני יאשר את זה,

אמרי פרבר:

שרון, זהו, נראה לי שאר הדברים הכול מקובל, אנחנו הכול מקובל.

שרון דינור:

אני רוצה רגע להתרכז,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נחזור לסוגיה של המרפסת,

שרון דינור:

אתה יכול להצביע בדיוק על מה, כאילו אתה יודע מה? אל תצביע אתה, אני אסתכל רגע, אני רוצה להיות, לוודא מול קארין שאנחנו על אותו (לא ברור).

אמרי פרבר:

לא, ממ"ד הסכמנו, השאלה היא המרפסת,

חיים בידרמן:

שזה בקומה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

הסוגיה זה כעת רק המרפסת, אנחנו מדברים הרגע על סעיף 5,

אמרי פרבר:

6.

שרון דינור:

6, סעיף 6,

יוחנן וייצמן:

6 סליחה,

שרון דינור:

6.

יוחנן וייצמן:

מה זה 5 אגב?

שרון דינור:

שנייה,

אמרי פרבר:

אני לא זוכר,

יוחנן וייצמן:

מרפסת קומה ג' חדשה בהתאמה לקומה מתחת, אפשר לראות את זה?

אמרי פרבר:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה לא שובר סוכות?

אמרי פרבר:

סוג של, כן,

יוחנן וייצמן:

אני לא אוהב את הסעיף הזה.

אמרי פרבר:

לא, גם זה היה כאילו בקטע האחורי,

יוחנן וייצמן:

סעיף 5, את מבינה אותו?

שרון דינור:

רגע, אני בודקת שנייה. יש להציג מרפסת קומה ג', זה זאתי, רגע, רגע, מרפסת קומה ג' חדשה,

יוחנן וייצמן:

כן, מה זה?

שרון דינור:

בהתאמה לקומות, לצורך,

לורה ורטון:

אחידות.

שרון דינור:

ראשית בחזית הראשית,

זאב וקסברגר:

כן, זה מה שהוא רוצה לדבר.

אמרי פרבר:

מה?

זאב וקסברגר:

זה צריך לדבר על זה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו סוגרים, אם אנחנו סוגרים סוכות מלמטה, אז אני לא בעד זה.

חיים כהן:

אני רוצה להבין משהו,

יוחנן וייצמן:

לא, שנייה אני חייב רק לומר לך, אם את רוצה להוריד סוכה ברחביה, ותלכי לישון בלילה יותר רגוע,

שרון דינור:

אבל,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

זה לא מוריד,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם בקומה ב' או לקומה ג' יש סוכה.

חיים כהן:

אני שואל שאלה פשוטה,

יוחנן וייצמן:

זה בוא נירגע,

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

לא תהיה, אל תירדמי בלילה,

חיים כהן:

יוחנן, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אל תרגישי טוב שהצלחת לזרוק חרדי מרחביה,

חיים כהן:

יוחנן, אני יכול לשאול,

יוחנן וייצמן:

לא זה הנושא.

לורה ורטון:

לא העניין,

חיים כהן:

יוחנן,

לורה ורטון:

אבל אני רואה את הכיוון שלך.

חיים כהן:

שנייה, אני רוצה לשאול שאלה,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

על הסוכה הזאת שאנחנו אומרים, כביכול לכסות, מתחתיו הבעלים יודעים מי הבעלים?

חיים בידרמן:

כן, בטח.

חיים כהן:

והוא מסכים לזה?

זאב וקסברגר:

מה? (לא ברור) אתה מדבר?

חיים כהן:

על הבעלים שהולכים לכסות לו סוכה.

זאב וקסברגר:

כן,

חיים בידרמן:

כולם מייצרים לכולם סוכה, כמובן הכול בהסכם, הם חותמים על ההרמוניקה,

אמרי פרבר :

אנחנו רוצים סוכה שמה, כולם,

חיים כהן :

מה?

חיים בידרמן :

כולם דתיים שמה.

שרון דינור :

אבל לא,

חיים כהן :

אתה עונה לי רוחבי, שאלתי שאלה פשוטה, מי שנמצא למטה,

חיים בידרמן :

ברור.

חיים כהן :

הוא יודע שאמורים לכסות לו סוכה, והוא מסכים כן או לא? זה השאלה.

חיים בידרמן :

מי שיש כרגע, כולם, כולם הסכימו, כן,

חיים כהן :

כולל (לא ברור) של הסוכה שאתה הולך לכסות?

חיים בידרמן :

כן,

יוחנן וייצמן :

לא, לא, הם לא הסכימו. הם לא ביקשו לכסות.

חיים בידרמן :

לא, כל דיירים,

יוחנן וייצמן:

כמה כאלה?

חיים כהן:

זה מה שאני אומר, אם המחלקה מבקשת,

שרון דינור:

תסתכל,

חיים כהן:

זה מה שאני שואל.

שרון דינור:

אומר, זה אומר,

חיים כהן:

הם יודעים את זה, אז מה אכפת לך?

יוחנן וייצמן:

הם לא מסכימים,

שרון דינור:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר לך שלא,

שרון דינור:

זה אומר פה, אם אני מבינה נכון הבקשה הייתה לעשות אותה אחידה, זאת אומרת להגיע איתה עד לקו הזה?

אמרי פרבר:

היא קדמית?

חיים בידרמן:

כן, כן,

שרון דינור:

יש להציג מרפסת ג', חדשה, בהתאמה,

יוחנן וייצמן:

קומה ג',

שרון דינור:

וקומות מתחת,

חיים בידרמן:

זה ממש, מתנגד עם ההסכם שלנו עם הדייר.

שרון דינור:

אז אני מבטלת את הסעיף זה, זה לא,

חיים כהן:

יופי, זהו.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

חיים כהן:

זאת הייתה השאלה, אם אנחנו פוגעים או לא פוגעים.

חיים בידרמן:

מצוין.

יוחנן וייצמן:

עכשיו בוא נלך על סעיף 6, בוא נבין אותה, אני רוצה,

שרון דינור:

מרפסת לחזית צפונית,

יוחנן וייצמן:

זה מה ש - , זה הסוגיה שמקובל היה קצת מתח עליה.

אמרי פרבר :

גם את הסעיף של הממ"דים, נכון? שרון.

יוחנן וייצמן :

הממ"דים הורדנו הלאה.

אמרי פרבר :

למה תבין המרפסת פה,

חיים בידרמן :

דירה 8? שרון.

שרון דינור :

הכוונה הייתה לדעתי, רגע, מרפסות בחזית הצפונית, אחורית, אלה שעושות את ה - , אתם רואים את הדבר הזה כאילו, את הקפיצה הזאת, רצוי שלא לחרוג מעבר לקונטור הבניין הצידי המזרחי שאינו אופייני שזה מוצפן, ולכן זה ה - ,

חיים כהן :

זה (לא ברור).

חיים בידרמן :

הוא קיבל (לא ברור).

שרון דינור :

עכשיו סליחה, יש להם רגע, בוא נסתכל ביחד, אוקי, רגע, יש לנו ככה. לבניין הזה, יש פה מרפסת,

חיים בידרמן :

זה חצר.

שרון דינור :

זה חצר, פה יש לו מרפסת כאן, ומרפסת כאן, אוקי, כאילו אנחנו ביקשנו את החלק הזה להוריד, החלק ה - ,

יוחנן וייצמן :

הצ'ופצ'יק ה - ,

חיים בידרמן:

זה הסוכה שלו.

שרון דינור:

כאן הם אומרים,

חיים בידרמן:

זה הסוכה שלו. זה הסוכה שלו.

שרון דינור:

בסדר, אבל שיסתדר עם הקומות העליונות, לא אמרתי להם להיצמד לתכנון הזה. הקומה העליונה מעליו גם לא,

חיים בידרמן:

זה כמה מטר, זה לא מטר שם, זה 3 מטר.

אמרי פרבר:

יש לי שאלה, תראו, בגלל שאנחנו, (לא ברור) את זה מאחורה, זה או, או לתת גבהים,

חיים בידרמן:

זה קו של 2 מטר.

שרון דינור:

תראו את ה - , יש קרבה גם לשכן, זה קרוב,

חיים בידרמן:

זה 2 מטר אבל, מתוך קו התמ"א,

שרון דינור:

נכון, אבל אתה בתוכנית רחביה, שכונה לשימור, מה לעשות? כאילו זה.

יוחנן וייצמן:

אבל הוא בתוך קווי התמ"א,

שרון דינור:

אז מה? אז יש לי חובה לאשר לו את כל מה שבתוך קווי התמ"א? זה מה שהוועדה הזאת עושה? לא, עכשיו אם הוא, יש לו שתי מרפסות, סליחה יש פה שתי מרפסות לדירה, אם הוא יכול להסתדר ולעשות נסיגות וכו', כדי שיהיה לו גם מרפסת, אם לא, מי אמר שאני חייבת לאשר לו כל כך הרבה מרפסות?

חיים בידרמן:

המרפסת שמש, סתם שמש, היא לא סוכה.

שרון דינור:

לא אכפת לי שיהיה שמש או לא, שהיא יכולה להיות סוכה.

יוחנן וייצמן:

היא סגורה.

זאב וקסברגר:

שנייה, שנייה, שרון את אומרת,

שרון דינור:

היא לא סגורה, היא מרפסת, ואם היא סגורה, אז היא לא מסומנת כסגורה.

זאב וקסברגר:

את רואה נסיגות, אבל אנחנו בסך הכול בקומה וחצי פה, תבינו, אנחנו לא עשינו פה 4 קומות, שיללה נעשה נסיגות,

אמרי פרבר:

כן,

זאב וקסברגר:

יצרנו פה גם 7 קומות,

יוחנן וייצמן:

אחרי זה תבוא בהיתר,

זאב וקסברגר:

כל מטר שאנחנו,

יוחנן וייצמן:

אחרי זה תבואו, בהיתר רגיל לבקש עוד חצי קומה לפי 9988.

ציפי רון:

מה זה עושה לעצים? תראה עוד את המפת עצים,

חיים בידרמן:

הלוואי.

ציפי רון:

איפה המפת עצים?

אמרי פרבר:

מה?

חיים בידרמן:

היא אמרה,

שרון דינור:

אני לא יודעת למה, אני לא מציעה לקפוץ רגע,

אמרי פרבר:

ציפי דיברנו, בואי אנחנו נטמיע את העצים, נטמיע את הכול.

ציפי רון:

לא, אבל אני לא יודעת מה המשמעויות של ההרחבות.

אמרי פרבר:

יש סקר עצים אבל,

ציפי רון:

של הבנייה,

אמרי פרבר:

יש סקר.

ציפי רון:

זאת אומרת, היום, היום,

אמרי פרבר:

נכון, נכון, הוא לא מוטמע.

ציפי רון:

היום הבית הוא בית סימפטי, יש חצר, יש המון ירק מכל הכיוונים, אני לא יודעת מה המשמעות.

יוחנן וייצמן:

תראה לנו מה היא אומרת,

אמרי פרבר:

אז זהו, זה לי מוטמע לי על ההרמוניקה,

זאב וקסברגר:

כמעט, לא יורד הרבה, רק,

אמרי פרבר:

באמת מינימום של המינימום.

ציפי רון:

זה הרוח של המקום,

אמרי פרבר:

עכשיו אנחנו די שומרים על העצים, באמת אנחנו לא,

יוחנן וייצמן:

צריך להיות לפי מה שכתוב פה.

שרון דינור:

אני חושבת שהבנו, בוא נעשה דיון פנימי.

לורה ורטון:

שימור, לא, רגע,

שרון דינור:

המרפסת הזאתי בואי נדבר עליה,

אמרי פרבר:

אבל, אם היה פה מישהו, יש לה עצים,

שרון אבני:

יש כאן מישהי.

אמרי פרבר:

קארין היא, סופר דופר בזה, היא כבר הייתה,

שרון דינור:

אבל אמרנו על העצים, אמרנו. על ה - ,

לורה ורטון:

דיברנו על הגן, על גינה.

אמרי פרבר:

אין פה איזה עקירות מסיביות או משהו כזה,

שרון אבני:

אנחנו לא יודעים.

ציפי רון:

לא ראינו סקר, לא ראינו סקר עצים,

חיים בידרמן:

יש סקר עצים.

חיים כהן:

טוב, חברים.

יוחנן וייצמן:

טוב, חברים סיימנו.

חיים כהן:

סיימנו, תודה. אנחנו נקיים דיון פנימי.

ציפי רון:

לא ראינו איך נשמרת גינה היקפית, לא ראינו אותה.

יוחנן וייצמן:

לא, החלטנו לא לשמר את הגינה ההיקפית.

חיים כהן:

טוב,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ציפי רון:

למה?

חיים כהן:

נקיים דיון פנימי, נחליט.

ציפי רון:

למה החלטנו?

יוחנן וייצמן:

בסדר.

זאב וקסברגר:

תודה רבה לכולם.

יוחנן וייצמן:

סליחה, אני אסביר.

לורה ורטון:

אני אדבר עם הוועדה הפיזית של ה - ,

ציפי רון:

אני חושבת שזה פגיעה ברוח המקום,

יוחנן וייצמן:

לא, החזיתות הצידיים זה לא פגיעה.

ציפי רון:

אני אומרת בצדדים, שאין גינה, שיש בנייה כמעט (לא ברור) של מרפסות,

יוחנן וייצמן:

יש בנייה מה שנותן להם הקווי, הקווים.

ציפי רון:

אבל הם חורגים מאוד, לא? זה די פוגע באופי של המקום, תראה את ה - ,

לורה ורטון:

צריך להגיד את זה לפרוטוקול מה שאת אומרת,

ציפי רון:

ישמר שטח גינה היקפית משותפת, לנטיעות, אין, מה שנשאר שמה, זה כלום לא.

יוחנן וייצמן:

בסדר, חברים אני מציע ככה סעיפים 4, 5, 6, לרדת.

חיים כהן:

אני חושב ההערה של שרון עם ה - , היה במקום.

יוחנן וייצמן:

כן? כל עוד זה נכון, אני מסכים עם זה.

שרון דינור:

סליחה הגיע אלינו לוועדה הקודמת במלחה, לא הגיש אפילו תיק תיעוד, הוא לא מגיע,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב את יודעת שהוועדה המקומית,

שרון דינור:

הוא לא מגיע עם סקר עצים, אבל אני מתקטנת על זה שאז (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

את יודעת שהוועדה המקומית המליצה על לדחות את זה,

חיים כהן:

ההערה, אז ההערה הייתה במקום, יללה נו.

יוחנן וייצמן:

4, 5, 6, אני חושב שצריך לרדת. את 3 בוא ננסח, שיהיה לנו ברור.

צפי שלף:

איזה? מקומית או מחוזית?

יוחנן וייצמן:

מה? הוועדה המקומית המליצה, זה הסמכויות שלה, סעיף 3, בוא ננסח אותו שיהיה לנו ברור.

שרון דינור:

התחלתי עם הממ"ד, מוצע ממ"ד מערבי במרחק מטר מגבול מגרש, (לא ברור), העיצוב הכללי. חדר מחוזק לשתי דירות אינו פתרון מיגון מיטבי.

יוחנן וייצמן:

נחות, מה?

שרון דינור:

כתבתי שאינו פתרון מיגון,

יוחנן וייצמן:

אינו, כן,

שרון דינור:

אחר כך הורדתי את הסעיף על המרפסת שהצופצ'יק הזה באמת, לא הצופצ'יק זאתי עם ה - , בחזית, למרות שאני חושבת שזה פחות טוב, הנה זה הכוונה הייתה,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתך,

שרון דינור :

להגיע,

יוחנן וייצמן :

אני מסכים איתך. זה פחות טוב. זה, זה אין לנו הרבה.

שרון דינור :

6, מרפסת בחזית צפונית,

יוחנן וייצמן :

את רוצה שהם יעשו אלמנט, את יודעת מה? בשביל להפיס את דעתה של לורה, בואי, שיעשו אלמנט ש - , כאילו סוגר כאילו קורת דמה, כמו המרפסות בקומה למטה.

לורה ורטון :

שמה?

יוחנן וייצמן :

בקומה למעלה,

לורה ורטון :

כן,

יוחנן וייצמן :

שיעשו קורת דמה מסביב, קורה.

שרון דינור :

אני יודעת הרפרנטית אצלנו שאחראית על רחביה, לא תשמח.

יוחנן וייצמן :

לא אוהבת את זה? אז לא,

ציפי רון :

מה? לא הבנתי.

יוחנן וייצמן :

קורת דמה. עושים את זה הרבה כאילו במסגרת. לא, לא, שלום.

שרון דינור:

אוקי, מרפסת בחזית צפונית, אחורית, רצוי, אז כאילו זה לא המלחמה הכי חשובה פה, לדעתי העצים פה זה הסיפור, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כן, אני רוצה, אני רוצה שהוא יציג תוכנית עצים, ושילחו את זה לציפי רון. לא, שתקבלי את זה, אני רוצה שהיא תקבל את זה במייל.

חיים כהן:

בסדר, תקבל מהמחלקה,

יוחנן וייצמן:

במחלקה לא, ברור שהוא שולח למחלקה, הוא לא (לא ברור). ככל שיש לך הערות תעלי את זה, זאת אומרת,

חיים כהן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

אם יש עץ שנכרת לשווא, זה אין סיבה, אין הצדקה. עכשיו את הנושא, גם את הגינה ההיקפית, אז בחזית הבניין תעשי, לא יישמר שטח, אני הייתי מנסה לבנות את הסעיף הזה לשתיים, אני אגיד קודם מה אני חושב ואחרי זה, איש לנו לא לרצף, אלא עד, להשאיר 20% לא מרוצף, בעקרונות רחביה, צריך,

חיים כהן:

אבל גם,

ציפי רון:

זה גם, זה להשאיר שטח לחלחול,

יוחנן וייצמן:

תמ"א,

ציפי רון:

יש תוכנית מתאר ארצית בעניין הזה,

יוחנן וייצמן:

תמ"א/34.

עו"ד דני ליבמן:

יש הוראה לחלחול 15%,

חיים כהן:

יוחנן, אבל,

יוחנן וייצמן:

לא, אפשר 20 אפילו,

ציפי רון:

אבל זה לא,

חיים כהן:

הם אמרו,

יוחנן וייצמן:

הם אמרו שהם מוכנים.

שרון דינור:

אני כתבתי ככה,

עו"ד דני ליבמן:

יש לך עוד 15,

יוחנן וייצמן:

איך את מציעה לכתוב?

שרון דינור:

אני כתבתי, אני לא, אני לא אצמד לפי, אבל כתבתי בקירוב, את,

עו"ד דני ליבמן:

צריך לבדוק את זה,

חיים כהן:

הם אמרו שהם מוכנים לקרב,

ציפי רון:

שרון, שרון, מה שאנחנו מבקשים לבדוק, זה אם הם עומדים בתוכנית של, להשאיר מספיק מקום לחלחול,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

ברור.

ציפי רון:

לנגר עילי,

יוחנן וייצמן:

ברור.

ציפי רון:

כי לפי התוכנית שהוגשה נראה לי, שהם מרצפים כמה שיותר, ועושים מרפסות ודברים כאלה,

חיים כהן:

זה היה בהתחלה, אחרי זה הם אמרו שהם מוכנים לא לרצף, לעשות,

ציפי רון:

לא, שיגישו את התוכנית שנראה שהם עומדים, שנראה שהם עומדים בתוכנית המתאר הארצית.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בתיאום.

ציפי רון:

אני כבר לא מדברת על רחביה, אני מדברת.

שרון דינור:

איפה? סליחה?

יוחנן וייצמן:

את רואה? פה.

ציפי רון:

גם וגם.

עו"ד דני ליבמן:

שהוא יעמוד על זה,

ציפי רון:

אוקי,

עו"ד דני ליבמן:

יש דברים שהרישוי בלי קשר.

יוחנן וייצמן:

הייתי נשאר עם (לא ברור).

שרון דינור:

תודה, תודה רבה.

ציפי רון:

הוא צריך,

עו"ד דני ליבמן:

את כל הדברים האלה.

ציפי רון:

אז מה שאני רואה, בדק או לא בדק?

יוחנן וייצמן:

טוב. אתם רוצים לעשות הפסקה ולחזור? בוא (לא ברור) ותנתק את ההקלטה.

שרון דינור:

רגע היה,

יוחנן וייצמן:

דיברתי ללוח.

דוברת לא מזוהה:

רפאל.

(הפסקה)

שרון דינור:

טוב, ככה.

יוחנן וייצמן:

עמק רפאים.

שרון דינור:

אנחנו עכשיו, בעוד תמ"א, אני אשמח להגיד כמה מילים לפני שהם נכנסים.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

עמק רפאים, מה המספר שלו?

יוחנן וייצמן:

61.

שרון דינור:

עמק רפאים 61, אנחנו נמצאים באזור היסטורי עם בניין לא היסטורי, אוקי, תראו יש מעט הערות.
כן, חשוב לי להגיד, הנה זה הבניין, אוקי, הבניין הוא סופר סופר נצפה, פה זה צומת אורנים,
הבנתי עצמו הוא לא היסטורי, הוא באזור שימור,

יוחנן וייצמן:

אז למה הם הולכים על תמ"א/1?

שרון דינור:

מה זה? למה הם הולכים על תמ"א/1? אני חושבת זה אזור שאי-אפשר לעשות בו, הוא רחוק מהצומת, הוא לא על צומת אורנים, הוא כבר,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, את תמקמי אותי.

שרון דינור:

הנה, זה צומת אורנים פה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אי-אפשר לעשות פה מגדל, זה עמק רפאים כאילו, בין בקעה בין אזור של,

יוחנן וייצמן:

זה בתוך עמק, עוד פעם איפה הבניין?

שרון אבני:

איפה?

יוחנן וייצמן:

פה, הבנתי,

שרון דינור:

רחוב,

יוחנן וייצמן:

כעת אני רואה, לא ראיתי,

שרון דינור:

זה עמק רפאים וכאן זה צומת אורנים.

יוחנן וייצמן:

הבנתי, בסדר, בסדר. סליחה,

שרון דינור:

הכול בסדר.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

עכשיו העניין הוא כזה, קודם כל צריך להבין שהם לא, הם לא דרכו אצלנו, כאילו אני לא אוהבת להגיע ככה לוועדה, כי אני מציעה פה שינוי תכנוני, שאני חושבת שהוא עדיף אבל הוא כבר כל כך מפורט פה, כאילו חבל לי שהוא לא דרך אצלנו לעשות תיאום לפני זה. השינוי הוא כזה, תראו, הם מבקשים פה שני ממ"דים על קו אפס, פה ופה. ואחד המקומות הכי חשובים בעיר, אנחנו חשבנו שיהי הרבה יותר נכון תכנונית, להצמיד את הממ"דים במרכז, כאילו,

יוחנן וייצמן:

של החניות פה?

שרון דינור:

לא, לפה ולפה, כאילו למרכז אותם, כדי שלפחות יהיה נסיגה כלפי הרחוב שלא יהיה, וגם פה יש שכן כאילו ופה, ובצד הזה, בדקנו את התכנון המוצע, בצד איפה שה - , זה לא מזרח זה צד, איפה הצפון פה? כן, אז זה בצד הדרומי, זה הצד הדרומי, זה הפוך, זה בדיוק הפוך הזה. בצד הדרומי פה, כאן יש תכנון שמוצע כרגע, והוא מתרחק, אבל כאן יש לי תכנון שהוא מאוד קרוב ואתם רואים, היה עדיף לי מבחינה עירונית שממ"דים הגוש שלהם, הוא מרוכז פה, בדיוק הפוך ממה שהם עושים, זה הערה אחת. ההערה השנייה, הייתה שיש פה בתוכנית האב ביקשנו פה שטח מסחרי, זה גם בין עמק רפאים, לאזור של הרכבת, זה בול מתאים, אבל אנחנו בתמ"א/1, אבל מצד שני חלה פה תוכנית המתאר 62, שמאפשרת את זה, עכשיו את השטח הזה שהוא עושה פה חניות, שהוא תשימו לב כתוב פה - הכשרת בנייה, אוקי. אם את השטח הזה, הוא היה, יש פה קיר אטום, אבל אם השטח הזה היה במקום חניות, והוא נסגר לטובת איזה שהוא, שנייה עוד לא התחלנו.

דובר לא מזוהה:

להצטרף?

שרון דינור:

לא, לא, עוד לא, כמה דקות אני אקרא לך.

יוחנן וייצמן:

כמה דקות. שלו?

שרון דינור:

כן, זה שלו? אני אומרת אם ה - , אם היינו מצליחים לייצר, להדליק אותם על הנושא הזה, אני חושבת שזה היה יכול להיות מדהים, כי אז את החניות הייתי יכולה להוציא,

יוחנן וייצמן:

אנחנו יכולים לחייב,

שרון אבני:

במקום החניות לשים?

שרון דינור:

זה אזור מסחרי קטן, איזה משהו, איזה חנות מכולת, משהו שיכול לשרת. עכשיו תקשיבו זה הכשרת הבנייה.

יוחנן וייצמן:

זה רק"ל.

שרון דינור:

אני נותנת להם פה משהו, אני לא,

צפי שלף:

זה הרק"ל.

שרון דינור:

זה יכול להיות, זה על רק"ל.

יוחנן וייצמן:

תני לי לראות פה חזית מסחרית זה הדבר הכי טוב בעולם, אני מסכים איתך.

שרון דינור:

אז בוא ננסה לפתות אותו לזה, תשמעו, סך הכול הוא מקבל פה,

עו"ד דני ליבמן:

פארק המסילה מצד שני,

שרון דינור:

פארק המסילה מצד שני, לא, זה יכול להיות נחמד, זה דבר אחד.

דבר שני,

עו"ד דני ליבמן:

איך זה נקרא? רחוב הרכבת גם.

שרון דינור:

כן, נכון. עכשיו דבר אחרון שאמרנו, החזית הזאתי היא חזית יחסית חשובה. ובגלל זה אמרנו קל את המרפסות סוכה לחלק האחורי, ואת החזית הקדמית תעשה לנו מרפסות עוקבות, אנחנו יודעים שזה חשוב לוועדה, רוצים שזה יהיה כמה שיותר מסודר. זהו, בגדול על השאר זה סתם הערות שהם טכניות, אז זה לא זה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

הוא שלח לנו חומר?

אסנת יעקובוב:

לא, אני לא רואה, לא, הוא לא שלח. עכשיו ראית זה צפניה בכלל.

שרון דינור:

כן, לא אני סגרתי דברים שהיו פה.

יוחנן וייצמן:

היה לנו פעם סיפור בנושא המסחר, אני חושב שהיה לנו פעם תמ"א/1 באליהו, פינת אליה הכהן, שם רצו מסחר למטה, אני לא, צריך לשאול את אילנית מיכאלי, ואמרו לנו שאי-אפשר לאשר מסחר.

שרון דינור:

במקום שמגביל, אי-אפשר. אי-אפשר, מקום,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור :

אי-אפשר לשנות תב"ע כאילו, בתמ"א, אבל איפה שיש אפשרות.

יוחנן וייצמן :

תב"ע כפופה למתאר.

שרון דינור :

לא יודעת.

יוחנן וייצמן :

יש שמה מסחר. לא זוכר, בסדר.

עו"ד דני ליבמן :

מותר מסחר, אבל לשימושים (לא ברור).

יוחנן וייצמן :

ברור, כן, אני מכיר, כן,

שרון דינור :

מה אתה רוצה שאני אפתח? פרי את ה - ,

פרי חמם :

אם אפשר לעשות בלינק. פתוח.

שרון דינור :

שלחת לינק?

פרי חמם :

שלחתי לך, כן, מיום שישי.

יוחנן וייצמן :

כמה זכויות יש בתעשייה, ויש תב"ע.

עו"ד דני ליבמן :

יש, יש מסחר. לא, יש תביעה, אבל הזכויות זה כבר להיכנס ל - , מה אפשר לקבל קודם, כי אם אתה הופך את זה ממגורים למסחר, אני לא יודע איך זה הולך.

פרי חמם:

לא, זה מהיום, ביום שישי שלחתי. אפשר בינתיים להתחיל עם הסעיף ראשון,

יוחנן וייצמן:

כן,

פרי חמם:

בשביל התלת – מימד, הסעיף הראשון. נושא של מיקום התוספות, אפשר לראות את זה יותר טוב בתוכנית, אפשר גם בתלת – מימד, אפשר.

שרון דינור:

כן, אנחנו מדברים על הממ"ד פה, ועל הממ"ד פה, אתה הבנת את ההצעה שלנו? הצענו שלמעשה, ימורכזו כדי לא לייצר חזית אחת,

פרי חמם:

חיזוק?

שרון דינור:

מה זה?

פרי חמם:

לא, זה לא הבנתי,

שרון דינור:

שהם יהיו,

שרון אבני:

לצמצם,

שרון דינור:

יותר יידחפו פנימה, כאילו, ו - , שיהיה בדיוק.

פרי חמם:

אני אגיד ככה, אנחנו בשלב, התקשרות מול הדיירים והצעות, הציעו להם ממ"ד פה, ופה, התוספות, הם אפילו אמרו שהיה להם פרה – רולינג על זה מיזם אחר, שאושר בתכנון עיר, אני הייתי ספקן, הגענו לתכנון עיר אחרי שהם חתמו עם היזם שאני מייצג אותו, תכנון עיר פסל זה, ואמר בשום פנים ואופן לא יהיו ממ"דים לכיוון עמק רפאים, ותכנון מחדש את התוספת, זאת אומרת היה סיכום עם, עם תכנון עיר שפה הם מקבלים את המיקום של התוספת, ופה לא, ועוד מעט אני אגיד, כי אם תסתכלו ב - , בחוות דעת של תכנון עיר בסוף כתוב משהו קצת אחר. העברנו זה פה, וזה היה מקובל על תכנון עיר. (לא ברור) הצליחו לפתוח את ההסכמים ולהחתים את הדיירים חצי שנה, פעם נוספת, אז זה, לבוא ולהגיד עכשיו בוא ניקח נעשה ככה, לא יודע, זה פרויקט חדש,

שרון דינור :

אתה צודק, האם,

פרי חמם :

לא יודע,

שרון דינור :

האם עשית תיאום אצל מישהו מהשימור? אני לא מכירה,

פרי חמם :

לא,

שרון דינור :

לא, בסדר.

פרי חמם :

תכנון עיר,

שרון דינור :

לא, זה שאלה, אנחנו לא אמורים להגיד מה שאנחנו חושבים כאילו בגלל שלא עשית תיאום, כאילו,

פרי חמם :

אז מה? התייחסות פרה – רולינג עם תכנון עיר?

שרון דינור :

אתה אמור לעשות,

פרי חמם:

פרה – רולינג עם שימור? אני אפילו מנסה להגיע לשימור, לפני שלבים של תכנון עיר, ואומרים לי, אתה לא יכול להגיע לשימור לפני שיש חוות דעת תכנון עיר כתוב,

שרון דינור:

הרבה זמן כבר לא ככה. (לא ברור) הרבה, פעם ראשונה מכל הפרויקטים שלך, שאנחנו מכירים פה, שלא עברת דרכנו בכלל, אז אנחנו לא יודעים אולי זה לא מוצא חן או משהו, אבל כאילו אי-אפשר לצפות שלא נגיד את ההמלצה התכנונית שלנו,

פרי חמם:

אני לא יודע אם אני יכול לעשות את זה, זה כאילו פרויקט חדש, מה שאתם רואים זה בוא תתכנן פרויקט חדש, ראינו, יפה אחלה,

שרון דינור:

נכון, נכון,

פרי חמם:

לא מתאים לנו,

שרון דינור:

נכון,

פרי חמם:

תעשה מהתחלה.

שרון דינור:

נכון, או שתדחוף אותו פנימה, ותגיד, בוא ננסה לראות משהו שיכול, כאילו גם הדיירים לא הובטח להם שהוועדות יאשרו את הכול, נכון? זה לא משהו שאתה יכול לתת התחייבות,

פרי חמם:

זה נכון,

שרון דינור:

אז זה,

פרי חמם:

אבל הדיירים עברו סבב חתימות שני, אחרי שהיו מול תכנון עיר, אז זה, בסדר. אפשר להגיד שתכנון עיר זה לא מספיק,

שרון דינור:

אולי, אולי ננסה להגיד משהו לגופו של עניין ולא לגופם של דברים.

יוחנן וייצמן:

למה, אני מנסה בהליך, אולי הוא לא אמור להיות פה. איפה באמת ה –

שרון דינור:

אנחנו היום מבקשים, שכל הבינוי בעיר ההיסטורית, יגיע קודם כל אלינו, היום,

יוחנן וייצמן:

אלינו לפני,

שרון דינור:

היום, היום, כן, היום, (לא ברור) את תכנון עיר,

פרי חמם:

אנחנו מבקשים מאמי תשחרר אותנו, תן לנו להגיע לשימור, כי מחזיקים, אנחנו מהיום מחכים לקבל את הטיטה של תכנון עיר, כדי לעבור לבקר הנדסי ושימור, שזה עוד לוקח שלושה חודשים, אמי לא משחרר. אז משהו פה לא, לא מתכתב.

שרון דינור:

כל הפרויקטים האחרים מגיעים אלינו, גם פרויקטים של פרי מגיעים בזמן, אז גם אנחנו לא, לא אוהבים את זה שמגיע אלינו משהו שהוא עשוי, ואנחנו פוגשים אותו לקראת הדיון בוועדה בלי שזה, זה לא, זה גם לא, לא נקרא תיאום, גם אם עשית תיאום עם תכנון, וסגרת איתם, היה ראוי, לעשות פגישה עם רפרנט להציג לו, שנוכל לדבר עם תכנון עיר, לא עשית את זה, פרי, לא עשית.

פרי חמם:

אני דרך אגב לא בטוח, אני צריך לבדוק את ההתכתבויות,

שרון דינור:

אז זה,

פרי חמם:

של (לא ברור) לקארין, אני חושב,

שרון דינור:

בסדר, האחריות שלך היא לתאם,

פרי חמם:

לא נפתח תיק בתכנון עיר,

שרון דינור:

אם לא נפתח תיק בתכנון עיר, בוא נוריד מסדר היום נחכה שהוא ייפתח,

פרי חמם:

לא,

שרון דינור:

כי כבר נפתח, כבר יש.

פרי חמם:

אני (לא ברור) אליכם,

שרון דינור:

כל הזמן, כל הפרק זמן הזה,

פרי חמם:

אחרי שנפתח בתכנון, תיק בתכנון עיר אני מגיע אליכם, זה כבר לא נפתח עם תכנון עיר, זה שמתקבלת חוות דעת, כי גם אתם, עד עכשיו, אם אין לי חוות דעת של תכנון עיר, היא לא יכולה לכתוב חוות דעת.

שרון דינור:

אנחנו כבר לא עובדים ככה יותר, וגם תכנון עיר שולחים אלינו. בכל מקרה, אני חושבת שגם אם הכול היה נתון גמור מול תכנון עיר, היה ראוי לעשות פגישה עם הצוות של השימור, כאילו אנחנו לא איזה,

פרי חמם:

אז אני לא יודע מה המשמעות.

שרון דינור:

אז עכשיו אני אומרת, אם אתה רוצה להגיד מבחינת התוכן, אתה מוזמן, אם לא, אז לא נראה לי שבאמת,

פרי חמם:

אני לא חושב שזה רציני שאני עכשיו אנסה כל קומה פה, היא מתנהגת קצת אחרת, יש פה כל קומת הקרקע של דייר אחד. מעל את זה, יש שתי דיירים בקומה, אם אני זוכר נכון ה - , אין,

שרון דינור:

לי כתוב הכשרת הבנייה, על כל השטח הזה שלא, לא ברור כאילו מה זה אומר, זה מכוח התמ"א אנחנו אמורים להכשיר את זה, זה לא מכוח התמ"א, מה?

פרי חמם:

למה? מה כתוב שם? הכשרת בנייה?

שרון דינור:

לא, לא חשוב מבחינה שימורית, סתם לא נהיר, כי אנחנו חשבנו להציע שהדבר הזה יהיה,

פרי חמם:

זה שטח,

שרון דינור:

שטח מסחרי,

ציפי רון:

זה נראה שטח גדול העניין של הכשרת בנייה,

פרי חמם:

זה שטח ש - , הוא, בהיתר קומת עמודים, גם שייך בטאבו לדייר הזה. הבטחה שאנחנו נסדר לו את עבירת הבנייה שלו, המפוארת שיש לו פה,

שרון דינור:

מכוח איזה מה? כאילו, למה זה לא, אם זה מתוך סגירת הקומת עמודים של תמ"א, אז למה זה לא?

ציפי רון:

אמרת שבקומת הקרקע הזאתי של דייר אחד.

פרי חמם:

כן, כן, דייר. יש לו דירה וזה השטח שלו בטאבו. כשטח, כקומת עמודים לא כקומת בנייה. הוא יש לו,

ציפי רון:

הכשרה, אבל כתוב כאן הכשרת בנייה,

פרי חמם:

נכון, צריך להכשיר את העבירת בנייה, יש לו פה, עבירת בנייה היסטורית.

שרון דינור:

אני חייבת להגיד לך, שאני באמת תוהה. לגבי השאלה, אנחנו שאלנו את עצמנו לגבי הנושא של המסחר, בתוכנית האב מנחה פה לגבי מיקום של פונקציה מסחרית. עכשיו אנחנו יודעים שאנחנו בתמ"א/1, מצד שני זה כן אפשרי לעשות את זה, יש פה דייר אחד, שהוא מקבל הכפלה של הדירה שלו למעשה, גם ע"י הכשרת עבירות בנייה, גם בגלל שיש לו שטחים ייעודיים בקומות מעליו. הוא באמת מקבל בפריים לוקייזש, משהו כזה מטורף, בהליך של תמ"א. השאלה אם זה לא המקום להתעקש על זה שיעשה פה איזה שהיא חזית מסחרית, זה משהו שיכול מאוד להיות לתרום עירונית, ואז יכול אולי גם להקל על הנושאים האחרים שדיברנו עליהם.

פרי חמם:

קודם כל לדעתי זה ייעוד מגורים, זאת אומרת,

יוחנן וייצמן:

נכון, זה של מתאר.

שרון דינור:

מתאר 62 אפשר לעשות מסחר בכל העיר, אין בעיה. כאילו בכל העיר יש מכולות מתחת 62, וכל מיני דברים כאלה,

פרי חמם:

כן, אבל ברגע, רחוב הרצל 50 אנחנו נדרשים תב"ע כדי להסביר את זה, זאת אומרת זה לא אמור להיות, או שימוש חורג ל – 10 שנים, 5 שנים ועוד 5 שנים, אני לא מכיר שתי התוכניות 62,

יוחנן וייצמן:

אני גם, אני זכרתי איזה בעייתיות בתמ"אות, אני לא זוכר איך זה,

פרי חמם:

זה לא קשור לתמ"אות, אם ייעוד הוא מגורים.

שרון דינור:

אם 62,

יוחנן וייצמן:

זה ייעוד,

שרון דינור:

זה מסחר.

פרי חמם:

כן,

שרון דינור:

היא מאפשרת, ואם אתה זוכר, תוכנית המתאר 62, מאפשרת,

עו"ד דני ליבמן:

באזור מגורים,

שרון דינור:

כן, כן,

עו"ד דני ליבמן:

אפשר מסחר, אבל יש,

שרון דינור:

יש לזה (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

למשל בחנות, חנות מכולת אפשר.

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

יש עוד דברים.

עו"ד דני ליבמן:

בית קפה, בית קפה.

שרון דינור:

אתה צריך לעשות לזה תב"ע אחרי זה, או שזה?

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

זה מה שהטענה של האדריכל פה.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני תיכף, כמעט לא, עכשיו מה שקורה מכיוון שהוא, הבניין הוא מוציא היתר לתוספות לבניין, אז הבניין הזה הוא יצטרך שימוש חורג מהיתר, לא מתוכנית, תלוי למה, ערך השימוש, אם הוא עושה נניח כותב, חנות מכולת, או מסעדה או בית קפה אז זה שימוש חורג מהיתר.

פרי חמס:

שימוש חורג ל – 10 שנים.

עו"ד דני ליבמן:

לא, שימוש חורג מהיתר,

יוחנן וייצמן:

מהיתר אפשר לצמיתות.

עו"ד דני ליבמן:

אם זה שימוש חורג מהיתר, אפשר לצמיתות, אבל רק את השימושים שמותר באזור מגורים,

שרון דינור:

נו בסדר, זה מה שאנחנו רוצים,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

אני לא רואה,

עו"ד דני ליבמן:

השימוש חורג מהיתר, ואין, אין היטל השבחה בשימוש חורג מהיתר.

שרון דינור:

נכון,

פרי חמס:

אני לא מאמין שהדייר, יהיה מעוניין.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך, להגיד לך מה אני כן מאמין, שבהנחה שהרחוב שמה, ייפך למסחרי והוא ייהפך למסחרי, הדייר ירוץ על ארבע.

שרון דינור:

הוא לא ירוץ על 4.

יוחנן וייצמן:

הוא ירוץ על ארבע, כי הוא יקבל פה שכירות,

שרון דינור:

אבל דירה פה היא פי אלף יותר שווה.

יוחנן וייצמן:

מהפ,

שרון דינור:

בשטח שכן.

יוחנן וייצמן:

ברחו ביפו דירה יותר שווה בקומת קרקע, במלכי ישראל דירה בירושלים,

שרון דינור:

שפה הדירה שווה יותר, מאשר,

עו"ד דני ליבמן:

אבל יכול להיות הדיירים,

פרי חמם:

בדיוק כאילו מה עם עוד,

לורה ורטון:

וגם הדייר אולי, גם הוא רוצה את המקום.

עו"ד דני ליבמן:

לקבל יותר.

יוחנן וייצמן:

הוא יכול להשכיר את זה, בעשרות אלפי דולרים.

לורה ורטון:

אבל הוא לא, אולי הוא גר שם, לא יודעת,

פרי חמם:

יש פה שטח,

לורה ורטון:

לא כולם רוצים על הכסף באופן,

פרי חמם:

כן,

לורה ורטון:

עיוור.

ציפי רון:

יש אנשים שרוצים איכות חיים.

לורה ורטון:

כן,

פרי חמם:

שכנים למעלה שלא מעוניינים שיפתחו להם מכולת, יכול להיות שהוא עושה בוננזה, אבל אם הדיירים למעלה, לא מעוניינים,

יוחנן וייצמן:

לא רוצים בית קפה מתחת לבית,

שרון דינור:

אף אחד עוד לא הציע אז אני לא יודעת, כאילו לא עלה בכלל, נכון?

פרי חמם:

מה?

שרון דינור:

בכלל לא עלה אני רואה.

יוחנן וייצמן:

דרך אגב הוא יכול גם חנות לממכר עורות מופיע בתב"ע.

שרון דינור:

הוא יכול לעשות קרח, למכור קרח

ציפי רון:

לעיבוד עורות.

יוחנן וייצמן:

לעיבוד עורות, כן,

שרון דינור:

הוא יכול להכין כפתורים,

יוחנן וייצמן:

איזה ריח נעים.

שרון דינור:

עיבוד עורות זה בשטח תעשייתי.

ציפי רון:

עיבוד עורות זה הדבר הכי כף.

שרון דינור:

יש רשימה של 62,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

של תעשייה ויש של מסחר.

פרי חמס:

אבל אני לא (לא ברור) הזה מאוד.

שרון דינור:

כל אחד יש לו דברים מאוד מוזרים ברשימה (לא ברור), להכין כפתורים, להכין עורות.

יוחנן וייצמן:

רשימה מאוד חמודה, בטח.

שרון דינור:

כן, כל מיני כאילו,

ציפי רון:

כן, זה רשימה היסטורית.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

האמת היא באמת היסטורית.

יוחנן וייצמן:

מונחים היסטוריים.

לורה ורטון:

איפה זה מופיע?

יוחנן וייצמן:

נשלח לא את זה.

פרי חמם:

אז מה אתם רוצים?

שרון דינור:

אולי אנחנו נעשה, אנחנו נעשה פה דיון בלעדיך, ואתה יכול להתייחס לסעיפים שכן, לגבי החזית הקדמית, ה - , איפה שמנו? איפה (לא ברור) הזה שלו? פה?

פרי חמם:

יש את העניין של הבליטה מקווי הבניין עבור מסתורי מזגנים שעשינו, אם תחזרי לתוכנית,

שרון דינור:

פה?

פרי חמם:

כן, בדיוק. אז בגלל שהבניין מאוד צמוד לקווי בניין אין לנו ברירה אלא לנסות לחרוג, אני לא יודע אם אני אצליח לאשר את זה ברישיון, אני חושב שיש,

שרון דינור:

אתם רואים פה יש את החור הזה פה, ופה יש את החור הזה.

פרי חמם:

כן, אם תראי את זה בתוכנית, זה יותר בולט. אני חושב שאם לא נוכל לאשר את זה, הרי מה יקרה?

שרון דינור:

אבל למה מסתור מזגנים כל כך גדול פה, והרבה יותר קטן פה, למה? הם מאוד גדולים כאילו זה,

פרי חמם:

כי אנחנו היינו לוקחים בחשבון שצילר הוא מטר וחצי, אנשים שעושים מין (לא ברור) לכל הבית, זה מטר וחצי או 1.30 מטר גובה, אבל מטר וחצי גובה.

שרון דינור:

אז למה פה?

פרי חמם:

כי אם אנשים עושים גם משאבת חום לתת – רצפתי הם שמים שניים כאלה. ואם לא נעשה להם מקום כמו שצריך, אז פשוט הם יתלו את זה איפה שבא להם בחזיתות.

שרון דינור:

אני חושבת שיש פה איזה משהו שהוא, מורכב כזה, זה זאת אומרת זה,

פרי חמם:

מבחינה רישואית, אני בטוח שזה מורכב.

שרון דינור:

לא רק מבחינה רישואית, אני מאוד אהבתי את המסתורי מזגנים שעשיתם, מאוד אהבתי, כאילו פתרונות של מסתורי מזגנים, באמת עדיפים בהרבה מכלים על של המערב הפרוע, מצד שני כאילו ה - , מי שמשלם פה את החשבון, זה אנחנו, וגם לא, אנחנו כציבור, כעיר, כאנשים שהם שכנים של הדברים האלה מקבלים את זה, על קו אפס, שגם ככה הוא ניתן כפשרה רק עבור מיגון לצורך הגנה, (לא ברור) שמישהו עושה חיבור תת – רצפתי שיבוא שלושה חודשים בשנה, אנחנו צריכים,

פרי חמם:

אבל הוא ישם את זה,

שרון דינור:

הדבר הזה?

פרי חמם:

(לא ברור) הוא ישם את זה, זה ש -

שרון דינור:

או שעיריית ירושלים תקפיד על הפיקוח.

פרי חמם:

נכון, אסור לשים מזגן, זה שינוי חזית וצריך היתר לכל מנוע ששמים, זה אני,

שרון דינור:

אני פשוט אומרת, אם לא יהיה פה את הדבר הזה אז בוא,

פרי חמם:

תסתכלי בכל מקרה יש לנו כאן לפי התכנון שלנו, לפני שהוא משתנה, יש לנו את הקפיצה הזאתי שלא התוספת שלוקחת ומרחיקה את כל החזית אחורה, אז בעצם אנחנו סוגרים פה את החור הזה, את הקפיצה. ופה היה לנו את הממ"ד שהוא נכנס ממש בין הבניין לבין קו החלקה. זה רק תוספת הארכה של הקיר, זה לא נראה לי, לא יצרנו איזה מציאות גיאומטרית חדשה שלא הייתה לפני זה, להיפך, אני חושב שבמקרה הזה זה אפילו עוזר לנו קצת, את הקפיצות.

שרון דינור:

מה בקשר ל - , לחזית הקדמית והמרפסות העוקבות?

פרי חמם:

מרפסות סוכה, מה זאת אומרת הגדלה? צד שני?

שרון דינור:

כן.

פרי חמם:

קודם כל יש דייר שכבר הוציאה היתר למרפסת סוכה בקומה א', והתנאי שלה שישמרו לך על המרפסת סוכה, אם היא באמת זאתי שמקבלת את המרפסת סוכה הכי, הכי בולטת, זה זאתי, בסדר? אפשר לראות בתוכנית, יש להם מרפסת מאושרת,

שרון דינור:

הדירה שלה מגיעה עד לחלק האחורי?

פרי חמם:

כן, אבל הבינוי הוא כרגע ממש עד כאן, קו בניין מאחורה,

שרון דינור:

תגיד זה מרפסת סוכה? סליחה שזה זה, כאן,

יוחנן וייצמן:

חלונות,

פרי חמם:

כן, כן, אני חושב,

שרון דינור:

זה המרפסת סוכה, זה מספיק, יש פה כאילו אנשים שיותר מתמחים ממני, זה מספיק למרפסת סוכה?

עו"ד דני ליבמן:

זאת הסוכה שלו.

יוחנן וייצמן:

כמה ס"מ זה?

פרי חמם:

למה להעיר את דובים משנתם? זה כאילו הם הסכימו לחתום על זה, למרות שהם דרשו מרפסת סוכה,

שרון דינור:

אנחנו מבקשים משהו עוקב, זה זה הסיבה, זה,

פרי חמם:

אבל עד שלא נעשית תמ"א,

עו"ד דני ליבמן:

עד סוכה,

פרי חמם:

נעשה בזה כלי תכנוני משמעותי, אז (לא ברור) מרפסות סוכה. ואני אומר שוב, אמרתי את זה גם בחובבי ציון, יש מרפסות שהם באמת לא יורדות (לא ברור), פה המרפסות לדעתי הם, אם תסתכלי, תחזרי לתלת – מימד, אני חושב שהחזית נראית בסדר.

שרון דינור:

נראה, יש לנו פשוט עומס ויזואלי של מרפסות, מרפסות, מרפסות, מרפסות מכל הכיוונים, זה ה - ,

פרי חמם:

אני חושב שזה,

שרון דינור:

ואני חושבת שזה,

פרי חמם:

את החזית,

שרון דינור:

שלא רואים אותו, שלא רואים את זה בקונטקסט המרחבי, כי אין פה את הסביבה שהיא גם צפופה, וגם פה על קו אפס עם בניין פרויקט צמוד שהוא כבר,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל לעקוף את זה, לעקוב, זה מה שיציל את עם ישראל?

שרון דינור:

לא, רצינו כאילו שיהיה פחות מסודר במקומות אחרים, וכאן מסודר, שחזית אחרת היא מסודרת, והשאר לא. כאילו נגיד החזית הזאתי שהיא פונה לבניין אחר, בבקשה, בוא ננסה לעשות בה משהו, או חזית אחורית היא מאוד מאוד חשוב מרפסות סוכה, בוא ניקח את הבינוי הזה טיפה פנימה, נוותר על 2 מטר, ונעשה פה בינוי כמו שצריך,

יוחנן וייצמן:

תראי, המשפט שאמרת כעת, אני מכיר אותו, וגם אמי אומר אותו, וגם לפעמים יואל שבת אומר אותו, זה יגרום לאנשים לא לעשות סוכות. ואני אומר לבן אדם תוריד לך חדר מהדירה ותעשה סוכה, אז הוא לא יעשה את זה.

פרי חמם:

אין, אין לי פה אפשרות.

יוחנן וייצמן:

אני לא שמה.

ציפי רון:

באמת הסוכות לא (לא ברור).

שרון דינור:

תעשה, אל תעשה את כל המטרים, ותעשה סוכה.

ציפי רון:

בדרך כלל אני רואה את הסוכות.

שרון דינור:

(לא ברור) שקיימת. קיימת, בוא אני אסביר לך, לא חייבים לעשות.

פרי חמם:

אני לא אעשה סוכה, אני אעשה סוכה לדירה אחת, ואני אקח עכשיו את הנוספות,

שרון דינור:

תעשה סוכות לכולם באזור הזה, ומרפסות רגילות באזור הזה, ויהיה פחות ש - , לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול לייצר שמה את כל הדירוגים שלך באזור ש - , אתה מציע?

פרי חמם:

יוצא מהמטבח ומהחדרי שינה, במקום ל - ,

שרון דינור:

אני לא יודעת מה יש שמה גם, אני באמת, פה לבן אדם הזה יש מטבח, וסלון, ואולי, אי-אפשר לדעת מה,

פרי חמם:

כן, זה תכנון שהם ראו והם אישרו אותו ומקובל. טוב, אני מציע להם.

שרון דינור:

אני חושבת שזה תוכנית שמגיעה באמת במצב לא ראוי לוועדת שימור, אבל פשוט לא רצינו לעכב אותו יותר, וגם לא, מה זה לעכב?

פרי חמם:

סליחה, אני נפגשתי אתכם לפני יותר מחודשיים, ולא קיבלתי שום הערה.

שרון דינור:

עם מי נפגשת?

פרי חמם:

עם קארין. שום הערה לא קיבלתי.

שרון דינור:

אני אבדוק את זה.

פרי חמם:

אני אפילו שאלתי גם, מה קורה קיבלתי מייל אחד, וקיבלתי עוד מייל לפני שבועיים עם רשימה ארוכה, ושאלתי אותה לאיזה, למה להתייחס, לרשימה ההיא? שהיא אין הערות, ולרשימה הזאת.

שרון דינור:

אין כזה דבר, אין הערות. אם היית במחלקה לשימור, ולא קיבלת שום הערה, רק כנראה שמשוהו לא,

פרי חמם:

אני,

שרון דינור:

תמיד יש הערות, שכאילו לא,

פרי חמם:

זה היה נראה שאין הערות. דיברנו, כל השיח שאנחנו עושים פה, דיברתי, הסברתי לקארין, זה לא מגיע משום מקום, זה אחרי שיחה ארוכה עם לאה, בתכנון עיר, ועם אמי, ועם הילה.

שרון דינור:

אוקי.

פרי חמם:

יש לי איזה תחושה כאילו שולחים אותנו ליום הראשון, כאילו תתחיל מהתחלה.

שרון דינור:

אבל זה, התחושה היא בגלל שלא נעשה תיאום, עוד פעם אני מסבירה,

פרי חמם:

אז בואו תציעו,

שרון דינור:

אתה לא הפרויקט היחיד ש - ,

פרי חמם:

אני לא יודע, אני באמת רק 20 שנה עושה תמ"א, תוציאי איזה אלגוריתם חדש.

שרון דינור:

באמת,

פרי חמם:

נתחיל אליכם, נקבע מעכשיו, כל פרויקט (לא ברור) תקוע מהיום אני לא יכול להגיע לשימור. מהיום אני,

שרון דינור:

מה זה (לא ברור), אני,

פרי חמם:

לא, זה גם, זה עיר היסטורית, נכון? אז בוא,

יוחנן וייצמן:

בוא נעלה פה את אמי, ו - ,

פרי חמם:

תיפגשו איתנו. תסכימו לקבל,

יוחנן וייצמן:

מהכיב הגיע (לא ברור),

פרי חמם:

אתם פה מוכנים לפגוש אותנו אחרי שיש,

שרון דינור:

הוא בטח התחיל עם הפרויקט הזה, עוד לפני הדבר הזה,

פרי חמם:

אבל אתם מוכנים לפגוש אותנו לפני שיש הפנייה מתכנון עיר?

שרון דינור:

אנחנו פוגשים כל אחד שמדבר איתנו, גם בלי הפנייה, גם בלי כלום, גם בלי פרויקט,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

רק גם להגיד היי אפשר בכלל לעשות פה תמ"א, גם אנחנו פוגשים. אין מישהו שאנחנו לא פוגשים,

פרי חמם:

אז אנחנו,

שרון דינור:

כאילו אתה מדבר על ימים ש - , ממש, כאילו אחרים, לפני שהגעתי.

פרי חמם:

בסדר, אנחנו נשנה את דרכנו, ומעכשיו אנחנו, (לא ברור), הרבה יותר מוקדם, אולי אפילו בשלב משא ומתן עם הדיירים.

שרון דינור:

אולי,

יוחנן וייצמן:

זה השלב.

שרון דינור:

אני גם חושבת שלהגיע עם משהו להגיד לנו - זה הדיירים הסכימו, ביי להתראות, זה כאילו. באמת שלב בעייתי.

פרי חמם:

ומה? זה מחליף תכנון עיר, או בנוסף, זאת אומרת?

שרון דינור:

אנחנו נעשה את התיאום,

פרי חמם:

לשימור,

שרון דינור:

אנחנו עושים תיאום, אנחנו עובדים ביחד,

פרי חמם:

רק אז?

שרון דינור:

לא, אנחנו עובדים ביחד, זאת אומרת הכוונה היא שאם אנחנו מאשרים משהו, שהוא מגיע לתכנון עיר, הם אלה אם כן, יש משהו דרמטי שלא ראינו, נשארים עם החוות דעת הזאתי, כן. אבל תשמע, זה באמת,

פרי חמם:

אז אתם יותר כבדי משקל בעניין הזה, זה מה את אומרת? עזוב תכנון עיר, אנחנו כן עובדים עם תכנון עיר,

ציפי רון:

תראה, תראה, אנחנו לא מדברים עם אזור סתם, אנחנו מדברים על האזור שהוא הגרעין הקשה של השימור בעיר. זה המושבה הגרמנית.

שרון דינור:

נכון, שזה לא מבנה לשימור,

ציפי רון:

זה לא סתם הגרעין קשה, זה עוד במקום נצפה ופרונטאלי בצורה,

פרי חמם:

אני גם לא חושב שאנחנו עושים,

ציפי רון:

נכון,

פרי חמם:

שהזקנו לעיר,

ציפי רון:

לא, לא, לא משנה, לכן,

שרון דינור:

לא הזקתם,

ציפי רון:

לכן מבקשים שזה יעבור את השימור, ולא יהיו פדיחות.

פרי חמם:

אז אני שואל, אם אפשר לצאת מהוועדה הזאת עם סיכום שמעכשיו כל פרויקט בעיר ההיסטורית לעשות תיאום תכנון, לגשת לשימור, ולא לתכנון עיר, כי זה יותר,

שרון דינור:

לא אמרתי לא לגשת לתכנון עיר, אמרתי שלגשת לשימור, זה הכול, וגם אם אתה ניגש, אני אומרת עוד משהו, גם אם ניגשת לתכנון עיר, זה לא מבטל את המפגשים עם ה - , עם השימור. עכשיו אתה אמרת לי שכן נפגשת עם שימור, אני צריכה לבדוק את זה, אני לא מכירה. בכל מקרה נפגשת עם שימור כאילו, בשלב מאוד (לא ברור).

פרי חמם:

יש מקרה שאני מגיע וועדה, ואני לא נפגש אתכם?

שרון דינור:

יש, יש מקרים כאלה.

פרי חמם:

לא, שלי? לא,

שרון דינור:

כן, לא, לא בעצם שלך, שלך לא, אולי, טוב, יללה מיצינו את הדיון.

דובר לא מזוהה:

להמשיך?

פרי חמם:

לא, רגע, יש עוד הערות.

שרון דינור:

לא יודעת, אם יש לך משהו להגיד, אז כן.

פריס חמם:

נושא של הפרגולה, שהפרגולה תלך בקונטור של המרפסת שמתחת.

שרון דינור:

נכון, פה, נכון? זה הקומה ה', וקומה,

פריס חמם:

ואני ביקשתי לתלות את זה בתלת – מימד, כי זה לא ה - ,

שרון דינור:

וזה קומה, זה בעצם,

יוחנן וייצמן:

למה אתה צריך אותנו לפרגולה? היא גדולה מ – 50 מטר?

פריס חמם:

לא, לא, אני לא רוצה, אני שם בתכנון, זה הערה של שימור, שהם ביקשו להכפיף את הפרגולה לקונטור של המרפסת למטה, ואני רוצה להגיד שפרגולה עובדת בקנה מידה, בסך הכול של הבניין ללא, כן,

שרון דינור:

(לא ברור) כן,

פריס חמם:

כן, בדיוק. הפרגולה הזאתי בעצם, לא הפרגולה הזאת, חשוב לנו הקשת הזאתי שיש פה גם איזה רדיוס שהוא יחסית עדין, כי (לא ברור) יותר מידי פה במפגש בין שתי קירות, ופה יכולתי לתת סוף כל סוף איזה רדיוס משמעותי שייתן איזה ביטוי של הבניין לצומת, ואיזה התייחסות שהיא קצת אחרת.

שרון דינור:

אני חושבת שמה שלא ראינו פה, זה את החלופה שעושה את מה שאנחנו אומרים, הבניין הזה הוא מאוד הרוס, תמ"א/38 שגם הרסת את כל המרפסות האפשרויות בחזיתות שנצפות, וגם קווי בניין אפס בכל החזיתות האחרות, ואם המרפסת הזאתי באזור שהוא יחסית הייתי שמחה אם הוא היה

יותר נקי, הייתה נכנסת לפנימה, טיפה שזה משהו שלא רואים פה, אז אולי הוא היה, אולי זה היה מקל עלינו בעין, זאת אומרת זה נכון שזה, אנחנו מסתכלים עליו עכשיו, אתם אומרים קידוחים, אולי זה לא נורא נורא, אבל אולי הוא יכול היה להיות פשוט יותר טוב, זה הכול. למה אתה צריך כזה פרגולה? גדולה, כדי לקרות?

פרים חמם:

אני לא צריך את הפרגולה, אני צריך את הקשת, הקשת הזאת,

שרון דינור:

נכון, אז למה אתה לא לעשות אותה כאן?

פרים חמם:

היא סוגרת לי את המסה הזאתי מפה, ומפה.

שרון דינור:

אבל למה היא לא יכולה לסגור, למה, לא הבנתי למה היא לא יכולה לסגור עליה?

פרים חמם:

כי אני רוצה, אני רוצה דווקא לפשט את המסה, יש את כל הקפיצות האלה, הקשת הזאתי שהיא מחברת בין שתי מסות, היא מייצרת איזה האחדה למסה אחת גדולה.

שרון דינור:

למה היא לא יכולה לחבר בין שתיים ה - ,

פרים חמם:

במה?

שרון דינור:

באותו תוואי של הקומה מתחת? שרואים אותו פה.

פרים חמם:

כי הקומה מתחת היא פה, הקורה.

שרון דינור:

מה?

פריס חמם:

אם אני אעשה את זה, זה רק מייצר פה עוד קפיצה במקום שמתחת,

שרון דינור:

נכון,

פריס חמם:

אני אעשה משהו,

שרון דינור:

בסדר, זה הבניין,

פריס חמם:

מבחינת המעגל, כי יש לי, הפוך.

שרון דינור:

אתה לא יכול לרבע אותו, כי רואים את זה,

פריס חמם:

אבל אני חושב שזה חוסך לי קפיצה, אתם לא רואים את הקפיצה פה. אם נסתכל, זה תחושה של הבניין ארוך יותר.

שרון דינור:

תראו כמה מישורים יש פה, אחד, ושתיים, ושלוש, וארבע, וחמש, זה המון, פשוט המון קפיצות. זה הכול.

פריס חמם:

מה שתגידו.

שרון דינור:

מה שתגידו.

פריס חמם:

טוב. עצים, מבקשים לשים 6 עצים בוגרים, אנחנו לא עקרנו אף עץ. אני גם שואל איפה לשים 6 עצים בוגרים? תראו את הגודל של המגרש, תסתכלו על הצפיפות, תסתכלו על כמות השטחים הפנויים.

שרון דינור:

כן, אני חושבת ש - , אתה יכול לשים עץ, גם בחלקים האלה, פה, פה כל זה עקר, כאילו לא עקרתם, יש פה (לא ברור),

פריס חמם:

לא,

שרון דינור:

לא חשוב, לשים פה על החזית של הרחוב, לשים פה לפני הממ"דים,

פריס חמם:

יש שם עצים, זה פשוט עצים קטנים.

שרון דינור:

אני אומרת אתה שאלת אותי איפה לשים עצים, אני, קודם כל כלפי החזיתות שפונות לרחוב, אחד, שתיים, שלוש, אופס סליחה. ארבע, חמש, ואתה יכול, אפשר לוותר לך על עוד אחד, אבל אפשר לשים אותו גם פה, או פה, כאילו זה, לא איזה משהו שהוא סביר.

פריס חמם:

טוב. נסיים. יש את נושא גמל, ביקשו להקטין את הגמל. אי-אפשר להקטין את הגמל.

שרון דינור:

בסדר, הגמל ממוקם בסדר.

פריס חמם:

עכשיו לפצל אותו, ואני לא חושב

לורה ורטון:

להעביר את זה למקום פחות,

שרון דינור:

כתוב, כתוב ככה - בתיאום עם יועץ, שיתקין גמל מים מוקטן ככל שניתן, המילה ככל היא באמת חשובה, ביקשנו ממך לבחון את זה עוד פעם. הוא נראה גדול, כשאנחנו מקבלים הרבה הרבה גמלי מים בכל מיני פרויקטים הוא נראה לנו בעין, הלא מקצועית שלנו, כי אנחנו לא מומחים אינסטלציה גדול, בגלל זה ביקשנו ככל הניתן, ובתיאום עם מישהו שהוא מומחה לעניין הזה.

פרים חמם :

אפשר לפצל אותו שהחלק של גיחון יהיה 3 מטר, הוא חייב להיות פה, ועוד 3 מטר במקום אחר, ואני לא רואה 3 מטר, החצי השני שלו במקום,

שרון דינור :

מה זה ה – 3 מטר השני?

לורה ורטון :

אם מפצלים את זה,

פרים חמם :

אז כן, אני פשוט לא רואה מקום אחר שהוא, נראה לי יחסית הכי רגוע והוא,

שרון דינור :

המיקום מעולה.

פרים חמם :

הוא כבר שם, אז הוא,

שרון דינור :

המיקום מעולה, אבל אתם מבינים שכל מי שמגיע מפה, מהצד הזה של הרחוב, זה מה שהוא יראה כאילו זה, אופס, לא מסתדר לי הדבר הזה. כאילו הצומת היא צומת מרכזית, והקיר הזה נראה הרבה יותר קטן ממה שהוא, מקווה שזה באמת ככה.

פרים חמם :

לא, זה בקנה מידה, זה.

שרון דינור :

בסדר, גמל מים,

פרים חמם :

זה 1.50 מטר,

שרון דינור :

זה הערה קטנה מאוד.

פרים חמם :

לא יודע, הייתה עוד הערה שלא הבנתי אותה, תיאור מפורט של מערכות טכני, אני לא הבנתי מה זה, למה הכוונה.

שרון דינור :

אתה יכול להפנות אותי לסעיף?

פרים חמם :

כן. זה האחרון,

שרון דינור :

פטור מתכנון חדר טרפו,

פרים חמם :

לא, זה יש, זה קיים, נשלח אותו, יהיה כתוב בשם, נוסיף פרטים, ואז בסוף כתוב של הסעיף של הוספת הפרטים, תיאור מפורט,

לורה ורטון:9,

פרים חמם :

של מערכות התרמיות,

לורה ורטון :

זה סוף של סעיף 9.

ציפי רון :

מרפסת לשימוש.

שרון דינור :

איזה? איפה?

לורה ורטון :

סעיף,

שרון דינור :

איפה אתה שם את כל המתקנים, צ'לרים, מאגרי מים? מתקנים על הגג?

פרים חמם:

מעל, חפור בתת-הקרקע,

שרון דינור:

מה שלא מופיע, ולא כתוב, זה לא צריך להיות ניחוש שלנו,

פרים חמם:

לא, אבל זה מופיע. בוא נראה. אפשר לפתוח את התוכנית של תת-הקרקע? מסתורי המזגנים דיברנו עליהם. יש תוכנית של תת-קרקע. חדר משאבות ומאגר מים.

שרון דינור:

אני לא יודעת אם יש עוד משהו שזה. תיאום מפורט כתוב.

פרים חמם:

בגלל זה אני שאלתי לא הבנתי את הכוונה.

שרון דינור:

בסדר,

פרים חמם:

חוץ מזה כל הפרטים אין בעיה. זהו?

שרון דינור:

אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת לסוגיה הראשונה שהעלית, הממ"דים עד כאן אנחנו מקשים עליך, ושים לב שפה, תיקח בחשבון שהמקום שאתה כעת מבקש את הממ"ד, יכול גם להיתקל בהתנגדויות שכנים, ההצעה של המחלקה, רגועה יותר.

פרים חמם:

אני חושב צריך להעביר את השאלה הזאת ליזם, אני יכול להגיד משיחות ראשוניות שלו, הוא אמר לא יהיה פרויקט, זה מה שהוא אמר לי. עכשיו זה יכול להישמע כמו איום חלול, זה יכול להיות שזה אמיתי, אני לא.

שרון דינור:

מי זה? מי זה היזם?

פריס חמם:

הדס קפיטל.

שרון דינור:

לא מכירה.

פריס חמם:

אני מזכיר שהדיירים כבר הוחתמו פעמיים, הזזנו את הממ"ד.

ישראל:

לא, אנחנו לא, לא רוצים להפריע לפרויקט, רק רוצים לחשוב על (לא ברור).

פריס חמם:

תודה.

לורה ורטון:

טוב, תודה.

ציפי רון:

רציתי רק לשאול בסעיף 4, ריצוף אבן משתלבת בהתאם למה שיש בשכונה, זאת אומרת אולי שזה מתחבר עם הריצוף ברחוב.

פריס חמם:

האבן, את שואלת אותי?

ציפי רון:

ריצוף אבן משתלבת, מה שכתוב כאן בסעיף 4, אז אני אומרת אולי יש מקומות חנייה, יש חזיתות שזה פשוט יזרום עם הרחוב, שזה,

שרון דינור:

אני לא בטוחה שיש,

פריס חמם:

בסגנון של הרחוב:

ציפי רון:

כן, שזה יהיה,

פרים חמם:

אני אגיד לך,

ציפי רון:

אני לא יודעת, אני לא זוכרת,

פרים חמם:

זה 50 שקל למטר,

ציפי רון:

אני לא זוכרת בדיוק, לא, תשמע, אני לא זוכרת בדיוק מה יש שם, אבל הייתי רוצה שזה ידבר בשפה שזה, שזה יהיה בצורה מסודרת, זה מקום כל כך אסטרטגי הבניין הזה,

פרים חמם:

כן, אבל,

ציפי רון:

זה נורא חשוב,

פרים חמם:

שהמדרכה תפלוש לתוך הרחוב,

ציפי רון:

לא, היא לא תפלוש,

פרים חמם:

בתוך הזה, (לא ברור),

ציפי רון:

היא לא תפלוש, זה מעבר לחשוב על זה מבחינה עיצובית שזה, שזה יהיה, זה מאוד בקונטרסט גדול, שזה ידבר בשפה מכובדת, שזה יהיה עם הדבר הזה. אני חושבת מדובר כאן על מקום שהוא נורא חשוב, מאוד חשוב. וחשוב להקפיד על הפרטים שזה יהיה בסדר.

פרים חמם:

הכנסתם את זה ככה.

ציפי רון:

תשבו,

פרים חמם:

לעשות,

ציפי רון:

תשבו, שרון,

פרים חמם:

עשינו, עשינו את זה,

ציפי רון:

שרון, תבדקו גם את העניין הזה, בסדר?

פרים חמם:

אפשר להכניס סעיף, שזה אף פעם לא בפועל, לא עשינו אותו בזמן, כמו שאני מגיע לאשר חומרי גמר באתר, (לא ברור) מחלקת השימור ולאשר את זה. יש שם עוד משהו שכתבתי לגבי האבן, שהיא צריכה להיות בגוון צהבהב, וזה לא הבנתי, אם אתם מתכוונים לבירזט, וזה הכוונה של כל,

שרון דינור:

נעשה את התיאום עם הרפרנט של השימור, לא בוועדה, זה כאילו מגוחך שאני אגיד בוועדה, כאילו תמשיך את התיאום שיהיה צהבהב ולא לבן כמו,

ציפי רון:

יש כאן עוד סעיף אחד שצריך לתאם אותו, זה עניין של סעיף 6, של הוספת עצים, של עצים בוגרים,

צפי שלף:

דיברנו על זה,

ציפי רון:

זה צריך להיות יחד עם, גם בתיאום וסוג העצים,

פריס חמם:

ניכנס ל - ,

ציפי רון:

למה שיש גם באזור, קזוארינות, חרוב, אני לא יודעת, לא הזכירו את העצים, את הסוגים.

לורה ורטון:

את הסוגים לא.

ציפי רון:

את הסוגים, שהסוגים יהיו בהתאם למה שהייתה, שם יש הרבה עצי קזוארינה וכן הלאה, שזה יהיה באותה שפה. זה ישלים.

יוחנן וייצמן:

כן, מה אתם אומרים על הממ"ד?

שרון דינור:

א', רגע בודקת מול אמי,

יוחנן וייצמן:

אני מאוד, אני מפחד לקבלה חלטה, אני חושב שאתם צודקים, מצד שני, כולם צודקים.

ציפי רון:

זה מיקום, זה לא מיקום אופטימאלי.

שרון דינור:

תראה, קודם כל אני באמת, אני, זה נשמע כאילו אני מפרגנת, אני באמת חושבת שהוא אדריכל מוכשר, הוא,

יוחנן וייצמן:

הוא בסדר.

שרון דינור:

יש לו באמת, יש לו אחריות על המבנים בניגוד לאנשים אחרים שמופיעים פה בוועדה, הוא עושה מ – א' עד ת', זאת אומרת הוא גם אחראי על הביצוע, תוכניות עבודה, וזה חשוב לו התוצאה הסופית. מצד שני כאילו, כשאנחנו מסתכלים על הדבר הזה, קשה להבין את הבינוי הנוסף שהולך להיות פה בצד, אין פה את הבינוי השכן, שהוא גם מאוד מאוד קרוב. וגם אני כאילו באמת יש פה, יש פה דייר אחד, וואו, מה שהוא מקבל בתוכנית הזאת,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

זה פשוט לא ייאמן,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

לא נראה לי מוזר, כאילו הוא בכלל, אני אומרת גם הכשרת בנייה,

יוחנן וייצמן:

השאלה איזה פיגוע אנחנו עושים להם אם אנחנו לא נוגעים להם לעבוד בהסכם איתו. אני מבין, הדייר קומת קרקע סחט את היזם, אנחנו את כל זה,

שרון דינור:

אני לא יודעת אם זה מה שקרה,

יוחנן וייצמן:

אני מתאר לעצמי זה מה ש - ,

שרון דינור:

בוא נסתכל רגע, זה אנחנו מה ביקשנו לעשות את הממ"ד, להחליף לפה, וזה להחליף לפה, עדיין לקבל את ההרחבה שמוצעת פה. כאילו שפה, אני לא יודעת איך אני, בוא נעשה את זה עם המדידה רק בשביל שיהיה, כאילו איזה אופציית סימון כזאת, כאילו אמרנו שהממ"ד יהיה, זוג הממ"דים יהיה פנימי, וכאן השאר השטח יהיה כמו ש - , כמו,

דובר לא מזוהה:

מוסיף 2 מטר.

שרון דינור:

הבנתם אותי אבל כאילו,

ציפי רון:

שכל פעם מחדש (לא ברור).

שרון דינור:

כן, כזאתי סליחה על איכות הזה, זה הכלי מדידה, זה לא, זה נראה יותר, בעין לי זה עושה יותר שכל, כאילו הדבר הזה.

יוחנן וייצמן:

את רוצה לשלוח אותו לשיעורי בית, ולראות אם הוא?

שרון דינור:

מה אני אעשה, אני חושבת שזה, בוא ננסה, נגיד ככה, בגלל שזה תמ"א, בוא ננסה להגיע להבנות מול, התוכנית יורדת מסדר היום לשם תיאום מול תכנון עיר, שנוציא חוות דעת אחודה, זה עוד פעם זה לא המקרים שאני אומרת צריך זה זה, זה נגד האנושות, אבל פשוט אפשר לשפר את זה, זה במקום חשוב, זה לא בניין לשימור, כביכול זה כאילו, אנחנו מנסים רק לשפר את התכנון פה, זה לא, ואת המפגש עם הרחוב, אז תנו לי, בוא הנה, אני חושבת שזה הרעיון הכי טוב, בוא ננסה לראות עוד שבועיים, לא יהרגו אותו, עוד שלושה שבועות אפילו, או כאילו, בוא נעשה את זה, לא לוועדה הבאה, אלא זאת,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נעשה שהחלטה היא לשוב ולדון.

ציפי רון:

יש לי, יש לי עוד שאלה,

יוחנן וייצמן:

ואני אומר שוב, על המרפסות אני חושב שהוא צדק, לא,

שרון דינור:

בסדר, אני,

ציפי רון:

רק שנייה, רק שנייה,

שרון דינור:

בואו תנו לי רגע לנסות,

ציפי רון:

שרון, לפני,

שרון דינור:

לא ראיתי אותו לפני את זה,

ציפי רון:

רק שנייה, שרון, לפני שאת מנסחת סופית, יש כאן עוד פרט אחד, שאני לא שמתי לב אולי אני, אולי אני החמצתי את זה וזה כן היה, אנחנו מבקשים הרבה פעמים חתך רחוב, לראות את הבתים שעל יד, את הבית שעל יד, כדי לראות את ההשתלבות וכן הלאה,

שרון דינור:

כן, אני לא יודעת למה זה לא,

ציפי רון:

עכשיו שרון, אנחנו מדברים על המושבה הגרמנית, על עמק רפאים, זה נורא חשוב, זה לא יכול להיות שהוא בא כבית בפני עצמו, בלי לראות חתך רחוב, איך נראה השכן, זה גם יעזור לנו לראות לגבי התוספת של הממ"דים, איך זה משתלב עם הרחוב, אם זה לא מעיק מידי, אם אפשר להוסיף את זה קצת אחרת, זה ייתן לה חיזוק אם את רוצה להזיז אותו הצידה. אז נורא חשוב להקפיד על זה, שיהיה חתך רחוב. לפחות הבית הסמוך, אם הוא פינתי, אז הבית הסמוך אליו, זה שקרוב אליו.

שרון דינור:

מתי הבאה שאחרי ה – 20 לחודש, בוא נקבע אותו כבר לאחריה. לא 20, מתי? 13 אז אחריה, מתי זאתי שאחריה?

לורה ורטון:

לא, הסתכלנו רק על התלת – מימד.

ציפי רון:

אבל הוא לא עומד בפני עצמו.

לורה ורטון:

כן, כן,

ציפי רון:

הוא חלק מרצף, זה נורא חשוב לשמור כאן על השפה, זה חלק מהייחוד של המקום.

אסנת יעקובוב:

30.

שרון דינור:

הנה כותבת יובא לוועדה 30.6. אוקי, אוקי, כתבתי יורדת מסדר היום על מנת לערוך תיאום עם תכנון עיר יובא לוועדה בתאריך 30.6, בסדר? זה,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

ציפי רון:

אבל תוסיפי את מה שביקשתי, חתך רחוב, לראות את הבית על יד,

יוחנן וייצמן:

זה לא להחלטה, צריכים להגיד את זה בין הדברים.

שרון דינור:

אני אגיד לו את זה,

ציפי רון:

שנראה. יללה.

לורה ורטון:

אז מה תבקשי ממנו ואז הוא יחזור אליך עם תשובה?

שרון דינור:

לא, לא, אני לא מבקשת ממנו כלום, כרגע אני אשב עם תכנון עיר, אם הם יחשבו שההצעה שלנו עושה שכל, אז עם כל הכבוד להסכמות עם השכנים, אנחנו נעשה מה שהכי טוב לעיר, כאילו זה הכיוון שלנו. אם הם יגידו לי - תשמעי, די סגרנו את זה, בואי כאילו אל תחזירי אותו אחורה, אני לא אתעלל בו, אני לא אתעלל בו, כאילו רק אני אנסה לשפר את זה ביחס למה ש - ,

ציפי רון:

אבל תסגרי את העניין הזה מול מחלקת תכנון עיר שזה לא יחזור עוד פעם, בייחוד לא בשכונות כאלה, ברחובות כאלה, שזה ממש לא מתקבל על הדעת, זה הכול. זה לא רחוב צדדי, זה לא רחוב צדדי, גם ברחוב צדדי לא היינו מסכימים.

שרון דינור:

טוב, אתם רוצים לעבור לתוכנית הבאה?

יוחנן וייצמן:

תיק הבא, כן,

שרון דינור:

התיק הבא, אני אגיד כזה דבר רגע, אוקי, רגע, שנייה, התיק הבא בסוקולוב, זה מה שסיפרתי לכם, בואו נראה יש פה גם לדעתי כמה הדמיות, הם אלה, אוקי, אז חכו שנייה, חכו שנייה. הנה תראו, אדריכלית מצוינת, מיכל דלה פרגולה, זה הסיפור של מה שאמרתי לכם חזית בבניין,

ציפי רון:

מה זה?

שרון דינור:

תוכנית קומת קרקע שבה יש לנו את כל המדרגות האלה פה, ואז רגע, בוא נראה, הם קיבלו אישור, אתם רואים להשתמש גם גם בחלק של התת-קרקעי עבור ממ"דים עם חצר אנגלית, מגורים עבור עם חצר אנגלית וכו'. רגע בוא נראה איפה יש לנו, מה רציתי? זה חזית כניסה, חזית, שנייה רגע, פה זה חזית דרום מזרחית, כן, דרום מזרחית, זאתי צפונית, הנה זאת,

ציפי רון:

מתחת לפני הקרקע,

שרון דינור:

יש לו, יש לו,

ציפי רון:

זה מתחת לפני הקרקע?

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אבל לא רואים את ה - ,

ציפי רון:

מה קרה?

שרון דינור:

לא, כאילו הוא עושה להם חצרות אנגליות שכנע, אבל, דרום מזרחית, אתם רואים,

ציפי רון:

אבל אין שמה בטלביה חצרות אנגליות,

שרון דינור:

תסתכלו רגע, יש את המדרגות שעולות לבניין, ומעלון, כאילו למה צריך לייצר מעלון בכלל? אם אני
מנמיכה את הבניין, אין את הדבר הזה,

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה להרוויח בטח קומה בתת-הקרקע.

שרון דינור:

כן, אין בעיה,

ציפי רון:

זה לא קומה,

שרון דינור:

גם אני, אם אתה יכול לנצל, עכשיו תראו פה, הגובה של הדבר הזה הוא 2.45, הגובה שכאן, סליחה,
עוד אחד הוא, לא, לא סימנתי בדיוק מדויק, אני אגיד 1.70 מטר, ועוד עמודים שהוא עושה מברזל
מעל זה, זה הרבה יותר גבוה מהנחיות שיש לשכונה, המעלית רכב כמובן יש לו את הגובה שיש לה.
בקיצור, זה מה שהפריע לנו, הנה גם פה,

דוברת לא מזוהה:

לא, זה,

שרון דינור:

זה הגדר שפונה לרחוב גם כן לקבוע, מעליה גם כן,

ציפי רון:

לאיזה רחוב?

שרון דינור:

סוקולוב, זה כאילו פה, זה הולך ומצטמצם, אבל הפינה הזאתי היא פינה באמת קשה, אז הערה הראשית שלנו הייתה, את הנושא הזה של ה - , אם הבניין היה נפגש עם רחוב יותר נמוך, אז המעלון והמדרגות וכל הדבר הזה היה, היינו מקבלים חזית רחוב יותר טובה. עכשיו ישבתי עם האדריכלית פה, הם פשוט לה הסכימו לתקן את זה, הם אמרו שככה זה בדיוק כמו המצב הנכנס מה שהראיתי לכם תמונות. יש לבחון חלופה של משטח רכבים מוטמן ללא בינוי, כי הם מייצרים פה רגע, הנה,

ציפי רון:

את יכולה להראות את מפת הסביבה, איפה זה ממוקם רחוב סוקולוב?

שרון דינור:

כן, כן, אני אראה לכם, אני רק אגיד ככה, רגע סוקולוב, כן, הוא פינתי.

ציפי רון:

זה הווילה, זה הווילה המנדטורית?

שרון דינור:

היא לא ווילה, ולא מנדטורית,

ציפי רון:

מה זה?

שרון דינור:

זה הבניין הזה, 6, סוקולוב 6,

ציפי רון:

זאת הגינה,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

על יד זה יש את הווילה שלא גומרים לבנות אותה, הנצחית.

שרון דינור:

כן, אז,

צפי שלף:

תהיה מגדל.

שרון דינור:

אז הנה, אז מה,

ציפי רון:

אני מתפללת (לא ברור).

שרון דינור:

הם כל הזמן נצמדים לזה שזה המצב הקיים עם המדרגות, נכון, אבל אתם עושים עכשיו הריסה ובנייה מחדש, ולכן אין סיבה. עכשיו הם עושים פה מתקן מעלית שהוא מאוד מאוד משמעותי, אתם רואים זה הדבר הזה. עכשיו אמרנו אם היה לא מבונה הדבר הזה, אז היינו חוסכים לעצמנו, את מה שפה רואים, מה קרה? הנה תראו איזה גודל זה הדבר הזה של המעלית רכב, זה חתיכת, עצום, תראו מה זה, עכשיו מסמנים את זה בקווקו, אבל במציאות זה לא יהיה קווקו, אתם איתי אבל?

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

מה זה הדבר הזה?

צפי שלף:

זה מרפסת האישור שלהם?

יוחנן וייצמן:

לא,

ציפי רון:

מה זה?

שרון דינור:

יש משהו חשוב?

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

מה זה הדבר הזה?

שרון דינור:

מעלית,

ציפי רון:

מעלית למה? מעלית רכב?

אבני שולמן:

אז היא תעלה לגובה הזה,

שרון דינור:

כן,

אבני שולמן:

לגובה,

שרון דינור:

לא, זה המתקן,

אבני שולמן:

כן, כן, זה המתקן,

שרון דינור:

זה בנוי, זה כל הדבר הזה זה בנוי, זה שטח,

אבני שולמן:

בנוי או שזה?

שרון דינור:

לא, אנחנו רצינו מתקן, כי זה שזה בנוי פה על קו אפס זה מייצר,

שרון אבני שולמן:

זה בנוי בבנייה קשיחה?

שרון דינור:

כן, כן,

שרון אבני שולמן:

כמה זה?

שרון דינור:

זה כאילו במבט את רואה את זה פה, כדי שיהיה לך קל לעקל, הנה פה, בבקשה תראו את זה, זה חתיכת אירוע הדבר הזה,

לורה ורטון:

ממש.

שרון דינור:

אז ביקשנו שזה יהיה, אם אפשר שיהיה משטח שיוורד ונכנס,

ציפי רון:

זה הגינה, זה ממש מול הגינה.

יוחנן וייצמן:

רגע (לא ברור) סגירת,

ציפי רון:

כאילו,

יוחנן וייצמן:

עם כל הכבוד,

צפי שלף:

זה,

ציפי רון:

מותר לבנות מול גינת סוקולוב וכאלה מבנים בכזה גובה? כזאת מסה? >

שרון דינור:

6 קומות, לא איזה משהו.

ציפי רון:

אבל זה על כל המגרש, זה על כל המגרש, אין כאן בכלל חצר.

שרון דינור:

יש כל הזמן חידושים בתחומים האלה, ואנחנו פשוט.

ציפי רון:

יש חצר שם?

שרון דינור:

עכשיו אגב דווקא למיכל פרגולה, וגם אני לא זוכרת, איפה ראיתי, ממש לאחרונה, שיש משטח ירידה שיורדים, אז המתקן הוא יותר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

שרון דינור:

הוא מתחיל יותר נמוך, זאת אומרת משהו פה,

יוחנן וייצמן:

להסביר,

דובר לא מזוהה:

בוא נראה,

ציפי רון:

תגידו לי רק שנייה,

דובר לא מזוהה:

יש כאן פתרון,

ציפי רון:

תגידי שרון, מותר כזאת מסה על המגרש הזה?

שרון דינור:

מה זה מותר?

יוחנן וייצמן:

תמ"א/2.

שרון דינור:

זה תמ"א/38, הם לא עושים משהו, שהחוק לא מאפשר להם.

ציפי רון:

אבל זה, אבל זה,

שרון דינור:

אין מדיניות, אין פה מדיניות, אין פה תוכנית אב, אין פה תוכנית מתאר, יש פה רק שימור,

ציפי רון:

הם לא משאירים, רגע, הם לא משאירים בין הבניין לקו החיצוני של המגרש הזה איזה שהוא רווח?

שרון דינור:

כן, הם משאירים, הנה תסתכלי בבקשה.

ציפי רון:

זה לגינה הציבורית שם,

שרון דינור:

לא, אבל המעלית לא הצד של הגינה, זה כלפי, הגינה היא בחלק התחתון,

צפי שלף:

הגינה היא פה למטה,

ציפי רון:

הגינה היא פה למטה, היא לוקחת את כל החלק האמצעי של הרחוב.

שרון דינור:

הגינה היא פה,

ציפי רון:

אני יודעת,

צפי שלף:

כן,

שרון דינור:

אוקי, וכאן עושים חצרות אנגליות כדי שהקומה שמתחת, אוקי, אבל משאירים גינה כלפי זה. אוקי, החלק החשו,

ציפי רון:

יש חצר אנגלית,

שרון דינור:

מבחינת הציבור,

ציפי רון:

משאירים בגינה בחזית.

שרון דינור:

אז הם עושים גם וגם, זה הזה,

עו"ד דני ליבמן:

חצר אנגלית קטנה, וגינה קטנה.

ציפי רון:

מה המרווח שיש להם מהבניין עד הגדר?

עו"ד דני ליבמן:

תיכף נראה.

שרון דינור:

מהבניין, עד איזה גדר?

עו"ד דני ליבמן:

מהחצר האנגלית,

ציפי רון:

עד לגדר שפונה לגינה,

עו"ד דני ליבמן:

עד הגדר.

ציפי רון:

מה המרחק, המרחק שיש מהקיר של הבניין, ועד לגדר?

עו"ד דני ליבמן:

1.20 מטר.

ציפי רון:

עכשיו רוצים, גם,

יוחנן וייצמן:

אפשר להכניס אותם, נכון?

שרון דינור:

3 מטר, לא, רגע, חכה שנייה,

ציפי רון:

מה (לא ברור) גם חצר אנגלית.

שרון דינור:

יהיה 3 מטר.

ציפי רון:

איך הם יכולים ב – 3 מטר לעשות גם חצר אנגלית וגם גינה?

שרון דינור:

הנה,

עו"ד דני ליבמן:

זה 1.80 מטר,

שרון דינור:

תראי, רואים,

עו"ד דני ליבמן:

גינה, מרפסת,

ציפי רון:

גינה חצי מטר, ו – 2.5 חצר אנגלית, זה לא יכול להיות, לא יצמח שם שום, זה לא, זה לא ייתכן, זה צחוק מהעבודה, סליחה.

עו"ד דני ליבמן:

מה יכול לצמוח ב – 1.20 מטר?

ציפי רון:

מה יכול לצמוח שם בחצי מטר?

עו"ד דני ליבמן:

לא, 1.20 מטר.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מכניסים אותם, כן? או שיש לך עוד משהו להגיד?

עו"ד דני ליבמן:

1.80 מטר.

יוחנן וייצמן:

נו, יללה.

ציפי רון:

הם ייקחו לחצר אנגלית 2.5 מטר,

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא ניתן להם 1.80 מטר.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, תכניס תכניס.

שרון דינור:

הנה הנה, זה ה - ,

עו"ד דני ליבמן:

ראיתי את השרטוט, זה לא לוקחים 2.5 מטר.

ציפי רון:

זה לא, זה,

אסנת יעקובוב:

בסדר בהדמיה אפשר למצוא את העץ.

ציפי רון:

זה לא נכון, זה לא,

שרון דינור:

אגב גם אמרנו שגם החיפוי פה, כאילו (לא ברור) הכניסו עז, איך בירושלים,

ציפי רון:

מה זה בונים בעץ כאן?

שרון דינור:

אז אמרנו שגם החיפוי הוא לא מתאים, לא בצבע ולא בחומר, ו - ,

ציפי רון:

ראיתי כאלה בתים ברחוב בלוך בתל - אביב, אבל יש שם חצרות אנגליות,

שרון דינור:

הם העבירו לנו מצגת? כן, יש מצגת.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

בצפון הישן בתל – אביב יש כמה.

שרון דינור:

שלום, רגע, לפני שאתם יושבים, בואו תיקחו את העכבר בשביל שתוכלו להעביר.

עודד ריבק:

איפה רק יושבים?

יוחנן וייצמן:

טוב, שתי אנשים?

שרון דינור:

וייצמן, לקחתי לך את הזה,

יוחנן וייצמן:

כן, אני ראיתי.

עודד ריבק:

שלום לכולם.

לורה ורטון:

שלום.

מיכל דלה פרגולה:

להתחיל? או שאת רוצה להציג משהו? שרון.

שרון דינור:

תציגו,

לורה ורטון:

את צריכה לזוז קצת.

מיכל דלה פרגולה:

טוב, אז שלום לכולם, האמת ש - , בין יחידת השימור לבינינו אין הרבה מחלוקות, יש רק כמה נקודות קטנות של פערים, אנחנו רוצים להתייחס להערות שלהם. אבל אני אתן איזה שהוא רקע קצר על הפרויקט, אז אנחנו נמצאים ברחוב סוקולוב, מי שמכיר את הגינה הזאת שנמצאת שם, זה הרחוב, זה הגינה, וזה (לא ברור), יש תוכנית של מחלקת תכנון עיר, שבעצם הגינה מגיעה, הכביש מתבטל והיא מגיעה עד לגבול החלקה שלנו. אלה התמונות של הבניין הקיים. אנחנו רואים ש - זה בהמשך עולים כמה מדרגות כדי (לא ברור), זה בניין, בניין שהוא לא לשימור, לא נראה שיש לו איזה שהם ערכים אדריכליים עיצוביים, זאת עוד חזית, החזית המזרחית, חזית למגרש החנייה למי שמכיר, חניון הנשיא. זה התוכנית שאנחנו מציעים פה אנחנו רואים את המבט מרחוב סוקולוב, ניסינו לשמור על איזה שהיא חזית, יותר רצינית יותר מכובדת, וחזית על הפארק, שבעצם פותחת חלונות, מרפסות אל הנוף. זאת תוכנית קומת הקרקע,

ציפי רון:

לאט לאט,

מיכל דלה פרגולה:

לאט לאט, אוקי. אם יש איזה שהוא שאלות, אז,

ציפי רון:

איפה? איפה? מה המגרש חנייה?

מיכל דלה פרגולה:

פה מגרש החנייה, כאן.

ציפי רון:

המגרש חנייה,

דוברת לא מזוהה:

על יד הבניין.

מיכל דלה פרגולה:

נכון,

ציפי רון:

איפה הוא?

מיכל דלה פרגולה:

אני מראה עם העכבר, נכון,

עו"ד דני ליבמן:

למעלה.

ציפי רון:

למעלה, נכון?

מיכל דלה פרגולה:

כן. אז בעצם אנחנו מציעים כניסה מאותו מקום שהכניסה היום, אנחנו גם עולים כמה מדרגות, יש לנו כאן גם בעזרת הנחיית יחידת השימור, שמרנו על מופע מאוד ירוק אל הרחוב, עם גדר נמוכה. יש לנו פה מעלית רכב שתיכף נדבר עליה, עם אזור המתנה. יש לנו סך הכול זה קומת מרתף, חלק מזכויות הבנייה הורדנו לתת – הקרקע כדי למנוע, בעצם נגיע למופע כמה שיותר מצומצם כלפי הרחוב, קומת חנייה עם שמירה על אזורים ללא חפירה.

לורה ורטון:

רגע, מה, לגבי העצים מה זה?

מיכל דלה פרגולה:

יש,

לורה ורטון:

יש צהוב ויש כתום,

מיכל דלה פרגולה:

הצהוב, האדום זה עצים להעתקה.

לורה ורטון:

מה?

מיכל דלה פרגולה:

כתום זה עצים להעתקה,

לורה ורטון:

וצהוב.

מיכל דלה פרגולה:

וצהוב זה עצים לעקירה, כל העצים בחלקה,

לורה ורטון:

(לא ברור),

מיכל דלה פרגולה:

הם בערכיות נמוכה ובינונית, וכמובן שהתייעצנו על כך עם אגרונום, והוא מציע להעתיק שני עצים שהיו ראויים לצורך העניין. אלה הן קומות טיפוסיות, שחוזרת על עצמם, לא נתעמק בהם. אולי נגיע, זה איזה שהוא חתך שמראה ליצור את המבנה המקורי, ואת מה שאנחנו מבקשים. אולי חזיתות קצת נעבור מהר. בעיקר נתייחס להמלצות של יחידת השימור. אז כמו שאמרתי, אין בינינו פערים גדולים לדעתי, יש להם הרבה הערות טכניות שאנחנו מקבלים אותם וניישם אותם. ונשארו בעצם שלושה נושאים שאנחנו כן רוצים להביא לשיקול דעתכם. הנושא הראשון הוא נושא של מפלס הכניסה לבניין, יחידת השימור ביקשה שנבחן אפשרות להנמיך את מפלס הכניסה, אבל בעצם אנחנו מראים שגם היום, אם אנחנו רוצים כן לשמר את אופי הבניין כמו שהוא היום, את אופי השכונה, אז בהחלט אנחנו מאוד קרובים למפלס ה- 00 הקיים, שגם אליו עולים כמה מדרגות, אנחנו הבדל של 13 סנטימטר, אני אסביר גם למה זה חשוב לנו, מעבר לזה, שזה חוזר על מה שקיים היום. יש לנו בעצם, זה מעביר אותנו גם לנושא הנוסף, שהוא מעלית הרכב, בעצם בכך שאנחנו שומרים על מפלס ה- 00 קצת מוגבה, מעלית רכב יש לו גובה נתון שצריך לשמור עליו, אם אנחנו לא מגדילים את ה- 00, בעצם היא נכנסת לתוך הבניין, ועולה לתוך הקומה הנוספת, כאשר בדירה בקומה שנייה תהיה לנו איזה שהיא מדרגה, באופן הזה, אנחנו מצליחים להבליע אותה לתוך קומות המבנה. אנחנו יכולים לראות אותה פה, אם בהחלט לא איזה שהוא מופע שבולט לרחוב, דאגנו לשלב אותה בצורה מאוד עדינה עם העיצוב של הבניין, ואנחנו גם רוצים להגיד, שבועדה הזאתי אושרו לי לפחות באופן אישי, לפחות ארבעה פרויקטים גדולים, אנחנו נראה את הדוגמאות זה בן – מימון 24, זה פרויקט,

שרון דינור:

זה הפרויקט, זה הדוגמא שאמרתי שהיא מוצלחת גם, לפני שנכנסת.

מיכל דלה פרגולה:

אוקי, זה פרויקט לא שלנו, אבל הוא גם מאושר בן – מימון 11, גם נבנה כמו שאתם רואים. לא מזמן קיבלנו פרויקט ברחוב מאפו 4, שגם הוועדה אישרה לנו לעשות את מעלית הרכב בצד, ועוד פרויקט,

שהוא כבר, שני אלה בבנייה, גם מאפו 4, וגם אבן עזרא 19, שוב אפשר לראות פה את מעלית הרכב בצד. זאת אומרת גם אתם כבר אישרתם את זה, אנחנו מבינים שאפשר לעשות זה בצורה עדינה.

שרון דינור:

אנחנו שואלים אם אפשר לעשות את זה יותר טוב, זה השאלה, אם יש אפשרות כאילו, כאילו אם יש התפתחות בתחום הזה,

מיכל דלה פרגולה:

כן,

שרון דינור:

שיכול להגיד אוקי, בוא נראה, בלי ה - , הבינוי של כל החלק הזה על קו אפס,

מיכל דלה פרגולה:

זהו, האמת שאין בפתרון של מעלית רכב, בדקנו את זה כמה פעמים, אין אפשרות לעשות את זה, בלי מבנה, זה מבחינה בטיחותית ותפעולית, כי בעצם,

בני שולמן:

גם בבוקר בדקנו את זה מול יועץ, לא קיים עדיין מוצר כזה.

מיכל דלה פרגולה:

כי בעצם נכנסים, האדם נכנס עם המכוניות לתוך המעלית, זה סוג של מעלית במקום לאנשים לרכבים, אין דרך אחרת לעשות את זה.

ציפי רון:

בתל – אביב אני מכירה מעלית כזאת שעומדים עליה, והיא יורדת,

עודד ריבק:

זה מתקן, זה רובוט, זה לא מתקן,

מיכל דלה פרגולה:

זה לא מעלית,

ציפי רון:

רובוט שמוריד את ה - , שמוריד את ה - ,

יוחנן וייצמן:

זה עושים ל – 100 מקומות,

שרון דינור:

למה המתקן הוא לא אופציה שאתם רוצים לשקול?

ציפי רון:

שעושים מה?

עודד ריבק:

אי-אפשר לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

זה, לא,

ציפי רון:

עושים את זה בהמון מקומות,

שרון דינור:

שנייה רגע, אנחנו מנסים להבין, ציפי.

דובר לא מזוהה:

זה הרבה מקומות חנייה,

ציפי רון:

שיש הרבה מקומות חנייה.

שרון דינור:

ציפי, אנחנו מנסים, השאלה היא למה המתקן זה לא, נותן פתרון ראוי מבחינתם?

מיכל דלה פרגולה:

יש למתקן הרבה מאוד חסרונות, והיום מי שלא חייב לעשות מתקן מעדיף שלא לעשות את זה, אחת הסיבות הגדולות היא, שאין בארץ מערך של שירות ראוי, ויש הרבה תקלות עם הדברים האלה, ויש פרויקטים שנתקעים על זה המון המון זמן בתפעול. דבר שני, הבן אדם הוא רחוק מהכניסה, זאת אומרת שם את האוטו וצריך ללכת ברגל ובגשם ולהגיע ללובי, אין לו כניסה נגישה בעצם ומקורה לתוך המבנה. וכל חוויית המשתמש, זה גם מאוד יקר, וגם התחזוקה של זה, מאוד יקרה, אז לפחות,

(לא ברור) את זה, מגיעים למסקנה, ככל ואפשר להימנע ממתקן רובוט לגמרי, עדיף. עכשיו גם המתקן הרובוטי הזה, ברגע ששמים את הרכב עולה, זאת אומרת הוא עולה ויורד, אבל יש איזה מופע שעולה,

שרון דינור:

בסדר, עולה ויורד, זה ה - ,

מיכל דלה פרגולה:

כן,

שרון דינור:

זה היתרון שלו.

מיכל דלה פרגולה:

נכון, אבל אנחנו חושבים שהצלחנו באמת לעשות את זה, בצורה שהיא,

שרון דינור:

אבל תגידי רגע, אצלכם,

מיכל דלה פרגולה:

זה לא מפריע.

שרון דינור:

במקרה אצלך, פה עכשיו בתוכנית הזאתי, יש גם ירידה? יש ירידה לתוך, זה מקסימום ירידה, לתוך המעלית,

מיכל דלה פרגולה:

כן,

שרון דינור:

או שזה, את יכולה להראות את זה? כי לא ראינו את זה ב - ,

מיכל דלה פרגולה:

יש שיפוע של 5%, זה המקסימום שמותר עד המבנה, זאת אומרת זה לא שיפוע מאוד חזק, זה מה שהתקינה מאפשרת 5%.

שרון דינור:

זה אותו דבר בדיוק כמו בבן – מימון 24?

מיכל דלה פרגולה:

פה זה, הדרך עד המעלית, היא רחוקה, זאת אומרת,

שרון דינור:

אז למה זה לא יכול להיות יותר ארוך גם פה נגיד?

מיכל דלה פרגולה:

בגלל שזה לא מסתדר מבחינת הקווי בניין והמבנה,

עודד ריבק:

התכנון של החניות.

מיכל דלה פרגולה:

בן מימון פה, היה לנו יותר גמישות, זה שטח יותר גדול זה מגרש יותר גדול, אבל עדיין אני חושבת שהצלחנו להביע את זה בצורה טובה בתוך העיצוב של הבניין, זה לא הולך להיות איזה אישו, או משהו שבעצם מושך את כל התשומת לב.

עודד ריבק:

אני חייב להגיד שאני גם היזם בבן – מימון,

שרון דינור:

24?

עודד ריבק:

24, אנחנו עם מיכל כבר הרבה מאוד שנים, ותמיד גם הולכים ככה על הרעיונות העיצוביים שלה, ואנחנו זורמים, מה שהיא מחליטה ואומרת, זה תמיד זה יוצא טוב ויפה, ומיוחד. גם בבן – מימון 24 עם המעלית, ועם הכול, הבניין נבחר ע"י עיריית ירושלים לתערוכה של בתים בפנים, ובאמת היו מאות של אדריכלים ומעצבים שבאמת רצו להגיע.

שרון דינור:

איך שהוא משולב ברמה כזאתי שבאמת לא, הוא לא מתנגש עם הרחוב, כאילו לא יוצר איזה שהוא, זה החשש שלנו בפרויקט הזה.

מיכל דלה פרגולה:

את תראי זה ממש, בעיני זה ממש (לא ברור), זה לא נראה, אמנם (לא ברור) כאילו, זה,

עודד ריבק:

אם צריך לעשות על הגג שזה גם משהו, (לא ברור), גינתי או משהו שאם תרצו, גם אפשר, זה לא בעיה, גם באמת ככה לתת לזה שישתלב בתוך השכונה.

מיכל דלה פרגולה:

אוקי, עכשיו סוגיה נוספת שהעליתם, היה הנושא של החצרות האנגליות שאולי נסקור אותם (לא ברור) אז אנחנו מראים פה איזה שהוא חתך דרך החצר האנגלית, למעשה המעקה של החצר האנגלית, הוא מעקה כאן שהוא בגובה של המעקה של גבול החלקה, שהוא לא נראה משום מקום, ונסגור את זה בשמחה, מבחינתי זה פתרון פחות טוב, זה גם מצליל על הלמטה,

שרון דינור:

זה אותה הדירה הזאתי,

עודד ריבק:

כן, כן,

שרון דינור:

למטה?

יוחנן וייצמן:

כך העיר, ככל ש - ,

מיכל דלה פרגולה:

אין נראות לדבר הזה משום מקום, זאת אומרת זה רק העניין של מי שגר שם, זה, נשמח אם נוכל להסכים לא לעשות את הסככה הזאת. זהו, למעשה אלה הנושאים,

שרון דינור:

אז שני נושאים?

מיכל דלה פרגולה:

בינינו. אם על זה אנחנו מסכימים, אז נשאר הכניסה ומעלית הרכב, זה ה - ,

שרון דינור:

אוקי, לורה ורטון:

מיכל דלה פרגולה:

סליחה, מרפסות שכחתי. דילגתי על זה. למה זה לא מופיע במצגת? דילגתי על זה. חסר פה.

דוברת לא מזוהה:

הנה, הנה.

מיכל דלה פרגולה:

אוקי, אז אתם ביקשתם ש - , יש לנו בעצם בפרויקט מרפסות סוכה, כשבעצם ההיקף של המרפסת הוא אחיד, ולכל מרפסת זה פתרון שמכירים אותו בעיר, ומכירים אותו בעוד מקומות, שבעצם הרצפה לא מגיעה עד קצה ההיקף של המרפסת, וככה לכל דירה יש איזה שהוא אזור עם סוכה. אז אני מראה פה, אנחנו מדברים על המרפסות האלה, כמו שאתם רואים, כלפי חוץ, לא רואים שיש חור בריצוף, רואים את זה מהחזית הזאת, ומהחזית הזאת. יחידת השימור ביקשה לבחון את האפשרות בעצם לבטל את החורים האלה, המשמעות של לבטל את החורים האלה, זה שלא יהיה מרפסות סוכה,

שרון דינור:

השאלה אם את לא, זה לא יפה להגיד לא יהיה מרפסות סוכה,

מיכל דלה פרגולה:

זה האמת.

שרון דינור:

זה לא מה שהמטרה כאן, השאלה אם את יכולה להציע את המרפסות סוכה במקום אחר, זה,

מיכל דלה פרגולה:

אז זה בהחלט התוכנית,

יוחנן וייצמן:

תגידי לי, כשאני מקבל את הסדר היום, אני רוצה לעשות חיפוש על המילה עוקבות, ולסמן לעצמי מה להוריד?

שרון דינור:

אתה תעשה מה שאתה צריך לעשות, ואני אעשה מה שאני צריכה לעשות.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

כאילו לא אמרנו משהו,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

אין לנו שום, ליחידה אין שום דבר נגד מרפסות סוכה, חוץ ממקומות שבהם אפשר לשפר את זה, זאת אומרת,

מיכל דלה פרגולה:

לא, ברור שהם לא רצו למנוע,

שרון דינור:

מרפסות סוכה,

מיכל דלה פרגולה:

הם רצו למנוע חורים.

ציפי רון:

להחזיר את זה ל – AI.

דוברת לא מזוהה:

שיהיה מסגרת יחידה.

עודד ריבק:

חייב באמת,

שרון דינור:

כדאי לעשות עבודה, לא הבנתי את השאלה פשוט, לא,

מיכל דלה פרגולה:

אם הצגתי את זה כאילו הם לא רוצים שיהיה מרפסות סוכה, אני מתנצלת.

יוחנן וייצמן:

סליחה,

מיכל דלה פרגולה:

הם בכלל לא, הם לא מתעסקים עם הנושא של הסוכה.

שרון דינור:

אמרתי לכם שהחורים,

מיכל דלה פרגולה:

מתעסקים עם סוכה.

שרון דינור:

מה שאנחנו פחות אוהבים, כי אנחנו חושבים שהוא כן נחמד, אולי לא בזווית של הדמיה ספציפית, שהולכים ברחוב אנחנו חושבים שכן, הוא נכבה, ויש לנו גם דוגמאות כאלה שאנחנו מכירים, מכל מיני מקומות בעיר, שבהם זה, אנחנו חושבים שפחות מוצלח, אפילו הרבה פעמים, אפילו היום היה תוכנית שאמרנו, אנחנו מעדיפים שלא יהיה את ההסתרה, שיהיה את המרפסת סוכה הנטוראל כאילו זה, בלי להסתיר אותה, כאילו כי less is more במקרים האלה. והשאלה אם פה יש איזה מקום שאפשר לעשות,

יוחנן וייצמן:

להוריד, אם נוריד את הקורות,

מיכל דלה פרגולה:

אז אני מראה ש - , בעצם אנחנו על קו הבניין ממש עם המרפסות, ולכל דירה מגיע 12 מטר, וגם ככה עם החורים שאנחנו עושים שם הם די מינוריים, למשל פה יש קצת כאן, וקצת כאן,

עודד ריבק:

מרפסת תקנית, זה אולי מטר, מטר וחצי זה.

מיכל דלה פרגולה:

הם מגיעים לפחות מ – 12 מטר,

עודד ריבק:

זה לא, זה לא משהו קרדינאלי.

מיכל דלה פרגולה:

הלוואי והיה לי עוד מקום, הייתי שמחה, אבל אני, על הקשקש.

עודד ריבק:

אני חייב לציין,

שרון דינור:

לפי מה שאת מציירת פה, קצת מעבר לקשקש, זה דבר ראשון,

מיכל דלה פרגולה:

לא, הגבלית, הגבלית אנחנו שוחחנו עם מחלקת תכנון עיר, יש,

עודד ריבק:

יש לנו חוות דעת משפטית,

שרון דינור:

על מה?

מיכל דלה פרגולה:

גבלית קוראים לזה, זה שיש לך קורה, רק שהיא יוצאת מעבר, זה משהו עיצובי,

שרון דינור:

הבנתי,

מיכל דלה פרגולה:

זה לא,

עודד ריבק:

אני חייב לציין שזה תמ"א/38,

יוחנן וייצמן:

לשתף אם זה יפה יותר או לא,

עודד ריבק:

וייצמן, אני חייב לציין שזה תמ"א/38/2 יש לנו פה 7 דיירים, והמשא מתן איתם בערך, לקח בערך 3 שנים להגיע איתם עד התוכנית, אופטימאלית שלכל אחד ידע בדיוק איפה המרפסת שלו, ואצלכם זה קרדינאלי, אנשים שומרי מסורת.

יוחנן וייצמן:

עכשיו בוא נגיד שהורדנו את הקומות, אפשר לראות את התוכנית מרפסות?

מיכל דלה פרגולה:

אז אני חושבת שזה יהיה פחות, הנה המרפסות אתה רואה, אז לפעמים,

יוחנן וייצמן:

זה ויכוח ידוע,

מיכל דלה פרגולה:

אתם רואים פה את ה - ,

שרון דינור:

בוא נסתכל רגע על ההדמיה,

עודד ריבק:

אז הקטנתם להם, אז הפרתי איתם הסכם, אז הם לא חותמים.

יוחנן וייצמן:

לא, לא הקטנו.

שרון דינור:

לא, לא מה שהוא אמר, נראה לך שוייצמן יגיד להקטין מרפסת סוכה,

לורה ורטון:

זה דבר הכי חשוב בעולם מסתבר.

יוחנן וייצמן:

כן, זה ה - , זה הערך השימורי הכי חשוב בעולם.

עו"ד דני ליבמן:

לפחות למשך שבוע.

מיכל דלה פרגולה:

כן, אני מבינה את שרון, ברור שאם לא היה צורך של מרפסות סוכה, אז לא היינו בכלל עושים את זה, זה לא שאנחנו עושים את זה כי יש ערך עיצובי לעשות חורים במרפסת, אבל יש גם חוץ מהערך העיצובי יש צרכים, אז אנחנו מנסים לפשר בין הערכים העיצוביים לבין הצרכים, ולהגיע לתוצאה שהיא הכי טובה.

עודד ריבק:

לדעתי זה מרפסת אחת שיש בה חור,

מיכל דלה פרגולה:

לא, יש כמה,

עודד ריבק:

אחת או שתיים, לא, זה נסיגות, יש,

מיכל דלה פרגולה:

אין חורים בתוך המעטפת של ה - ,

עודד ריבק:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אתם הייתם מעדיפים שהם יורידו את הקורה היקפית הזאת?

שרון דינור:

רגע, אני רוצה להגיד עוד משהו לגבי מה שרואים פה בקומה, בתמונה השמאלית, בקומה השנייה מלמעלה. יש שם איזה, יש שם פעמיים, יש שם גדר מרפסת כפולה בגלל זה? או שזה לא קשור? או שהם,

מיכל דלה פרגולה:

בכל מקום שיש חור,

עודד ריבק:

זה יכול להיות, כן,

מיכל דלה פרגולה:

יש עוד מעקה פנימי, כי אחרת, (לא ברור) לתוך החור, אבל הוא גם כאן, זה אותו שפה של,

לורה ורטון:

כן, את רואה,

מיכל דלה פרגולה:

אין ברירה.

דוברת לא מזוהה:

כן,

עודד ריבק:

לא יותר מאיזה מטר, מטר וחצי.

שרון דינור:

כן, זה נראה.

עודד ריבק:

לעשות את זה מרפסת תקנית לפי ההלכה, זה הכול.

ציפי רון:

טוב, אני שואל שאלה, לגבי החומר בחזית החוס,

עודד ריבק:

כן,

ציפי רון:

מה זה?

מיכל דלה פרגולה:

זה חומר קל,

ציפי רון:

מה זה?

מיכל דלה פרגולה:

זה חומר קל,

שרון דינור:

זה משהו שהסכמתם אמרתם עם הערות המחלקה,

ציפי רון:

זה חומר קל, מה זה חומר קל?

שרון דינור:

של חיפוי האבן חזיתות הבניין יהיה גוון צהבהב,

יוחנן וייצמן:

סעיף 5.

ציפי רון:

מה?

שרון דינור:

בשילוב חומרי גמר,

יוחנן וייצמן:

סעיף 5, בהמלצה.

שרון דינור:

מאבן. כאילו,

מיכל דלה פרגולה:

קודם כל האבן היא לא לבנה, כמו שכתבתם שאתם לא רוצים שהיא תהיה, כי היא לא לבנה בשום צורה. והיא יכולה להיות, יש כל מיני גוונים לאבן ירושלמית, לא חייב צהבהב, זה יכול להיות אפרפר,

שרון דינור:

לא לבן, לא לבן.

עודד ריבק:

לא לבן,

שרון דינור:

אבל מה שלנו פה, לא רצינו להגיד משהו נחרץ, כדי, אבל הגוונים פה מאוד מאוד, לשים בשכונה כאילו אפשר, החיפוי העזרים, הבחירה של החומר גם של החיפוי, ושל הצבע של הקורה. את זה אנחנו רוצים לעגן, ואמרתם, אתם אמרתם שאתם לא מתנגדים לזה,

מיכל דלה פרגולה:

אין בעיה,

עודד ריבק:

אין בעיה,

מיכל דלה פרגולה:

אמרת הערות הטכניות,

עודד ריבק:

אין בעיה,

מיכל דלה פרגולה:

אני רק,

שרון דינור:

ואני לא קוראת לזה טכני, זה פשוט כאילו אמרת את זה,

ציפי רון:

אז אני עכשיו שואלת, העמוד, לכל החום הזה לכל האורך,

מיכל דלה פרגולה:

זה?

ציפי רון:

המרפסות, כן, פה,

מיכל דלה פרגולה:

רצינו לשלב חומרים קלים, עם אבן.

ציפי רון:

איזה חומר זה?

מיכל דלה פרגולה:

אז אני אומרת זה יהיה או לוחות HPL, או אלומיניום, חומר קל, חיפוי קל.

שרון דינור:

אז אני, אני מפרטת את הנושא הזה עכשיו בהחלטה, כדי שלא יהיה, אי – הבנה לגבי, כתוב פה שהחומרים, חומרי גמר בגוונים התואמים את האבן, אז אני אכתוב שזה לא יהיה ב - , באדום או בחמרה.

ציפי רון:

לא רוצים שזה,

מיכל דלה פרגולה:

שזה יהי בצבע של האבן.

שרון דינור:

דמוי עץ. אין בעיה, אנחנו, הבחירה שאנחנו הכי אוהבים, שמשתלבת נורא יפה עם האבן, זה כל מה שהוא בטון, או דמוי בטון, העץ הוא מאוד משתלט עכשיו, על המרחב, העיר ההיסטורית לא מתאימה, בקנה מידה כזה,

מיכל דלה פרגולה:

זה אני רוצה להגיד על זה משהו, שרון, סתם סיפור קטן, אני ביום שישי אחד מקבלת טלפון מאדריכל העיר שאומר לי, מיכל, הפרויקט שעשינו בבקעה, פארק (לא ברור), לפני כבר, סיימנו כמה שנים, את בחרת את הצבע של האלומיניום לפרויקט? אמרתי לו - כן, למה אתה שואל? כי אני לא אוהב אותו. למה אתה לא אוהב אותו? כי הוא מאוד דומה לאבן, אני רוצה קונטרסט עם האבן. אמרתי לו - עופר, אני מצטערת, אבל,

שרון דינור:

אבל בשביל זה אנחנו פה עכשיו, לפני שדנים,

מיכל דלה פרגולה:

אז עכשיו אתם אומרים, אנחנו אוהבים,

שרון דינור:

בוועדת השימור,

מיכל דלה פרגולה:

אז רגע כשאומרים, אנחנו אוהבים,

שרון דינור:

ולכן,

מיכל דלה פרגולה:

אני רק רוצה להסביר, שאנחנו אוהבים היום זה משהו אחד, ואנחנו אוהבים,

שרון דינור:

אבל אנחנו אוהבים,

מיכל דלה פרגולה:

אדריכל העיר זה משהו אחר.

שרון דינור:

בהרכב הנוכחי של האנשים שיושבים שם, נכון, אני מסכימה איתך, שבכל האזורים האלה של, שנעשה בצמוד אליו תוכנית אב, כאן אין תוכנית אב. אבל איפה שיש, ברחביה, ועמק רפאים נתנו הערות, ואנחנו חושבים שצריך להמשיך את אותו כיוון, והעיר ההיסטורית כאילו,

מיכל דלה פרגולה:

לא, אין בעיה, אני רק אומרת שיבינו שאני מקבלת כל שנתיים - אנחנו רוצים, ואנחנו אוהבים. והבניין לוקח רק 10 שנים להיבנות.

שרון דינור:

עכשיו עוד משהו, עוד משהו, ברור שכולנו נהיה פה עוד 10 שנים. עוד משהו שהולך מצוין, עם חזיתות אבן, ואני לא רואה בו כמעט שימוש בכלל, חוץ מבשכונות הוותיקות, דווקא לא בהכרח בבניינים היסטוריים, זה מטפסים, כשאתה אומר - וואלה, אנחנו גובהים הרבה פעמים בבנייה החדשה שלנו שטחים ירוקים, לפחות אנחנו יכולים להחזיר איכשהו חזית ירוקה וזה בעלויות כלום, ושום דבר כאילו, זה יכול להיות משהו מדהים,

מיכל דלה פרגולה:

כשאני מראה מטפס בהדמיות, זה שאני מתחבאת מאחורי צמחייה, אז זה, בסדר, יהיה טיפוס טבעי בסוף לצמחייה.

עודד ריבק:

בשמחה.

מיכל דלה פרגולה:

את רואה שהצמחייה פה עולה לקומה השנייה גם ככה, אז,

שרון דינור:

זה בהדמיה, אני רק אומרת ש - ,

עודד ריבק:

אפשר לעשות (לא ברור).

ציפי רון:

קומה 6, בקומה 6 ו - 6 ועוד קצת זה יהיה באיזה (לא ברור) לא ברור,

שרון דינור:

זהו, אני עכשיו צילמתי ליד סן – סימון, בבניין שהקיר שלו כאילו, 4 קומות או 5 קומות, עם המטפס הזה שהוא משנה את הצבעים שלו בעונות השנה, משהו מטריף כאילו,

ציפי רון:

דפנית, דפנית.

שרון דינור:

זה יכול להיות כאילו איזה שהוא,

מיכל דלה פרגולה:

אנחנו רוצים שקודם הבניין יהיה יפה, ואחרי זה נוסיף.

שרון דינור:

אבל אם אנחנו לא נגיד את זה, אז לא יהיה בחיים, כי,

עודד ריבק:

ברצון.

שרון דינור:

אם לא יהיה פה שתילה של, כאילו אני אומרת את זה, גם משהו שיכול להיות, אוקי, אני מבינה עולים בגובה והמסה, וזה, העיר נורא נורא משתנה, אני לא יכולה לבקש את זה במגדל.

עודד ריבק:

אני בעד,

שרון דינור:

אבל דווקא בקנה מידה כזה כן, אפשר.

עודד ריבק:

אני בעד,

מיכל דלה פרגולה:

אין לי בעיה, בשמחה, אבל לגבי הצבע בואי לא נחליט שזה יהיה בגוון האבן, כי אנחנו כן רוצים איזה שהוא קונטרסט, אולי בטון או שתיים מעל האבן, או איזה שהיא הנחיה,

שרון דינור:

אין בעיה, את מבינה, זה חשוב לי פה, שהאדום והשימוש הנרחב בדמוי עץ, הוא מה שמפריע לנו פה,

ציפי רון:

סליחה, אני רוצה להגיד את זה קצת, בצורה קצת שונה.

שרון דינור:

אוקי,

ציפי רון:

אנחנו עומדים היום במין תקופה כזאת, שהעיר שלנו משנה את פניה. עכשיו היא משנה את פניה לא בגלל שהתקבלה איזה שהיא החלטה, והייתה חשיבה מערכתית גדולה, וזה עמד במבחן הציבור, מה אנחנו רוצים מהעיר, אלא בטיפין טיפין, בית פה, בית ושם, וכן הלאה, וכן הלאה. עכשיו בייחוד שמדברים על שכונות היסטוריות, אני לא הייתי רוצה שזה יקרה בצורה הזאת. שבא יום, או בא אדריכל שיש לו מגרש א', ב', ג', בצורה מדפדפת, ועושים את זה. אנחנו נתקלים בהרבה זכויות, אנחנו נתקלים (לא ברור), והכול בלי מחשבה תחילה, ובלי יד מכוונת. כל אחד בא עם ה - , עם המחשבה שלו, או עם ההגייה שלו, אני לא יודעת. אני מאוד מוטרדת, אני חייבת להגיד לכם, אתם גם ירושלמים, אני מאוד מוטרדת מזה, כי אנחנו מאבדים, עלולים לאבד את הפנים של העיר, אני לא חושבת שזה אינטרס שלנו. אני לא אומרת שאנחנו נגד שינוי באופן טוטאלי, אבל אני מבקשת שהדברים האלה

ייעשו עם מחשבה תחילה, עם איזה דיון, עם איזה שהם הסכמות, עם איזה שהן הבנות, ולא רק על פרויקט של מגרש,

מיכל דלה פרגולה:

אז אני,

ציפי רון:

א' ומגרש ז' ומגרש ט',

מיכל דלה פרגולה:

שיצאו הנחיות מרחביות,

ציפי רון:

אני חושבת,

מיכל דלה פרגולה:

לגבי מה (לא ברור).

ציפי רון:

אז לכן מאוד קשה לי,

מיכל דלה פרגולה:

אנחנו ניישר קו.

ציפי רון:

אז מאוד קשה,

מיכל דלה פרגולה:

כל אדריכל (לא ברור).

ציפי רון:

אני אומרת שמאוד קשה לי להביע את עצמי. אני אומרת את זה גם לפרוטוקול של הוועדה, שמאוד מאוד קשה לקבל משאלות כאלה,

יוחנן וייצמן:

מה הייתה,

ציפי רון:

אני מכבדת את המשאלה הזאת מאוד, את המחשבה התכנונית, את היוזמה, אני מכבדת את זה מאוד, אבל כמי שיושבת בוועדה, וכאזרחית העיר, אני מאוד מוטרדת מזה, כי אין כאן יד מכוונת, אין כאן שום, זה איזה מין נחשול כזה שאף אחד לא יודע, רואים איך הוא מתחיל, אבל אף אחד לא יודע איך זה נגמר, והם התוצאה הסופית תהיה לטובת העיר.

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

אז דיברנו קודם על אזורים לשימור,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

על אזורים לשימור, שכונה לשימור, דיברנו על אזור לשימור (לא ברור). משהו אחד לשימור, זה לא יכול, זה בעיה.

מיכל דלה פרגולה:

אני מבינה אותך, אבל חייבות לצאת.

ציפי רון:

מה? מה את אומרת?

מיכל דלה פרגולה:

שצריך לצאת.

יוחנן וייצמן:

יש בעיה חוקית במה שאת מציעה, במקרה שלנו לא, כי תמ"א/38 הוחרג בהנחיות מרחביות עד סוף 2019, אבל לא משנה,

ציפי רון:

אבל היא לא אפשרה להשתמש,

יוחנן וייצמן:

אבל,

ציפי רון:

אבל היא לא אישרה להשתמש באיזה חומר שרוצים,

יוחנן וייצמן:

כן אישרה, לא אישרה, מה שלא כתוב הנחיות מרחביות לעירייה אין שום סמכות לומר, זה החוק, מה אפשר לעשות? יש פה חוק בארץ הזאתי, ואם מישהו עושה נגד החוק.

ציפי רון:

אבל יש חוק שימור, בירושלים בונים באבן, אף אחד לא סתר אותו.

יוחנן וייצמן:

לא, זה בונים באבן כן,

ציפי רון:

אבל זה,

יוחנן וייצמן:

החיפויים או דברים כאלה, אני יודע,

ציפי רון:

וזה סותר אותו, וזה סותר אותו.

יוחנן וייצמן:

צבעים של אבן,

ציפי רון:

זה עומד בסתירה, לחוק שקיים היום, שבירושלים,

יוחנן וייצמן:

לא, זה,

ציפי רון:

מתקופת המנדט הבריטי שבירושלים בונים,

שרון דינור:

טוב, אני חושבת שסיימנו.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

מיכל דלה פרגולה:

תודה.

עודד ריבק:

רבותי, תודה.

שרון דינור:

אפשר להעביר לי את ה - ?

עודד ריבק:

רבותי, תודה רבה, אף פעם אפשר להגיד שתי מילים?

ציפי רון:

הנחיות מרחביות לא גוברות על (לא ברור).

עודד ריבק:

שתי מילים אפשר להגיד?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כן,

עודד ריבק:

קודם כל תודה לכולכם,

ציפי רון:

תודה, בהצלחה.

עודד ריבק:

אנחנו מאוד מאוד מעריכים את ההערות, וכל הזמן שקיבלנו. רק ככה לתשומת ליבכם, להוציא היום פרויקט של תמ"א זה 3 שנים לקח לנו בערך משא ומתן עם הדיירים, 3 שנים, עכשיו אנחנו בדרך במסלול להוציא את ההיתר,

ציפי רון:

הכול נכון,

עודד ריבק:

ו – 3 שנים עוד לבנות, אז 9 שנים בסוף נוציא בניין, אבל אני בטוח שאנחנו עושים מאמץ כביר ביחד אתכם,

ציפי רון:

איך אומרים את זה? לדורות.

עודד ריבק:

לבניין ירושלים,

ציפי רון:

ירושלים (לא ברור),

עודד ריבק:

בירתנו הנצחית. אז תודה רבה לכולם, בתור דור שלישי בירושלים שבונים כבר 100 שנה את ירושלים, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

עודד ריבק:

תודה רבה, להתראות.

ציפי רון:

חברים, אני מוכרחה ללכת לקחת עכשיו כוס קפה, זה משהו,

שרון דינור:

רגע, בוא נעשה.

ציפי רון:

אולי הקפה השחור ירגיע אותי.

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, בוא שנייה אחת,

עו"ד דני ליבמן:

ירגיע, הוא לא ירגיע.

יוחנן וייצמן:

מה החלטתם, מה כתבת? מה הצעתם להם?

שרון דינור:

כתבתי שהשתכנעתי לגבי זה, גם מעלית הרכב מבונה על מנת לרכך את המופע כלפי הרחוב,

ציפי רון:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

את הקומה התת-קרקעית מה דעתכם? בואי, זה, זה הסוגיה.

שרון דינור:

זה רק אני? לא, את זה הם, כתבנו יש לבחון משיקולי נגישות, היא אמרה שזה בסדר, שהיא תבחן את זה כאילו.

ציפי רון:

מי אמר שזה בסדר? ויבחן, את מה? על מה מדברים?

שרון דינור:

היא אמרה לי שלוש נקודות שהם זה, מרפסות סוכה, ואת החניון, ואת זה היא אמרה שהיא מקבלת, הנגישות.

עו"ד דני ליבמן:

אדריכלה דלה פרגולה.

שרון דינור:

יש לה,

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת הסבכה אז היא רוצה, שהיא אומרת רוצה הסבכה, היא רוצה את הקומה התת-קרקעית, כן?

שרון דינור:

בין שטח,

יוחנן וייצמן:

היא לא רוצה את ההסבכה אם היא לא רוצה את הקומה בתת-הקרקע, נכון? אין לה עניין מיוחד בסבכה שמה.

דובר לא מזוהה:

היא לא רוצה את הסבכה.

שרון דינור:

כן.

ציפי רון:

החלומות בין המחשבות.

שרון דינור:

עכשיו כתבתי, הגדרות החצר האנגלית לא יעלו על גובה גדר החיצונית.

ציפי רון:

זה לא (לא ברור) של ונציה.

יוחנן וייצמן:

רגע, אני מנסה להבין, אז את כן משאירה את סעיף 1, אז מה עשינו? אז אין להם את הקומת קרקע,

שרון דינור:

למה?

יוחנן וייצמן:

היא לא,

שרון דינור:

היא יכולה, היא יכולה לעשות כל מיני דברים,

יוחנן וייצמן:

היא יכולה לעשות קומה בתת-הקרקע גם ככה, בסדר, בבקשה.

שרון דינור:

ממילא כל הקומת קרקע היא בתת-הקרקע פה, היא חצר אנגלית, כן? זה לא זה. חיפוי אבן, חזיתות בנייה בגוון,

לורה ורטון:

הכול בסדר?

שרון דינור:

אוקי, ושיהיו חומרי זה, אוקי, לא ניתן לחפות בדמוי עץ, וצבעים אדומים?

אבני שולמן:

דמוי עץ וצבעים,

ציפי רון:

חריגים בנוף.

צפי שלף:

זרים, זרים ל - , כן,

אבני שולמן:

תכתבי אולי,

שרון דינור:

כתבנו, שיהיו בגוונים מתואמים את האבן.

אבני שולמן:

כן,

צפי שלף:

גם צבעים/כהים.

אבני שולמן:

כן, כתומים כהים, חומים, לא יודעת,

צפי שלף:

בסדר כהים.

אבני שולמן:

כל המשפחה. כי היא תגיד לך, לא (לא ברור).

לורה ורטון:

אז היא תעשה ורוד בוקר ו - ,

ציפי רון:

כי עופר מנור אמר לה שהוא רוצה,

יוחנן וייצמן:

היא לא תעשה את זה לא יפה, אבל, הסוגיה זאתי כן,

ציפי רון:

יופי זה עניין יחסי.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אבני שולמן:

יופי זה עניין,

ציפי רון:

בעיני המתבונן.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה נכון, למה את חושבת הדעה שלנו ביופי היא יותר צודקת, מהדעה של, שלה?

ציפי רון:

אני לא חושבת שהדעה שלנו יותר צודקת.

לורה ורטון:

היא פשוט ציינה את זה,

ציפי רון:

אני חושבת אבל שאין מקום לגחמות, בבקשה בואו נשב,

יוחנן וייצמן:

זה אני מסכים,

ציפי רון:

ונעשה תכנון.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתך,

ציפי רון:

ושזה יעמוד לשיפוט הציבור, שזה יעמוד לשיפוט הציבור, וכן הלאה, צריכות להיות איזה שהם

מגבלות. ציפי רון:

איך אומרי באידיש? זה לא, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אנחנו באמת ננסח.

ציפי רון:

וייצמן, לא אומרים - (אידיש).

שרון דינור:

בסדר לכם?

יוחנן וייצמן:

לא, אז תקריאי לי, או שאני אלך לשם. יש להציע,

שרון דינור:

קודם כל גג מעלית הרכב יגונן, אני רק רציתי.

לורה ורטון:

מה (לא ברור)?

שרון דינור:

אמרתי, הסכמתי,

יוחנן וייצמן:

סעיף 2,

שרון דינור:

למעלית חנייה,

יוחנן וייצמן:

למעלית שלו,

שרון דינור:

אבל אני מבקשת לגנן אותה, אגב עשו משהו דומה ברשב"א, וזה שזה בעומק החלקה זה סביר. יש להציע שילוב מטפסים בחזיתות המבנה שמעניקות לשכונה חלק מהחזית, מהחזות הירוקה המאפיינת אותה, הורדתי את הנושא של המרפסות, כי ידעתי שאין פה,

יוחנן וייצמן:

איך ניסח את זה?

שרון דינור:

(לא ברור) לו.

יוחנן וייצמן:

לא, כתבת יש להציע,

שרון דינור:

לא, אמרתי כתבי סעיף,

אבני שולמן:

זה בענייני ירק.

שרון דינור:

גדרות מבוקשות, אוקי, ככה גדרות מבוקשת לצורך הפרדה משטח הצרות דירות הגן יתוכננו בגובה מינימאלי, גדרות החצר האנגלית לא יעלו על גובה גדר החיצונית, ולא ניתן יהיה לראותם מהרחוב, מה שהיא הסבירה. חיפוי אבן חזיתות הבניין, יהיה בגוון אבן שאינו לבן, בדומה למפורש בתוכנית אב למושבות בשילוב חומר גמר, וגוונים התואמים את האבן, יש לפרט במקרה הזה, לא ניתן לחפות בדמוי עץ וצבעים אדומים, כהים, חומים וכו' אשר לשכונה או לרחוב, החומרים המקומיים. זהו, היה משהו?

ציפי רון:

אני מציעה לא לכתוב את המילה אדום,

שרון דינור:

כתבתי.

ציפי רון:

בצבעים שונים הנוגדים את התפיסה הקיימת בשכונה.

שרון דינור:

בסדר, השתדלתי.

ציפי רון:

עכשיו אני מבקשת רק רגע לסגור את הקלטה, אני רוצה להגיד משהו. בבקשה.

יוחנן וייצמן:

מה השעה?

ציפי רון:

אני אעשה את זה הכי קצר שאני יכולה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו כבר באיחור.

ציפי רון:

הכי קצר, הכי קצר שאני יכולה, משפט וחצי.

יוחנן וייצמן:

עכשיו אנחנו עוברים ל – 9.

ציפי רון:

סגרתם.

יוחנן וייצמן:

מי מתמלל? היא לא פה, אתה עושה מזכיר?

דובר לא מזוהה:

אני אסנת.

יוחנן וייצמן:

תרשום את מה שהיא אומרת, ציפי.

ציפי רון:

אז הנה אני אומרת,

לורה ורטון:

הנה עכשיו תגיד,

ציפי רון:

אני מבקשת,

יוחנן וייצמן:

בקיצור, אתה לא צריך לכתוב כל מילה, כן,

ציפי רון:

אני מבקשת שתצפה פנייה,

יוחנן וייצמן:

תכתוב את זה בסוף סדר היום.

ציפי רון:

עם יו"ר הוועדה ועם מנהלת מחלקת השימור, לאדריכל העיר, ולמהנדס העיר, לדון ולהציע מדיניות שתקבע את הנושא של חומרי בנייה, ואופי בנייה, זאת לאור, לאור המציאות שבה אנחנו נתקלים ביזמויות שונות שמשנות את פני אופייה המיוחד של העיר, ועומדות בסתירה לכלל הידוע בתקופת המנדט הבריטי של בנייה באבן. אנחנו מבקשים לדון בדיון עומק בנושא הזה.

יוחנן וייצמן:

ההחלטה,

ציפי רון:

ויפה שעה אחת קודם.

יוחנן וייצמן:

הוועדה מקבלת את ההצעה שלך, והחלטה תישלח למהנדס העיר, ואדריכלית דינור תקדם.

ציפי רון:

ולאדריכל העיר.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

גם ביקשתי ממנו שיבוא לפה, בכל מקרה.

יוחנן וייצמן:

אין לנו מה להביא אותו כעת לתיק של לדבר שתי דקות.

שרון דינור:

מה? לא היום.

יוחנן וייצמן:

הבנתי.

שרון דינור:

אמרתי לו שהוועדה ביקשה,

יוחנן וייצמן:

הוא כבר היה פעם ודיבר, והוא הציג לנו, דווקא היה שעה מאוד יפה.

שרון דינור:

מתי זה היה?

דובר לא מזוהה:

מה עם (לא ברור)?

שרון דינור:

היה תדריך בנייה באבן, עכשיו אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא דיבר שזה היה בשלבי בוסר.

ציפי רון:

אבל זה היה עוד, זה לא היה עוד גמור, זה היה בשלבים ראשוניים, אבל עכשיו אנחנו נתקלים כבר בחומרים אחרים, המוטלים הרבה בספק, אנחנו נתקלים בברזל, אנחנו נתקלים בצבעים חריגים וכן הלאה. אז כל זה מחייב איזה שהיא,

יוחנן וייצמן:

יללה תיק הבא, יש,

ציפי רון:

אני שמחה שגזלתי מזמנכם.

יוחנן וייצמן:

התיק הבא הצעה שלי זה להיצמד להוראות של ה - ,

שרון דינור:

רגע, שנייה רגע,

יוחנן וייצמן:

התב"ע שבתוקף.

שרון דינור:

זה אולי הוא על פינה כזאתי, לא? לא, אולי זה על פינה, בוא נראה רגע, שנייה בבקשה. 1, 2, 3, 1, 2, 3, וואי.

דובר לא מזוהה:

כן, לא טוב.

שרון דינור:

כן, כן, זה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אתם רוצים שאני אגיד משהו? שאו שאתם רוצים ישר,

יוחנן וייצמן:

אני כבר יכול, אני אומר את דעתי,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

יש להיצמד להוראות השימור של התב"ע שבתוקף (לא ברור).

דובר לא מזוהה:

תגידי לי, אני אכניס אותם.

שרון דינור:

אפשר להכניס אותם.

יוחנן וייצמן:

אפשר להכניס אותם. מה?

שרון דינור:

היי, שני, את שומעת אותנו? שני. הנה אני רואה שהיא שיחררה את הוידאו, לא שאני רואה את הוידאו, אבל, איך אני עוברת פה לזום? אנחנו לא יודעים לעבור פה.

דובר לא מזוהה:

איך קוראים לה הוא שלמעלה? איך קוראים לו שלמעלה? איך קוראים לו?

שרון דינור:

וייצמן?

דובר לא מזוהה:

לא, של ההקלטה.

יוחנן וייצמן:

רפאל, ישראל.

דובר לא מזוהה:

רפאל ישראל, אתה יכול לבוא רגע? רפאל, אתה יכול לבוא רגע?

(מדברים ביחד ברקע)

דובר לא מזוהה:

הנה, למה לא שומעים אותה אבל?

שרון דינור:

שומעת אותנו?

שני קוליץ:

כן, כן, שומעת. רואים אותי?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

את יכולה לעשות SHARE אולי את כל המסמכים, ואז נתחיל, תציגי את.

שני קוליץ:

אני? אני? כן, כן,

שרון דינור:

איך קוראים לך?

שני קוליץ:

שני קוליץ. כן, אנחנו מדברים כאן על הפרויקט של רבנו תם, נכון?

יוחנן וייצמן:

כן.

שני קוליץ:

תגיד לי רק אם אתם רואים את זה?

דובר לא מזוהה:

רואים, רואים.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שני קוליץ:

כן, רבנו תם 12 – 14, אנחנו בעצם מדברים כאן על שתי חלקות, חלקה 55, וחלקה 56, יושבות מצד אחד רחוב רבנו תם, מצד השני רחוב האמרכלים, יש שמה 215 מטר רבוע, יש לנו כאן את (לא ברור) של התוכנית, ויש לנו כאן רחוב רבנו תם מהצד הזה שהוא תוספת שינויים. בחזית האחורית זה רחוב האמרכלים שזה,

לורה ורטון:

אפשר, סליחה,

שני קוליץ:

אנחנו שומרים עליה.

לורה ורטון:

אפשר לדבר יותר לאט? קשה להבין אותך.

שני קוליץ:

כן, כן, סליחה, סליחה, אז שוב, אני מדברת על בניין שיושב על שתי רחובות, אחד זה רחוב רבנו תם, והרחוב השני זה רחוב האמרכלים. רחוב האמרכלים אנחנו בעצם מבקשים פה חזית, חזית של שימור, אנחנו מבקשים במסגרת התוכנית שלנו, להרוס את כל המבנה הקיים, לעשות איחוד של חלקות, ומבקשים בניין אחד חדש, על שתי החלקות האלה, תוך שימור החזית של רחוב האמרכלים. כמו שאנחנו רואים כאן, היה לנו כאן שני בניינים, שתי בניינים כן צמודים, אנחנו מבקשים כרגע תוכנית שהיא עומדת על כל ה - , על הגבול שיש לנו כאן את רחוב האמרכלים, עם חזית לשימור, זה התוכנית של המצב המוצע, יש לנו כאן מעל קומת קרקע 4 קומות, ושימוש בעליית גג, ויש לנו את החזית מצב מוצע, כפי שאנחנו רואים כאן, אני רואה שזה יוצא ממש מספיק ברור. אבל יש לנו כאן את החזית לשימור שאנחנו ממבקשים משמרים אותה כמו שהיא, וחזית אחת שהיא חדשה בחזית האחורית.

שרון דינור:

תגידי, ראית את ההמלצות שלנו? שני.

שני קוליץ:

אני ראיתי את ההמלצות.

שרון דינור:

מה את אומרת?

שני קוליץ:

מה שאני מאוד מאוד התפלאתי בנושא של ההמלצות זה העניין הזה של השימור, שימור חלקים והטמעת למשל, חלקים של הגג רעפים להטמיע כאן בתוך הקיים, לא יודעת אני שוב הסתכלתי את התיק תיעוד, וגם דיברתי עם האדריכלית שימור שעשתה את התיק תיעוד, והיא,

שרון דינור:

מי זה אדריכלית שימור שעשתה את התיק תיעוד? לאה סבן?

שני קוליץ:

לאה סבן, כן.

שרון דינור:

כן,

שני קוליץ:

כאילו הטמעה, הנושא הזה של לשמר דברים,

שרון דינור:

תראי, אני, אני רוצה להגיד לך שהרבה אנשים פה, אנחנו נותנים את ההערה הזאת, הרבה אנשים פשוט עושים שימוש חוזר ברעפים, אפשר לעשות את זה, למה לא? לא הבנתי למה לא? מה זה מפריע לכם? כאילו,

שני קוליץ:

מה זה? מה זאת אומרת מה זה מפריע לנו? אנחנו מדברים פה על בניין חדש, עם נראות טובה, אנחנו לוקחים חלקי רעפים,

שרון דינור:

אבל את עושה גג רעפים, את עושה רעפים, אז מה זה משנה לך?

יוחנן וייצמן:

מה האינטרס שלנו ברעפים הישנים?

ציפי רון:

זה אחד הדברים הכי יפים,

שני קוליץ:

מה שנותן אבל, מה שנותן מבחינה שימורית, השימור חלקי, חלקי דברים.

שרון דינור:

עכשיו אני עוברת על התיק תיעוד, אין לך שום דבר על הרעפים שם, כלום, אז אני לא יודעת להגיד כאילו, אולי באיכות מעולה, ואפשר להשתמש בהם, יש הרבה אנשים שאומרים לנו סבבה, אין בעיה, מפרקים, שמים ומחזירי.

חיים כהן:

מה זה?

שרון דינור:

מה? למה זה כאילו נושא לויכוח בכלל?

ציפי רון:

נכון,

שני קוליץ:

לא, זה עניין של ויכוח, אני באמת מנסה להבין מה המטרה של זה.

שרון דינור:

אני מסבירה לך,

ציפי רון:

יש לזה משמעות.

שרון דינור:

יש לזה, זה חלק מהאופי של השכונה, חזית חמישית,

ציפי רון:

נכון,

שרון דינור:

ואת יכולה לעשות את זה ב-, בלי שום בעיה, אז כאילו למה? ולא אמרתי לך לשמור, לא אמרתי תעשי, תדביקי את השבורים תעשי פסיפס, לא, כאילו מה שאפשר להשתמש, יופי, ומה שלא, לא.

שני קוליץ:

זאת אומרת באמת עם ההגדרה הזאת של מה שאפשר להשתמש, אז כן, ומה שלא, לא,

שרון דינור:

שימוש חוזר,

שני קוליץ:

לא, מה ש - ,

שרון דינור:

גם אקולוגי, גם חוסך לכם כסף, לא יודעת, גם, גם נראה טוב, כאילו הוא שומר על האופי המקורי של השכונה, ממיל את עושה גג רעפים חדש, לא רואים שום בעיה כאילו בעניין הזה.

שני קוליץ:

אוקי, זה לא רק הנושא של הגג רעפים, יש לנו גם את הנושא של שימור של המדרגות, שלפי מה שהסתכלתי בתיק תיעוד, אולי נעלה אותו באמת, אני יכול לשתף אותו.

שרון דינור:

אני יכולה להעלות אותו.

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור, אני רוצה לומר משהו, סליחה, הגברת אדריכלית קוליץ,

שני קוליץ:

כן,

יוחנן וייצמן:

היה לנו בניין ממול לפני שנה וחצי פה בוועדה,

שרון דינור:

איזה בניין?

יוחנן וייצמן:

בניין ממול זה היה,

שרון דינור:

כן, אני רואה שיש פה שתי תוכניות כן, ממול, כן,

יוחנן וייצמן:

שמה אנחנו אישרנו,

שני קוליץ:

כן, רחוב האמרכלים,

יוחנן וייצמן:

שמה אישרנו להם להיצמד להוראות התוכנית של 2874, זה הייתה החלטת הוועדה, אישרה את זה הוועדה המקומית, אישרה זה הוועדה מחוזית, את כל המגילת אסתר הארוכה הזאתי מגילת הארוכה הזאתי,

שרון דינור:

א', היא לא מגילה ארוכה.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כל מה שיש פה הוא סטנדרט, כאילו בדברים כשיש משהו של, מספיק שיש לך את החזית לשימור לפי
28748,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

שמה אנחנו מבקשים כאילו את הדברים הטכניים. בעצם ההוראות הייחודיות הם כאילו רק הנושא
הזה שאמרנו איחוד חלקות הבנו, זה בסדר, רק רצינו שיהיה איזה שהוא משהו בעיצוב, אני לא רואה
שום סיבה לא לקבל את זה. החזית הצפונית זה כבר כתוב כאילו בזה, אתה גם אומר לאמץ את זה,
אז אין בינינו דיון. חזית דרומית חשבנו על, יש אותה פה בתיק תיעוד, היא חזית שהיא לא מסומנת
לשימור בתוכנית המקורית,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

אני חשבתי שאפשר או לפרק אותה, ולהרכיב אותה,

יוחנן וייצמן:

אם הם רוצים שיעשו זה, לא רוצים, לא,

שרון דינור:

אז אני חושבת שזה יוסיף מאוד לנראות של הרחוב, כי הרחוב הוא רחוב היסטורי, ויש בו קסם, ואם
נוכל להעתיק אותו,

יוחנן וייצמן:

בסדר, הוא רחוב ללא מוצא,

שרון דינור:

אז מה?

יוחנן וייצמן:

יש בו קסם, הוא רחוב חמוד, אני מודה.

שרון דינור:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אני אוהב את הרחוב הזה.

שרון דינור:

זה שאמרת שהוא חמוד. אז מה הבעיה? לא ביקשתי, לא לפגוע בזכויות, אישרתי לעשות פירוק והרכבה, כמו שאתה כל הזמן אומר לי פה,

יוחנן וייצמן:

לא, גם לא צריך, לא צריך כלום.

שרון דינור:

אבל לא צריך,

יוחנן וייצמן:

לפי לא יעשו,

שרון דינור:

אבל זה יוסיף המון, כאילו זה יוסיף,

יוחנן וייצמן:

מה זה יוסיף? מי צריך את זה? רק (לא ברור).

שרון דינור:

כי זה יוסיף לעיר, מבחינת העירונית, זה יוסיף לבית.

שני קוליץ:

רגע, רגע, סליחה,

יוחנן וייצמן:

לדעתי כשיש תב"ע בתוקף, להיצמד אליה,

שרון דינור:

אוקי, אז תיצמדו אליה, בוא נבחן את הבקשה, בלי זכויות חדשות,

יוחנן וייצמן:

לאשר,

שרון דינור:

מה? לא, יש תב"ע חדשה, תב"ע חדשה,

יוחנן וייצמן:

יש תב"ע חדשה,

שרון דינור:

אז אפשר להגדיל את היריעה,

יוחנן וייצמן:

הוראות השימור,

שרון דינור:

אם אנחנו נוסיף,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

למה צריך (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

עם ישראל הולך להרוויח מזה?

ציפי רון:

הוא יראה את הגגות,

שרון דינור:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לשמר את המעקה, המפואר הזה,

שרון דינור:

וגם כן,

יוחנן וייצמן:

לוקח רעפים ישנים, מה אני צריך את זה?

ציפי רון:

תוכנית הגגות, מלמעלה,

לורה ורטון:

זה לא משהו,

שרון דינור:

אז למה? אני אומרת שהקיר פה הוא קיר שהוא אבן והוא יפה והוא ירושלמי, והוא הכי ירושלים.

ציפי רון:

נכון.

שרון דינור:

למה לא להעביר אותו לחזית החדשה?

ציפי רון:

מאפיין תקופה.

שרון דינור:

לקחתי עוד את העצה של וייצמן שביקש ממני,

יוחנן וייצמן:

לא, שפה,

שרון דינור:

לחשוב על זה יותר על פירוק והרכבה ואמרתי וואלה נעשה שימוש באבן חזרה, נרכיב אותה בחזית של הרחוב, נשמור על האופי הייחודי, עם הפתחים המיוחדים האלה, נמצא איך לשלב את זה, וגם אנחנו עושים את זה, אומרים לי - לא, אתם רוצים להיצמד לתב"ע ישנה, אין בעיה, נעשה את זה לפי האחוזים בתב"ע הישנה, זה יהיה 3 קומות, כמה שזה,

ציפי רון:

זה נכון גם מבחינת איכות הסביבה.

יוחנן וייצמן:

אז גם במבנים אחרים באזור, זה מה שאני מבין,

ציפי רון:

רק שנייה, זה נכון,

יוחנן וייצמן:

נתנו, הוספנו זכויות, ולא ביקשנו.

שרון דינור:

אבל יש פה שכן, כל מקרה לגופו של עניין,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

יש פה משהו ששווה,

יוחנן וייצמן:

גם שם בחנו, וגם שם ראינו,

שרון דינור:

אני לא יודעת מה היה שם, אתם רוצים להוריד את זה מסדר היום ושנבדוק מה היה שם?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

שרון דינור:

אז אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לאשר את התוכנית,

שרון דינור:

אבל למה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לאשר את התוכנית כפי שהוגשה,

שרון דינור:

אני לא לקחתי, לא פגעתי באחוזי בנייה, לא פגעתי להם בשום דבר,

ציפי רון:

נכון,

שרון דינור:

רציתי, הקלתי עליהם מבחינה שימורית תגידו - וואי תודה רבה ששימור בעיריית ירושלים לוקח גישה חדשנית, שבין השאר יו"ר הוועדה ביקש ממני לבחון, ואמרתי זה מקום טוב להתנסות בו,

ציפי רון:

זה לא פעם ראשונה, זה לא פעם ראשונה,

יוחנן וייצמן:

זה לא נכון,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

שאנחנו מבקשים לעשות שימור חוזר,

שרון דינור:

זה לא רק זה, אבן זה דבר כל כך יקר, במקום לרכוש את האבן החדשה, אנחנו נעשה,

יוחנן וייצמן:

ירצו יעשו, לא ירצו, לא יעשו זה לא,

שרון דינור:

אז תרצו,

יוחנן וייצמן:

בשלב ההיתר,

ציפי רון:

לא, לא, זה לא כמו הציפורים (לא ברור), ירצו יוכלו, לא ירצו,

עו"ד דני ליבמן:

מקבלים פה 5 קומות חדשות.

שני קוליץ:

רגע, אני מדברת גם, אני מדברת גם על המדרגות למשל, הצלחתם, אתם שותפים איתי בתיק תיעוד עכשיו?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

כן, רואים.

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן, רואים את התמונות שיש,

שני קוליץ:

כל הנשוא של המדרגות אני, זה ממש, אני אגיד לך זה לא עניין של עלויות של לבנות מדרגות חדשות, כמו להצליח באמת, להצליח לשמר מדרגות, הן לא במצב כל כך טוב. הם לא כל כך,

שרון דינור:

הן נראות במצב טוב, זה דבר ראשון. הן נראות במצב טוב.

ציפי רון:

זה האופי של השכונה, גם כשמוסיפים,

יוחנן וייצמן:

בסדר, שמענו בסדר.

ציפי רון:

בנייה והכול, צריך לשמור על הדברים החשובים האלה. אין את זה,

שני קוליץ:

אנחנו משמרים,

ציפי רון:

גמר.

שרון דינור:

תראי רגע, שני, אמרת קוראים לך, נכון?

שני קוליץ:

כן, כן,

שרון דינור:

אני מסתכלת על התכנון שלך, ואני חושבת שאם החדר מדרגות החלק שמוביל אליו, אני לא מבינה אפילו, אני לא סגורה על מאיפה נכנסים אליו, מאיפה נכנסים אליו? את יכולה רגע לחזור ל - ?

שני קוליץ:

כן, כן, בוודאי אני מחזירה את זה, אני מעלה את הנספח. כן, כאן אנחנו בנספח הבינוי, אנחנו מכאן נכנסים,

שרון דינור:

את יכולה להראות איך מגיעים לחדר המדרגות מאיפה נכנסים אליו?

שני קוליץ:

המדרגות, המדרגות הופכות להיות, זה הופך להיות חדר מדרגות מוגן, זאת אומרת אנחנו,

שרון דינור:

את יכולה להראות מאיפה נכנסים לחדר המדרגות? מהלובי, מאיפה? זה משהו מצד ימין פה כתוב?

שני קוליץ:

מהלובי, מהלובי, יש לנו כאן לובי,

שרון דינור:

כן, כן, לא, אני חושבת, אני מנסה לחשוב, אופציה שאם היית אולי מסובבת אותם, ומייצרת את המדרגות אליהם,

יוחנן וייצמן:

מי צריך את זה?

לורה ורטון:

זה שימור,

יוחנן וייצמן:

לא צריך שם שימור, יותר מהתב"ע שבתוקף.

שרון דינור:

או,

יוחנן וייצמן:

שלום, את יכולה לרדת.

שרון דינור:

את יכולה להעתיק את זה, למצוא איך לשלב את זה בתור מדרגות פיתוח, אם ישלך קומה תת-קרקעית שאני רואה שיש לך פה. זה יכול להיות גם מהמם בדרך אליהם, או קומה עליונה, לתוך המרפסות שאת מוציאה, זה גם יכול להשתלב יפה, עם גדר שמלווה אותם.

שני קוליץ:

את מתכוונת כאילו שאני אטמיע את זה בתוך הבניין? זאת אומרת אני אכניס את זה לתוך הבניין?

שרון דינור:

הייתי רוצה, האמת היא שהייתי הכי רוצה שזה יהיה לחזית.

שני קוליץ:

אבל לא יהיה, לא יהיה לזה נראות חיצונית, אני עושה כאן, הרי בעצם היום אנחנו יש לנו כניסה נורא לא נוחה לדירות, כן? זה מדרגות חיצוניות פתוחות. אנחנו רוצים לייצר כאן בניין שהוא בעצם בניין נגיש, בניין נוח, בניין עם, כן כמו בניינים חדשים, שוב, כמובן לא להרוס את כל הסגנון של ה - , של שכונה. אבל עדיין ברגע שאנחנו נכנסים לתוך בניין, יש לנו חדר מדרגות מסודר, מעלית מסודרת, ברגע שאני אכניס פה מדרגות חיצוניות כלשהן, אני אהרוס את כל הנגישות של הבניין.

שרון דינור:

כן, אני התכוונתי לשים אותם, אולי, אולי לנסות לשלב אותם בעלייה למדרגות, איך אני יכולה לסמן על הדבר הזה? זה, אני לא מצליחה. אני לא יכולה לסמן על הזה שלך, אני התכוונתי שאם נשלב את המדרגות אבן, נגיד לא במקום המקורי שלהם, להעתיק אותם, נעלה איתם למרפסת, למרפסת, שיהיה ירידה מהמרפסת, אוקי, לחצר, למשל. זה משהו שאפשר היה אולי לשקול איך לשלב אותם. ואז יש לך כאילו מין כניסה פרטית כזאת מהרחוב, שזה דבר שגם אנשים מאוד אוהבים, אז זה יכול להיות משהו נחמד, לשלב אותו לקחת בחשבון.

יוחנן וייצמן:

בסדר, טוב, גמרנו אני אמרתי את דעתי בנושא הזה.

שרון דינור:

את הבנת למה אני התכוונתי?

שני קוליץ:

קשה, הבנתי מה את אומרת, הבנתי מה את אומרת, עדיין אני, האמת מסתכלת פה על המדרגות לא, עוד לא מצליחה להבין באמת את משמעותם, אני יכולה להגיד לך, שבהחלט הסתמכנו על התב"ע שהוגשה ממול ואושרה, שראינו שהם בעצם על אותו כיוון של בניין חדש, בניין תקני, כל המעלות שלו, ושמירה על חזית, ושמירה ממש על החזית,

שרון דינור:

ומה את אומרת על הרעיון של להשתמש באבנים שבפנים בחוץ?

שני קוליץ:

אני מסתכלת פשוט אני מנסה לתהות איך אני מכניסה את זה, זאת אומרת בשביל שאני אעמוד ב - , כאילו אני,

ציפי רון:

את יכולה להראות לנו את חזית הרחוב, את יכולה להראות לנו את חזית הרחוב, אז אולי אנחנו נראה איפה אפשר לעשות את זה.

שני קוליץ:

כן, רואים פה.

לורה ורטון:

את המצגת.

ציפי רון:

בצד הבניין אפשר לעשות את המדרגות האלה. חבל, זה חלק מהאופי של השכונה חבל לזרוק את זה, זה יש לזה ערך שימורי, וערך היסטורי של אדריכלות,

שרון דינור:

אני חושבת,

ציפי רון:

(לא ברור) את זה,

שרון דינור:

בחזית הדרומית, אם את הקומות הקרקע והראשונה, את היית יכולה לשלב אותם, את האבנים המקוריות, זה היה נראה פי 1000 יותר טוב ממה שיש לך פה. אנשים אוהבים את זה, יש לזה ערך, אפילו בשכונות חרדיות, אנשים אוהבים את זה.

יוחנן וייצמן:

אפשר לרשום שבשלב של היתר הבנייה זה יישקל.

שרון אבני:

ברגע שאתה רושם את זה ככה, זה לא,

יוחנן וייצמן:

אם זה טוב יותר, היא תעשה את זה, זה לא טוב יותר, היא לא תעשה את זה, מה?

שרון שרון אבני:

אבל זה לא המלצה שלהם.

שני קוליץ:

אנחנו יכולים באמת לשקול, שוב, אפשר לשקול את זה,

ציפי רון:

זה וועדת שימור,

שני קוליץ:

אנחנו באמת צריכים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו וועדת שימור יש פה, יש פה תב"ע לשימור, מה את רוצה?

שרון דינור:

סבבה, אז בוא לא נוסיף זכויות, אז בוא נחזור,

יוחנן וייצמן:

מה זה קשור?

שרון דינור:

עושים תב"ע חדשה,

יוחנן וייצמן:

אפשר להוסיף זכויות, אם מוסיפים זכויות, אז צריכים להגיד לבן אדם קח את המדרגות הדפוקות האלה,

שרון דינור:

אז אנחנו, אנחנו אומרים,

יוחנן וייצמן:

תכניס אותם לבית שלך?

שרון דינור:

בשנות ה – 80 לא חשבו על זה, עכשיו כן.

יוחנן וייצמן:

אין צורך, באמת אין צורך,

שרון דינור:

בעיני יש צורך, אני חושבת שזה משהו שיכול ממש להאדיר את ירושלים לייפות אותה,

יוחנן וייצמן:

אין ספק, אני רואה את הגדודי של עשרות אלפי תיירים באים לראות את זה,

שרון דינור:

הלוואי. אתה צריך לקוות, אתה צריך לכוון לשם בתור משהו שהעירייה שלו כל כך ענייה.

ציפי רון:

מה שאותי (לא ברור),

שרון דינור:

תכוון לשמה.

יוחנן וייצמן:

נכון, אז זה מה שיביא לי את ה - ,

ציפי רון:

בשבוע שעבר,

יוחנן וייצמן:

בוא נשקיע באמת בדברים החשובים, ולא באיזה קיר דפוק,

ציפי רון:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

ברחוב רבנו תם.

ציפי רון:

בשבוע שעבר פגשתי מורה דרך בתל – אביב ואמר לי - מה קרה לכם? אתם הורסים את כל השכונות.

יוחנן וייצמן:

נכון, מה שהורסים פה, אבל מה שומרים שהורסים את השכונות, לא הכוונה לקיר הדפוק הזה. סליחה,

שרון דינור:

אבל הוא חלק מהרבה,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתך שהורסים שכונות,

שני קוליץ:

תסתכלו על התמונה.

ציפי רון:

הוא חלק מהבית, זה חלק מההיסטוריה שהייתה פה.

יוחנן וייצמן:

יש עוד דברים? אדריכלית קוליץ, שאת רוצה לומר?

ציפי רון:

אדריכלות תקופה.

שני קוליץ:

לא, אני רק אומרת, מסתכלת,

ציפי רון:

זה אדריכלות של תקופה,

שני קוליץ:

ולא מצליחה להבין באמת את הייחוד של ה - , כאילו כשאת מסתכלת על חזית רחוב האמרכלים, זה חזית שאני מיד מבינה שהיא לשימור, אני אומרת עם ערך היסטורי,

ציפי רון:

זאת אדריכלות של תקופה, זה מאפיין תקופה, זה מאפיין,

שרון דינור:

אנחנו לא,

ציפי רון:

זה מאפיין שכונה, ככה בנו,

שני קוליץ:

אני מסתכלת פה על המדרגות,

ציפי רון:

אנחנו לא מפריעים לבנות חדש, רק רגע, אנחנו לא מפריעים לבנות חדש, תבנו חדש, אבל לפחות להשתמש באבן, לא לזרוק אותה. האבן הזאתי, האיזי – אחמר היפיפייה הזאתי עם הכניסה עם האבן הלבנה, זה חלק מהאופי זה איכות, ואם אפשר לשמור את המדרגות בצד, לכניסה פרטית וכן הלאה, למה לא? זה רק יעלה את הערך של המקום הזה. וזה ישמור גם את המבטים ואת ההיסטוריה, מה קרה?

שרון דינור:

אני באמת לא מבינה מה ההתנגדות לזה. באמת, כאילו את יודעת שעכשיו אנחנו עושים עם כל מיני פרויקטים שימוש חוזר,

ציפי רון:

זה כניסה פרטית,

שרון דינור:

זה אשכרה חוסך כסף לאנשים, לא ביקשתי ממך לשמור את זה במקום שזה יעלה הרבה יותר כסף, אמרתי תשתמשו באבנים,

שני קוליץ:

בוא נגיד שיש, יש סדר, אם אפשר לשמור באמת אולי את החזית, את האבנים בחזית, זאת אומרת את האבנים המקוריות, המדרגות אני לא מצליחה להבין,

שרון דינור:

אז תקשיבי,

שני קוליץ:

(לא ברור) לשימור,

שרון דינור:

אם את לא תשמרי את המדרגות, זה יהיה חצי הצלחה מבחינתי לפחות איך זה, תחזרי את החזית.

שני קוליץ:

מה? מבחינת, את אומרת אם אני כן אשמר את האבנים בחזית.

ציפי רון:

המדרגות זה חלק מהסגנון בנייה של השכונות האלה, כל הבתים שם, כל הרצף, כל הטורים עם מדרגות האלה, ממש (לא ברור),

שני קוליץ:

זה השתנה,

ציפי רון:

אנחנו לא רוצים להרוס את הכול, אנחנו לא רוצים להרוס את הכול בשנת 2024, אנחנו רוצים כן לשמור איזה שהיא, איזה שהוא זיכרון למה שהיה כאן.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ציפי רון:

אם זה אפשרי בתכנון, ובעשייה, זה לא מי יודע מה השקעה, זה יכול גם לתת איכות חיים יותר טובה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, מאה אחוז.

ציפי רון:

לדירה השנייה שתהיה להם כניסה.

שני קוליץ:

אז אולי,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) זה,

שרון דינור:

אין את השרטוטים של הבניין, אז אני לא יכולה להראות איך הוא, כאילו את החזית האחורית.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

אין.

יוחנן וייצמן:

אני בגדול הולך להיצמד לתב"ע,

שרון דינור:

תודה רבה, ביי. את יכולה לרדת, תודה.

שני קוליץ:

תודה רבה לכם, תודה, תודה.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה רק לומר את ההצעה שלי.

שרון דינור:

שנייה רגע. כן.

יוחנן וייצמן:

אני, א' אני אקריא את ההחלטה של הוועדה מחוזית בתיק שדיברנו ממול, כי זה חשוב פה.

שרון דינור:

איזה מספק תיק?

יוחנן וייצמן:

מספר תב"ע, אני אחפש את זה. 113 משהו,

שרון דינור:

ממול.

חיים כהן:

אני חושב שבשכונה זאת לשמור על השימור, שיבואו לראות את האוכלוסייה שגרה שם.

יוחנן וייצמן:

כן, את הצרכים שלה, ואת ה - , לראות את האוכלוסייה, נכון.

חיים כהן:

זה השימור.

יוחנן וייצמן:

השימור הוא,

חיים כהן:

הכי וותיק,

דובר לא מזוהה:

אתה יודע זה מחליף את האוכלוסייה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה השימור האמיתי.

חיים כהן:

זה השימור.

יוחנן וייצמן:

שימור המורשת זה לא הבלוקים,

ציפי רון:

זה האנשים, אתה אומר.

יוחנן וייצמן:

זה אנשים,

ציפי רון:

נכון, אבל יחד עם האנשים יש גם את המסורת.

יוחנן וייצמן:

את ההחלטה של הוועדה מחוזית,

שרון דינור:

תגיד לי את המספר של התב"ע, אני יכולה לעזור לך, זה ברבנו תם, באמרכלים, איפה?

יוחנן וייצמן:

זה היה באמרכלים.

שרון דינור:

אמרכלים, יש, 113,

יוחנן וייצמן:

1131259, תחפשי את ההחלטת ההפקדה של הוועדה מחוזית.

ציפי רון:

אתם יודעים מה זה אמרכלים, נכון?

יוחנן וייצמן:

כן, בוודאי.

שרון דינור:

מה?

ציפי רון:

זה שהביאו תרומות מאזורי ארצות השפלה לירושלים במאה ה-19. זה חלק מההיסטוריה של העיר, זה כל כך חשוב, היציאה מהחומות.

יוחנן וייצמן:

נכון, אז משמרים שמה, יש שמה תב"ע לשימור, אנחנו נצמידים אליה, הכול בסדר.

ציפי רון:

מה בונים פה? אף אחד לא יודע לתרגם את מה שאמרתי בקומה, זה יירשם, הפקידים. אמרכלים זה פקידים מילה נוספת לפקידים, פקידים זה אמרכלים, זה גם,

שרון דינור:

סליחה אמרכלים זה לא דוגמא לכלום, כי באמת אין, כאילו שום דבר אני לא רואה שימור פה, זה תב"ע חדשה שלהם, זה יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

מה? נכון, הם הורידו, נכון, ועכשיו תיכנסי, אולי אם תעשי משהו אחר, יש לי הצעה בשבילך, תיכנסי להמלצת המחלקה, זה בדיוק, זה די גנרי דומה למה שכתוב פה.

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

זה במהלך השלבויות, אף אחד לא אישר את זה.

שרון דינור:

זה ככה זה ממש לא,

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

(לא ברור).

שרון דינור:

זה אומר שאת זה הורידו?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

את זה הורידו?

יוחנן וייצמן:

לא,

דובר לא מזוהה:

ממול, ממול,

שרון דינור:

בסדר, אז מה אתם רוצים? אתם משווים את זה לזה? כאילו,

יוחנן וייצמן:

לא, הראו לנו פה את התיק תיעוד, בסדר, בואי, גם אז היה פה שמח ומבדח, רועי היה, אני לא זוכר
אם את היית, מהפרוטוקול אני רואה שרועי היה, אני העליתי כאן,

שרון דינור:

לא, אני חושבת שאולי הייתי פה בהתחלה, שלא רצינו את האיחוד חלקות, יכול להיות שזה,

יוחנן וייצמן:

לא רצו את האיחוד חלקות, זה היה בין הדברים.

שרון דינור:

זה היה אחד,

יוחנן וייצמן:

אתה היית?

שרון דינור:

כן, אבל שינינו פה את הזה, את, זה הייתה אחת הוועדות הראשונות שלי.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות.

שרון דינור:

אבל שינינו את האיחוד חלקות, אמרנו בסדר,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

איחוד חלקות, אבל.

יוחנן וייצמן:

אז אני מציע לאשר את התוכנית, להיצמד לתוכנית של הוראות 2874, זה ההצעה שלי.

שרון דינור:

ממש חבל, כי באמת אין שום סיבה לא, באמת, לא, אפילו לא כלכלית, אני אומרת לכם אין סיבה כזאת.

יוחנן וייצמן:

עזבי שמה את האוכלוסייה, תראו מהאנשים האלה, מהמסכנים האלה,

שרון דינור:

מה זה קשור?

לורה ורטון:

מה לרדת מהם? מה? זה לא (לא ברור), אם כך.

יוחנן וייצמן:

מה אפשר להכניס להם את המדרגות הדפוקות האלה לתוך בניין חדש?

שרון דינור:

זה לא את המדרגות, אז את החזית עם האבנים ההיסטוריות,

יוחנן וייצמן:

מצאת את ההחלטה של הוועדה מחוזית, אני רוצה לזרום איתך.

שרון דינור:

בוא נראה מה מצאתי.

יוחנן וייצמן:

הם אומרים לעשות בשלב ההיתר,

שרון דינור:

אתם מבינים במקום ללכת, אני רוצה שילכו בשכונה לאורך כזה, אל תגידו שזה לא יפה. זה מהמם, ללכת, בשכונה היסטורית ליד כזה זה להרגיש את ירושלים, ללכת בשכונה שלא יודעת מה, אני אחפש זה משהו אחר, זה פשוט חבל, זה לאבד את הדבר הזה, את הערך המוסף, הנה ללכת ליד כזה. מה כיף

לי בללכת ליד כזה, זה סתם מכוער, אני אומרת צריך ללכת ליד המבנים לשימור, זה אופי אחר לחלוטין, למה?

לורה ורטון:

מה שיש שם בעצם.

ציפי רון:

ותראו איזה נוף הגגות, את נוף הגגות. אנחנו רואים את זה גם מהרחוב.

שרון דינור:

יללה, החלטה.

יוחנן וייצמן:

החלטה שלי, אתה רוצה שאני אשלח לך במייל את ה - ,

שרון דינור:

לא, אתה רצית להקריא,

יוחנן וייצמן:

אני עובד כעת על PDF, פשוט.

שרון דינור:

אז תקריא לנו את מה שזה, כתוב שמה.

יוחנן וייצמן:

אני אקריא ושלוס. אני אומר לאשר את הבקשה בתנאים הבאים, תיעוד,

שרון דינור:

זה מה אתה מקריא? מההחלטה של וועדת שימור?

יוחנן וייצמן:

לא, אני מקריא לקחתי את זה, ואני רואה עובר, אני עובד עליה, מבחינת המחלקה,

שרון דינור:

ההחלטה שלנו, או,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני לא צריכה שתקריא לי אותה עכשיו,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אנחנו עכשיו, הוא אומר מה יהיה בה.

לורה ורטון:

לא, אבל למה לא,

ציפי רון:

הוא התחיל מסעיף ג', הוא התחיל מסעיף ג'.

עו"ד דני ליבמן:

מתחילים לדלל אותה.

שרון דינור:

הגג זה כן לשימור, פה אני רואה,

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

לא, הסתכלתי, ואני רואה זה כן מסומן לשימור,

יוחנן וייצמן:

החזית הצפונית לשימור, זהו. אנחנו אותו דבר להיצמד להחלטה שמה. אני חושב כמדיניות,

שרון דינור:

א', תכתוב בהצבעה שאני מתנגדת, שהוא, עכשיו הוא מתקן את זה לפי כמובן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בפרוטוקול תעשה את זה,

שרון דינור:

בפרוטוקול תכתוב, הצבעה, אני לא יודעת מה לורה וזה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, יוחנן וחיים,

שרון דינור:

לורה, איך את מצביעה בדבר הזה?

לורה ורטון:

אני בעד ל - ,

יוחנן וייצמן:

בעד עמדת המחלקה, בסדר, 3 ו 2 – ,

ציפי רון:

כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, מאה אחוז.

ציפי רון:

יש,

לורה ורטון:

רגע לא,

ציפי רון:

מהמדרגות,

לורה ורטון:

יש ורעפים,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

הגג.

ציפי רון:

כן,

יוחנן וייצמן:

הרעפים אני נגד, אני נגד זה, אני חייב להגיד שאני נגד זה רוחבית, זה,

ציפי רון:

למה?

יוחנן וייצמן:

זה השתטות. אתה בונה בניין, למה לקחת את הרעפים מלפני 100 שנה.

לורה ורטון:

בסדר, למה לא?

ציפי רון:

כי הם הכי טובים, והכי יפים.

יוחנן וייצמן:

אם הם הכי טובים, אז הוא ישתמש בהם.

ציפי רון:

בעולם כולו, בעולם כולו, בשימור,

שרון דינור:

כתבנו לשלב,

ציפי רון:

משלמים על זה המון כסף, אתה יודע, שהם מוכרים את זה לקבלנים אחרים, משלמים על זה הון תעופות.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

איזה עוד,

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל צריכים שהגג, החלטה שיהיה גג רעפים?

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אבל לאו דווקא מקוריים?

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אבל לשלב, בסדר,

ציפי רון:

אנחנו אומרים לשלב.

עו"ד דני ליבמן:

אם יישבר להם רעף, הם ישימו חדש.

ציפי רון:

יישברו להם רעפים, הם לא יוכלו,

יוחנן וייצמן:

זה לקחת, לשמור אותם לכל אורך הבנייה, רעפים חלקם רקובים, באמת, נו מה?

ציפי רון:

אבל מה שרקוב, הם לא ישתמשו, הם ישתמשו, הם יסלבו את מה שאפשר, אנחנו לא פנאטים, את מה שאפשר, אם זה רוח המקום.

יוחנן וייצמן:

זה, אני מקריא את ההחלטה,

ציפי רון:

הם יעשו (לא ברור),

שרון דינור:

הנה, אין לך מה להקריא את זה,

יוחנן וייצמן:

אז שנייה אחת, אני, אבוא,

שרון דינור:

את האיחוד חלקות אמרנו בסדר, שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, את האיחוד חלקות תוריד,

לורה ורטון:

למה?

שרון דינור:

למה? אבל לא, הסכמנו לזה, אז מה יש לך עוד להגיד?

לורה ורטון:

כמו שהיא עושה, היא אמרה,

יוחנן וייצמן:

את אומרת יש לזה,

לורה ורטון:

זה מה שהיא אמרה,

יוחנן וייצמן:

בקודם לא עשינו את זה, עזבי אותם גם פה, שיעשו איך שנוח להם. שיעשו בניין טוב, שאנשים יהיה להם נוח,

שרון דינור:

לא, אני כתבתי לעשות בניין לא טוב, חבל, אמרתי תעשו בניין גרוע, איזה באסה שאתה מבטל את זה, נו באמת, מה זה קשור בכלל?

יוחנן וייצמן:

למה את,

שרון דינור:

כי זה מצחיק אותי, כי גם כשאנחנו אומרים הבאים,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, את רוצה להראות לי, איפה הם תכננו את המדרגות?

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

בשביל מה צריך להראות,

לורה ורטון:

אבל אם היא כבר הסכימה לזה,

שרון דינור:

אני אין לי בעיה עם המדרגות, לא אמרתי,

לורה ורטון:

היא הסכימה,

שרון דינור:

לא אמרתי שיש בעיה,

לורה ורטון:

היא התחילה בזה.

שרון דינור:

הדבר היחיד שאמרתי, אמרתי שיש, שאין, אין, אני רוצה להשאיר את בעיצוב שיראה כמו חלקות נפרדות, ואתה כאילו,

יוחנן וייצמן:

טוב, דנו בזה, והחלטנו שלא.

שרון דינור:

אבל לא דנו בזה בכלל.

יוחנן וייצמן:

לא, בתיק אחר,

שרון דינור:

היא לא אמרה, לא,

יוחנן וייצמן:

היא לא אמרה, אז היא לא אמרה.

שרון דינור:

בתיק האחר אנחנו התנגדנו לאיחוד חלקות, פה לא התנגדתי לאיחוד חלקות,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

אמרתי את העיצוב תשפרו, מה, למה אתה צריך,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

(לא ברור) כזה דבר?

יוחנן וייצמן:

קיבלתי, הרמתי ידיים בסדר. אז א' נשאר.

שרון דינור:

ואחרי זה אישרתי רק את השימור חזית צפונית שזה מה שמסומן בזה.

יוחנן וייצמן:

מצוין.

שרון דינור:

הורדתי חזית דרומית, הורדתי גרמי מדרגות. גג רעפים היא הסכימה, אמרנו לשלב,

יוחנן וייצמן:

לורה ורטון:

תורדי אותו,

שרון דינור:

אבל אמרנו לשלב,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה, אני רוצה כמדיניות, אני נגד זה, נעשה פעם אחת דיון על זה, ונדבר.

שרון דינור:

טוב.

יוחנן וייצמן:

הנושא הזה מגיע גנרי, אני לא,

שרון דינור:

יש לקבל אישור לתיק תיעוד שהוגש.

יוחנן וייצמן:

ברור.

שרון דינור:

קומת מרתף,

יוחנן וייצמן:

יופי.

שרון דינור:

מוצעת חפירת קומת מחסנים חדשה מתחת ליסודות, הם הרי עכשיו,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

יבקשו אותנו,

יוחנן וייצמן:

מצוין. רגע, רק לפני המילים, - יש להגיש, תוסיפי בשלב ההיתר.

שרון דינור:

איפה זה כאילו? אני לא רואה.

יוחנן וייצמן:

בשורה השנייה.

דובר לא מזוהה:

יש חוות דעת מהנדס (לא ברור).

שרון דינור:

אוקי, אחר כך זה עוד לא עברתי על זה, המרפסות יש להציע מרפסות, כמתאר המרפסות ההיסטוריות הקיימות בחזית צפונית,

יוחנן וייצמן:

איך הם מציעים, מה הם הציעו, תראי לי מה הם הציעו, מה הם הציעו, מה ההצעה שלך?

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

את יודעת, תשאירי את המרפסות פתוח, ונמשיך הלאה.

שרון דינור:

הנה, הנה, בוא נסתכל עליהם רגע, המרפסות בחזית צפונית, נו, ברח לי, סליחה, הנה, אז כאן כאילו רציתי שהם ימשיכו את ה - , את המרפסות האלה,

יוחנן וייצמן:

הם לא יכולים, את יודעת שהם לא יכולים, הם יקרו את הסוכה לקומה ב'.

שרון דינור:

אבל זה לא, רגע, בוא נראה רגע את החלוקה הפנימית שלהם.

ציפי רון:

הוא לא מפריע בכלל.

שרון דינור:

יותר מידי,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

להכניס יותר מידי (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אני לא שתיתי כלום.

ציפי רון:

זה אמוציונאלי מידי.

יוחנן וייצמן:

אני מודה שלא שתיתי, לא, אני מודה שיש לי (לא ברור) עם הנושא הזה.

לורה ורטון:

שמה?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

לך?

יוחנן וייצמן:

היא אמרה לי בגלל ששתי קולה זירו,

ציפי רון:

אני אומרת לו שזאת עיר אמוציונאלי,

יוחנן וייצמן:

אז אמרתי שנכון, אני מודה.

שרון דינור:

שהיום (לא ברור) כזה?

יוחנן וייצמן:

לא,

ציפי רון:

התיק הזה.

עו"ד דני ליבמן:

גג הרעפים,

שרון דינור:

רגע, אוקי, יש לי, אישרתי במרפסות רק את יש לסמן תוספות וסגירות לא מאושרות לפירוק, גג רעפים חדש, אמרת לבטל. נספח,

יוחנן וייצמן:

רגע, תעצרי, אז לא המבנים ההיסטוריים, הקיר ההיסטורי,

ציפי רון:

אני, אני,

שרון דינור:

איפה אתה? אתה עברת?

יוחנן וייצמן:

בתשריט ב – ז'

ציפי רון:

כואב לי,

יוחנן וייצמן:

אה הורדת בכלל? זה לא משנה ממני.

ציפי רון:

כואב לי כל כך עליהם, שזורקים את הרעפים האלה,

עו"ד דני ליבמן:

שרון, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אז אני כן,

עו"ד דני ליבמן:

כאן יש חוץ מהרעפים, למה לא?

דובר לא מזוהה:

להרוס ולתת את זה למי שרוצה למכור, אין בעיה.

שרון דינור:

יש לסמן, חזית,

יוחנן וייצמן:

זה לא עוזר נו, הדברים האלה הם אחרי זה באים עם כיבוי אש זה לא עובד הדברים האלה.

דובר לא מזוהה:

מה?

יוחנן וייצמן:

החלק השטוח בראש הגג, זה גיהנום חדש, צריכים גם להסדיר אותו.

ציפי רון:

מה? שטח בראש הגג?

שרון דינור:

לסמן, יש לי, יש לי איזה רעיון,

יוחנן וייצמן:

הוראות, יש להוסיף הוראות לשימור להגנת הקיר ההיסטורי,

שרון דינור:

הוראות התוכנית, תסתכלי הורדתי, כאילו, כי לא הוספתי מעבר לקיים,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

נספח בינוי לסמן את, חלקי הבנייה הרלוונטיים ההיסטוריים,

יוחנן וייצמן:

מצוין.

שרון דינור:

תנאי להיתר בנייה, עצרנו פה. ביקשנו מקודם את החוות דעת,

יוחנן וייצמן:

בסדר, יי, י"א בסדר, את ט' אישרת?

שרון דינור:

כבר אין פה כלום, זה לא, אין פה כמעט רק ה - , זהו.

יוחנן וייצמן:

בסדר?

שרון דינור :

יללה, יחזקאל.

יוחנן וייצמן :

בוא שנייה אחת, תני לי רק לגשת.

עו"ד דני ליבמן :

אז תגללי רגע למטה.

שרון דינור :

הנה הנה גוללת. אני רואה חיים, שאתה באתנחתא. תגידו מישהו יכול אולי,

יוחנן וייצמן :

כן, הלאה,

שרון דינור :

יחזקאל לא היה? אוקי, עברנו הלאה,

יוחנן וייצמן :

רגע, רגע, שנייה אחת, מה זה חזית מערבית? אין לפגוע להוסיף על,

שרון דינור :

החזית המערבית.

יוחנן וייצמן :

מה זה?

שרון דינור :

זאתי שלשימור.

יוחנן וייצמן :

הצפונית,

שרון דינור :

נכון, למה כתוב מערבית?

יוחנן וייצמן:

צפונית.

שרון דינור:

סליחה. אוקי, עברנו ליחזקאל 37,

יוחנן וייצמן:

מזה בוכרים? בוא נראה מה זה?

שרון דינור:

זה גם תב"ע 130995 רגע בוא נראה, ממש ממש צמוד לרכבת הקלה, אני חושבת שיכול להיות, זה לא נדון כבר בוועדה המחוזית?

יוחנן וייצמן:

אני חושב שלא, אני לא, עוד שנייה אני אבדוק. תראי, עוד דבר אחד,

שרון דינור:

מה? בתיק הקודם?

יוחנן וייצמן:

בתיק הקודם, כן, מה שמקריא מהחלטת הוועדה המחוזית, כי זה הסעיף היחיד של השימור, וכדאי שנכניס אותו. עיצוב חלונות פרטי החלונות, המעקות המרפסות, יתואמו על מחלקת שימור של עיריית ירושלים, כתנאי למתן היתר בנייה.

שרון דינור:

בכל הבניין?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אתה, וזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

איך נקרא הסעיף? יש לו תת כותרת?

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

אוקי, אז מה, זה בתנאים להיתר?

יוחנן וייצמן:

החלטה, אני מדבר על החלטת הוועדה מחוזית,

שרון דינור:

כן, אפשר להכניס את זה בתנאים להיתר או משהו אחר?

יוחנן וייצמן:

בסדר, כן, זה ממילא לא צריך, אם זה נכנסים בתנאים להיתר, אז,

שרון דינור:

לא, אני שואלת אם להכניס זה בתנאים להיתר.

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

שרון דינור:

עיצוב רגע,

יוחנן וייצמן:

כי זה חלטה שלהם, זרמנו עם זה, זה יכול להמשיך עם זה הלאה, אז שלום.

שרון דינור:

עיצוב החזיתות יתואם המחלקה לשימור?

יוחנן וייצמן:

כן. ודרך אגב אני רואה שצדקת, הם קיבלו את העמדה שלך גם בנושא של השני גושים. אני נכנסתי להחלטת הוועדה המחוזית.

שרון דינור:

טוב, יופי, תודה. בוא נמשיך אז, אני לא צריכה לחגוג את זה, זה הצלחות קטנות,

יוחנן וייצמן:

בסדר, מה?

שרון דינור:

אפילו לא בדקתי.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני כן בודק את זה הרגע, אני לא, אני לא מתבייש להגיד (לא ברור) לא צודקת.

שרון דינור:

טוב, יחזקאל 37 אני משום מה חשבתי שהוא כבר עלה לדיון, זה בניין בבוכרים, הוא נמצא באמת על רחוב יחזקאל לצד הקו רכבת הטבעי,

חיים כהן:

מה הסיפור פה? אני חושב שבסוף זה לא עלה לדיון, או שזה כן עלה לדיון?

יוחנן וייצמן:

לא, אתה מדבר על משהו אחר, שכבר, נראה לי שאנחנו מדברים על שתי תיקים,

חיים כהן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

מה שהיה פה, זה היה יעבץ. הוא כבר אושר במחוזית.

חיים כהן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

עם ה - , כמו העמדה של המחלקה, ולא כמו העמדה שלי.

שרון דינור:

אני רק אגיד כמה פרטים, תיכף הם יעלו להסדיר, אבל רק אני אגיד לכם שתדעו שהוא, הוא מוזכר, ונמצא ראוי לרשימת שימור, אבל הוא לא חלק מהשימור סטטוטורי, הוא מבנה היסטורי שנבנה מתי שהוא לפני 1910, שזה אומר יחסית וותיק, יש לי איזה שהוא תיק תיעוד מקדים, שמציעה תוספת של 5 קומות, וגג רעפים. זהו, אפשר להעלות אותם,

חיים כהן:

זה מוסד ציבור, נכון?

יוחנן וייצמן:

מי זה?

חיים כהן:

אנחנו מדברים על מוסד ציבור,

יוחנן וייצמן:

מוסד, כן,

שרון דינור:

מה זה?

חיים כהן:

זה מוסד.

שרון דינור:

זה,

חיים כהן:

מוסד ציבור, (לא ברור). זה מוסד, זה לא, זה לא מגורים.

שרון דינור:

נושא שימור עדיין צריך, דווקא מוסד אפילו שמחה יותר שהוא, שיש בו משהו לשימור,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

ואז יותר אנשים חווים אותו, רגע, אני אעשה ככה תב"ע

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, זה רבקה פורוש.

שרון דינור:

כתוב פה מגורים ותחבורה, זאת אומרת זה לא, זה לא,

חיים כהן:

(לא ברור).

שרון דינור:

כתוב מגורים, מגורים זה יכול להיות, הבניין הוא מוסד. וזה גם נראה כמו מה, פינת אוכל, לא ממ"דים וזה, זה נראה כמו מגורים.

יוחנן וייצמן:

מה? בסדר, אני לא יודע מה זה.

שרון דינור:

תראו, לא, אבל עכשיו, רוצים לחכות לה, היא תעלה?

דובר לא מזוהה:

שהיא תתחבר. פנט פה עכשיו.

שרון דינור:

פנט זה משהו לחבא?

דובר לא מזוהה:

התיק האחרון.

שרון דינור:

אז רגע, אולי נכניס את פנט.

יוחנן וייצמן:

את פנט בתיק של צפניה? בסדר,

שרון דינור:

רגע, רגע, תנו לי להסתכל שנייה בבקשה. אתם יודעים משהו שקרה מדהים ב-, אנחנו לא צריכים להעביר וייצמן את הסדר יום דרך איובי יותר, נכון? זה תמיד היה,

יוחנן וייצמן:

אני ביקשתי את זה, כן,

שרון דינור:

הוא אומר לי תכניסי עוד תיקים, ואני אמרתי,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

א', אני רואה שיש מלא תיקים עכשיו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כאילו כל הוועדות, ה', אני לא יכולה להמציא תיקים, כאילו לא יכולה להמציא משהו שאין לי. טוב, הנה, צפניה 24,

ציפי רון:

רגע, אנחנו דילגנו על ה - ?

שרון דינור:

אנחנו נחזור אליו, פשוט זה לא הצלחנו להגיע,

ציפי רון:

(לא ברור) האנשים? רגע, אז אנחנו עוברים לצפניה?

שרון דינור:

אז אנחנו עוברים לתיק האחרון כרגע, לצפניה, צפניה 24, וזה, תיק של תמ"א/38, אתם רואים פה הדמיה, ועוד הדמיה. תמ"א/38 שהיא בניית תוספת של 3 קומות והרחבות למבנה היסטורי קיים. המבנה הוא בעיר ההיסטורית, הוא נכלל ברשימת השימור המוצעת שלנו, לא בשימור סטטוטורי, השנת בני השלו היא עד 37 מתי שהוא,

יוחנן וייצמן:

השם קוד נכלל ברשימת השימור המוצעת זה, עדיין לא אושר לשימור,

שרון דינור:

לא אושר לשימור, אמרתי, לא אושר, אני חושבת שהטבלה פה היא מאוד מסודרת, מבחינתי.

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שרון דינור:

מצב מוצע, אמרנו בנייה של 3 קומות, אוקי, הוא בניין חביב, כאילו נקי יפה וזה, ואתם רואים גם את ההצעה המוגשת פה, אז אם אפשר להכניס אותם, יש לי פה, לדעתי הכינו פה, כן, יש לי עומר מעורר הבקשה, אז אפשר לקרוא לו, כן, תודה. מה אתה רוצה שאני אפתח?

יצחק פנט:

הרמוניקה אחרונה.

שרון דינור:

(לא ברור) את זה שנייה.

יצחק פנט:

יצחק פנט.

שרון דינור:

סליחה שזה, זה לוקח כמה דקות שזה נפתח, לא יודעת למה.

יצחק פנט:

אולי אפשר תפתחי, שרון,

שרון דינור:

כן,

יצחק פנט:

אולי אפשר יש נקודה מסוימת. למעשה ההרמוניקה הזו, זאת הרמוניקה אחרי כל ההערות של מחלקת שימור, אני אחזור פחות או יותר על ההערות, יש פה שימור,

שרון דינור:

רגע, אם, זאתי מה שאתה מראה זה כבר אחרי התיקונים?

יצחק פנט:

כן,

שרון דינור:

אז אולי תגיד לנו רק מה מתוך ההערות פה נראה לך שהוא,

יצחק פנט:

אז אני אחזור, אני אחזור על זה, השימור זה בניין היסטורי, יש פה שתי קומות שימור בחזית הזאת, בחזית הצידי, החזית הצידי הזאת, וגרם המדרגות הזה, שהוא גרם המדרגות המערבית. יש בבניין שני גרמי מדרגות כאלה, יש גם אחד בצד המזרחי,

ציפי רון:

(לא ברור) את השימור של שניהם.

יצחק פנט:

מה?

ציפי רון:

את השימור של גרמי המעלות.

יצחק פנט:

עכשיו בהתחלה ביקשו את שניהם, היה משא ומתן מול יהונתן, מול מחלקת השימור, והוא אמר לי תשאיר אחד, תבחר באיזה שאתה רוצה, או את זה, או את זה. בחרנו את זה, כי זה יותר נוח לנו, הוא (לא ברור) מקובל. התוכנית מקובלת.

שרון דינור:

אתה יכול כאילו למה זה, לא עכשיו, אחרי הדיון.

יצחק פנט:

אין בעיה, המייל הוא מתאריך, מתאריך 19 לפברואר 24, כתבתי לו, הרי סיכמנו שימור צד אחד, הוא אמר מקובל עלי. אבל לאחר בדיקת תיק התיעוד אני רואה שהגרם המזרחי יש לו ערך, אז תנסה לשלב את הגרם ההיסטורי במיקום אחר במבנה החדש. אמרתי לו אין בעיה, אני מוכן לקחת, אני לא יודע מה הערך יש לזה, אבל את המדרגות האלה לשלב בחדר המדרגות, יש לזה ערך, להגיד לכם, אני חושב שלא, אבל הוא הסכים איתי, שאנחנו משמרים גרם מדרגות אחד. עכשיו שתבינו, שהשימור הזה של חדר מדרגות הזה, מה שאנחנו מסדרים גם יוצר לנו בעיה לא פשוטה, קודם כל יש לנו 70 מטר מרובע שאנחנו לא יכולים לנצל בגלל השימור הזה, נותר לנו זכויות, הרי זה 5 קומות, ניצול חלל גג רעפים, הרשו לנו פה מוגבה מעט בגלל שנותרו לנו הרבה זכויות ויקר לחזק פה, בגלל השימור.

שרון דינור:

אני לא הבנתי רגע, כי לא, לא כל כך ברור לי מהנספח בינוי, אם החזית שאתם בונים, היא בדיוק באותו קו מתוך קונטור של החזית הקיימת, כתמונת ראי, של מה שיש שם,

יצחק פנט:

זאת?

שרון דינור:

לא, הדרומית.

יצחק פנט:

הדרומית לא כמדויק,

שרון דינור:

כן,

יצחק פנט:

פחות או יותר,

שרון דינור:

כי אז אני לא מבינה למה אי-אפשר לשמור עליה, באופן שהוא מבקש, תעזוב רגע את החדר מדרגות, למה אי-אפשר כן?

יצחק פנט:

להעתיק אותה?

שרון דינור:

כן,

יצחק פנט:

אני אין לי בעיה, אני יכול להעתיק, אבל לא, אבל תביני, שרון הקיר הזה אם אני מעתיק אותו הנה, זה מדרגות יצאו מחוץ לקו הבניין.

שרון דינור:

לא, אני אגיד, רגע, שים רגע בצד את המדרגות,

יצחק פנט:

כן,

שרון דינור:

אבל את הקיר עצמו כדי, להחזיר אותו, האם אתה יכול?

יצחק פנט:

את האבן? מה הבעיה?

שרון דינור:

אוקי,

יצחק פנט:

אין לי שום בעיה,

שרון דינור:

שמעתם? זה גם כלכלי,

יצחק פנט:

זה לא, כן, קודם כל הוא חוסך לי אבן, זה בסדר גמור.

שרון דינור:

אמרתי או לא אמרתי?

לורה ורטון:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

מי שרוצה יעשה את זה,

יצחק פנט:

כי אנחנו מפרקים ממילא את האבן.

ציפי רון:

רק המלצה קטנה,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

רק המלצה קטנה שלה.

יוחנן וייצמן:

ציפי רון:

רק עם המלצה קטנה שלה.

יוחנן וייצמן:

אני אעשה, אני, אבן.

שרון דינור:

אתה יכול אולי רגע, טוב, בסדר.

יצחק פנט:

אין לי בעיה לקחת את האבן מפה, אני ממילא מפרק אותה, זה אבן שיש לה ערך,

ציפי רון:

איזי – אחמר, נכון?

יצחק פנט:

אני לא יודע, זה טובזה כזה ככה,

ציפי רון:

אדומה, זאת אבן טובה.

יצחק פנט:

כן, זה אבן טובה.

שרון דינור:

אני גם אומרת כזה דבר, אני מכניסה, רוצה להכניס בהמלצה, ששימוש חוזר באבן, ושחזור פתחים ככל הניתן, אני לא רוצה,

יצחק פנט:

ככל הניתן.

שרון דינור:

ככל הניתן,

יצחק פנט:

זה לא מדויק.

שרון דינור:

בסדר? כתבתי ככל הניתן.

יצחק פנט:

ככל הניתן, זה בסדר. עכשיו המדרגות האלה לא ניתן לשים אותם, (לא ברור) לדעתי זה מיותר, פשוט מיותר לשים אותם באיזה שהוא מקום אחר.

יוחנן וייצמן:

כן.

יצחק פנט:

זה, זה בגדול. עכשיו יש פה, זה הנקודות המחלוקת היחידה עם ההמלצה, כי ההמלצה הזאת נכתבה משום מה, אין לי מושג למה, עם שתי גרמי המדרגות, שאנחנו סיכמנו במפורש,

שרון דינור:

לא אמרת לנו,

יוחנן וייצמן:

בסדר, שמענו.

יצחק פנט:

עכשיו תראו, רק י שלי פה שני דברים אני מבקש מהוועדה, בסעיף ג',

שרון דינור:

כן,

יצחק פנט:

חוות דעת מהנדס שימור, ברור לי שצריך חוות דעת הנדסית, אבל אני מבקש שזה יהיה תנאי להיתר, כי אנחנו עושים תהליך כזה ארוך מול מהנדס, מול בקרה הנדסית יכולים להיות שינויים, מה הטעם שאני עכשיו אלך למהנדס שימור, ואני אחר כך אצטרך לשנות.

שרון דינור:

בסדר,

יצחק פנט:

בסדר? זה דבר ראשון, דבר שני, סעיף ז',

שרון דינור:

נספח פרטים.

יצחק פנט:

נספח פרטים גם כן כתנאי להיתר, זה אותו דבר, זה אותו רעיון.

שרון דינור:

תנאי להיתר.

יצחק פנט:

בסדר? עכשיו אני רק ביקשתי בסעיף ו', כתוב פה, יש להגיש חוות דעת אגרונום לשלב עצים בוגרים, אז קודם כל שילבנו כבר עצים בוגרים. מבחינת אגרונום, יש פה בתוך החלקה עץ אחד זית להעסקה, כן? לא לעקירה.

שרון דינור:

איפה? אתה לא אמרת לאן אתה מעתיק אותו, הנה, הנה כתוב, אתה יודע עץ זית להעתקה, עובר לחזית, מראש כתבת, זה טוב.

יצחק פנט:

כן, כן, עץ זית מהעתקה, נכון,

שרון דינור:

כן, בסדר, אנחנו,

יצחק פנט:

לא זכרתי.

שרון דינור:

אין בעיה, אני רק רוצה להגיד שמה שרצינו פה, זה לראות שהעצים פה הם, הם משתלבים יפה כאילו עם העצים שמבינים,

יצחק פנט:

מה אני אביא פה בחוות דעת אגרונום? יש פה שני עצי ברוש לא בחלקה שלנו, הם מחוץ לחלקה. ואנחנו כמובן מסמנים אותם לשימור, כי אנחנו,

שרון דינור:

אבל חוות דעת אגרונום אולי הכוונה הייתה שלא נפגעים העצים שהם לשימור, כשהבנייה מתקרבת אליהם.

חיים כהן:

אז אני חושב שהחוות דעת של אגרונום הייתה, כי היה חשש אולי שזה, העצים הולכים לעקירה ברגע שהוא הגיע ואמר, ומציין שזה לא הולך לעיקרה.

שרון דינור:

לא, לא, ברוש זה עץ נורא נורא רגיש.

חיים כהן:

לא, לא ברוש, אני אומר על העצים זיתים הוא אמר שיש שמה.

שרון דינור:

זית להעתקה.

יצחק פנט:

אנחנו מעתיקים, זה בסדר,

חיים כהן:

בגלל זה ביקשתם את האגרונום.

שרון דינור:

לא, אני חושבת שאם את המציע עץ לשימור, במרחק של 2 מטר בערך מהיסודות ממ"ד, זה צריך כאילו לראות שזה בכלל עובד, העץ הוא בטח של השכנים, אני מניחה, אני לא יודעת.

ציפי רון:

בדרך כלל השורשים של ברוש, שהם אנכיים, הם יותר כלפי מטה, ולא מתפרסים, תלוי איזה סוג של ברוש, אם זה ברוב צריפי, אז זה כלפי מטה,

שרון דינור:

את חושבת שלא, ציפי, את חושבת, אני משחררת אותו, אם את חושבת שלא צריך חוות דעת אגרונום פה, אני לא רוצה לכתוב את זה,

חיים כהן:

הוא משמר,

ציפי רון:

לא, אבל הוא יצטרף אולי חוות דעת, לבנייה,

חיים כהן:

האמת שהיא אני שוב, אני אומר אני רואה פה תוכנית,

שרון דינור:

יפה.

חיים כהן:

שהלך יד ביד עם המחלקה.

שרון דינור:

נכון,

חיים כהן:

לא מגיע כאן עם טענות סרק.

שרון דינור:

נכון,

חיים כהן:

אז אני חושב שדווקא, גם בנושא של המדרגות שהוא באמת, מנסה וזה לא,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

אני חושב שכן צריך ללכת לקראתי וגם הנושא של העצים, הוא לא בא, הוא אומר תשמע עשיתי אז עכשיו, אני כן הייתי יורד מהסעיף הזה של האגרונום וזה, וגם את המדרגות מה שהוא מציין שמה, שסתם זה תוקע אותם, במיוחד זה סיכום שהיה כבר עם המחלקה, ואז תוך כדי מנסים, זה המלצתי.

שרון דינור:

זה באמת אני מסכימה, כאילו

יוחנן וייצמן:

עו"ד ליבמן,

עו"ד דני ליבמן:

שנייה,

שרון דינור:

פנט, אתה יכול להעביר לי את המייל הזה? במייל שהוא הקריא פה, הוא אמר אני מבקש ככל הניתן תנסה לשמור גם על השני, תבחר אחד שבטוח, ותנסה ככל הניתן, זה מה שהוא אמר זה לא איזה משהו ש - ,

חיים כהן:

לא, לא, זה מה שאני אומר,

שרון דינור:

אם אתה יכול להשאיר לי את זה, זה בסדר.

ציפי רון:

אני חושבת שצריך,

לורה ורטון:

רגע, רציתי,

יוחנן וייצמן:

עו"ד ליבמן, שנייה אחת.

לורה ורטון:

רגע,

עו"ד דני ליבמן:

אתה יכול להראות מה נהרס?

יצחק פנט:

בבניין?

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן,

יצחק פנט:

אני יכול להראות בתיק תיעוד,

עו"ד דני ליבמן:

לא, פה ב - ,

יצחק פנט:

מה? פרסום?

עו"ד דני ליבמן:

תוכנית פחות או יותר, כן.

יצחק פנט:

אז ככה, זה נשמר, כל הצד הזה, הצד הזה כולו הוא נהרס,

חיים כהן:

הוא מועתק,

יצחק פנט:

מועתק.

יוחנן וייצמן:

מועתק,

חיים כהן:

מועתק.

יצחק פנט:

הצד הזה, עכשיו פה יש קטע שהוא חסר משמעות, אבל הוא נשאר לשימור, כי אין לי צורך להרוס אותו. וכאן, הקטע הזה.

חיים כהן:

אתה אמרת לבנות בצד ההוא.

עו"ד דני ליבמן:

אבל מתוך הפנים למרכז?

יצחק פנט:

למרכז, בקומות הקיימות אני לא נוגע, למרות שהמהנדס מבקש ממני, לשחזר את הקיר המרכזי הזה מחדש, כי הוא בונה מתחתיו קיר במחסנים, אז זה קיר בלוקים, זה קיר שהוא חסר משמעות.

עו"ד דני ליבמן:

בעצם אפשר להגיד שהריסה הפנימית היא די קטנה.

יצחק פנט:

היא מינימאלית, כן.

שרון דינור:

אתה יכול להעביר לי את ה - , אני רוצה לתקן את החוות דעת,

עו"ד דני ליבמן:

כי זה במסלול, זה במסלול,

יוחנן וייצמן:

2.

עו"ד דני ליבמן:

2,

יצחק פנט:

כן, בגלל של הקירות החיצוניים, גרם המדרגות אז זה משמעותי. זה משמעותי מאוד.

עו"ד דני ליבמן:

שרון, אבל אפשר לבקש שהוא יסמן בתוכנית בצהוב מה שלהריסה?

יוחנן וייצמן:

הוא חייב.

ציפי רון:

אפשר להוסיף הוראה, ואפשר להוסיף הערה, שאם, רק שנייה,

יצחק פנט:

סליחה, סליחה, זה לא יצא בצהוב, צריך,

עו"ד דני ליבמן:

אני לא ראיתי מפה, אולי זה מסומן.

שרון דינור:

זה לא מסומן,

יצחק פנט:

כן, זה יצא שחור.

ציפי רון:

לא, זה לא מסומן סליחה,

יצחק פנט:

את כל הקווים המקווקוים, הם כולם בצהוב. סליחה.

ציפי רון:

ושתהיה הוראה, ושתהיה הערה, שנייה, הערה לנקוט בכל האמצעים על מנת להגן על הברושים שמצפון לחלקה, זאת אומרת לא להתקרב עם החפירות, לא להתקרב עם חציבות, ועם כלים כבדים להשתדל כמה שיותר לעשות, שם גדר, לשמור עליהם.

יוחנן וייצמן:

איזה בית כנסת יש שמה?

יצחק פנט:

לא, זה בית כנסת פרטית של, מייזליש.

ציפי רון:

תוסיפי את ההערה שמה,

שרון דינור:

לא, לא, אני עוד לא מוכנה. עוד לא, מה זה יחזקאל? עוד פעם, אני צריכה דקה כאילו, לשמור על החזית הקדמית וכן חזית מערבית, חזית מערבית, חזית,

יוחנן וייצמן:

אנחנו עושים את זה ביחד איתו?

שרון דינור:

אין בעיה, אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז,

שרון דינור:

אין בעיה, חזית,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אין בעיה.

חיים כהן:

כי יש הסכמות על הכול.

יוחנן וייצמן:

יש הסכמות.

שרון דינור:

יהיה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו צריכים לעשות גם שני רמות של פירוק והרכבה, יש פירוק והרכבה שאנחנו רוצים באותו אבן, שכל אבן תהיה באותו מיקום, זה לא הסיפור שלנו.

לורה ורטון:

זה שימוש חוזר,

יוחנן וייצמן:

שימוש חוזר זה לא,

לורה ורטון:

של הפתחים.

עו"ד דני ליבמן:

נכון,

יוחנן וייצמן:

ההגדרה לא, ההגדרה לא בדיוק זה כבר קבע, הגובה זה דווקא,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן.

ציפי רון:

שרון, תגידי לי מתי שאת יכולה להוסיף הערה?

שרון דינור:

רגע, שנייה מדרגות אמרנו שהוא המערבי,

יצחק פנט:

המערבי.

שרון דינור:

המערבי. מה עוד אמרנו?

יוחנן וייצמן:

הגג רעפים מה איתו?

לורה ורטון:

לגבי העצים,

ציפי רון:

לגבי העצים שתגיעי לזה,

יוחנן וייצמן:

עוד לא הגענו לשם.

שרון דינור:

תנאי להיתר,

יצחק פנט:

זה תנאי להיתר.

שרון דינור:

תנאי להיתר. וגם אמרנו את זה על עוד משהו,

ציפי רון:

לא, לפני זה בסעיף ו', אני רוצה להוסיף משהו,

שרון דינור:

כתנאי להיתר רגע, מה רצית להוסיף?

ציפי רון:

בסעיף ו', יינקטו כל אמצעי ההגנה הנדרשים על מנת להגן על שני עצי הברוש.

שרון דינור:

רגע, זה מעולה, כתוב כל,

ציפי רון:

אמצעי ההגנה הנדרשים,

יוחנן וייצמן:

הייתי אומר משהו אחר, שיביא חוות דעת אגרונום קודם.

ציפי רון:

של עצי הברוש בעת הבנייה,

יוחנן וייצמן:

להטמיע בהיתר.

ציפי רון:

בנייה בחזית הצפונית.

לורה ורטון:

ברושים, יש שניים,

ציפי רון:

כן, כתבתי.

לורה ורטון:

לא, היא כתבה ברוש.

ציפי רון:

אמצעי ההגנה הנדרשים, על מנת להגן על שני עצי הברוש בעת בניית החזית הצפונית.

לורה ורטון:

אז אפשר לכתוב ה - , הגנת הברושים.

ציפי רון:

מה שכתבנו,

לורה ורטון:

יש שניים.

ציפי רון:

מה שכתבתי, את כתבת את זה?

שרון דינור:

כן, כמעט אני חושבת.

ציפי רון:

להגיד את זה עוד פעם?

לורה ורטון:

לא, היא כתבה, אבל היא כתבה את זה,

ציפי רון:

לא, זה לא כתוב טוב.

שרון דינור:

מה לא כתוב טוב?

ציפי רון:

כל אמצעי הגנה,

שרון דינור:

ינקטו כל אמצעי הגנה הנדרשים להגנת הברושים,

ציפי רון:

שני עצי הברוש, שני עצי הברוש.

שרון דינור:

הברושים המסומנים לשימור.

לורה ורטון:

כן, זהו.

ציפי רון:

החזית הצפונית, בעת בניית החזית הצפונית.

יצחק פנט:

זה החזית,

יוחנן וייצמן:

לא בונים שמה.

חיים כהן:

זה לא בצפוני.

ציפי רון:

לא משנה,

חיים כהן:

אבל זה לא בצפוני.

שרון דינור:

במערבי, במערבי. שילוב עצים בוגרים וכן בתיאום עם מחלקת השימור.

יצחק פנט:

זה תנאי להיתר? אני לא יכול לנקוט אמצעים עכשיו. זה בביצוע.

שרון דינור:

כן, תנאי בהיתר.

חיים כהן:

את ההעתקה של האבנים תכניס גם כן,

שרון דינור:

הכנסתי.

יוחנן וייצמן:

היא הכניסה, איך ניסחת את זה?

שרון דינור:

חזית מזרחית תהיה הלא, הפירוק, אלא בפירוק והרכבה מחדש, תוך כדי שחזור ככל הניתן של פתחים.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר גמור.

שרון דינור:

ואז כתוב,

יוחנן וייצמן:

אני ביקשתי, צריכים לעשות לזה קוד, יש פירוק והרכבה שהוא, אנחנו לוקחים מחזירים כל אבן למקומה, ושימוש חוזר באבן,

שרון דינור:

נכון, שימוש חוזר הוא יותר, הוא כאילו יותר פתוח,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אבל כן הוא הסכים לעשות פירוק והרכבה ושחזור ככל הניתן.

יצחק פנט:

לא, אני אומר, במידת האפשר.

שרון דינור:

אמרתי, כתבתי כמידת האפשר.

יוחנן וייצמן:

לא, השאלה אם צריך למספר כל אבן וזה,

שרון דינור:

יכול להיות שאת הפתחים כן, אבל,

יוחנן וייצמן:

הפתחים כן, בוודאי,

שרון דינור:

וזהו, זאת הכוונה.

חיים כהן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

עכשיו עוד דבר, הגג רעפים, אני אומר שוב, גם הנושא של ה - ,

שרון דינור:

מה אתה אומר על הנקודה הזאת?

יוחנן וייצמן:

הנקודה השלישית ב – א'.

יצחק פנט:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

זה גם סעיף ד', אני,

שרון דינור:

מהנחיות לפירוק זה יוגש על הגג ההיסטורי ושמירת הרעפים ושילובם בגג החדש. בסדר? מה אתה אומר על זה?

יצחק פנט:

אין בעיה, הרעפים חדשים.

יוחנן וייצמן:

למה לא? אם הוא רוצה,

יצחק פנט:

הרעפים חדשים יחסית. בכל מקרה אני אשתמש בהם.

שרון דינור:

אם אין רעים היסטוריים?

יצחק פנט:

אין רעפים,

יוחנן וייצמן:

הסעיף ד', בסדר מבחינתך?

שרון דינור:

אם הרעפים היסטוריים, זה לא רלוונטי כאילו,

יוחנן וייצמן:

החלק השטח.

יצחק פנט:

גג הרעפים שיכלול גם את האגף הדרומי, זה כבר בוצע, בתוכנית זה כבר בוצע, קירות גג רעפים,

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא משנה,

יצחק פנט:

הוא כבר מופיע עד הסוף, אז לכן לא התייחסנו לזה.

שרון דינור:

אוקי.

יצחק פנט:

הנה את רואה? זה פשוט משולש מיותר, החוס פה, זה דברים טכניים, אבל הגג הוא גג מלא עם הנמכה, כמו שהיה בהיסטורי, זאת אומרת מעתיק את הגג ההיסטורי.

חיים כהן:

טוב. אוקי.

שרון דינור:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

יש לנו, חוזרים,

ציפי רון:

בהצלחה.

שרון דינור:

רגע אז עכשיו יחזקאל אמרנו שנשאר לנו, רגע, את זה אני מורידה שנייה,

יוחנן וייצמן:

והביתה.

יצחק פנט:

113 לפני שבועיים,

יוחנן וייצמן:

כן,

יצחק פנט:

הייתי בוועדה שביקשו מאיתנו להביא תוכנית חדשה.

יוחנן וייצמן:

נכון,

יצחק פנט:

אני הייתי פה להביא לתאם איתך פגישה?

שרון דינור:

רק במייל, אני לא מקבלת, חומרים בעירייה.

יצחק פנט:

בסדר, אז בינתיים נתאם פגישה.

שרון דינור:

אתה יכול, וגם אם מי שאחראי על זה, זה יהונתן? או מישהו אחר?

דובר לא מזוהה:

אני לא זוכר.

יוחנן וייצמן:

זה משובץ ליום ראשון לנקודתית, אז תטפלו בזה.

יצחק פנט:

מה זה?

שרון דינור:

נוכל להעביר לך אולי חוות דעת.

חיים כהן:

בוא, תבקש שיוציאו את זה משם.

יצחק פנט:

במחוזית משובץ?

יוחנן וייצמן:

כן,

יצחק פנט:

ליום ראשון הקרוב?

חיים כהן:

הם ימשכו את זה.

יצחק פנט:

ביקשנו,

יוחנן וייצמן:

ביקשתם בסדר,

חיים כהן:

זה משובץ.

יצחק פנט:

היום ביקשנו.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

יצחק פנט:

טוב.

חיים כהן:

מי זה?

שרון דינור:

טוב, הגענו ליחזקאל, חזרנו ליחזקאל.

חיים כהן:

היה פה תיק אחר.

יצחק פנט:

תודה רבה.

שרון דינור:

האמת היא, תגידו זה, אתם פותחים, אני חייבת רגע הפסקה.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אפשר לקחת הפסקה דקה?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, שפתוח אפשר.

(מדברים ביחד ברקע)

יוחנן וייצמן:

אנחנו מעלים אותם?

שרון דינור:

גולדברג חני, הוא כבר בפנים, הוא כבר אישר אותה לדעתי. חני, את שומעת אותנו?

חני גולדברג:

כן, שומעת.

שרון דינור:

אנחנו לא רואים אותך, אתה רוצה לשתף את המסך? יש לכם, ראיתי,

חני גולדברג:

אוקי, רגע, (לא ברור) את הוידאו, מה? מה תרצו לראות את הנספח בעצם?

שרון דינור:

אני ראיתי שיש לכם חומר.

יוחנן וייצמן:

את הבקשה,

חני גולדברג:

מה זה?

שרון דינור:

ראינו שיש לכם, הכנתם איזה מצגת להיום לדעתי.

חני גולדברג:

את המצגת, אוקי, אין בעיה, נשתף את המצגת.

שרון דינור:

מה שאת רוצה זה הכדור במגרש שלך זה,

חני גולדברג:

אין בעיה, שלחתי את זה למייל, חשבתי שאתם (לא ברור) את זה אצלכם.

שרון דינור:

אנחנו יכולים לפתוח את זה אצלנו, ואני לא יודעת, אני לא יכולה להראות לך את זה.

חני גולדברג:

אוקי, אז אני אפתח שנייה,

שרון דינור:

יש לי איזה בעיה, אני לא יודעת למה.

יוחנן וייצמן:

כן, צריכים (לא ברור) את זה.

שרון דינור:

יש שריפת ענק שמתפשטת לכיוון מוזיאון ישראל?

דובר לא מזוהה:

כן, ראינו את המטוסי כיבוי פה.

עו"ד דני ליבמן:

כבר הגיע למוזיאון.

לורה ורטון:

עמק המצלבה וזה.

יוחנן וייצמן:

זה צמחייה.

עו"ד דני ליבמן:

המוזיאון גם,

יוחנן וייצמן:

המוזיאון גם?

חני גולדברג:

שיתפתי.

עו"ד דני ליבמן:

האגף נוער בוער, ויש שריפה (לא ברור). על השביל הראשי. הרבה זמן.

חני גולדברג:

אוקי, אתם רואים את זה שיתפתי?

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו איתך.

שרון דינור:

ואז עשיתי רגע מה ששלחת עם (לא ברור) שבדיוק עברה, זה משהו זה היה, זה חמוד.

לורה ורטון:

זה ממש נורא.

שרון דינור:

תיק האחרון, (לא ברור) הכול בסדר.

דובר לא מזוהה:

בינתיים.

(מדברים ביחד ברקע)

שרון דינור:

את מראה לנו? חני.

חני גולדברג:

אני שיתפתי מסך, כן,

שרון דינור:

גם הולכת לדבר או לא?

יוחנן וייצמן:

כן, כעת תסבירי לנו. הצד הזה.

חני גולדברג:

זה הבניין המדובר, נמצא ברחוב יחזקאל פינת רחוב רבנו גרשום, קיים נכון להיום בקומה התחתונה למטה, חנות למסחר, משמש כמסחר, שמתוך המסחר יש ירידה לבור מים קיים, אפשר לראות את זה בתוכניות, זה המסחר. נגדיל קצת את זה, זה המסחר. ויש את הבור מים הקיים שנכון להיום יש ירידה ללמטה, לבור מים, קיים מקורי, יש כמובן בחצר המקורית יש שמה בנייה ללא, ללא היתר שבוצע במהלך השנים, גם למטה יש איזה המעטפת, נראה סוג של חפירה מתחת לחצר שבוצע מתי שהוא במהלך השנים. הקומה השנייה משמשת כפנימייה בעצם של ישיבה, יש שם פנימייה בעצם בקומה הזאת. שהכניסה היא מפה למעלה, לא מרחוב רבנו גרשום, זאת אומרת הכניסה למסחר, כמו שאתם רואים היא זזה על המסך,

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

חני גולדברג:

אוקי, הכניסה למסחר זה מהדלת הזאת פה, ברחוב רבנו גרשום, והכניסה לפנימייה בעצם לקומה למעלה, ולחלל גג שקיים שם היום, שגם משמש כפנימייה, יש כניסה פה,

ציפי רון:

דרך יחזקאל? דרך יחזקאל,

לורה ורטון:

בחזית? בצד של יחזקאל או מאחורה?

חני גולדברג:

כן, בדיוק. זהו בעצם אנחנו מבקשים להוסיף קומות לבניין כמו המדיניות באזור של להגיע לסך הכול של קומות,

שרון דינור:

אני רוצה רגע לשאול אותך שאלה, המצב המאושר הוא בכלל דרך, נכון? זה כאילו המבטים האלה שמסומנים,

יוחנן וייצמן:

חלקו כן,

שרון דינור:

דרך.

חני גולדברג:

נכון, זה חלק דרך, נכון.

שרון דינור:

השימוש המאושר, מי הבעלים פה בעצם?

חני גולדברג:

מוסדות אור החיים.

שרון דינור:

אוקי, השימוש הוא כרגע לפנימייה, אבל לא ביקשתם את זה בייעוד מוסד, ביקשתם ייעוד מגורים.

חני גולדברג:

נכון, כי הם לא מעוניים לרשום את הפנימייה שקיימת שמה,

שרון דינור:

אבל התפקוד של זה, כעיקרון מה יהיה? הפנימייה עוברת משמה החוצה?

חני גולדברג:

כן, כבר היום הפנימייה כבר בקושי מתפקדת, היא,

לורה ורטון:

מה?

חיים כהן:

מגורים.

חני גולדברג:

הם מעוניינים להפוך את המבנה למגורים לגמרי, לא מעוניינים להשאיר שם את הפנימייה.

חיים כהן:

אז אני מבין שצריך לחשוב, אם זה פנימייה רוצים מגורים, זה כנראה,

יוחנן וייצמן:

זה נושא אחר.

שרון דינור:

אין בעיה, רציתי לדעת מה, יש כל מיני דברים שאנחנו לוקחים בשיקולים שלנו. טוב, אוקי, אז ראיתם את ההמלצה שלנו, ומה חשבתם עליה?

חני גולדברג:

את האמת היא שלא ראיתי את ההמלצה, אני שמעתי ממוסדות אור החיים איכשהו אליו זה הגיע, אני לא ראיתי את זה, לא הספקתי, אבל הבנתי שאתם ממליצים להוריד קומה.

שרון דינור:

המייל שלך לא עובד? שלחנו לך למייל.

חני גולדברג:

זהו היה פה בעיה במייל כמה ימים, ולכן כנראה שזה לא, לא הגיע אלי, אני קיבלתי את ההודעה על הוועדה, דרך ה - ,

שרון דינור:

חני, מתי קיבלת את ההודעה על הוועדה אז?

חני גולדברג:

ומה?

שרון דינור:

מתי הבנת שיש וועדה?

חני גולדברג:

יום רביעי.

שרון דינור:

לא, רציתי להגיד שביום רביעי הכנתי, היו מסמכים, היית מדברת איתנו.

חני גולדברג:

את צודקת, אני הייתי בלחץ של להכין את המצגת, הכי מהר, שלא, שלא (לא ברור) הוועדה,

שרון דינור:

אז אני רושמת לעצמי שאני מסכימה עם כל הסעיפים?

יוחנן וייצמן:

אנחנו מסכימים

חני גולדברג:

אני לא ראיתי את כל הסעיפים אבל בסדר.

שרון דינור:

לא, אני צוחקת, מה נעשה עכשיו?

חני גולדברג:

לא,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה? בואי נעשה הפסקה 10 דקות, תקראי את הזה, ונדבר.

שרון דינור:

מה הפסקה? זה תיק אחרון, אנחנו רוצים כבר ללכת, בואי אני אקריא לך מה שיש תגידי אם זה,

חני גולדברג:

אוקי,

שרון דינור:

הגובה בינוי אמרנו להתאים למדיניות, 6 קומות בהתאם, אתם מציעים,

חיים כהן:

5 קומות שאישרנו.

שרון דינור:

מה זה? יש לה, יש לה היום 6 קומות מעל, אז אפשר לספור ביחד.

חני גולדברג:

על יחזקאל יש לי 6 קומות.

שרון דינור:

בוא נראה, יש,

חיים כהן:

אז למה אמרת שהורידו לך קומה? אני לא הבנתי.

חני גולדברג:

מה?

חיים כהן:

למה אמרת שהורידו לך קומה?

חני גולדברג:

אז שוב אני אומרת, אני אישית לא ראיתי את ההמלצה, הבנתי מבעל העמותה מבעל המוסד מוסדות אור החיים שהתקשר אלי ביום רביעי ועדכן אותי שהוא הבין שבעצם מבקשים להוריד קומה. עכשיו אני, אני יכולה להבין שאולי יש איזה שהוא כיוון בעניין, כי מעל רבנו גרשום, רב על הקטע שמעל רבנו גרשום, יהיה לנו בעצם החלק, בוא נקרא לזה הצר של המבנה, החלק הזה, בעצם על גבי רבנו גרשום הוא עיקרי, הוא סליחה, הוא מעל הקרקע, זאת אומרת עלה קטע הזה כאילו יהיה לנו 7 קומות עד למעלה, אבל מפה כל האזור הזה, שזה מעל יחזקאל, בעצם ביחזקאל אין שום פתחים, אין שום כלום, זה בעצם מתחת לאדמה.

שרון דינור:

בסדר,

חני גולדברג:

אנחנו 6 קומות.

חיים כהן:

זה ממש על, על רכבת הקלה,

שרון דינור:

נכון, מדיניות,

חיים כהן:

כו,

שרון דינור:

כן, אז בסדר, זה לא נשמע שזה פער משמעותי בכל מקרה. מבחינת התייעוד, אנחנו ביקשנו לשמר את כל חזיתות המבנה שימור במלואן. ללא שינוי בפתחים בעובי קירות באופי,

חני גולדברג:

אוקי,

שרון דינור:

אוקי, זה בסדר?

חני גולדברג:

בסדר גמור.

שרון דינור:

שימור בור המים, רגע תקשיבו, אתם יכולים להקשיב לי? כי אתם אמרתם שאולי (לא ברור), יש בקומת המרתף, יש בור מים, אנחנו ביקשנו לשמר אותו, להשתמש בו, אין בעיה לשלב אותו, וראינו גם שבתמונות שהבאתם שגם היום הוא בשילוב, אז,

חני גולדברג:

נכון,

שרון דינור:

אז רצינו פשוט שזה יהיה חלק מהתכנון שלכם.

חני גולדברג:

אוקי,

שרון דינור:

חצר המבנה וגרמי המדרגות, יש לשלב את גרם המדרגות המקורי,

יוחנן וייצמן:

לשם מה?

שרון דינור:

הקיימים בחצר המבנה, כי זה יפה, וזה היסטורי וזה חלק מהאופי, וגם אין,

חני גולדברג:

(לא ברור) שמה היום גרם מדרגות היסטורי במבנה.

שרון דינור:

אז הנה, בואי נראה, תחזרי,

חני גולדברג:

היום לקומה, היום נכנסים בעצם מרחוב רבנו גרשום, נכנסים למסחר בעצם, נכנסים מפה מרחוב רבנו גרשום, ולקומה מעל נכנסים מ - , זאת אומרת קרקע בעצם נכנסים מרחוב יחזקאל, הנה גישה לקומה שבעצם משמש כפנימייה היום, בתוך המבנה בפנים, עולים לעלייה גג אבל בחצר עצמו אין מדרגות היסטוריות, יש מדרגות, יש שמה מלא בלגאן, אבל לא משהו היסטורי,

שרון דינור:

רגע, אני מסתכלת התיק תיעוד מולך? את לא,

חני גולדברג:

אני אפתח אותו, רגע,

שרון דינור:

אוקי, בסדר, אם אין שמה, אז אני מורידה את הסעיף הזה, אולי זה למשהו ש - , (לא ברור) איתנו. גג רעפים לפרק ולהרכיב, זה משהו שאתם מתנגדים אליו?

חני גולדברג:

לא, לא, בגדול לא.

שרון דינור:

ממ"דים, אוקי, זה סוגיה חשובה.

יוחנן וייצמן:

מאוד.

שרון דינור:

הממ"דים הם מוצעים במיקום שפוגע בחצר ההיסטורית, וביקשנו למקם אותם בתחום המבנה ההיסטורי, או להציע חדרים מחוזקים או לשקול ממ"ק במקום ממ"דים. מה את אומרת על זה?

חני גולדברג:

אני אגיד ככה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא אוהבים את זה,

שרון דינור:

מה זה?

חני גולדברג:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

מה זה ממ"ק? אנחנו נגד ממ"קים.

חני גולדברג:

כן, אנחנו לרוב, לרוב הדירות אנחנו,

שרון דינור:

תסתכלו רגע, חני סליחה,

ציפי רון:

מאחר שזה משמש פנימייה, וזה לא,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא פנימייה,

שרון דינור:

או שרואים אותה, הממ"דים הם פה, הם ממש כאילו, עוברים פה בתוך המבנה היסטורי, האמת היא שיש לי בעיה בעיקר עם הממ"ד הזה אחד הוא, פולש לחצר, זה לא משהו שאת יכולה לטפל בו, כמו שהצעת את האחרים, כי אחרים הם, אפשר להתווכח, אבל הם, הם יחסית סבירים.

ציפי רון:

את החצר,

שרון דינור:

אני באמת מתלבטת.

חני גולדברג:

את כל המסחר שלמטה, כי אנחנו צריכים להוריד יסודות ממ"ד,

שרון דינור:

אני מתלבטת לגבי זה, אולי עדיף כבר הממ"ד הזה בחוץ, מאשר עוד הרס פנימי, אני לא יודעת זה,

חני גולדברג:

זהו זה מה שאני באתי להגיד, שבעצם אנחנו הורסים את הפנים של המסחר, והכול, כי בעצם אנחנו (לא ברור) יסודות ממ"ד, גם ככה יש לנו כבר ירידה של 3 ממ"דים, של יסודות שירדו.

שרון דינור:

סבבה, אני מורידה את הסעיף הזה, הוא משאיר אותו במקומו. קומת המרתף מוצעת השמשת קומה בור מים וזה, ביקשנו חוות דעת של מהנדס שימור שאפשר לבנות מעל, ו - , לא להרוס את החלל, שהוא מרשים.

חני גולדברג:

אוקי,

שרון דינור:

להציע מרפסות חדשות במתאימות למרקם ההיסטורי במלוא גובה המבנה המוצע, ללא קפיצות בחזית, בתיאום עם מחלקת שימור, ואז לעשות את המרפסות סוכה בחלק האחורי זה משהו שאתם יכולים לעשות?

חני גולדברג:

לא ממש, כי יש לנו את היחידות דיור שבעצם זאת אומרת כל חזית זה יחידת דיור נפרדת, אין לנו דרך, יחידות דיור (לא ברור).

שרון דינור:

אני מסתכלת על הזה, אוקי, רגע, הבנתי מה את אומרת, זה לא משהו שאת יכולה נגיד להעביר את ה - , לעשות שכל יחידת דיור תהיה מצד לצד במקום,

חני גולדברג:

שנייה, הכניסה שלי היא רק מהחדר מדרגות למטה לכיוון רחוב יחזקאל, זאת אומרת למטה בתוכנית, משם הכניסה שלי, אין לי דרך גישה אחרת, אז אני צריכה להשאיר את המסדרון, כאילו את המסדרון הזה גישה לדירות. אם אני אשים את הדירות לרוחב, זאת אומרת מחזית לחזית, שני כיווני אוויר לדירה, סוג של, בעצם אני חוסמת את המעבר, ואז אני לא יכולה להגיע לחלק,

שרון דינור :

שנייה אני מחפשת את החזית הרלוונטית, אוקי.

חני גולדברג :

החזית הרלוונטית זה זה,

שרון דינור :

כן, עשית את זה נורא בהיר כאן, בקושי רואים את זה, איך זה פה מרפסת סוכה? תסבירו לי.

יוחנן וייצמן :

חלקם כבר לא סוכות.

חני גולדברג :

זה יש, בוא נגיד, ככה, שלושת הקומות הראשונות הן סוכות הן בולטות, שתי הקומות העליונות הן כבר בנסיגה פנימה.

שרון דינור :

הבנתי.

יוחנן וייצמן :

כן.

שרון דינור :

אוקי, זה בגג הרעפים צריך לשלב את המתקנים, אוקי,

יוחנן וייצמן :

שנייה אחת,

חני גולדברג :

אוקי,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה, בואי. תעברי מהדף הבא ל – יופי, זה זה. סעיף ו' קראת אותו?

חני גולדברג:

אני שוב, אין לי אותו, מה הסעיף?

שרון דינור:

לגבי הגג החדש, את גג הרעפים ההיסטורי קיים כבר אמרנו מקודם, הגג יהיה בשיפוע תקני לכל גובהו עד (לא ברור),

חני גולדברג:

אוקי,

שרון דינור:

מערכות ותשתיות מים מיזוג ימוקמו באופן נסתר בחלל הגג, הגג את יכולה במרתף, אבל,

יוחנן וייצמן:

לא, כתבתם גם לא יותר חלק שטח בראש הגג.

שרון דינור:

את זה אני רשמתי לי,

יוחנן וייצמן:

זה מורידים.

שרון דינור:

לבחון אותו, כי באמת בגבהים האלה מבקשים, את יודעת שמכבי אש, כיבוי אש מבקשים חלק מילוט בגג, אז זה החלק המילוט הוא יהיה מוצנע.

חני גולדברג:

אוקי,

ציפי רון:

אז תשמרו על השיפוע של הגג עד לקיר, עד לאזור מילוט, כי זה לא השיפוע של הגג,

חני גולדברג:

כן, אוקי,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) של המרחביות זה לא,

ציפי רון:

להשאיר את השיפוע של הגג כמו שהוא היום.

שרון דינור:

אוקי, אחר כך כתבנו צמחייה בוגרת, בתחום הבנייה קיימת צמחייה בוגרת, ויש לשלב עצים בוגרים בתכנון המוצע, יש לך צמחייה בוגרת?

חני גולדברג:

לא, לא, אין שם בכלל צמחייה.

ציפי רון:

יש את העץ האיקליפטוס, רגע, יש את המעלית האיקליפטוס שצמוד לבניין מאחור, נכון?

שרון דינור:

זה פה עץ האיקליפטוס המפורסם?

ציפי רון:

כן, כן,

חני גולדברג:

הוא לא, הוא לא בתחום החלקה, אולי הוא עומד בחלקה הצמודה. בתחום החלקה, אין, אין את זה,

ציפי רון:

אבל לפי התמונה הוא קרוב לחלקה, הוא צמוד לבניין כמעט.

חיים כהן:

כן, זה לא בחלקה שלהם.

שרון דינור:

לא, לא, אני רואה, אני רואה, אוקי, החצר שלכם באמת אין בה עצים, את יכולה לשלב בהם עצים בוגרים? יש לך התנגדות לעצים?

חני גולדברג:

אין התנגדות לעצים, לא נראה לי, לא.

שרון דינור:

תשריט, לסמן את המבנה ההיסטורי לשימור,

חני גולדברג:

אוקי,

ציפי רון:

את ההיסטורי רגע, אני מבקשת,

שרון דינור:

ואז ההוראות, להוסיף הוראות לשימור והגנה על המבנים היסטוריים, כל, יש פה קטע ארוך, אני לא יודעת אם להקריא לך אותו, לא יותר דיקוק, לא יותר, אם יש קמרונות, אז לא תותר פגיעה בקמרונות, קונסטרוקציה חדשה,

יוחנן וייצמן:

למה לא יותר דיקוק?

חני גולדברג:

הסעיף הסטנדרטי של השימור,

שרון דינור:

את האופי של הבניין,

ציפי רון:

האופי של השכונה.

שרון דינור:

מאוד משמעותי הדבר הזה. נספח הבינוי, יש להגיש תוכנית שמפרטת נכונה את החללים הקמרונות הקיימים במבנה,

יוחנן וייצמן:

יש קמרונות? כי בתיק תיעוד אין,

שרון דינור:

אני חושבת ש - ,

חני גולדברג:

לא, אין שם קמרונות.

שרון דינור:

רגע, מה זה בוא נסתכל בתיק תיעוד שנייה, הנה יש פה, יש פה המון, לא קמרונות, אבל חללים עם קשתות, פתחים, עם קשתות,

חני גולדברג:

החלונות היו עם קשתות נכון,

שרון דינור:

את זה משהו שהוא נשאר, אגב הבור מים יש תקרה שלא רואים אבל יכול להיות שמורידים את התקרה החדשה הזאת, ויש שמה קמרון, אני לא יודעת, אין לי מושג,

חני גולדברג:

זה יכול להיות, לא בדקתי, אוקי, אני אשאל את הבעלים.

שרון דינור:

ברור שאם אין להם, זה לא רלוונטי, כאילו,

חני גולדברג:

כן, ברור, ברור.

שרון דינור:

אז יש להגיש תוכנית המפרטת נכון, כדי שנבין אם יש או לא, ונסמן את החלק של השימור חזיתות, חתכים, ולסמן את התוספות בנייה מאוחרות לפירוק והריסה, תנאי למתן היתר הטמעת חוות דעת מהנדס שימור, תוכנית הנדסית למחלקת השימור בקשה להיתר, אישור תיק תיעוד, נספח פרטי שימור, הנחיות המפרט לשמירת, (לא ברור) האלמנטים לשימור, יוגשו ע"י במהלך העבודות יוגשו ע"י אדריכל בעל ניסיון מוכח בשימור, ייבחנו בתיאום עם מחלקת שימור, יצורפו להיתר. תנאי טופס 4 הריסת עבירות בנייה, הסרת תשתיות מחזיתות, אישור מחלקת השימור על ביצוע כל הפעולות הנדרשות, זהו.

חני גולדברג:

אוקי, בסדר גמור.

שרון דינור:

אני הורדתי את זה שני דברים, רגע, אני אגיד לך מה שעניתי לי אז, את הגרמי מדרגות שאמרנו שאין, את הממ"דים החלטנו להשאיר את הממ"ד אחד שהוא בחוץ, ואת המרפסות אני מניחה שהוועדה תאשר לך, אם אתה רוצה אותם,

חני גולדברג:

אוקי,

שרון דינור:

גג רעפים חדש, אמרנו עם חלק מילוט שהוא יהיה מוצנע, זהו, זה כל השאר הורדתי את החלק של העצים הבוגרים שקיימים בתוכנית.

ציפי רון:

יש לי, יש לי כמה הערות, רגע,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

יש לי כמה הערות, אחת, אנחנו מתחילה מהמרפסות, לא מרפסות בחלק ההיסטורי, כולל החלק שמשמש היום כפנימייה, אם הוא הופך להיות דירות, שם לא לפרוץ את הקירות, להשאיר את הבניין אז איז, כמו שהוא בחלק הזה. דבר שני, לעשות קו מפריד בין הבניין קיים, לבנייה החדשה,

לורה ורטון:

בקומות הנוספות, את מתכוונת?

ציפי רון:

לקומות הנוספות, קו מפריד ברור מאוד. דבר שלישי, הגג שיהיה בפרופורציה הקיימת, שהרעפים יהיו בזווית הקיימת, לא שיהיה גג רעפים, גג מין שטוח כזה של רעפים כאילו, אלא שזה יהיה כמו שהיום קיים בשכונה, בבניין, שהוא אופייני.

חיים כהן:

נראה לי שמחזירים את הרעפים,

ציפי רון:

לא, לא שייך להחזרת רעפים, בתוכנית שלהם יש גג קטן, אז שטוח.

חיים כהן:

היא נתנה להם את ההוראות,

ציפי רון:

אבל שזה יהיה גג באותה פרופורציה, כמו שהוא היום, באותה זווית,

חני גולדברג:

כן,

ציפי רון:

אמרתי, אני לא זוכרת אם אמרתי קו מפריד בין החדש לישן,

חני גולדברג:

כן, אוקי,

ציפי רון:

עכשיו אני מבקשת אמרתי גם שלא יתווספו מרפסות לחלק הקיים. דבר נוסף שימור קשתות החלונות. דבר נוסף שילוט היסטורי, אני מבקשת בכניסה לבניין שלט עם ההיסטוריה של הבניין, דבר נוסף סורגים, הסורגים לשימור מלא, החלונות קשתות שלהם,

שרון דינור:

בסדר, זה כתבנו,

ציפי רון:

כולל סורגים לשימור מלא. זהו. עכשיו לגבי עץ האיקליפטוס, הוא קרוב וכן הלאה, הגנה מיוחדת לעץ האיקליפטוס זה חלק מהאופי ומהנוף של השכונה, זה אחד הדברים הכי ידועים בשכונה, זה האיקליפטוס הזה, על רחוב יחזקאל, אחריות כבדה, כבדה באחריות.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, הדבר היחיד שהייתי מבקש רק סעיף א' הגובה בינוי, הייתי אומר ככה,

שרון דינור:

רגע, בוא נוריד אותה, אני יכולה לפתוח את ההחלטה,

יוחנן וייצמן:

כן.

עו"ד דני ליבמן:

ביי.

חיים כהן:

אוקי, בסדר.

לורה ורטון:

תודה רבה.

חיים כהן:

להתראות.

חני גולדברג:

תודה רבה, יום טוב, תודה.

שרון דינור:

זה זה נכון? זה זה? אבל איפה האיקליפטוס ואיפה זה זה? זה לא קרוב, זה קרוב (לא ברור) יותר. תראי, רק אתה מחזיר לנו את השיתוף? האיקליפטוס לא קרוב אליה, הוא קרוב לבית כנסת, אבל זה רחוק מאוד מזה, זה לא קרוב בכלל.

ציפי רון:

מה זה? האיקליפטוס, וישנו הברוש, הברוש זה,

שרון דינור:

הברוש לידה, האיקליפטוס לא לידם,

ציפי רון:

אוקי,

שרון דינור:

האיקליפטוס ליד הבית כנסת הבוכרים, הוא בוכרי הבית כנסת?

ציפי רון:

הוא בקצה הבניין הזה, וכשיעשו שם את העבודות אני מבקשת שיהיה ברור, שלא מתקרבים לאיקליפטוס ותוסיפי גם את הברוש.

שרון דינור:

האיקליפטוס, לא קרוב.

ציפי רון:

הוא בבית שעל יד.

דובר לא מזוהה:

לא, אבל זה רחוב מאוד.

ציפי רון:

אני לא יודעת, אולי אני טועה,

יוחנן וייצמן:

זה לא (לא ברור) כיכר השבת.

ציפי רון:

אז הברוש, הגנה מיוחדת לעץ.

דובר לא מזוהה:

כן, אפשר להגיד את זה.

חיים כהן:

שיהיה (לא ברור).

שרון דינור:

רגע אז בואו, לא, אני, רגע,

ציפי רון:

הכנסת את ההערות שלי? שרון.

שרון דינור:

רגע, לא, בוא נעשה על זה, נעבור על זה מסודר, כי היה לנו כמה דברים.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

לא הכנסת?

יוחנן וייצמן:

תראי, ההצעה שלי היא כזאת, שיעשו שם, הם עושים הרי נסיגות, ראינו גם בקומות העליונות לסוכות, שייסגו 3 מטר מרבנו גרשום,

לורה ורטון:

שמה?

יוחנן וייצמן:

שייסגו שלוש, לאשר להם, בנסיגה של 3 מטר מרבנו גרשום.

שרון דינור:

אולי נסיף, את זה בתור,

ציפי רון:

מה זאת אומרת? הקומה הנוספת יהיה בנסיגה פנימה.

יוחנן וייצמן:

בנסיגה מרבנו גרשום, כאילו לאשר את התוכנית,

ציפי רון:

אני לא חושבת שהם יכולים לסגת, זאת אומרת,

שרון דינור:

אם אתה רוצה להסתכל רגע איך זה נכנס, זאת אומרת זה, לא, שזה אומר שרבנו גרשום זה פה, אתה מתכוון, אני מנסה להבין איך זה, מה זה אומר, רבנו גרשום זה הרחוב פה, אתה אומר,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור :

קחי עד לפה את הגג,

יוחנן וייצמן :

כן,

שרון דינור :

עד לפה,

יוחנן וייצמן :

נכון,

שרון דינור :

אבל אי-אפשר לעשות ככה, זה צריך להיות או עד לפה, עד לפה, כי אני לא יכולה לעשות חצי גג רעפים פה.

יוחנן וייצמן :

כן,

שרון דינור :

אז אני יכולה לעשות את זה,

יוחנן וייצמן :

הרעפים יתחילו מהנקודה ההיא,

שרון דינור :

אני אומרת אז, עד לפה כאילו, אז, גם אז גם זה כאילו בלי גג רעפים,

יוחנן וייצמן :

זאת אומרת 4 מטר, לא 3?

שרון דינור :

אני צריכה כאילו את ה - , או את ה - ,

יוחנן וייצמן :

מה נקודת המפתח שאת מתכוונת אליה?

שרון דינור:

כאילו העומק של האגף הזה, זה היה הכוונה שלי, כאילו,

יוחנן וייצמן:

מי יודע מאיפה מתחיל האגף?

שרון דינור:

יש שתי אפשרויות,

יוחנן וייצמן:

אין לי בעיה, מה שאת אומרת, אני לא רב על זה, אני יודע מאיפה מתחיל האגף.

שרון דינור:

אני חושבת ש - , לא, לא, אני אגיד לך מה אני חושבת, אני חושבת שהגג רעפים צריך להיות שלם, ונסיגה אולי יכולה לביות ב - , אם בכלל אז בחלק האחורי, אבל לא בטוח שחייבים אותו בכלל. בחלק הזה, רגע,

ציפי רון:

אני לא חושבת שצריכה להיות נסיגה בגג הרעפים, אני חושבת שמספיק שאנחנו נעשה,

יוחנן וייצמן:

אם היינו הולכים כמו, אני רוצה קצת לחרוג מהמדיניות, המדיניות אומרת, כן נכון גג רעפים, זה המדיניות, לעשות שתי גגות רעפים בעצם, כי כל אגף 6 קומות. אני מציע כן לעשות גג רעפים אחד,

ציפי רון:

שני גגות, שני גגות.

יוחנן וייצמן:

שני גגות ושני מפלסים,

ציפי רון:

אפשר. אפשר גג אחד על צד אחד, ואת הגג יהיה,

יוחנן וייצמן:

מה אנחנו רואים פה?

ציפי רון:

לפי הגובה.

שרון דינור:

זה החתך שכאילו הוא מכיוון רבנו גרשום ואז,

יוחנן וייצמן:

הימני הוא רבנו גרשום?

שרון דינור:

פה, כאילו, ואז בצד שמאל יש לנו את רחוב יחזקאל, אנחנו מסתכלים מרבנו גרשום. אני רוצה רגע להסתכל על החזית,

ציפי רון:

אני מסתייגת מצורת הגג שהם מציעים,

שרון דינור:

הנה זה רבנו גרשום פה, נכון וזה רחוב יחזקאל, מה יש לנו, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, אתה אומר בואי נסוג, אם אני הבנתי נכון, עד לפה.

יוחנן וייצמן:

כן, בואי נסוג קצת,

חיים כהן:

בדיוק,

שרון דינור:

אוקי,

חיים כהן:

ואז עושים,

שרון דינור:

בסדר,

חיים כהן:

ואז מקבלים. כלפי רחוב,

יוחנן וייצמן:

3, 4 מטר, תגדירי רק, תחדדי את ההחלטה, שנהיה ש - ,

ציפי רון:

למה אתה רוצה שתהיה נסיגה של הגג?

יוחנן וייצמן:

שלא יהיה 7 קומות בחתך ההוא, זה, זה הסיבה.

ציפי רון:

שמה?

לורה ורטון:

שלא יהיה 7 קומות.

יוחנן וייצמן:

כן, איפה שאמרה את המכולת,

ציפי רון:

זה לא משנה, יסגרו את (לא ברור) כמה שיותר מהר, וזה יראה אותו דבר. עדיף שיהיה גג רעפים, מלא, תחליטו. אחרי זה לא יישאר מרפסת פתוחה.

חיים כהן:

אז לכן עדיף כבר לסגור.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) עם הגג, הגברת רון, מה שתחליטו אני לא,

ציפי רון:

קשה לדעת.

חיים כהן:

טוב, תסיגי,

שרון דינור:

אני אגיד לכם ההתלבטות שלי היא כזאת, אם אני אומרת להם לשמור, כאילו, אז אני חושבת שלווה על הסעיף הזה, פשוט למחוק אותו,

יוחנן וייצמן:

כאילו, כמבוקש.

שרון דינור:

אני אגיד לכם למה, כי אם באמת מתחילים לסגת, אז אני מאבדת את השלמות של הגג רעפים, עושה חצי חצי, כבר עדיף לי שיהיו 7 קומות בנקודה אחת, לא נורא, טוב, כאילו ההבדל בין 6 ו- 7 בנקודה אחת כביש קטן. במבנה היסטורי קיימים אלמנטים, פריטים אדריכליים, שיש לשמרם, שימור חזות בסדר, אוקי, הדבר הבא חצר המבנה זה אני מורידה, אין לנו אמרנו,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

את הממ"דים גם הורדתי,

יוחנן וייצמן:

ממ"דים הורדתי.

שרון דינור:

כי היה רק אחד, ואני חושבת שהוא סביר יחסית.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

המרפסות הן קופצות וזה, אין לי מה,

יוחנן וייצמן:

המרפסות מילא, התוכנית ש - , הייתה בסדר דווקא,

ציפי רון:

מרפסות סוכה.

שרון דינור:

כאן הורדתי את ה - ,

יוחנן וייצמן:

את המילים לא את החלק,

לורה ורטון:

שזה לא יהיה בצד של,

ציפי רון:

זה רחוב יחזקאל שזה הולך לרבנו גרשום. כל המרפסות לכיוון רבנו גרשום.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל יש דירות על יחזקאל,

ציפי רון:

יחזקאל זה נורא,

חיים כהן:

אין מה לעשות, נו.

לורה ורטון:

זה (לא ברור) שינו,

חיים כהן:

אני אומר לך, אנשים שגרים,

יוחנן וייצמן:

יש היום מרפסות על יחזקאל, לא?

חיים כהן:

אנשים שגרים שמה,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

זה השימור.

יוחנן וייצמן:

זה השימור. שימור מרקמי, השימור ה - ,

ציפי רון:

זה כבר (לא ברור).

חיים כהן:

זה מונומנט.

יוחנן וייצמן:

שימור תרבותי,

חיים כהן:

מונומנט.

ציפי רון:

אוכלוסייה חדשה לגמרי.

חיים כהן:

זה מונומנטים.

ציפי רון:

אהבה של שכונת הבוכרים, היו לו גם אינספרציות בזמנו פרופסור מנשה, ואחרים, הראל, שיקלטו שמה את העלייה מבוכרה, אבל זה לא קרה.

חיים כהן:

לפני, לפני,

ציפי רון:

(לא ברור) את שם העלייה בילודה, של הסאטמרים, ואחרים, נכון?

חיים כהן:

לא יודע, זה וייצמן יטפל בהם.

שרון דינור:

להוסיף שילוט היסטורי?

ציפי רון:

כן, כן, אני ביקשתי שילוט היסטורי. עכשיו אני מבקשת עוד פעם,

שרון דינור:

רגע, רגע, עוד לא עשיתי,

ציפי רון:

אני אגיד לך עוד פעם, מה שאני מבקשת.

שרון דינור:

יש תנאי למתן היתר אני מוסיפה פה,

ציפי רון:

קו מפריד בין הישן לחדש. הכנסת?

שרון דינור:

(לא ברור) שילוט היסטורי. היסטורי, כן, הנוגע,

ציפי רון:

את תולדות הבניין,

שרון דינור:

כל תולדות המבנה,

ציפי רון:

מצידי שיכתבו גם על תולדות השכונה, הם רוצים, כי זה רחוב ראשי, זה מאוד חשוב.

שרון דינור:

אוקי, בסדר. בתיאום המחלקה שימור,

ציפי רון:

עם מחלקת השימור,

שרון דינור:

תיאום מחלקת השימור, כן,

ציפי רון:

ביקשתי קו מפריד בין הישן והחדש.

שרון דינור:

נספח הבינוי,

ציפי רון:

ביקשתי שהגג לא יהיה שטוח, לא יהיה בו חלק שטוח.

שרון דינור:

אז אני לא יכולה להגיד את זה, כי,

ציפי רון:

ולשמור על הפרופורציות של הגג, על הזווית של הגג, הזווית של הגגות המקוריות בשכונת הבוגרים,

שרון דינור:

אני לא כותבת את זה, אני לא כותבת זה בגלל שכיבוי אש כנראה ידרשו,

יוחנן וייצמן:

זה לא עובד.

חיים כהן:

זה לא עובד.

שרון דינור:

ידרשו גובה כזה הם דורשים.

ציפי רון:

הם יכולים בתוך הגג, גם אם הזווית הזאת ימצאו את החלק השטוח.

שרון דינור:

אז זה מה שכתבתי, שהוא, והוא יוצנע מחזית רחוב,

יוחנן וייצמן:

ברור,

ציפי רון:

חשוב מאוד שהגג לא יהיה גג סמלי של כמה, של כמה רעפים אלא גג בפרופורציה של הגג הקיים, בתיאום עם מכבי אש, זאת ההמלצה שלנו.

חיים כהן:

מה זה בתיאום? מכבי אש יגיד לא (לא ברור).

ציפי רון:

עוד דבר אחד מאוד חשוב, לשמור על הסורגים, כל החלונות והסורגים.

שרון דינור:

בסדר,

שרון דינור:

זה רשום?

יוחנן וייצמן:

זה כתוב פה.

ציפי רון:

זה רשום חלונות וסורגים?

חיים כהן:

כתוב, כתוב.

יוחנן וייצמן:

פרטי שימור,

שרון דינור:

פרטי שימור,

ציפי רון:

לא, אני מבקשת במיוחד סוגרים וחלונות, אני ראיתי שבהרבה מקומות מורידים אותם, שעושים את הדירות החדשות, לא יודעת למה, רוח מזה,

חיים כהן:

מעתיקים.

שרון דינור:

טוב, בסדר?

ציפי רון:

וכתוב,

יוחנן וייצמן:

ממתי הסורגים?

שרון דינור:

אני לא יודעת,

ציפי רון:

המגורים, הסורגים והחלונות זה לא, (לא ברור) מגורים. עכשיו מה שאני מבקשת להגיד עוד פעם, לא יהיה דיקוק של הקירות לבניין הקיים,

יוחנן וייצמן:

למה?

שרון דינור:

עוד פעם אף פעם,

ציפי רון:

דיקוק.

שרון דינור:

פעם אחת זה כתוב, ומספיק,

ציפי רון:

לא יהיה דיקוק קירות,

יוחנן וייצמן:

אלא לצורך העברת קונסטרוקציה, בסדר. תכתבי רק שלצורך, חיזוקים.

ציפי רון:

לא יהיה דיקוק קירות.

יוחנן וייצמן:

למעט לצורך חיזוקים פנימיים.

לורה ורטון:

דיקוק רק לצורך,

ציפי רון:

לא, לא, אנחנו כותבים שלא יהיה דיקוק, אם יבואו עם איזה צורף אדריכלי מיוחד, או הנדסי,

יוחנן וייצמן:

לא, זה המקום לחיזוק. איפה יעשו את החיזוקים?

לורה ורטון:

אז אפשר להגיד דיקוק רק לצורך,

יוחנן וייצמן:

רק לצורך, בסדר, הלאה.

ציפי רון:

ושאלה אחרונה שאני רוצה להגיד לכם, אתם יודעים מזה (לא ברור)? השני,

יוחנן וייצמן:

מי?

לורה ורטון:

מה?

ציפי רון:

שכונת המשהדים,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע,

חיים כהן:

זה קשור לתיק הזה?

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

נשמע לי רע.

ציפי רון:

כן, זה חלק משכונת הבוכרים, זה הנושא העיר משהד באיראן, שהכריחו את כל היהודים שמה להתאסלם, והם הצליחו, התאסלמו, שמרו על היהדות, והגיעו לארץ, אז זאת שכונת המשהדים. יש שמה על אחד הבתים כתובת.

חיים כהן:

טוב.

ציפי רון:

שכונת המשהדים, זה מאוד ידוע.

חיים כהן:

אוקי, למדנו משהו, תודה רבה.

עו"ד דני ליבמן:

ולכבודם יש רחוב בארמון הנציב.

לורה ורטון:

תודה רבה.

חיים כהן:

סיימנו?

דובר לא מזוהה:

זהו סיימנו.

לורה ורטון:

תודה רבה,

ציפי רון:

עד היום, עד היום העיר משהד מככבת שמה באיראן אצל כל (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

טוב. בסדר, מחר יש מקומית. חוץ ממך.

סיום הדיון

